

Tam Saha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Nisan 2011

● Sayı: 78

Bizi izlemeye devam edin

Türkiye Futbol Federasyonu

Adına Sahibi:

Mahmut Özgener

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Gürsel Kuru

Aydın Güvenir

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü:

Haydar Tanışan

Baskı:

Elma Basım

Halkalı Caddesi

No: 164 B-4 Blok

Sefaköy/İstanbul

Tel: (212) 697 30 30

Faks: (212) 697 70 70

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol

Federasyonu

Medya İletişim

Departmanı

İstinye Mahallesi

Darüşşafaka Caddesi

No: 45 Kat: 2

34460

Sarıyer/İstanbul

Telefon: (212) 362 22 22

Dahili: 22 70 / 22 71

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

<http://www.tff.org>

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Bu sayıya katkı sağlayan

foto muhabiri

doğlarımız **Emre Oktay,**

Alaattin Kazancı, Ege Bulunaz ve

Orçun Olukçu'ya teşekkür ederiz.

U20 Dünya Kupası

20

Bu onur Türkiye'nin

Fair Play

32

Futbolun centilmenleri

Bundesliga

38

En iyi pazarlanan lig

Hillsborough

40

Bir kara sevda

Serie A

48

İtalyan futbolu komada

Ronaldo da bıraktı

54

Zoraki emekliler

Futbol Ekonomi

64

Katar'ın lokomotifi futbol

Almanya ve Azerbaycan yenilgileriyle Euro 2012 yolunda yara alan Millî Takımımız, İstanbul'daki Avusturya galibiyetiyle grubunda yeniden iddialı konuma yükseldi...

Kadıköy'de rota ayarı

Grup kuralının çekildiği gün herkesin aklında tek bir hedef vardı; Ukrayna ve Polonya'nın ortaklaşa düzenleyeceği 2012 Avrupa Şampiyonası finallerine ne olursa olsun katılmak. Türkiye gibi "futbol ülkesi" şablonuna tam anlamıyla oturanların, üst üste iki büyük turnuvayı iskalamak gibi bir lüksü olamazdı. Zaten A Millî Takım'ın başına Guus Hiddink'in getirilmesi de kısa vadede başarı istendiğinin kanıtı gibiydi. Ne olursa olsun, Türk Millî Takımı Polonya-Ukrayna seferini yapan uçağa bilet alabilmeliydi. Başlangıçtaki Kazakistan ve Belçika galibiyetleri bizi rotada tutan hamleler oldu. Ancak Almanya yenilgisinin ardından

Azerbaycan'a da kaybetmek ve grup ikinciliğini bile tehlikeye sokmak açıkçası en kötümserlerin bile aklından geçen senaryo değildi. Artık puan kaybına tahammüller son sınırına ulaşmış ve gözler Avusturya ile oynanacak maça sadece "3 puan" bakışıyla çevrilmişti.

Kazanırsak dümeni elimize alacağız

Teknik Direktör Guus Hiddink de maç öncesi düzenlediği ilk basın toplantısında bu ihtiyaca vurgu yapıyor ve "Kazanırsak dümeni elimize almış olacağız" diyordu. İnisiyatifli ellerinde tutmak istediklerini anlatan

Euro 2012 elemelerinde son iki maçını kaybederek grup ikinciliği şansını riske sokan Millî Takımımız, Avusturya'yı Şükrü Saracoğlu Stadı'nda Arda Turan ve Gökhan Gönül'ün gollarıyla 2-0 yenerek hayata döndü. Mart ayını Avusturya ve Azerbaycan galibiyetleriyle kapatın Belçika ise maç fazlasıyla ikinci sıraya yükseldi. Ancak Hiddink'in dediği gibi "dümen artık elimizde" ve 3 Haziran'da Belçika'yı yenersek grup ikinciliği bizim olacak.

Hollandalı teknik adam, "Bu karşılaşmayı kazanırsak dümeni elimize almış olacağız. Pozisyonumuzu kaybetmek istemiyoruz. Direkt rakip gördüğümüz takımların oynadıkları maçlarda puan kaybetmesini beklemek istemiyoruz. Belirsizliklerden hoşlanmıyoruz. Kendi kaderimizi kendimiz çizmek istiyoruz" ifadelerini kullanıyordu. Rakip Avusturya'yı da değerlendiren Guus Hiddink, "Sağlam bir kadrosu olan, deneyimli oyuncuların oluşan bir ekip. Avrupa'nın çeşitli liglerinde forma giyen oyuncular var. Kolay bir rakip değil, kolay bir maç değil. Ama istediğimiz oyunu sahaya yansıtsak, hedeflediklerimizi

yapabilirsek, hem içeride hem de dışarıda bu takımı yenebiliriz diye düşünüyorum" diyordu.

Emre sakat olduğu için yok

Soru işaretlerinden biri, Güney Kore ile oynanan hazırlık maçında kırmızı kart gören Emre Belözoğlu'nun kadroda yer almamasıydı. Bu soru basın toplantısında yönlendirildiğinde, Hiddink'in cevabı, "Emre sakat, o yüzden kadroda yok" oluyordu. Emre'nin son maçta öfke kontrolünde bazı hataları olduğunu kaydeden Hiddink, tecrübeli oyuncuyla ilgili şu değerlendirmede bulunuyordu: "Kendisini çok seviyor ve saygı duyuyorum. Oyuncularımı hem

yok' diyemem. Milyonlarca genç var. Sadece iyi eğitilmeleri gerekiyor. Kulüplerin 'Neden Avrupa'da iyi değiliz?' diye kendilerine sormaları lazım. Federasyonun da kulüp takımlarına gençlerin eğitimi konusunda bağımlı olduğunu ifade etmeliyiz" sözleriyle yol gösteriyordu.

Avusturya evinde vurgun yedi

Millî Takımımızın Avusturya maçı için kampta olduğu günlerde, rakibimiz Belçika ile zorlu bir maça çıktı. Belçika'da oynanan ilk maç tam bir gol düellosu şeklinde geçmiş ve 4-4 sona ermişti. Ancak bu kez gülen taraf deplasman takımı Belçika olacaktı. A Millî Takım Sorumlu Yardımcısı Oğuz Çetin'in de izlediği Viyana'daki maçı Witsel'in gollarıyla 2-0 kazanan Belçika, averajla grup ikinciliğine yükseliyor, dolayısıyla Avusturya'nın bizimle oynayacağı maçın önemi iki katına çıkıyordu. İlk dört maçını kazanan Almanya ise galibiyet serisini Kazakistan karşısında da sürdürüyor, henüz golü ve puanı bulunmayan rakibini Klose ve Müller'in ikişer golüyle 4-0 yenerek yoluna uygun adım devam ediyordu.

Ofansif oyun vaadi

Guus Hiddink, Avusturya maçından bir gün önce yeniden basın mensuplarının karşısına geçiyor ve bu karşılaşmayı kafasında birkaç kez oynadığını belirterek, "Türk futbol kültüründe hücum futbolu ön planda. Ben bu fikri terk edecek bir hoca değilim. Avusturya karşısında da hücum anlayışıyla mücadele edeceğiz. Evimizde defansif oyun tarzı benimsemeyeceğiz. Dominant olan, topu aldığı zaman ileriye gitmek isteyen bir oyun tarzımız olacak" diyordu. Avusturya'nın son maçında Belçika'ya yenilmesinin Kadıköy'deki karşılaşmayı daha tehlikeli hale getirdiğini de belirten Hiddink, "Rakibimiz yaralı bir takım, daha fazla tehlike arz edebilir" uyarısında bulunuyordu. Avusturya maçının çok önemli olsa da belirleyici bir karşılaşma olmayacağını savunan Hollandalı teknik adam, "Çünkü Almanya büyük bir aksaklık olmazsa grubu lider tamamlayacak. Avusturya, Belçika ve Türkiye ikincilik için yarışıyor. İnsanlar şimdiden hesaplara başladı ama ben hesap yapmıyorum. Elemelerde bazı durumlarda beraberliğin bile son durumda büyük etki edeceğini

Türkiye - Avusturya: 2-0

Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı
29 Mart 2011

Hakemler

Pavel Kralovec, Miroslav Zlamal,
Martin Wilczek (Çek Cumhuriyeti)

Türkiye

Volkan Demirel-Gökhan Gönül,
Serdar Kesimal, Servet Çetin, Hakan Balta-
Mehmet Ekiçi (Mehmet Topuz dk. 63),
Selçuk İnan, Nuri Şahin-Hamit Altıntop,
Burak Yılmaz (Semih Şentürk dk. 72)
Arda Turan (Mehmet Topal dk. 88)

Avusturya

Macho-Ekrem Dağ, Dragovic, Pogatzet,
Fuchs-Harnik (Arnautovic dk. 69),
Baumgartlinger (Hoffer dk. 46),
Yasin Pehlivan (Ümit Korkmaz dk. 57),
Scharner, Alaba-Maierhofer

Goller

Arda Turan (dk. 28), Gökhan Gönül (dk. 77)

Sarı Kartlar

Pogatzet, Fuchs, Scharner (Avusturya),
Mehmet Topuz (Türkiye)

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Almanya	5	5	0	0	17	1	15
Türkiye	5	3	0	2	8	6	9
Belçika	5	2	1	2	10	8	7
Avusturya	5	2	1	2	9	7	7
Azerbaycan	3	1	0	2	2	9	3
Kazakistan	5	0	0	5	0	14	0

Moral yemeği

TFF Başkanı Mahmut Özgener, Avusturya maçı öncesi A Millî Takım'a 25 Mart akşamı Vogue Restaurant'ta bir yemek verdi. Yemeğe, Birinci Başkanvekili Lutfi Arıboğan, İkinci Başkanvekili Servet Yardımcı, Millî Takımlardan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Levent Kızıl, sakatlığı nedeniyle kadroda yer alamayan kaptan Emre Belözoğlu ve A2 Millî Takım Antrenörü Pierre van Hooijdonk da katıldı.

kontrolü kaybetmeyeceklerini söyleyerek, "Duyguların için içine girdiği her noktada bazı şeyler ters gidebiliyor. Bu destekten dolayı oyuncularımız yapmaları gereken şeyleri tam anlamıyla yapamayabilir. Çok coşkulu bir atmosferde oyuncularımız dominant olmak isteyecektir. Kontrolü kaybetmeyeceğiz. Oyuncularımız çok zeki olmalı. Oyunun ritmini gerektiği zaman azaltıp, gerektiği zaman artırmalı" diyordu.

Avusturya'nın teknik patronu Dietmar Constantini ise maç öncesi değerlendirmesinde ilginç bir benzetme yapıyor ve "Her iki takımın da sırtını duvara dayamış olduğunu" söylüyordu. "Sanırım Türkiye şu ana kadarki maçlarında 2 mağlubiyet alacağını hesaba katmamıştı. Biz de son olarak Belçika'ya yenildik ne yazık ki" diyen Avusturyalı teknik adam, "Türkiye 50 bin taraftarını arkasına alarak mücadele edecek. Bu 50 bin kişinin beklentileri büyük olacak. Bizim de Belçika'ya 2-0 yenildiğimiz son maçımızda 45 bin seyircimiz vardı ve beklentileri büyüktü, ancak karşılayamadık. Türkiye daha tecrübeli. Son dönemde bir çok kez Dünya Kupası ve Avrupa Şampiyonası finallerine katıldılar. Son Avrupa Şampiyonası'nda başarılıydılar. Biz küçük bir futbol ülkesi olarak deplasmanda onayacağız. Türkiye ise büyük bir futbol ülkesi olarak ev sahibi olmanın avantajını kullanmak isteyecek" sözleriyle favorinin Türkiye olduğunun altını çiziyordu.

Arda'nın dönüşü

Maç saati geldiğinde gündüzün aydınlığı ve sıcağı, yerini karanlığa ve yağmura bırakmıştı.

gerekiyordu. Avusturya karşısında kaybedilecek 1 puan bile grup ikinciliği şansımızı iyice tehlikeye sokacaktı. Sahaya çıkan on birimizde kaleyi Volkan koruyor, savunmada Gökhan Gönül, Serdar,

Servet, Hakan Balta dörtlüsü yer alıyor, santrfor Burak'ın arkasında ise Hamit, Mehmet Ekici, Selçuk İnan, Nuri, Arda beşlisi görev yapıyordu. Selçuk ve Nuri savunmanın önünde oyunu kurmakla görevlendirilmişti. Hamit sağdan, Arda soldan, Mehmet Ekici ise ortadan Burak'a destek veriyordu. Avusturya da 2.02'lik santrforu Maierhofer'i önde tek gol umudu olarak bırakmış ve beşli bir orta sahaya Millî Takımımıza benzer bir biçimde sahada mevzilenmişti. Rakip takımın sağ kanadında Ekrem Dağ görev yapıyor, savunmayla orta alanın bağlantısını ise Yasin Pehlivan kuruyordu. İki takımın saha dizilişleri birbirine benzese de hakemin başlama düdüğüyle birlikte Avusturya oyunu sahasında kabul ederek savunma futbolunu tercih ediyor, Millî Takımımız

ise rakip alanda erken bir gol arıyordu. Golün sinyalleri de daha 4. dakikada gelmeye başladı. Selçuk'un orta alandan savunmanın arkasına attığı topa çok iyi buluşan Burak, kaleci Macho'dan sıyrıldıktan sonra sol çaprazdan vuruyor, ancak top yan direğe çarparak auta çıkıyordu.

İki dakika sonrasında Arda'nın kullandığı köşe atışında Avusturya defansının uzaklaştırmadığı top Hamit'in önünde kalıyor,onun sert şutunda kaleci Macho topu son anda kornere tokatlıyordu. Millî Takımımız 22. dakika gole bir kez daha yaklaştı. Mehmet Ekici'nin sağ kanattan kullandığı kornerde Arda altı pasta topa buluşuyor, ancak kafa vuruşu kalenin üzerinden auta çıkıyordu. Avusturya'nın yavaş yavaş sahasından çıkıp özellikle sol kanat oyuncusu Alaba ile kalemize yaklaştığı dakikalarda Millî Takımımız golü buldu. Ancak bu gol bir organize atak ürünü olarak değil, Hakan Balta'nın çabukluğu ve Arda Turan'ın kurnazlığıyla doğdu.

29. dakikada kazanılan taç atışını Hakan Balta savunmanın arkasına doğru kullanıyor, Ekrem Dağ'ın arkasına son derece akıllı bir koşu yapan Arda, uzun süren sakatlığı nedeniyle formasına hasret kaldığı günlerin acısını, Avusturya ağlarına bıraktığı golle çıkarıyordu: 1-0.

Golden sonra Avusturya'nın savunma güvenliğini bırakıp beraberlik için saldıracağı ve takımımıza kontratak fırsatları vereceği düşüncesi, beklendiği gibi çıkmadı. Avusturyalılar ilk yarının sonuna kadar oyun disiplininden kopmadan, adeta ikinci golü yememek için ağırlıklı olarak savunma futbollarını devam ettiriyor, Millî Takımımız ise bu bölümde oyunun kontrolünü elinde tutsa da rakip kalede etkili olamıyordu. Orta saha oyuncularımızın rakip ceza sahası çevresinden uzak oynaması, Hamit ve Arda'nın da Burak'ın yanına fazla sokulmaması, pozisyon üretmekte zorluk çekmemize yol açıyordu. İlk yarının son dakikasında gelişen Avusturya atağı yürekleri ağızlarına getirse de Maierhofer'in penaltı noktası üzerinden yaptığı kafa vuruşu zayıf kalıp Volkan'ın ellerinde eriyor, Millî Takımımız soyunma

odasına 1-0'lık avantajla giriyordu. Avusturya Millî Takımı ikinci yarıya orta saha oyuncusu Baumgartlinger'in yerine Hoffer'le başlamış ve çift santrfora dönmüştü. Millî Takımımız ise aynı on birle sahadaydı. Tıpkı ilk yarının başında olduğu gibi ikinci yarının başında da Millî Takımımız daha atak bir futbol ortaya koyuyor, ancak Burak'ı rakibin arkasında topa buluşturmak üzerine kurulu girişimlerimiz sonuç vermiyordu. Hiddink, ilk hamlesini

63. dakikada Mehmet Ekici-Mehmet Topuz değişikliğiyle yaparak orta sahaya dinamizm ve güç getirmek istedi. Ancak Avusturya giderek biraz daha cesaret buluyor ve üzerimize daha kalabalık bir biçimde geliyordu. 70'te kalemize 30 metre mesafeden kazandırları serbest atışı kaptanları Fuchs'la kullandılar ve o ana kadar Volkan'ı en güç durumda bırakan pozisyonlarını buldular. Ancak Volkan, Fuchs'un son derece sert şutunu kornere tokatlıyor ve rakibe beraberlik izni vermiyordu. Millî Takımımıza gereken ikinci müdahale 72'de geldi. Hiddink, Burak Yılmaz'ın yerine Semih Şentürk'ü sahaya sürüyor, bu değişiklik de 7 dakika sonra semeresini veriyordu. 75'te Semih, rakip yarı alanda kontrol ettiği topa rakip savunmanın arkasına koşu yapan Gökhan Gönül'ü görüyor, Gökhan da ceza sahasına girerken rakibinden sıyrılıp yakın köşeye vurarak kaleci Macho'yu avlıyordu: 2-0.

84. dakika, oyunun kırılma anlarından birisiydi. Bu dakikada Hoffer ceza sahamıza girerken Hakan Balta'nın dokunuşuyla kendisini yere bırakıyor, Çek hakem de penaltı noktasını gösteriyordu. Penaltının gol olması, kalan dakikaların cehennem azabına dönmesi anlamına gelebilirdi. Topun başına geçen Maierhofer sert vuruyor, kaleci Volkan Demirel sağına giden topa mükemmel uzanarak çeliyor ve Millî Takımımızın 2-0'lık galibiyetine önemli bir katkıda bulunuyordu.

Ay-yıldızlılar, mutlak kazanması gereken bir maçta görevlerini yaptı. Avusturya ile maç sayımız eşitlendi ve şimdi onların 2 puan önündeyiz. Grup için öncelikli rakibimiz pozisyonuna yükselen Belçika ise bizi mağlup eden Azerbaycan karşısında kolay bir galibiyet elde etti ve maç fazlasıyla 1 puan önümüzde yer alıyor. Şimdi sırada 3 Haziran'da deplasmanda Belçika ile oynayacağımız maç duruyor. O karşılaşmayı kazanırsak grup ikinciliği bizim olacak. Hiddink'in dediği gibi, artık dümen elimizde ve diğer maçların sonuçlarına bakmadan kendi kaderimizi kendimiz çizebilecek konumdayız.

A2 Takımı Fin hamamında terledi Türkiye-Finlandiya: 0-1

A2 Millî Takımımız özel maçta Finlandiya'ya 1-0 mağlup oldu. Recep Tayyip Erdoğan Stadi'nda oynanan karşılaşmada Finlandiya'nın golünü 23. dakikada Riku Riski kaydetti. Maçın ardından bir değerlendirme yapan Millî Takım Antrenörü Fuat Usta, "İlk yarıda yaptığımız pas hataları sonucunda 1-0 geriye düştük. Bu skor geride olduğumuz zaman ne yapabileceğimizi görmek adına iyi oldu. Maç içerisinde pozisyonlara da girdik ancak bunlardan yararlanamadık. A2 Millî Takım'ının

asıl amacı genç yetenekleri A Millî Takım'a kazandırmak. Biz de çalışmalarımızı bu yönde yapıyoruz. Hem Türkiye'deki hem de yurtdışındaki oyuncularımızı sürekli inceleme altında tutuyoruz" şeklinde konuştu.

Recep Tayyip Erdoğan Stadi
25 Mart 2011

Hakemler
Süleyman Abay, Erdem Bayık,
Gökmen Olgaç

Türkiye
Korcan Çelikay (Cenk Gönen dk. 46)-
Uğur Uçar, Can Arat, Aykut Demir,
Gökhan Süzen-Yiğit İsmail Gökoğlan
(Murat Ceylan dk. 60), Mehmet Güven,
Abdullah Durak (Tevfik Köse dk. 72),
Ömer Şişmanoğlu-Olcun Şahan,
Gökhan Töre (Murat Duruer dk. 69)

Finlandiya
Anssi Jaakkola-Joona Toivio (Miklas
Moisander dk. 46), Kari Arkivuo, Ville
Jalasto, Juha Hakola (Mika Ojala dk. 80)-
Mehmet Hetemaj (Rani Porokara dk. 46),
Riku Riski, Sebastian Mannström (Teemu
Pukki dk. 46), Tim Sparv-Berat Sadık
(Mikael Forssell dk. 59), Paulus Arajuuri
Gol
Riku Riski (dk. 23)

Ümitlerden yarım düzine gol

UEFA U21 Avrupa Şampiyonası elemelerinde İtalya, İrlanda Cumhuriyeti, Macaristan ve Liechtenstein'la eşleşen Ümit Millî Takımımız, grup maçlarına 6-1'lik Liechtenstein galibiyetiyle görkemli bir başlangıç yaptı. Ümitlerimiz ikinci maçını 2 Eylül'de deplasmanda yine Liechtenstein'la oynayacak.

Yeniden yapılanan ve yeni bir hedefe yelken açan Ümit Millî Takımımız, 2013 Avrupa Şampiyonası eleme grubuna 6-1'lik Liechtenstein galibiyetiyle sükseli bir başlangıç yaptı. İsrail'de düzenlenecek 2013 Avrupa Şampiyonası finalleri için 52 takım 10 grupta mücadele ediyor. Gruplarını lider olarak tamamlayan takımlarla tüm grupların en iyi dört ikincisi play-off'a yükselcek. Bu 14 takımdan rakiplerini eleyen 7'si, ev sahibi İsrail'le birlikte finalde yer alacak. Ümit Millî Takımımız, 7. Grup'ta İtalya, İrlanda Cumhuriyeti, Macaristan ve Liechtenstein'la mücadele ediyor.

Gruptaki ilk maçını Sivas 4 Eylül Stadı'nda oynanan Ümitlerimiz, Liechtenstein karşısında sadece elde ettiği skorla değil, oynadığı futbolla da umut verdi. Oyuna rakibini baskı altına alarak başlayan ve son derece arzulu bir futbol oynayan Ümitlerimiz, art arda geliştirdiği atakların semeresini 16. dakikada aldı. Burak Kaplan'ın kullandığı kornere kale alanı içerisinde iyi yükselen Ali Kuçuk, sert bir kafa vuruşuyla skoru 1-0'a getirdi.

Hız kesmeyen ve Ali Kuçuk'le arka arkaya iki pozisyona daha giren ay-yıldızlılar, 28. dakikada Şahin Aygüneş'in uzak mesafeden bir şutla attığı golle farkı ikiye çıkardı. 41. dakikada sol kanattan Burak Kaplan'ın kullandığı serbest atışta, ceza alanı içerisinde iyi yükselen stoper Serdar Aziz, topu kafayla ağlara yollayarak ilk yarımın skorunu 3-0 olarak belirledi. Ümitlerimizin gol iştahı ikinci yarıda da devam etti. 56. dakikada Şahin Aygüneş'in kaleci Tichy ile karşı karşıya kaldığı pozisyonda rakip takımın Türk asıllı oyuncusu Olcay Gür tarafından düşürülmesiyle kazanılan penaltıyı Emre Çolak gole çevirdi: 4-0.

Kadrosunda iki Türk oyuncu bulunan Liechtenstein, 60. dakikada Niklas Kieber'in şık golüyle maçtaki tek sayısını buldu: 4-1. 69. dakikada kazanılan serbest atışı kullanan Özgür Çek, mükemmel bir vuruşla topu filelerle buluşturdu: 5-1. 84. dakikada Burak Kaplan'ın kullandığı kornere atışında, Cem Sultan'ın kafa vuruşunu savunma çizgiden çıkardı; penaltı noktası yakınlarında topu göğsüyle yumuşatarak önüne alan Savaş Yılmaz, sert bir vuruşla skoru ilân etti: 6-1. Maçın ardından bir değerlendirme yapan Ümit Millî Takım Teknik Direktörü Raşit Çetiner, oynanan futbolun gururunu okşadığını söyledi. Liechtenstein'ı çok ciddiye alarak oynadıklarını anlatan Çetiner, "Maça iyi başlamak istiyorduk ve ilk 1 saatlik dilimde fevkalade bir oyun ortaya koyduk. 6 gol atmamıza rağmen kaçan bir çok pozisyonumuz da oldu. Bu uzun soluklu bir maratona ve 2 yıl

boyunca sürececek. Yolumuz uzun ama inanıyorum ki takımımız bu yolun sonunda finallere kalacak. Eylül ayında oynayacağımız ikinci maça kadar kendimizi daha da geliştireceğiz. Temmuz'da 1992 doğumlu oyuncularımızın da takıma dâhil olacağını hesap edersek kadromuzun daha da zenginleşeceğini söyleyebiliriz" ifadelerini kullandı. Çetiner, Sivas'ta buldukları dönemde kendilerine büyük destek veren Vali Ali Kolat, Belediye Başkanı Doğan Ürgüp ve maça gelen taraftarlara da teşekkür etti.

Türkiye - Liechtenstein: 6-1

Sivas 4 Eylül Stadı - 25 Mart 2011

Hakemler

Istvan Kovacs , Zoltan Szekely, Radu Adrian (Romanya)

Türkiye

Özkan Karabulut-Savaş Yılmaz, Serdar Aziz, Musa Nizam, Özgür Çek-Burak Kaplan, Alper Potuk (Furkan Özçal dk. 72), Necip Uysal, Emre Çolak-Şahin Aygüneş (Cem Sultan dk. 81), Ali Kuçuk (Sefa Yılmaz dk. 59)

Liechtenstein

Mario Tichy-Fabian Eberle, Daniel Kaufmann, Olcay Gür, Pius Sprenger (Claudio Beck dk. 73)- Chirtofu Duelli (Mathias Sele dk. 90), Rony Hanselmann, Philipp Ospellet, Niklas Kieber (Şakir Kaplan dk. 68)-Sandro Wieser, Armando Heeb

Goller

Ali Kuçuk (dk. 16), Şahin Aygüneş (dk. 28), Serdar Aziz (dk. 41), Emre Çolak (dk. 56 penaltıdan), Niklas Kieber (dk. 60), Özgür Çek (dk. 69), Savaş Yılmaz (dk. 84)

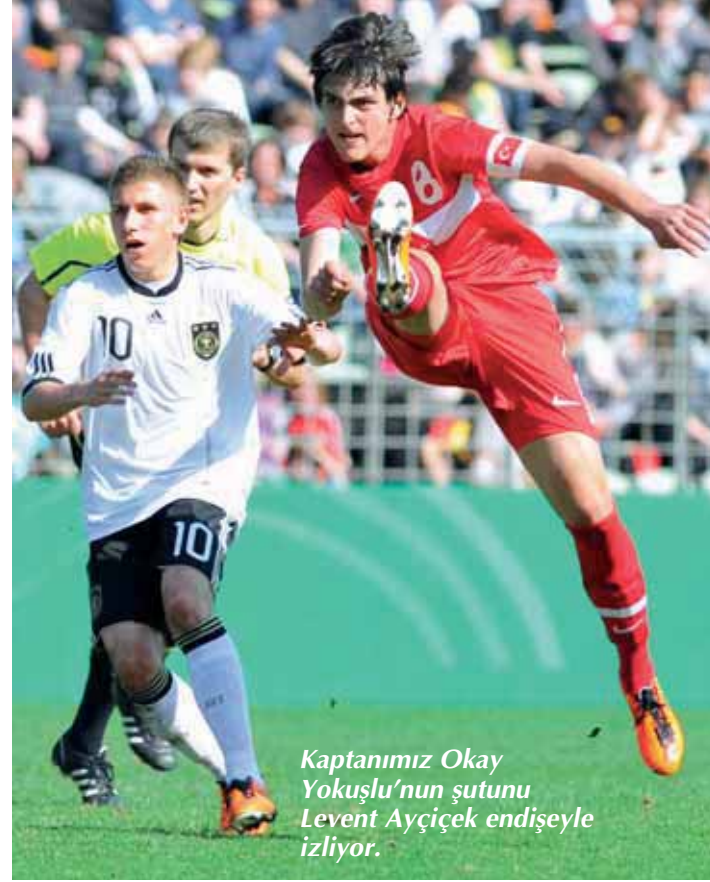
Finallere 'bizim' Almanlar gitti

U17 Takımımız, Almanya'da düzenlenen Elit Tur'da grubunu ikinci sırada tamamladı ve Avrupa Şampiyonası finallerine katılma hakkını yitirdi. Ukrayna ve İsviçre'nin de bulunduğu grubu, kadrosunda 7 Türk oyuncu bulunduran Almanya tüm maçlarını kazanarak ilk sırada tamamladı. Finallere giden Almanya'nın kaptanlığını Emre Can yaparken, 2-0 kazandıkları Türkiye maçında da golleri Samed Yeşil ve Levent Ayçiçek attı.

Avrupa Şampiyonası finallerine iki kez üst üste katılan U17 Millî Takımımız üçüncü final hevesi, Almanya engelini takıldı. Teknik Direktörlüğünü Abdullah Ercan'ın yaptığı U17 Millî Takımımız, Almanya'da düzenlenen Elit Tur'da Ukrayna ve İsviçre'yi arkasında bırakmasına rağmen ev sahibini geçemedi ve final şansını yitirdi. 28 takımın 4'erli 7 grupta mücadele ettiği 2010-11 UEFA U17 Avrupa Şampiyonası Elit Tur maçlarında gruplarını lider olarak tamamlayacak takımlar, 3-15 Mayıs 2011 tarihlerinde Sırbistan'da düzenlenecek Avrupa Şampiyonası finallerine katılacaktı. U17 Takımımız, grupta Almanya, İsviçre ve Ukrayna ile eşleşmişti ki, açık söylemek gerekirse, elemelerin en zorlu grubu da buydu. Türkiye, 2005'te elde ettiği zaferle "şampiyon" unvanını taşıyordu. Aynı apoleti Almanlar da 2009'da omuzlarına takmıştı. İsviçre'nin ise 2002'de bir şampiyonluğu bulunuyordu ve onlar da özellikle son yıllarda devşirme oyuncularla altyapılarda atağa kalkmıştı. U17 Takımımız, gruptaki ilk maçını 24 Mart günü Almanya ile oynadı. Krefeld şehrindeki Grotenburg Stadı'na çıkan kadroları görenler,

"Türkler, Türklere karşı" cümlesini kolaylıkla kurabilirdi. Çünkü Almanya U17 Takımı'nın ilk on birinde Türkiye asıllı tam 5 oyuncu yer alıyordu. Koray Günter, Robin Yalçın, Emre Can, Samed Yeşil ve Levent Ayçiçek'e ikinci yarının ilerleyen bölümlerinde Okan Aydın ve Kaan Ayhan'ın da katılmasıyla Almanya takımı tam bir Türk takımına dönüşecekti. Zaten golleri atanlar da yabancı değil, bizim çocuklardı. Emre Can'ın kaptanlığını yaptığı Almanya, maçı 11. dakikada Samed Yeşil ve 58. dakikada Levent Ayçiçek'in golleriyle 2-0 kazanarak gücünü gösteriyor ve finallere katılmaya en yakın takım olduğunu kanıtlıyordu. Grubun diğer maçında ise ilk on birinde Türkiye asıllı Levent Gülen ve Musa Araz'ı barındıran İsviçre, Ukrayna'yı 1-0 mağlup etmişti. Almanya yenilgisinin ardından bir değerlendirme yapan Teknik Direktörü Abdullah Ercan, "İlk devrenin sonunda dengeyi sağladık. Beraberliği getirecek pozisyonları da yakaladık. Ama maalesef net pozisyonları değerlendiremedik. İkinci yarının büyük bir bölümü bizim hâkimiyetimizde geçti. Basit bir gol yedik. 2-0'dan da dönmeye çalıştık ve bir-iki pozisyon yakaladık ama kaybettik. Ancak bu bir turnuva ve önümüzde iki maç da var. Şansımızı azalttık ancak iki maçı da kazanarak finallere gidebiliriz" diyordu.

U17 Takımının genel durumunu değerlendiren TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal ise "Çok yetenekli oyunculardan kurulu bir takımımız var. Gelişim sürecindedir ve daha iyi olacaklar. Takım olarak iyi oynuyorlar. Alman takımında da yetenekli Türk oyuncular var. Emre Can, Levent Ayçiçek iyi oyuncular. Benim görüşüm bizim daha iyi oynadığımız yönünde. Ama futbol bu... Fırsatları değerlendiremediğimiz için sonuç böyle oldu. Bugün istediğimiz sonucu alamadık ama bu kadronun içinden Türk futbolunu ileriye taşıyacak pek çok oyuncu çıkacak" şeklinde konuştu. Alman Millî Takımı'ndaki Türk futbolcuların durumu sorulduğunda Yanal, "Bu oyuncuları hem yakından izliyoruz, hem de sürekli temas halindeyiz. Millî Takım'a davet ettik, aileleri ile görüştük. Şu an gelişme çağında oldukları için tercihlerini okul, aile, çevre gibi pek çok neden etkiliyor. Büyüdükleri yer olan Almanya'yı seçmelerini normal karşılamak gerekiyor. En önemlisi, bu kararlarına saygı duymak lâzım.

Kaptanımız Okay Yokuşlu'nun şutunu Levent Ayçiçek endişeyle izliyor.

Gönül isterdi ki, Türk Millî Takımı'nı seçsinler. Ama seçmediler diye onlara kırgın değiliz. Onlarla da gurur duyuyoruz. İleriki yaşlarda da onlara kapımız açık. Biz bu tartışmalara girmeden hem yurtdışındaki hem yurdumuzdaki oyuncuları iyi değerlendirip, genç oyuncuları iyi yetiştirmek için çalışmalıyız" diyordu. Gençlerimizin ikinci maçtaki rakipleri İsviçre'ydi. 26 Mart günü Büderich Stadı'nda oynanan karşılaşmaya İsviçre, Levent Gülen'in kaptanlığında çıkıyor ve 20. dakikada Tsimba'nın golüyle öne geçiyor, ancak ay-yıldızlı gençler 27. dakikada Kadir Arı ve 69. dakikada Mehmet Erkut Şentürk'ün sayılarıyla sahadan 2-1 galip ayrılıyordu. Ukrayna'yı 2-0 yenen Almanya ise gruptan lider çıkmayı hemen hemen garantilemiş gibiydi.

Gruptaki son maçlar 29 Mart'ta oynandı. Ratingen Stadı'ndaki rakibimiz Ukrayna'ydı. 36'da Andriy Blyznychenko, 69'da ise Dmytro Khlyobas'la iki kez öne geçen Ukrayna'ya Türkiye 68'de Beykan Şimşek ve 80+1'de Recep Niyaz'la karşılık vererek sahadan 2-2'lik beraberlikle ayrıldı. Almanya ise Türkiye ve Ukrayna'nın ardından İsviçre'yi de 2-0 yenip grubu ilk sırada tamamlıyor ve finallerin yolunu tutuyordu. Bu arada Almanya adına oynayan Türk oyuncularından Samed Yeşil'e ayrı bir parantez açmak gerekiyor. 1. Eleme Turu ve Elit Tur boyunca oynadığı maçlarda 8 gol attı, 4 de asist yaptı Samed. 25 Mayıs 1984 doğumlu forvet oyuncusu Bayer Leverkusen'in formasını giyiyor ve geleceğin yıldız adayları arasında gösteriliyor.

Almanya adına oynayan Samed Yeşil, Ahmet Yılmaz Çalık'tan top kapmaya çalışıyor.

Futbol benim aşkım

Almanya'nın genç milli takımlarında forma giyip U21 takımına kadar yükselse de Türkiye onu sezonun ikinci yarısında geldiği Gaziantepspor'da tanıdı. Galatasaray'a karşı oynadığı ilk maçında iki gol attı ve arkasını da getirmeyi başardı. Löw'ün ilk sıradaki adayı olmasına rağmen Türk Millî Takımı'ndan aldığı teklif üzerine Almanya defterini bir kalemde kapattı. İki ayağını müthiş kullanan, hava hâkimiyeti yüksek 20 yaşındaki golcü, Türk futbolunun uzun yıllar verim alabileceği genç yıldızlardan biri.

Mazlum Uluç

▼Futbola çok erken yaşlarda başladığını biliyoruz. Bu noktada ailenin yönlendirmesiyle mi futbol okuluna yazıldın?

▲3 yaş gerçekten oldukça erken. Çünkü Almanya'da bile aslında futbola 5-6 yaşlarında başlanıyor. Ama ben babama o kadar fazla ısrar etmişim ki, o da 3 yaşında beni alıp futbol okuluna yazdırmış. Demek ki futbol oynamak çok küçük yaşlardan itibaren benim için içten gelen bir şeydi. Şimdi düşünüyorum da, iyi ki o kadar erken yaşta başlamışım diyorum. Çünkü futbolla ilgili bir çok beceriyi çok küçük yaşlarda kazandım.

▼Ailende başka futbolcular da var mı?

▲Babam Şenol Tosun ve amcam Talat Tosun iyi futbolculardı. Almanya'da Bundesliga'da olmasa da üst düzeyde futbol oynadılar. Futbolculuk adına ikisinden de çok şey öğrendiğimi

söyleyebilirim. İkisi de santrfordu ve benim golcülüğüm de aileden geliyor diyebiliriz (gülüyor).

▼Ailenin Almanya'ya göç etme hikayesinden söz eder misin?

▲Aslen Denizliliyiz, ama babam İzmir'de büyümüş. Almanya'ya ilk giden dedem olmuş. Babam 15-16 yaşlarına geldiğinde dedem onu da yanına almış. Annem ise Ankaralı ve o da 4-5 yaşlarında ailesiyle Almanya'ya gitmiş. Orada tanışıp evlenmişler. Babam Avrupa'nın en büyük havaalanlarından birisi olan Frankfurt Havalimanı'nda çalışıyor, annem ise ev hanımı. İki kardeşiz. 25 yaşında bir ablam var.

▼Futbola 3 yaşında başladın ama futbolcu olacağına tam olarak ne zaman inandın? Hangi aşamada "Ben bu işten ekmeğe yiyeceğim" noktasına geldin?

▲Ben o anı kendimi bildim

Cenk Tosun

bileli hayal ediyordum. Açıkçası aklımda futbolculuk dışında herhangi bir meslek yoktu. Zaten daha başlangıçtan itibaren futbolcu olacağım da belli olmuştu. Çünkü sürekli kendimden 2-3 yaş büyüklerin kategorisinde oynuyordum ve hem çevremdeki insanlar hem de antrenörlerim benden, "Bu çocuk disiplinini kaybetmezse mutlaka iyi bir futbolcu olacak" diye söz ediyordu. Ben de çok çalışarak ve ailemin desteğiyle bugünkü noktaya kadar geldim.

Sabahtan akşama kadar futbol oynayabilirim

▼Peki, seni futbola yönelten, başka bir şey düşünmeni engelleyen motivasyon neydi?

▲Bence futbol bir aşktır. Bunun para veya şöhret sahibi birisi olmak istemekle ilgisi yok. En azından benim açımdan böyle. Akşam yatağa futbol ayakkabılarımla girerdim. Sabah yataktan kalkar kalkmaz topla oynamaya başlar, evde bir şeyleri kırar dökerdim. Annem bu yüzden bana çok kızar, topumu alıp saklardı. Ben de o zaman ya çoraplarımdan ya da kağıttan toplar yapar, onlarla oynamaya devam ederdim. Bugün de içindeki futbol aşkı aynı heyecan ve şevkle devam ediyor. Sabahtan akşama kadar hiç sıkılmadan futbol oynayabilirim.

▼Futbol oynarken eğitimini nereye kadar sürdürdün?

▲Almanya'da 12 sene eğitim zorunlu. Ben de futbol oynarken bu eğitimimi tamamladım. Eintracht Frankfurt'la profesyonel sözleşme imzaladığımda üniversite çağına gelmişim ama futbolu tercih ettim ve eğitimimi dondurdum. Zaten hemen ardından da Gaziantepspor'a geldim. Bu arada Almanya'daki eğitim sisteminden söz edecek olursam, sezon sonunda karnelerimizi alıp kulübe götürürdük. Dersleri zayıf olan öğrencilere 1-2 ay izin verilir ve bu derslerini düzeltmeleri istenirdi. Ama benim başıma hiç böyle bir şey gelmedi. Evde ders çalışan bir öğrenci olmasam da okulda öğrendiklerimle iyi notlar alırdım.

▼Almanya'da bir Türk oyuncunun ilerlemesinin önünde zorluklar var mı? Sen bu

BİR ANI Top topladığım takımın formasını giyiyorum

2006 ve 2007 yıllarında Millî Takım, Avrupa Şampiyonası elemelerindeki üç maçını cezası nedeniyle Frankfurt'ta oynamıştı. Ben o dönemde 16-17 yaşlarındaydım. Seyircisiz oynanan o maçlar için Türkiye'den bir teklif geldi. Benim ve Frankfurt'ta yaşayıp futbol oynayan bir kaç yaşıtımın maçlarda top toplaması isteniyordu. Severek kabul ettim tabii. Seyircisiz oynanan maçları saha içinde izleyebilecek, hayran olduğum futbolcuları yakından görebilecektim. Norveç maçında Hamit ağabeyin attığı gollere nasıl sevindiğimi bugün gibi hatırlıyorum. Şimdi onunla yan yana, aynı takımda olmak benim için rüya gibi bir şey.

tip zorluklarla hiç karşılaştın mı?

▲Eğer yetenekli bir oyuncuysanız, nerede olursanız olun mutlaka hak ettiğiniz yere gelirsiniz. Ama şöyle bir gerçek de var; eğer Almanya'da oynuyorsanız, sizinle aynı bölgede görev yapan Alman oyuncudan yüzde 10-20 daha iyi olmak zorundasınız. Yoksa tercih edilen o olur.

▼Futbola başladığın dönemde beğendiğin, benzemek istediğin oyuncular var mıydı?

▲"Onun gibi olayım" dediğim bir oyuncu yoktu ama çok beğendiğim futbolcular elbette vardı. Özellikle Brezilyalı Ronaldo ve Arjantinli Gabriel Batistuta hayranlık duyduğum golcülerdi. Babamla birlikte oturup onları alıcı gözüyle izlerdim.

Ronaldo'nun sürati ve son vuruşları, Batistuta'nın ise müthiş şutları en beğendiğim yönleriydi.

Tek önemli eksikğim sürat

▼Eintracht Frankfurt'ta hızlı bir çıkış yaptığını biliyoruz. Kendinden iki yaş büyüklerin kategorisinde oynamışsın. Yaştlarının arasından sıyrılmayı sağlayan özelliklerin

nelerdi sana göre?

▲Futbol zekası ve oyun görüşü olarak 1991'li oyuncuların biraz daha ileride olduğum düşünülüyordu. Fiziksel olarak da yine yaştlarımın önündeydim. Kendimden büyüklerle oynadığım maçlarda yaşımın küçüklüğünden kaynaklanan bir dezavantajı hiç yaşamadım. Hatta onların arasında oynarken bile

Babam Şenol Tosun ve amcam Talat Tosun iyi futbolculardı. Almanya'da Bundesliga'da olmasa da üst düzeyde futbol oynadılar. Futbolculuk adına ikisinden de çok şey öğrendiğimi söyleyebilirim. İkisi de santrfordu ve benim golcülüğüm de aileden geliyor diyebiliriz.

Aklımda futbolculuk dışında herhangi bir meslek yoktu. Başlangıçtan itibaren futbolcu olacağım da belli olmuştu. Çünkü sürekli kendimden 2-3 yaş büyüklerin kategorisinde oynuyordum ve insanlar benden, "Disiplinini kaybetmezse mutlaka iyi bir futbolcu olacak" diye söz ediyordu.

Bence futbol bir aşktır. Akşam yatağa futbol ayakkabılarımla girer, sabah kalkar kalkmaz topla oynamaya başlar, evde bir şeyleri kırar dökerdim. Annem topumu saklar, ben de çoraplarımdan ya da kağıttan toplar yapıp oynamaya devam ederdim. Bugün de futbol aşkım aynen sürüyor. Sabahtan akşama kadar hiç sıkılmadan futbol oynayabilirim.

"Onun gibi olayım" dediğim bir oyuncu yoktu ama çok beğendiğim futbolcular vardı.

Özellikle Brezilyalı Ronaldo ve Arjantinli Batistuta hayranlık duyduğum golcülerdi. Onları alıcı gözüyle izlerdim. Ronaldo'nun sürati ve son vuruşları, Batistuta'nın ise müthiş şutları en beğendiğim yönleriydi.

Sürat dışında çok büyük bir eksikliğim yok. Onun dışındaki tüm özelliklerim idare eder diyebilirim. İki ayağımı da kullanabiliyorum, kafa toplarına iyi çıkıyorum, tekniğim ve son vuruşlarım iyi. Sürat üzerine de çalışıyorum ama bu yaştan sonra çok fazla geliştirilebilecek bir özellik de değil.

Frankfurt'taki şanssızlığım, önümde Fenin, Gekas, Amanatidis ve Halil ağabey gibi kariyerli dört forvetin bulunmasıydı. Skibbe benim gibi genç bir oyuncuyu oynatıp riske girmekten korktu. Gaziantepspor'a gelişim ise kariyerimin dönüm noktası oldu.

Löw bir röportajında, "Cenk ve İlkay bu takımın gelecekları" demişti. İkimizi, U21'den A takıma alınacak ilk oyuncular olarak görüyordu. Ama Türkiye'den teklif gelince benim için Almanya defteri kapandı. Seremonide İstiklal Marşımızı dinlemek, Türk bayrağını görmek varken, elbette vatanımı seçecektim.

Gaziantepspor'a imza atarken yarım sezonluk dönemin uyum süreci şeklinde geçeceğini düşünüyordum. Ama ilk maçında Galatasaray'a iki gol attım. Doğrusu maçtan sonra bile bir tuhaftım, inanamamıştım. Hemen ertesinde kutlamalar ve gazetelerde benimle ilgili haberler gurur vericiydi.

Almanya'da insanlar birbirini kıskanıyor, kimse kimsenin iyiliğini istemiyor. Burada ise yedek kalan oyuncu maçtan önce gelip sarılıyor, "İnşallah bugün gol atarsın" diyor. Türkiye'deki takım arkadaşlığı bambaşka yanı.

Ballack sokakta yürüse, kimse yanına gidip de fotoğraf çektiirmek istemez. Ben sonuçta fazla bir şey değilim ama inanılmaz bir ilgiyle karşılaşıyorum. Bazen "Yeter artık" dediğim oluyor ama sonra kendi çocukluğum aklıma geliyor ve insanların isteklerini karşılamaya çalışıyorum.

Türkiye'deki en iyi oyuncu Alex. Tek başına bir maçı çevirebilecek kaliteye sahip. Son Galatasaray maçında önce frikikten asist yaptı, sonra da kısa boyuyla Gökhan Zan ve Servet Çetin gibi iki stoperin arasında kafa golü attı. Havada asılı kalması ve topu istediği yere bırakması müthiştii.

sivriilen bir oyuncuydum. Sürat dışında çok büyük bir eksikliğim yok. Onun dışındaki tüm özelliklerim idare eder diyebilirim. İki ayağımı da kullanabiliyorum, kafa toplarına iyi çıkıyorum, tekniğim ve son vuruşlarım iyi. Sürat üzerine de çalışıyorum ama bu yaştan sonra çok fazla geliştirilebilecek bir özellik de değil. Ama elimden geleni yapıyorum. **▼İki ayağımı da gerçekten çok iyi kullandığımı attığınız gollerle kanıtladın. Bunun bir çalışma**

ürünü olduğu da belli. İki ayağımı da aynı ölçüde kullanabilmek için neler yaptın? **▲Frikik veya penaltı atışlarını sağ ayağımla kullanıyorum. Çocukken sağ ayağımı kullandığımı gören babam, sol vuruşlarım iyi. Sürat üzerinde çalışıyorum ama bu yaştan sonra çok fazla geliştirilebilecek bir özellik de değil. Ama elimden geleni yapıyorum. **▼İki ayağımı da gerçekten çok iyi kullandığımı attığınız gollerle kanıtladın. Bunun bir çalışma****

yaşıyorum. **▼Frankfurt'taki teknik direktörün bizim de yakından tanıdığımız Michael Skibbe'ydii değil mi?** **▲Evet, ama onunla futbol anlamında çok iyi anlaştığımızı söyleyemeyeceğim. Bence bana hak ettiğim şans vermedi. Takımın diğer dört forveti benden hem daha pahalı hem de daha kariyerli oyuncularđı ve orada performansa dayalı bir forma dağıtımını yoktu. Zaten Eintracht Frankfurt'tan da bu yüzden**

ayrıldım. **▼Futbol hayatının dönüm noktası olarak hangi olaydan söz edebilirsiniz?**

▲Bence Frankfurt'tan Gaziantepspor'a transfer olmam. **▼Gaziantepspor'da gösterdiğiniz performansa baktığımız zaman, aklımıza, "Neden kariyerini Almanya'da sürdürmek yerine Türkiye'ye gelmeyi tercih etti?" gibi bir soru takılıyor.**

▲Belki Eintracht Frankfurt'ta şans bulamadım ama Almanya'da 3-4 büyük takım dışında her takımda oynayabilirim diye düşünüyorum. Frankfurt'taki şanssızlığım da önümde Fenin, Gekas, Amanatidis ve Halil ağabey gibi kariyerli dört forvetin bulunmasıydı.

▼Galiba bizim Türkiye'de sık sık yaşadığımız bir olayla sen Frankfurt'ta karşılaşmışsın. Pek çok teknik direktör genç oyuncuya şans vermek yerine, garantili olanı tercih edip tecrübeli oyuncularını kullanıyor.

▲Evet, Skibbe de bu yolu seçmişti. Benim gibi genç bir oyuncuyu oynatıp maç kaybetdiği zaman gelecek eleştirileri

göğüsleyememekten korkmuş olabilir. İşte tam da bu noktada Tolunay Hoca devreye girdi. Zaten Kayserispor'u çalıştırdığı dönemde de beni istiyordu. Bu son transfer döneminde beni her gün aradı, başkanımız sık sık Almanya'ya gelip beni ne kadar istediklerini ortaya koydu ve sonuçta bu transfer gerçekleşti.

▼Eintracht Frankfurt'un seni elinde tutmak için sözleşme önerdiği ama senin bunu kabul etmeyip Gaziantepspor'a geldiğin doğru mu?

▲Evet, beni bırakmak istemediler ve önüme yeni bir sözleşme koydular. Ama Tolunay Hocayla konuşup bana sunduğu vizyonu gördükten sonra tercihim Gaziantepspor'dan yana yapmıştım zaten.

▼Peki Skibbe senin Gaziantepspor'da attığın golleri gördükten sonra acaba ne düşülmüştür?

▲Biliyorsunuz Skibbe kısa süre önce gönderildi ve yerine Daum getirildi. Halil ağabeyden duyduğum, Skibbe benim için, "Cenk'in Gaziantepspor'da attığı gollere çok seviniyorum" demiş ama bu konuda ne kadar samimi olduğunu bilemem tabii...

▼Frankfurt'ta oynarken Halil Altıntap'la diyalogunuz nasıldı?

▲Halil ağabeyle saha içinde bir forma rekabeti

yaşıyorduk ama saha dışında çok iyi dosttuk. Antrenmanlarda, soyunma odasında, yemeklerde Halil ağabeyle hep beraberdik. Hem profesyonellik anlamında hem de bir forvet oyuncusunun nasıl oynaması gerektiği konusunda benim için gerçek bir yol göstericiydi. Ayrıca çok iyi bir insan ve Halil ağabeyimi gerçekten çok seviyorum. Şimdi Bochum'da kiralık oynayan Ümit Korkmaz da Frankfurt'ta olduğu dönemde bana çok destek olmuş bir ağabeyimdi. Onların takımdaki varlığı bile bana güven veriyordu. **▼Almanya'nın Genç Millî Takımlar için seni keşfetmesi nasıl oldu? İlk olarak ne zaman davet aldın?**

▲Almanya'da 16 eyalet var ve o eyaletlerin karmaları arasında turnuvalar düzenleniyor. O turnuvalarda seçtikleri oyuncularını eleye eleye Genç Millî Takım oluşturuyorlar. Ben de bu seçme sonucunda U15 Takımı'na seçildim ve sonunda U21 Takımı'na kadar yükseldim. Bu ilk tercihim sırasında Türkiye'den bana herhangi bir teklif gelmemiştir.

Löw'ün listesinde ilk sıradaydım

▼Almanya adına oynarken genç millî takımlarda gol oranının çok yüksek olduğunu görüyoruz. Alman Millî Takımı'ndaki teknik adamlar senden neler bekliyordu?

▲Joachim Löw bir röportajında, "Cenk Tosun ve İlkay Gündoğan bu takımın gelecekları" demişti. İlkay'ı ve beni Almanya A Millî Takımı'na U21'den alınacak ilk oyuncular olarak görüyordu. Ama Türkiye'den teklif geldikten sonra benim için Almanya defteri kapandı. Seremonide İstiklal Marşımızı dinlemek, Türk bayrağını görmek varken, elbette vatanımı seçecektim. **▼Aslında Almanya da bir kalemden silinip atılacak bir takım değil. Karar verme aşamında nasıl gelişmeler yaşandı?**

▲Guus Hiddink'le bir görüşmemiz olmuştu. Beni İstanbul'a çağırdılar. Görüşmede Oğuz Hoca, Tolunay Hoca ve amcam da vardı. Hiddink o toplantıda bana güzel şeyler anlattı. Özellikle, "Sen, Mehmet Ekici, Tunay Torun bu takımın geleceğisiniz. 10-15 yıl ülkenizin takımına hizmet edeceksiniz" sözleri beni çok etkiledi. Bu görüşmeyi ailemle de paylaştım ve nihayetinde bu kararı verdim.

▼Bir çok oyuncu yeni takımında uyum sorunu yaşarken sen hem çok farklı bir ligde hem de yeni bir takımda bu kadar çabuk adaptasyonu nasıl sağlayabildin?

▲İlk maçında iki gol atarak çok iyi bir başlangıç yapmam çok yararlı oldu bence. Öte yandan hocamız olsun, oyuncu arkadaşlarımız olsun ilk günden itibaren takımın bir parçası olarak hissetmemi sağlayan bir sıcaklıkla yaklaştı bana. Tabii bir de Türkçe biliyor olmam önemli bir faktör. Siz de gördünüz, Almeida ilk golünü atabilmek için haftalarca bekledi. Oysa Alman Ligi'nin en iyi forvetlerinden birisiydi ve benim de

Bu kadar çabuk bir çıkış beklemiyordum

▼Gaziantepspor'a gelirken nasıl hayaller kuruyordun? Gelir gelmez böyle bir patlama yapmayı bekliyor muydun?

▲Açıkçası Gaziantepspor'a imza atarken yarım sezonluk dönemin uyum süreci şeklinde geçeceğini düşünüyordum. En fazla ikinci yarılarda oyuna gireceğimi ve takıma yavaş yavaş alışacağımı hesaplıyordum. Ama lisansımın çıktığı ilk gün Tolunay Hoca bana kupa maçında şans verdi ve Galatasaray'a karşı oynayıp iki gol attım.

▼O maçta ve attığın gollerin ardından neler hissettiğini bizimle paylaşır mısın?

▲Doğrusu maçtan sonra bile bir tuhaftım, inanamamıştım. Attığım iki gol elbette unutulmazdı ama takımın 2-1 geriye düştükten sonra yaptığı geri dönüş de müthiştii. Maçtan sonra takım arkadaşlarımın beni kutlaması, ailemin, Almanya'daki arkadaşlarımın arayıp tebrik etmesi çok güzel anılardı. O karşılaşmanın ardından lig maçı için Konya'ya geçmiştik. Gazeteleri açtığımda her yerde kendimi görünce büyük bir gurur duydum.

▼Peki, nasıl oldu da Tolunay Hoca daha gelir gelmez seni Galatasaray maçında sahaya sürdü? O maç öncesi aranızda nasıl bir konuşma geçti?

▲Gaziantep'e Perşembe günü gelmişim ve Cumartesi günü Gençlerbirliği maçı vardı. Ancak lisansım yetişmediği için o maçın kadrosuna alınmamıştım. Ertesi gün maçta oynamayanlar idman yapıyorduk. Hoca bir hareketimi beğenmemiş olacak ki, "Cenk konsantre ol, Perşembe günü maçın var" diye bağırdı. Şaşırıp kaldım, "Ne oluyor, ne Perşembesi, ne maçı" dedim kendi kendime. Çarşamba günü antrenmanda, "Gel sana neler yapacağımı anlatayım" dedi ve ertesi gün kendimi Galatasaray karşısında sahada buldum.

▼Bir çok oyuncu yeni takımında uyum sorunu yaşarken sen hem çok farklı bir ligde hem de yeni bir takımda bu kadar çabuk adaptasyonu nasıl sağlayabildin?

▲İlk maçında iki gol atarak çok iyi bir başlangıç yapmam çok yararlı oldu bence. Öte yandan hocamız olsun, oyuncu arkadaşlarımız olsun ilk günden itibaren takımın bir parçası olarak hissetmemi sağlayan bir sıcaklıkla yaklaştı bana. Tabii bir de Türkçe biliyor olmam önemli bir faktör. Siz de gördünüz, Almeida ilk golünü atabilmek için haftalarca bekledi. Oysa Alman Ligi'nin en iyi forvetlerinden birisiydi ve benim de

çok beğendiğim bir golcü. Ama burada zorlanıyor.

Türkiye'deki takım arkadaşlığı bambaşka

▼**Gaziantepspor'daki arkadaşlık ortamını Frankfurt'takiyle kıyaslasan neler söyleyebilirsin?**
▲Buradaki ortamı Almanlarla karşılaştırmayı hiç istemiyorum. Orada insanlar birbiri kıskanıyor, kimse kimsenin iyiliğini istemiyor. Burada ise herkes birbirine şans diliyor, arkadaşının daha iyi olmasını arzuluyor. Yedek kalan oyuncu maçtan önce gelip sarılıyor, “İnşallah bugün gol atarsın” diyor. Türkiye'deki takım arkadaşlığı bambaşka yani. 10-12 oyuncu tesislerde kalıyoruz, belki de bu sıcak dostluk biraz da bundan kaynaklanıyor.

▼**Gaziantepspor'daki en iyi arkadaşların kimler?**
▲Offenbach'tan tanıdığım Cenk Güvenç var. Essen Eyalet Karması'nda birlikte oynamıştık. Yalçın ağabey, Şenol ağabey de iyi arkadaşlarım. Genellikle onlarla birlikteyim.

▼**Frankfurt'ta genç bir oyuncuydun ama şimdi Gaziantep'te attığın gollerle bir anda ön plana çıkan ve herkesin tanıdığı bir oyuncuya dönüştün. Şehirde dışarı çıktığında oldukça ilgi görüyor olmalısın.**

▲Sadece Gaziantep'te değil, nereye gidersek gidelim insanlar beni tanıyor ve büyük bir ilgi, sevgi gösteriyor. Kimi fotoğraf çekirmek, kimi de imza istiyor. Türkiye'deki futbol sevgisi inanılmaz. Almanya'da Ballack sokakta yürüse, kimse yanına gidip de fotoğraf çekirmek istemez. Ben Cenk Tosun'um ve sonuçta fazla bir şey değilim ama inanılmaz bir ilgiyle karşılaşıyorum. Açıkçası bu sevgi ve ilgi de hoşuma gidiyor. Bazen o kadar çok insan yanınıza geliyor ki, kendi kendinize, “Yeter artık” dediğiniz oluyor. Ama sonra benim de küçükken millî maçlara gidip Hakan Şükür'le fotoğraf çekirmek için nasıl bir heves duyduğum geliyor aklıma. Dolayısıyla insanların neler hissettiğini biliyorum ve elimden geldiğince insanların isteklerini karşılamaya çalışıyorum.

Süper Lig'in Bundesliga'dan farkı yok

▼**Süper Lig'de oynanan futbolun kalitesi hakkında neler söyleyebilirsiniz?**

▲Ben herhangi bir fark görmüyorum. 10-15 yıl önce Süper Lig, Bundesliga'nın gerisindeydi ama bugün için oynanan futbolun kalitesi açısından bence böyle bir farktan

söz edemeyiz.

▼**Yabancı oyuncuların Türkiye'de futbolun çok sert oynandığıyla ilgili bir yakınması var. Sen bu konuda neler söylersin?**

▲Bence aynı sertlik Almanya'da da var. Defans oyuncularının böyle oynaması da normal. Bence böyle sert ve mücadeleci bir oyunda attığın golün değeri de yükseliyor.

▼**Gaziantepspor sezonun ilk yarısında gol kısırlığı yaşayan bir takımdı ama sen geldikten sonra bu tablo değişti. Takım arkadaşların bu konuda sana neler söylüyor?**
▲Gaziantepspor gerçekten çok iyi bir takım ama bir santrforu yoktu. O bölgede zaman zaman Sosa ve Popov oynuyordu ama gerçek yerleri santrfor değildi. İkisi de çok teknik ve çok hızlı oyuncular ama o bölgede oynayan adamın biraz daha fizikli ve top tutabilen birisi olması gerekiyor. Dolayısıyla benim gibi bir santrforun gelmesi takıma çok yararlı oldu. Arkadaşlarımdan tabii ki övgüler alıyorum. Mesela Yalçın ağabey, “Sen ilk yarıda takımda olsaydın kesinlikle ilk üçün içinde olurduk” diyor. Kendimi övmüş gibi olmayayım ama gerçekten de ilk yarıda takımda olsaydım, fazladan bir kaç maç daha kazanabilirdik. Çünkü Gaziantepspor'un ilk yarıda kıl payı puan kaybettiği çok fazla maç var.

▼**A Millî Takım'dan bu kadar çabuk bir davet almayı bekliyor muydun?**

▲Açıkçası bu kadar çabuk bir davet beklemiyordum. Sonuçta A Millî Takım'ın o kadar kolay girilebilecek bir yer olmadığını da biliyordum. Buralara bu kadar çabuk geleceğimi hayal etmiyordum. Ama Gaziantepspor'da bulduğum şans ve attığım goller, süreci çabuklaştırdı. Millî Takım'la erken buluşmamın da kariyerim açısından çok daha faydalı olacağına inanıyorum.

▼**Gaziantepspor çok başarılı bir biçimde yükseliyor, iyi futbol oynuyor ve üst sıraları hedefliyor. Bu süreçte seyircinin desteğini nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Açıkçası onlara inanamıyorum. 17 bin kişilik stadımız var, tribünlerde 10 bin kişiyi bile bulamıyoruz. Bilet fiyatları düşük tutulmasına rağmen stat dolmuyor. Bu kadar iyi giderken destek görmeyeceksek ne zaman göreceğiz? Buradan Gaziantepspor taraftarlarına seslenmek istiyorum; bu takıma yardım etsinler. Ben Gaziantepspor'un daha da yukarıları zorlayacak potansiyele sahip olduğuna inanıyorum.

En iyi oyuncu Alex

▼**Türkiye'de en beğendiğin oyuncular hangileri?**

▲Bence Türkiye'deki en iyi oyuncu Alex. Çok zeki bir oyuncu, takımını

çok iyi yönetiyor ve tek başına bir maçı çevirebilecek kaliteye sahip. İşte son Galatasaray maçında yaptıkları ortada. Önce frikikten asist yaptı, sonra da kısa boyuyla Gökhan Zan ve Servet Çetin gibi iki uzun boylu stoperin arasında kafa golü attı. O golde havada asılı kalması ve topu istediği yere bırakması müthişti. Kendisine hayranım. Bir de Arda ağabeyi çok beğeniyorum. Gaziantepspor'da da çok iyi oyuncular var. Tek tek bütün takımın ismini saysam yeridir. Düşünün, Olcan gibi bir oyuncu yedek kalabiliyor, sonra da oynadığı ilk maçta 3 gol

atabiliyor.

▼**Kariyer planlamada neler var? Bize hedeflerinden söz eder misin?**
▲Öncelikle Gaziantepspor'a çok faydalı olmak, attığım gollerle takımımın başarısına katkı sağlamak istiyorum. Önümüzdeki sezon Gaziantepspor'la Avrupa kupalarında mücadeleyi etmeyi çok arzu ediyorum. Kulübümle 3.5 yıllık sözleşmem var. Sözleşmemin bitiminde de Türkiye'de veya Avrupa'da daha büyük takımlarda yoluma devam etmek amacındayım. Yurtdışında mutlaka Almanya'da oynamak gibi bir düşüncem yok, İngiltere veya İspanya'da da oynamak isterim. Daha yaşım çok genç, öğrenecek çok şey de var önümde, uzun bir yol da var.

▼**Cenk Tosun'un futbolun dışında nasıl bir insan olduğunu da**

merak ediyoruz. Nelerden hoşlanır, nelere kızarsın mesela?

▲Çabuk iletişim kuran, sıcak bir insanım. Belki herkes aynı şeyi söyler ama yalanı gerçekten hiç sevmem. Yalan konuşan bir insanla asla arkadaşlık yapmam. Beni mutlu eden şeyler ise iyi arkadaşlıklardır. Ama tabii her şeyden önemlisi de ailem.

▼**Şimdi Gaziantep'te aileden uzaktasın. Hasret çekiyor musun?**

▲Babam havaalanında çalıştığı için uçuş kolaylığı var. 2-3 haftada bir yanıma geliyor ve bana destek vermeyi sürdürüyor. Avusturya maçına da geldi ve millî maçı izledi. Ama ailem şimdilik Türkiye'ye

gelmeyi

istiyor.

▼**Yabancı**

oyuncular ilk

geldiklerinde

yağlı yemekler

yüzünden

midelerini

bozmuş ama

ben bu

yemeklere

alışkınım.

Çünkü annem

de babaannem

de Türk

yemeklerini çok

güzel yapar.

Bu arada insanlar

benim

yediklerimi görse

korkar (gülüyor).

Benim yediğim

yemekle iki-üç kişi

doyar. Gerçek bir

mantı delisiyim. Annem

arkadaşlarını çağırıp 10

kilo mantı yapar, o da

bana ancak iki-üç hafta

yeter. Ama Allah'a şükür

yediklerimi çok iyi

yakıyorum. Yoksa

benim yediklerimi

bir başkası

yesese fil

gibi olur.

Bu onur Türkiye'nin

Türkiye, futbol tarihindeki en büyük organizasyonunu 2013 yılında düzenleyecek. FIFA, 2013 20 Yaş Altı Dünya Kupası'nın organizasyonunu ülkemize verdi. 24 ülkenin katılımıyla düzenlenen FIFA U20 Dünya Kupası, dünya futbolunu yöneten organizasyonun en büyük ikinci turnuvası. U20 Dünya Kupası, Türkiye'nin dünyada dikkat çeken bir futbol ülkesi olması yolunda atılacak büyük ve önemli bir adım olacak. Bu organizasyonun ülkemize sağlayacağı ekonomik katkı, turnuva şehirlerinde yer alan stadyumlarda yapılacak altyapı güçlendirme çalışmaları, dünya futboluna yakın gelecekte damgasını vuracak genç yetenekleri bizzat izleyebilme fırsatı ise turnuvanın getirilerinden sadece birkaçı.

Türkiye futbol tarihinin en kapsamlı organizasyonunu düzenleme hakkı kazandı. 3 Mart 2011'de FIFA'nın İsviçre'de yer alan merkezinde yapılan törende FIFA Başkanı Joseph Sepp Blatter bu prestijli organizasyona Türkiye'nin ev sahipliği yapacağını açıkladı. Eylül 2010'da başlayan adaylık sürecinde mutlu sona ulaşıldıkça, FIFA Genel Merkezi'nde Türkiye'yi temsilen UEFA 1. Asbaşkanı, FIFA Yönetim Kurulu üyesi ve TFF Onursal Başkanı Şenes Erzik, TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Uluslararası İlişkiler ve Etkinlikler Koordinatörü Süheyl Önen ile İlker Uğur yer alıyordu. 24 ülkenin katılımıyla düzenlenen FIFA U20 Dünya Kupası, dünya futbolunu yöneten organizasyonun en büyük ikinci turnuvası. Türkiye Futbol Federasyonu'nun düzenlediği finaller ve sekiz takımlı Avrupa Gençler Şampiyonaları'ndan çok daha kapsamlı bir organizasyon. 20 Yaş Altı Dünya Kupası'nın Türkiye'de liglerin tatil olduğu Haziran ayında yapılması düşünülüyor. Ev sahipliğinin kazanılması Türkiye Futbol Federasyonu'nda büyük bir coşkuyla karşılandı. FIFA.com'dan yapılan canlı yayın ekranlarda tüm çalışanlarla paylaşılırken, TFF Başkanı Mahmut Özgener bu başarıdan duyduğu mutluluğu şu sözlerle paylaştı: "Türkiye hem futbolda hem de diğer spor dallarında organizasyonların en çok tercih edilen ülkesi haline geldi. 2013 yılında şimdiye kadar düzenlenen en mükemmel U20 Dünya Kupası'nı düzenleyeceğiz. Bu turnuvanın ülkemize getirilmesinde başta Cumhurbaşkanımız ve

Başbakanımız olmak üzere bakanlarımızın garanti mektuplarını imzalaması ve GSGM Genel Müdürü ile teşkilatının koşulsuz destekleri hayati rol oynadı. Kendilerini şükranlarımızı sunuyoruz. Aday şehir vali ve belediye başkanlarının, önerilen stat yönetimlerinin adaylık sürecinde mutlu sona ulaşıldıkça ve koşulsuz imzaladıkları garanti

mektupları ile gösterdikleri destek, TFF'yi onurlandırarak yalnız olmadığını görmemizi sağladı. Ayrıca TFF Onursal Başkanı ve FIFA İcra Kurulu üyesi, UEFA 1. Asbaşkanı Şenes Erzik'e sürecin her aşamasında yanımızda olduğu ve uluslararası düzeydeki etkinliği için tüm federasyon teşkilatı adına teşekkür ediyorum." Tören salonunda kararı

heyecanla bekleyenler arasında yer alan TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, FIFA Başkanı Joseph Blatter'in konuşmasının ardından sahneye çıktığında bu önemli organizasyonun Türk futboluna yapacağı katkıyı ve Türkiye'nin dünya futbolunun lokomotif ülkelerinden birisi olma isteğini vurguladı. Arıboğan sözlerine şöyle devam etti: "24 ülkenin katılacağı bu büyük organizasyonu ülkemize kazandırmaktan dolayı tarifsiz bir gurur içindeyiz. Yaklaşık 6 ay süren çabalarımızın karşılığını almak memnuniyet verici. 24 ülkeyi ve binlerce futbolseveri harikalar diyarında ağırlayacağız." Arıboğan ayrıca Türkiye'nin şimdiye kadar düzenleyeceği

en büyük futbol etkinliği olan FIFA U20 Dünya Kupası'nın ülkede coşkuyla karşılandığını belirterek organizasyonun en üst kalitede olacağı ve başarılı ev sahipliğimizin gelecekte de hafızalardan silinmeyeceği sözünü verdi. Sporun, özellikle futbolun insanları birleştiren gücünü vurgulayan Lutfi Arıboğan, turnuva sayesinde Türkiye'nin önemli spor ülkeleri arasında yerini alacağına ve aynı zamanda bu organizasyonun misafirperverliğimizi kanıtlamak, önyargıları yıkmak için bir şans olarak değerlendirilmesi gerektiğine değindi. Şampiyonaya ev sahipliği yapacak olmanın en önemli yanını Türk gençlerinin dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen akranlarını izleme fırsatı bulacak olması olarak öne çıkaran Arıboğan, gençlerimizin bu sayede maddi güç, cinsiyet, ırk, etnik köken ve fiziksel güce bakmaksızın sporda herkes için bir yer olduğunu anlayacaklarını vurguladı. A Millî Takım Teknik Direktörü Guus Hiddink ise kararın ardından yaptığı açıklamada, "Gençler geleceğimize. Türkiye'nin bu turnuvayı düzenleyecek olması kulüplerimizi genç futbolculara yatırım yapmaya teşvik edecektir" diye konuştu. Bu turnuvanın Dünya Kupası'ndan sonra FIFA'nın en büyük organizasyonu olduğuna dikkat çeken Hiddink, "1 ay boyunca dünya, geleceğin yıldızlarına odaklanacak. Türkiye'deki izleyiciler de yeni yetenekleri seyretme fırsatı bulacak" dedi. U20 Dünya Kupası'nın 2005 yılında Hollanda'da düzenlendiğini hatırlatan

Hiddink, "Ben de şampiyonayı takip etmişim. Lionel Messi kendisini ilk kez orada göstermişti. Onun dışında şimdi önemli liglerle forma giyen birçok futbolcu da o turnuvada millî takımlarının kadrolarında bulunuyordu. Bunlara İspanya'dan Cesc Fabregas, Raul Albiol, Fernando Llorente, David Silva, Nijerya'dan John Obi Mikel ve Hollanda'dan Ibrahim Afellay'ı örnek verebiliriz. Şu anda A Millî Takım kadrosunda yer alan Burak Yılmaz ve Selçuk İnan da o turnuvada forma giymişti. 2013 yılındaki turnuvada 1993 ve daha sonra doğumlu genç Türk futbolcuları kendilerini uluslararası platformda gösterme imkânı bulacak. Bu, onlar için büyük bir sınav olacak" diye konuştu. TFF Futbol Genel Direktörü Ersun

Yanal ise 2013 U20 Dünya Kupası'nın Türkiye'nin ev sahipliğinde gerçekleştirilmesinin futbolumuz adına büyük kazanç olacağını söyledi. Farklı futbol kültürlerini temsil eden 24 ülkenin gelecekte dünya futbolunun yıldızları arasında yer alacak gençlerinin ülkemize gelmesinin futbol kültürümüzün gelişimine de olumlu olarak yansıtacağını kaydeden Yanal, Türk Millî Takımı'nın da bu şampiyonada yer alarak büyük deneyim kazanacağını ve genç Türk yeteneklerini tüm dünyadaki futbolseverlere izlettirmenin mutluluğunu yaşayacaklarını ifade etti. Adaylık dosyasında ev sahipliği yapacağımız 52 maçın oynanması için FIFA'ya önerilen şehirler Antalya, Bursa, Gaziantep, İstanbul, İzmir,

Kayseri, Manisa, Rize, Şanlıurfa ve Trabzon oldu. Turnuvaya ev sahipliği yapacak şehir ve statlar, bu 10 şehir ve 13 stat arasında FIFA'nın kararı doğrultusunda belirlenecek. FIFA heyetinin Ekim veya Kasım ayında ülkemize gelip tüm şehirleri ziyaret etmesi ve kararını daha sonra vermesi bekleniyor. 2013 FIFA U20 Dünya Kupası'nın Türkiye'de düzenlenecek olması, ülkemizin dünyada dikkat çeken bir futbol ülkesi olması yolunda atılacak büyük ve önemli bir adım olacak. Bu organizasyonun ülkemize sağlayacağı ekonomik katkı, turnuva şehirlerinde yer alan stadyumlarda yapılacak altyapı güçlendirme çalışmaları, dünya futboluna yakın gelecekte damgasını vuracak genç yetenekleri bizzat izleyebilme fırsatı, turnuvanın getirilerinden sadece birkaçı. Türkiye Futbol Federasyonu'nun kazanacağı uzun süreli turnuva organizasyonu yeteneği ise turnuvanın belki de en büyük mirası olacak. TFF burada elde edilecek deneyimi 2020 Avrupa Şampiyonası adaylığı ve olumlu sonuçlandığı takdirde organizasyon sırasında kullanmayı hedefliyor. İlk olarak 1977 yılında Tunus'ta düzenlenen ve daha önce FIFA Dünya Gençler Şampiyonası ismi ile bilinen bu turnuva, her iki senede bir dünyanın en iyi 24 genç millî takımını bir araya getiriyor. Turnuvaya katılım hakkı ülkelerin kıta şampiyonalarındaki başarılarına göre belirleniyor. Avrupa'dan 6, Asya, Afrika, Kuzey Amerika ve Güney Amerika'dan 4'er ve Okyanusya'dan 1 takım ev sahibi dışındaki 23 takımı oluşturuyor. 6 gruba ayrılan katılımcılar arasında gruplarda ilk iki sırada yer alan takımlar ve en iyi üçüncü 4 takım bir üst tura yükseliyor. Turnuva şampiyonunu belirlemek üzere kalan 16 takım eleme usulü maçlarla birbirleriyle karşılaşıyor. Şimdiye dek 17 kez düzenlenen turnuvanın son şampiyonu Gana. Başarıya en fazla ulaşan iki ülke ise 6 şampiyonlukla Arjantin ve 4 şampiyonlukla Brezilya. Türkiye, bu sene 29 Temmuz-20 Ağustos tarihleri arasında Kolombiya'da düzenlenecek şampiyonaya katılma hakkını elde edememişti. U20 Millî Takımımızın 2005 yılında Hollanda'da düzenlenen

Dünya Kupası'nda ikinci tura yükselmesi bugüne kadar turnuvada elde ettiğimiz en önemli başarı oldu. Daha önce 1993 yılında Avustralya'da düzenlenen turnuvaya da katılmış ama grupta sonuncu olarak geri dönmüştük. 2013 yılında ev sahipliği yapacağımız turnuvaya Türk U20 Millî Takımı'nın doğrudan katılacak olmasıyla 1993 ve sonrasında doğan genç Türk futbolcuları kendilerini uluslararası platformda gösterme imkânı bulacak. Bir ay boyunca tüm dünyadan futbolseverlerin geleceğin yıldızlarına odaklanacakları turnuvada genç yetenekleri ülkemizde seyretme fırsatı bulacağız. Geçmiş turnuvalarda dikkat çekmiş oyuncular ilerleyen yıllarda da adlarından oldukça söz ettirdi. 2009 yılı şampiyonu olan Gana, FIFA 2010 Dünya Kupası Güney Afrika kadrosunda U20 takımında forma giymiş oyunculara da yer vererek tarihinde ilk defa çeyrek finale çıkmayı başarmıştı. 2007 U20 Dünya Kupası'nın şampiyonu Arjantin'in ise neredeyse tüm kadrosu bugün dünyaca ünlü kulüplerin kadrolarında yer alıyor. Dünya çapında büyük ilgi gören ve pek çok ülkede yayınlanarak futbolseverlere üst düzeyde seyir zevki yaşatacak bu turnuva aynı zamanda ülkemizin tanıtımı açısından da önemli bir fırsat olacak. Diğer yandan, turnuvanın ülkemize sağlayacağı ekonomik faydanın da altını çizmek gerek. 2007'de Kanada'da düzenlenen turnuvada 1.2 milyon bilet satıldı, 220 saatten fazla yayın yapıldı, yayın hakları 200'den fazla ülke ve bölgeye satıldı. Turnuva sayesinde Kanada Ulusal Stadyumu inşa edildi. Kanada'da turnuvanın yarattığı toplam ekonomik değer 260 milyon dolar oldu. 2130 gönüllü çalışan yanı sıra 1700 kişi iş sahibi oldu. Bu yıl Kolombiya'da düzenlenecek şampiyona, 2900'den fazla doğrudan olmak üzere 9000 istihdam sağladı. Önceki şampiyonaları düzenleyen ülkelerin elde ettiği maddi gelirler bakımında turnuvanın sağlayacağı ekonomik faydanın 300 milyon doları bulması, toplam istihdamın ise diğer ülkelere kıyasla daha fazla olması bekleniyor.

20 Yaş Altı Dünya Kupası'nı en fazla kazanan takım, 6 kez kupa kaldıran Arjantin.

Adam olacak çocuk...

FIFA'nın gençler organizasyonlarında ilk yıldan bugüne "altın ayakkabı" unvanı altında turnuvarın en değerli oyuncusu ödüllendiriliyor. Dünya Kupası'nın ardından dünyanın en büyük ikinci futbol organizasyonu kabul edilen U20 Dünya Kupası'nın tarihi incelendiğinde turnuvaya damga vurarak en değerli oyuncu unvanını alan oyuncuların büyük bölümünün kariyerlerinin ilerleyen döneminde de futbol dünyasının seçkin isimleri arasına girdiği görülüyor.

Koray Gürtaş

Uluslararası gençler turnuvaları dünya futbolunun yeni yıldızlarının vitrine çıktığı organizasyonlar olarak büyük önem taşıyor. Özellikle Avrupa'daki zengin kulüplerin scoutlarının dikkatle takibe aldığı bu şampiyonalar Güney Amerika ve Afrika'nın genç yeteneklerinin uluslararası futbol arenasına adım atmasını sağlıyor. FIFA'nın farklı yaş kategorilerinde düzenlediği dünya şampiyonalarının yanı sıra kıtaların kendi organizasyonları da mevcut. FIFA'nın turnuvalarında ilk yıldan bugüne en değerli oyuncu seçimi yapılırken, Avrupa'da ümitler düzeyinde ilk şampiyonadan bu yana, U17 ve U19 kategorilerinde ise 2002'den beri en değerli oyuncu unvanı veriliyor. Futbolun yaygın olduğu Güney Amerika ve Afrika'da ise bu uygulama düzenli olarak yapılmıyor. Bu şampiyonlarda en değerli oyuncu seçilerek adını duyuran isimler içinde kariyerlerini çok üst noktalara taşıyanlar olduğu gibi erkenden kaybolup gidenler de var. Turnuva yaşı büyüdükçe bu futbolcuların üst düzey oyuncu kategorisine girme oranı artıyor. Yaş büyütme konusunda sabıkalı olan Afrikalıların genç yaşta parlayıp kısa süre sonra düşüşe geçtiği de bilinen bir gerçek. Brezilya, gençler düzeyinde en değerli oyuncu çıkarıp bunları üst düzey taşıyamayan ülkelere birisi olarak dikkat çekiyor. FIFA'nın gençler organizasyonlarında ilk yıldan bugüne "altın ayakkabı" unvanı altında turnuvarın en değerli oyuncusu ödüllendiriliyor. Dünya Kupası'nın

Bessanov

Prosinecki

Maradona

ardından dünyanın en büyük ikinci futbol organizasyonu kabul edilen U20 Dünya Kupası'nın tarihi incelendiğinde turnuvaya damga vurarak en değerli oyuncu unvanını alan oyuncuların büyük bölümünün kariyerlerinin ilerleyen döneminde de futbol dünyasının seçkin isimleri arasına girdiği görülüyor. Bu alanda en çarpıcı örnek ise Pele'yi izleyen jenerasyonun nüfus kaybetmesiyle dünyanın gelmiş geçmiş en iyi futbolcusu konumuna gelen Diego Armando Maradona. Arjantinli yıldız 1979 yılında Japonya'da düzenlenen turnuvada ülkesini şampiyonluğa taşıırken, oynadığı futbolla herkesi büyülemiş ve dünya futbolunun gelecekteki en büyük yıldızı olacağını Uzakdoğu'da ilân etmişti. Günümüzün en iyi futbolcusu kabul edilen Arjantinli Lionel Messi de 2005'te Hollanda'nın ev sahipliği yaptığı ve ülkesinin zaferiyle noktalanmış U20 Dünya Kupası'nın en değerli oyuncusu seçilmişti. Arjantinli Saviola ve Agüero da bu turnuvada adlarını duyurmuş ve

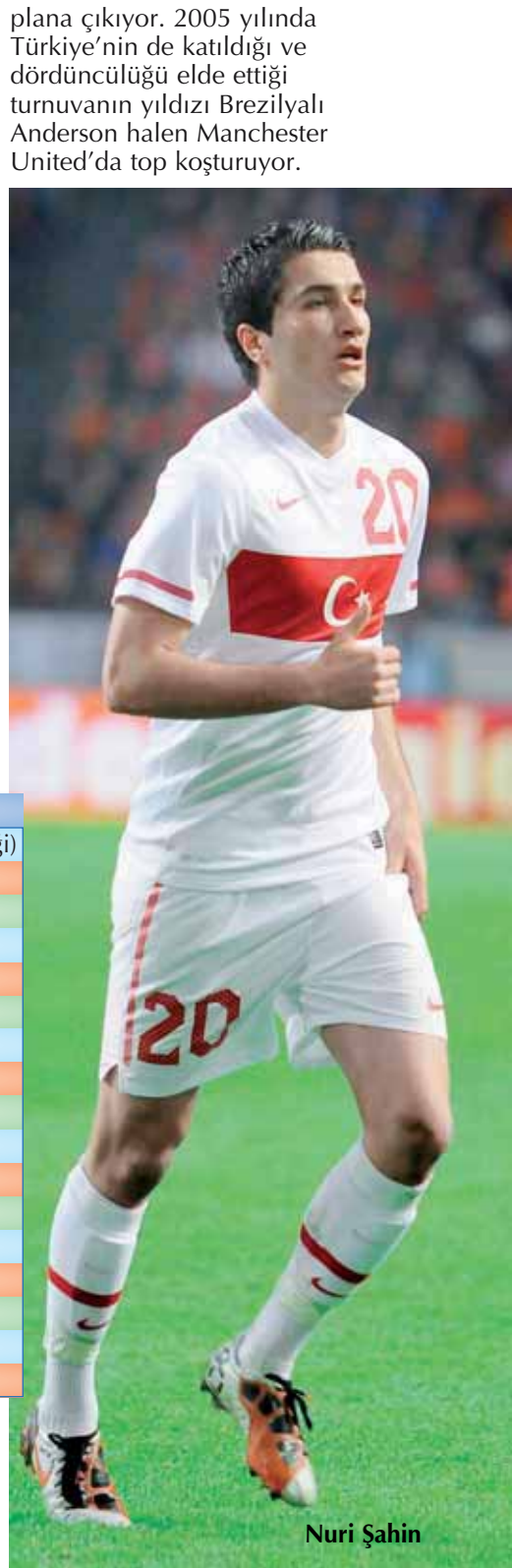
Messi

sonrasında uluslararası futbol arenasında söz sahibi olmuş kramponlar. U20 Dünya Kupası tarihinde en değerli oyuncu unvanını alan Brezilyalıların ilerleyen yıllardaki performans açısından ezeli rakipleri Arjantinlilerden geri kaldıkları görülüyor. 1993'ün yıldızı Adriano dışında kalan altın ayakkabılılar Farias, Silas, Geovani ve Caio futbol dünyasında büyük ses getirmediler. Halen Barcelona'da top koşturan 1999'un MVP'si Seydou Keita Afrika'nın gururu oldu. Robert Prosinecki ise turnuvada en değerli oyuncu ödülünü alıp en parlak kariyere sahip Avrupalı. Tüm bu isimler şimdilerde Türk futbolseverleri daha farklı bir heyecana sürüklüyor. Çünkü bu turnuva 2013 yılında ülkemizde yapılacak ve dünya futbolunun yeni yıldızları Türkiye'de vitrine çıkacak.

U20 Dünya Kupası

Yıl	En Değerli Oyuncu
1977	Vladimir Bessanov (Sovyetler Birliği)
1979	Diego Maradona (Arjantin)
1981	Romulus Gabor (Romanya)
1983	Geovani (Brezilya)
1985	Silas (Brezilya)
1987	Robert Prosinecki (Yugoslavya)
1989	Farias (Brezilya)
1991	Peixe (Portekiz)
1993	Adriano (Brezilya)
1995	Caio (Brezilya)
1997	Nicolas Oliveira (Uruguay)
1999	Seydou Keita (Mali)
2001	Javier Saviola (Arjantin)
2003	İsmail Matar (BAE)
2005	Lionel Messi (Arjantin)
2007	Sergio Agüero (Arjantin)
2009	Dominic Adiyah (Gana)

FIFA'nın 1985 yılından bu yana düzenlediği U17 Dünya Şampiyonalarının en değerli oyuncularını içinde ise Afrikalı oyuncuların fazlalığı dikkat çekiyor. Bu futbolcular arasında ülkemizde Ankaragücü'nde top koşturan Nii Lamptey de var. İspanyol Fabregas ve Alman Kroos hem kıta turnuvalarında hem de Dünya Şampiyonası'nda altın ayakkabı unvanı almalarıyla ön

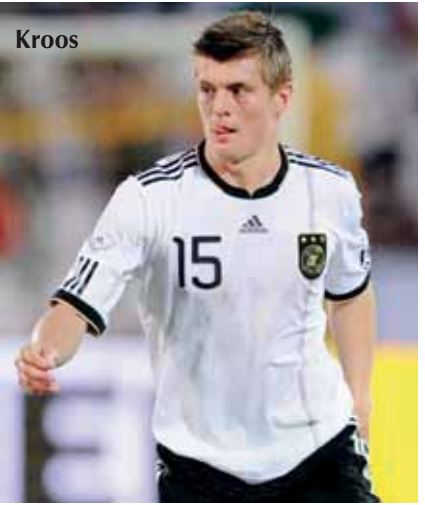
Nuri Şahin

Nuri Şahin'in onuru

Avrupa U17 Futbol Şampiyonası tarihinin yıldızlarının başarılarını büyük oranda futbol yaşamlarının sonraki etaplarına taşıdığı

FIFA U17 Dünya Kupası

Yıl	En Değerli Oyuncu
1985	William (Brezilya)
1987	Philip Osondo (Nijerya)
1989	James Will (İskoçya)
1991	Nii Lamptey (Gana)
1993	Daniel Addo (Gana)
1995	M. El Khatiri (Umman)
1997	Sergio (İspanya)
1999	London Donovan (ABD)
2001	Sinama Pongolle (Fransa)
2003	Cesc Fabregas (İspanya)
2005	Anderson Polga (Brezilya)
2007	Toni Kroos (Almanya)
2009	Sani Emmanuel (Nijerya)

Kroos

U17 Avrupa Şampiyonası

Yıl	En Değerli Oyuncu
2002	Wayne Rooney (İngiltere)
2003	David Rodriguez (İspanya)
2004	Cesc Fabregas (İspanya)
2005	Nuri Şahin (Türkiye)
2006	Toni Kroos (Almanya)
2007	Bojan Krkic (İspanya)
2008	Danijel Alexic (Sırbistan)
2009	Benjamin Siegrist (İsviçre)
2010	Connor Vickham (İngiltere)

Rooney

görülmüyor. 2002'de verilmeye başlanan en değerli oyuncu ödülünün ilk sahibi Wayne Rooney ile 2004'te kürsüye çıkan Cesc Fabregas günümüzde dünyanın en önemli yıldızları arasında. Bizim için en büyük gurur ise 2005'te Türkiye'nin şampiyonluğuyla noktalanmış U17 Avrupa Şampiyonası'nın yıldızının Nuri Şahin olması ve bugün Borussia Dortmund'da top koşturan genç oyuncunun Avrupa'nın seçkin yıldızları arasındaki yerini alması. 2003'ün yıldızı David Rodriguez o dönemdeki performansını koruyamadı. Toni Kroos Beyern Münih, Bojan Krkic ise Barcelona'da başrolle soyunma sırasının kendilerine gelmesini bekliyor. Son üç turnuvarın en değerli oyuncularını değerlendirmek için ise henüz erken.

U19'un en iyisi Fernando Torres

U19 Avrupa Şampiyonası tarihi incelendiğinde en değerli futbolcular içinde yer alıp bugüne

Fabregas

U19 Avrupa Şampiyonası

Yıl	En Değerli Oyuncu
2002	Fernando Torres (İspanya)
2003	Alberto Aquilani (İtalya)
2004	Juanfran (İspanya)
2005	Abdoulaye Balde (Fransa)
2006	Alberto Bueno (İspanya)
2007	Sotiris Ninis (Yunanistan)
2008	Lars ve Sven Bender (Almanya)
2009	Kyrlyo Petrov (Ukrayna)
2010	Gael Kakuta (Fransa)

dek büyük yıldız mertebesine ulaşan tek ismin genç yaşına karşın bir Dünya Kupası ve bir Avrupa Şampiyonluğu yaşayan, bu sezon ortasında da 50 milyon pound karşılığında Liverpool'dan Chelsea'ye giden İspanyol Fernando Torres olduğu görülüyor. Listede dikkat çeken bir unsur, 2008'de ödülün Alman

Bender kardeşler tarafından paylaşılması. Son yıllarda yapılan turnuvaların yıldızlarının kategori atlamak için önlerinde vakit olduğunu da belirtelim.

U21'in tek firesi var

1978 yılından bu yana düzenlenen ve Türkiye'nin bir kez katılma başarısını gösterdiği Avrupa Ümitler Şampiyonası'nın flaş isimleri büyük bir yüzdeyle dünya futbolunun seçkin oyuncularına girmeyi başarmış. İlk turnuvarın en değerli oyuncusu

Huntelaar

Şampiyonası'nda da aynı mutluluğu yaşamış. Listede Cannavaro ile birlikte Andrea Pirlo, Rudi Völler ve Laurent Blanc Dünya Kupası kazanan isimler. Avrupa Ümitler Şampiyonası'nın yıldızlarının mevkilere göre dağılımında denge göze çarpıyor. Genelde forvetlerin ön plana çıktığı turnuvaların aksine bu şampiyonada kaleciler ve savunma oyuncularının da yıldızlaştığı görülüyor. Son iki turnuvarın en değerli oyuncuları bir yana bırakılırsa kalanlar içinde en büyük hayal kırıklığı yaratan futbolcu ise İtalyanların büyük ümitler beslediği Renato Buso.

U21 Avrupa Şampiyonası

Yıl	En Değerli Oyuncu
1978	Vahid Halilhodzic (Yugoslavya)
1980	Anatoli Damiyenko (Sovyetler Birliği)
1982	Rudi Völler (Almanya)
1984	Mark Hateley (İngiltere)
1986	Manuel Sanchis (İspanya)
1988	Laurent Blanc (Fransa)
1990	Davor Suker (Yugoslavya)
1992	Renato Buso (İtalya)
1994	Luis Figo (Portekiz)
1996	Fabio Cannavaro (İtalya)
1998	Francesc Arnau (İspanya)
2000	Andrea Pirlo (İtalya)
2002	Petr Cech (Çek Cumhuriyeti)
2004	Alberto Gilardino (İtalya)
2006	Klaas Jan Huntelaar (Hollanda)
2007	Royston Drenthe (Hollanda)
2009	Marcus Berg (İsveç)

Arkadiusz Glowacki

Azim ve disiplinin adresi

Polonya futbolunun 2000'li yıllarına damgasını vuran Wisla Krakow'da 10 yıl forma giyip 6 şampiyonluk yaşadktan sonra Trabzonspor'a transfer oldu. Kendisini tanımlarken kullandığı "azimli ve disiplinli" tarifi, oyunculuk karakterine gerçekten de birebir oturuyor. Futbolu bıraktıktan sonra üniversiteye devam etmeyi düşünecek kadar gelişime açık bir oyuncu. Trabzonspor'un şampiyonluk şansı için, "İkinci yarının başındaki hatalarımızdan gereken dersi çıkarttık, bu yarışta sonuna kadar varız" diyor

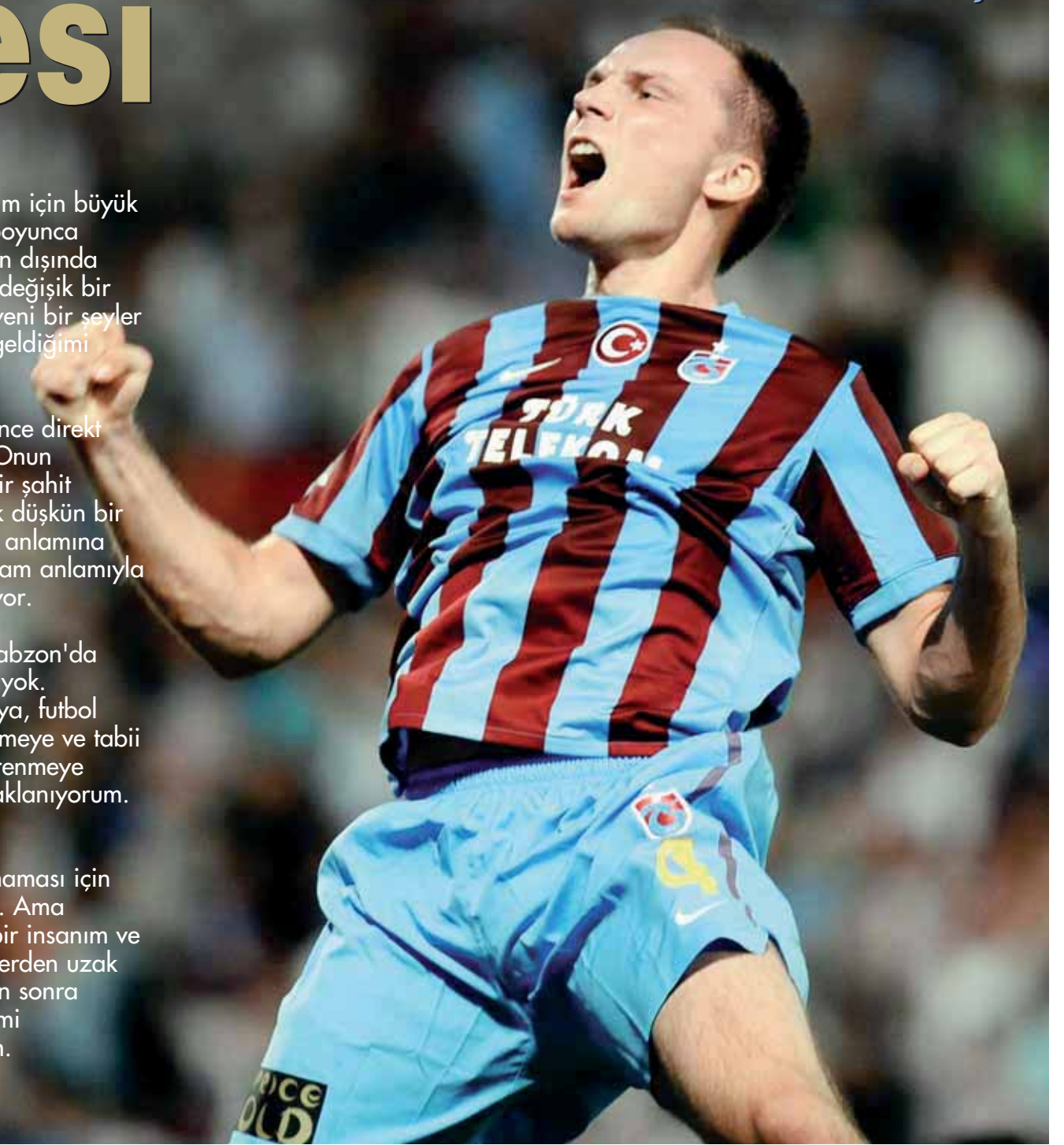
Trabzonspor'a gelmek benim için büyük bir yenilik. İnsanın hayatı boyunca yaşadığı kendi memleketinin dışında yeni bir işe soyunması çok değişik bir deneyim. Yeni bir takımla yeni bir şeyler başarabilmek için buraya geldiğimi söyleyebilirim.

Trabzonspor'a gelmeden önce direkt Szymkowiak'la konuştum. Onun anlattıklarına burada birebir şahit oldum. Trabzon futbola çok düşkün bir kent. Burada her şey futbol anlamına geliyor. İnsan Trabzon'da tam anlamıyla bir futbol atmosferi hissediyor.

Benim için İstanbul veya Trabzon'da yaşamak arasında bir fark yok. Çünkü ben buraya çalışmaya, futbol oynamaya, kendimi geliştirmeye ve tabii ki yeni bir şeyler görüp öğrenmeye geldim. Sadece futbola odaklanıyorum.

Kendimi futbola adadım ve konsantrasyonumun dağılmaması için sadece futbola odaklandım. Ama kendini geliştirmeyi seven bir insanım ve bilimsel, teknolojik gelişmelerden uzak durmam. Futbolu bıraktıktan sonra üniversiteye girerek eğitimimi tamamlamayı düşünüyorum.

 Nuri **Bekar**

Şu anda Polonya futbolu bir kriz yaşamaya devam ediyor. Beklentimiz çok fakat bir türlü o beklentiyi karşılayacak güce ulaşamıyoruz. Çok fazla değişiklik yaşanıyor. İşi bilmeyen çok fazla insan futbolun içinde ne yazık ki.

Süper Lig gerçekten de çok farklı bir düzeyde. Bütün futbolculara gösterilen saygı ve sevgi mükemmel. Takım içi eğitimin de çok başarılı olduğunu düşünüyorum. Buradaki teknik adamlar maç öncesi oyuncuları çok iyi hazırlıyor.

Futbolculuk özelliklerimden bence çok önemli iki tanesi azim ve futbol disiplini. Asla pes etmeyen ve sonuna kadar mücadele etmeyi ilke edinmiş bir yapım var. Bir yandan da hem özel yaşantımda hem de saha içindeki oyun anlayışımda disiplinden asla ayrılmam.

Sezonun ilk yarısı bittiğinde artık bu işi becerebiliriz diye düşündük. Fakat ikinci yarı çok büyük bir ders verdi. Hiçbir zaman, hiçbir yerde, “Biz bu kadar iyi takımız, her şeyi yapabiliriz” diye düşünmemek ve her karşılaşmayı çok zorlu bir savaş olarak değerlendirmek gerektiğini öğrendik.

“Avni Aker’de ağır bir baskı altında futbol oynanıyor” cümlesinin doğruluk payı yüksek. Bu baskı gerçekten de hissediliyor. Bunu kırabilmenin yolu ise her futbolcunun kendi kafasında konsantrasyonunu çok iyi yapması ve kendisine bir hedef koymasından geçiyor.

Diğer kulüplerin oyuncuları hakkında çok fazla bir fikrim yok, ama takım arkadaşım Egemen’in çok üst düzey bir defans oyuncusu olduğunu söyleyebilirim. Selçuk ve Jaja da bana göre Türkiye’deki en kaliteli oyuncular arasında yer alıyor.

▼**Wisla Krakow’da tam 10 yıl oynamış ve sembol olmuş bir futbolcusun. Böyle bir pozisyondayken kulübünden ayrılmak sana neler hissettirdi?**

▲Öncelikle çevre değiştirdiğim için farklı bir duyguya büründüm. Yeni çevre ve çok fazla yeni insanla tanışmak benim için biraz zordu. Belki Wisla Krakow taraftarları öyle düşünüyor ama ben kendimi sembol bir oyuncu olarak görmüyorum. Wisla Krakow’dakilere çok müteşekkirim. 10 yıldan sonra bir başka kulüpte yeniden başlamak bende gerçekten çok farklı duygular uyandırdı. Tabii ki alıştığım ortamın dışında bulunmak farklı bir şeydi ve ilk başta zorluk çektim. ▼**Trabzonspor’un teklifini kabul ederken kafanda neler vardı? Türkiye’ye gelerek kariyerine ve kendine neler katabileceğini umuyordun?**

▲Trabzonspor’a gelmek benim için büyük bir yenilik. İnsanın hayatı boyunca yaşadığı kendi memleketinin dışında yeni bir işe soyunması çok değişik bir deneyim. Yeni bir takımla yeni bir şeyler başarabilmek için buraya geldiğimi söyleyebilirim. ▼**Bu süreçte başka teklifler de almış mıydın? Eğer aldıysan neden Trabzonspor’u seçtin?**

▲Hayır, başka teklifler almadım. Tek teklif Trabzonspor’dan gelmişti ve bu nedenle teklifi kabul ederken çok da fazla düşünmedim. ▼**Trabzonspor’a gelirken danıştığın, bilgi aldığın herhangi birisi oldu mu? Mesela geçmişte Trabzonspor forması giymiş bir Szymkowiak var. Onunla konuştun mu?**

▲Trabzonspor’a gelmeden önce direkt Szymkowiak’la konuştum. O da bana tavsiyelerde bulundu. Szymkowiak benim için bir rehber gibiydi. Bana Trabzon’u anlattı ve bu şehirde futbolun ne kadar önemli olduğunu söyledi. Dolayısıyla Trabzon benim için tamamen bir bilinmez değildi ama elbette görmek ve yaşamak çok daha farklı.

▼**Trabzon’a gelmeden önce burasıyla ilgili neler düşünüyordun, geldikten sonra fikirlerinde herhangi bir değişiklik oldu mu?**

▲Biraz önce de söz ettim; Szymkowiak’ın anlattıklarına buraya geldiğimde neredeyse birebir şahit oldum. Trabzon futbola çok düşkün bir kent. Burada her şey futbol anlamına geliyor. İnsan Trabzon’da tam anlamıyla bir futbol atmosferi

hissediyor.

▼**Yabancı oyuncular Türkiye’ye gelecekleri zaman genellikle İstanbul kentini tercih eder. Bu açıdan baktığında İstanbul’da değil de Trabzon’da yaşamak senin için bir dezavantaj mı?**

▲Daha önce bunu düşünmedim açıkçası. Benim için İstanbul veya Trabzon’da yaşamak arasında bir fark yok. Çünkü ben buraya çalışmaya, futbol oynamaya, kendimi geliştirmeye ve tabii ki yeni bir şeyler görüp öğrenmeye geldim. Onun için benim açımdan İstanbul ya da Trabzon’da yaşıyor olmak önemli değil. Sadece futbola odaklanıyorum.

Başka bir mesleği hiç düşünmedim

▼**Futbola başladığın günlere dönersek, neden başka bir mesleği değil de futbolcu olmayı seçtiğini anlatır mısın?**

▲Daha önceki hayatıma baktığımda ilk aklıma gelen şey, futbolu ve topu ne kadar çok sevdiğimdir. Başka bir meslek sahibi olmayı düşünemezdim. Bugün de aynı fikirdeyim. Çünkü sevdiğim bir mesleği yapıyorum. Ve tabii ki sevdiğim işi yapmaktan da büyük bir gurur ve mutluluk duyuyorum. ▼**Ailenin futbolcu olmanla ilgili desteği ve katkısı var mıydı, yoksa seni başka bir mesleğe mi yönlendirmek istediler?**

▲Eşim ve kızım futbol hayatımda bana çok büyük bir destek veriyor.

Genel olarak ailem de başlangıçta bana büyük bir destek vermişti. Çünkü onlar beni mutlu etmeye çalışıyor. Futbolun benim ne kadar sevdiğim bir iş olduğunu gördükleri için beni başka bir işe yönlendirmediler. Bugün de futbol oynamanın beni nasıl mutlu ettiğinin farkında oldukları için var güçleriyle desteklemeyi sürdürüyorlar.

▼**Futbol oynarken, eğitimini nereye kadar sürdürdün? Polonya’daki sistem futbolla eğitimi bir arada götürmeye izin veriyor mu?**

▲Belli bir yere kadar hem okulu hem de futbol oynamayı birlikte sürdürmeye çalıştım. Fakat belli bir dönemden sonra bir seçim yapmak zorunda kaldım. Liseyi bitirdim, üniversiteye hiç girmedim. Aslında Polonya’daki eğitim sistemi buna izin veriyor ama futbol oynuyorsanız aynı zamanda üniversitede okuyabilmeniz çok zor. Ben de kendimi futbola adadım. Konsantrasyonumun dağılmaması için sadece futbola odaklandım. Ama kendini geliştirmeyi seven bir insanım ve bilimsel, teknolojik gelişmelerden uzak durmam.

Çok kitap okuyarak eksiklerimi tamamlamaya çalışıyorum. Bir de eğitimin yaşı olmadığını düşünüyorum. Futbolu bıraktıktan sonra üniversiteye girerek eğitimimi tamamlamak istiyorum.

▼**10 yıl boyunca oynadığın Wisla’da 6 lig şampiyonluğu yaşadın. Senin için en anlamlısı hangisiydi?**

▲En son zaferimiz bizim için çok önemliydi. Çünkü büyük bir mücadeleden sonra böyle bir zaferi tatmak başkadır. O sezon Legia Varşova ile müthiş bir çekişme içine girmiştik. Lech Poznan da yarışta sonuna kadar varlığını sürdürdü ve oldukça çetin bir mücadeleden sonra şampiyonluğa ulaştık. Bu şampiyonluk için çok çalıştık. Güçlükle ulaşılan şampiyonlukların diğerlerine göre çok farklı bir tadı olduğunu da o zaman öğrendim. ▼**Futbolculuk kariyerindeki en unutulmaz hatıranı bizimle paylaşır mısın?**

▲Futbol çok ilginç bir oyun. Hem mutlulukla hem de sıkıntılarla dolu. Ama ben sadece iyi anları hatırlamaya çalışıyorum. Şampiyonluklar ve kupalar kazandığımız maçlar benim için asla unutulmaz. Avrupa kupalarında da Real Zaragoza, Schalke, Lazio ve Parma’ya karşı oynadığım maçların futbol kariyerimde çok farklı yerleri var. Real Zaragoza, Schalke ve Lazio’yu aynı skorla 4-1 yenerek elediğimiz maçları asla unutamam.

▼**Polonya futbolu Deyna, Lato, Szarmach, Boniek gibi büyük yıldızlarıyla dünya futbolunda önemli markalardan biri haline gelmişti. Ancak bugün o Polonya’dan eser yok. Sence ülke futbolunuz adına neler değişti?**

▲Şu anda Polonya futbolu bir kriz yaşamaya devam ediyor. Beklentimiz çok fakat bir türlü o beklentiyi karşılayacak güce ulaşamıyoruz. Çok fazla değişiklik yaşanıyor. İşi bilmeyen çok fazla insan futbolun içinde ne yazık ki. Elbette Lato, Deyna, Szarmach, Boniek gibi isimler benim için çok önemli ve ne yazık ki bugün Polonya futbolunda onlara benzer oyuncu isimlerini saymıyoruz. Dediğim gibi, Polonya futbolu son dönemde bir kriz yaşıyor. ▼**Euro 2012’ye ev sahipliği yapacak olmak Polonya futboluna neler kazandıracak?**

▲Euro 2012 Polonyalılar için çok önemli bir olay. Kesinlikle şimdiden olumlu bir etki oluşturuyor. Gerçekten de bizim için bu organizasyonu düzenlemek bir mutluluk sebebi. Ama buna dayanarak Polonya Millî Takımı’ndan da beklentiler yükseliyor. Ülkede yeni statlar yapılması ve Millî Takımımızın elemelere katılmadan direkt finallerde yer alacak olmasını ülke futbolunun içinde bulunduğu krizden çıkması için bir başlangıç olarak görüyorum.

▼**Sakatlıktan çıktıktan sonra yeniden Polonya Millî Takımı’na davet edildin. Ülkedeki organizasyonda o takımın bir parçası olmak senin için ne anlama gelecek?**

▲Sakatlıktan çıktıktan sonra yeniden Millî Takım’dan davet almak gerçekten de çok gurur verici. Oyuncunun ülke dışında da olsa unutulmadığını görmesi ve hâlâ yararlı olacağını düşünlüdüğünü hissetmesi gururunu okşuyor. Ama bir yandan da Euro 2012’nin benim için kendimi gösterme adına son şans olduğunu düşünüyorum. Her maç benim için çok büyük bir konsantrasyon demektir ve ben her maçta işimi en iyi şekilde yapmaya çalışıyorum

▼**Türk futbolunun genel durumu hakkında neler düşünüyorsun? Süper Lig’i Avrupa futbolunun neresine koyabiliriz?**

▲Bu soruya cevap verirken sadece Polonya’daki futbolla kıyaslayabilirim. Daha önce başka bir ülkede, başka bir ligde oynamadığım için çok fazla fikir sahibi değilim. Süper Lig gerçekten de çok farklı bir düzeyde. Bütün futbolculara gösterilen saygı ve sevgi mükemmel. Takım içi eğitimin de çok başarılı olduğunu düşünüyorum. Buradaki teknik adamlar maç öncesi oyuncuları çok iyi hazırlıyor.

Fenerbahçe maçını unutamam

▼**Türkiye’deki unutulmaz maçın hangisiydi?**

▲Sezonun ilk yarısında oynadığımız Fenerbahçe maçını asla unutamam. Hani başta da futbolun içinde hem mutluluğu hem de sıkıntıları barındıran bir oyun olduğunu söylemişim ya... Fenerbahçe maçı tam anlamıyla iki duyguyu bir arada yaşadığım bir karşılaşmaydı. O maçta takımımın gollerinden birisini atmış ve müthiş bir sevinç yaşamıştım. Ancak yine o maçta yaşadığım sakatlık da uzun süre futboldan uzak kalmama yol açmıştı. O nedenle bu maçın benim için unutulmaz olduğunu söyleyebilirim.

▼**Glowacki’nin futbolculuk özelliklerini tarif etmeni isteseler, nasıl bir sıralama yaparsın?**

▲Futbolculuk özelliklerimden bence çok önemli iki tanesi azim ve futbol disiplini. Asla pes etmeyen ve sonuna kadar mücadele etmeyi ilke edinmiş bir yapım var. Bir yandan da hem özel yaşantısında hem de saha içindeki oyun anlayışında disiplinden asla ayrılmam.

Şampiyonluğun peşini bırakmayız

▼**Trabzonspor’un ligin ikinci yarısını açık ara lider bitirdikten sonra ikinci yarıda yaşadığı puan kayıplarını nasıl açıklamak gerekir? Tecrübeli bir oyuncu olarak bu konuda neler söylersin?**

▲Sezonun ilk yarısı bize çok fazla tecrübe kazandırdı. Artık bu işi becerebiliriz diye düşündük. Fakat ikinci yarı çok büyük bir ders verdi. Hiçbir zaman, hiçbir yerde, “Biz bu kadar iyi takımız, her şeyi yapabiliriz” diye düşünmemek ve her karşılaşmayı çok zorlu bir savaş olarak değerlendirmek gerektiğini gördük, öğrendik. Başlangıçta çok rahattık ve belki de biraz kendimizi bıraktık. Şampiyon olacağımızdan çok emindik ama sezonun ikinci yarısının başındaki puan kayıplarıyla avantajımızı yitirdik. Ancak ben takım olarak bu yaşadıklarımızdan çok önemli dersler çıkardığımızı düşünüyorum. Şimdi kendimize yeniden güveniyor ve mücadelemize aynı inançla devam ediyoruz. Sonuna kadar da şampiyonluğun peşini bırakmayacağız.

▼**Trabzonspor özellikle Avni Aker’de ağır bir baskı altında oynuyor. En azından dışarıdan görünen manzara**

bu. Bu fikre katılıyor musun? Eğer böyleyse, bu baskı kırılabilmenin yolu nedir?

▲“Avni Aker’de ağır bir baskı altında futbol oynanıyor” cümlesinin doğruluk payı yüksek. Bunu tam anlatamıyorum, çünkü derin bir analiz yapmak lüzum. Fakat bu baskı gerçekten de hissediliyor. Geçmişteki maçlarımıza baktığımızda deplasmanlarda daha fazla puan kazandığımız da ortada. Bu baskıyı kırabilmenin yolu ise her futbolcunun kendi kafasında konsantrasyonunu çok iyi yapması ve kendisine bir hedef koymasından geçiyor. Başka da yapılabilecek bir şey yok.

▼**Trabzonspor’da iki yeni Polonyalı oyuncu daha var; Brozek kardeşler. Henüz sahadaki performansları hakkında ciddi bir fikir edinemedik. Wisla Krakow’dan tanıdığın ikizlerin futbolculuk kumaşları hakkında neler söylersin?**

▲Brozek kardeşleri gerçekten de çok iyi tanıyorum, çünkü dediğiniz gibi Wisla Krakow’da birlikte futbol oynadık. Trabzonspor’a geldikleri için de çok mutluyum. Çünkü hem kendimi yalnız hissetmiyorum hem de ikisinin de yetenekli oyuncular olduğunu ve takıma katkı sağlayabileceklerini biliyorum. Fakat Trabzonspor’da kadroya girebilmek de o kadar kolay değil. İkisinin de antrenmanlarda kendilerini daha fazla göstermeleri gerekiyor. Onlara güveniyorum. Azimli ve disiplinli oyuncular olduklarını biliyorum. Sizin de ilerde bunu göreceğinizi düşünüyorum.

▼**Türkiye’de beğendiğin savunma oyuncuları var mı?**

▲Diğer kulüplerin oyuncuları hakkında çok fazla bir fikrim yok, bu nedenle isim veremeyeceğim ama Trabzonspor’da takım arkadaşım Egemen’in çok üst düzey bir defans oyuncusu olduğunu söyleyebilirim. Diğer bölgelerdeki oyunculardan söz edecek olursak da Selçuk ve Jaja bana göre Türkiye’deki en kaliteli oyuncular arasında yer alıyor.

▼**Ne zamana kadar futbol oynamak istiyorsun ve sonrasında kariyer planlamanda neler var?**

▲Futbolu çok seviyorum ve bu nedenle mümkün olduğu kadar uzun süre oynamak istiyorum. Fakat tabii ki sağlık durumum ve fiziksel yapım bu konudaki kararım üzerinde belirleyici olacak. Futbolu bıraktıktan sonrası için ise henüz kesinleşmiş bir kararım yok. Belki futbolcu olarak bir okulda genç oyunculara destek olabilirim.

▼**Özel hayatında neler yapıyorsun, Türkiye’de neleri seviyorsun?**

▲Özel hayatımda yaptığım çok fazla şey yok. Çünkü neredeyse bütün hayatımı futbol dolduruyor. Ama fırsat buldukça kitap okumayı, gezmeyi ve ailemle birlikte vakit geçirmeyi çok seviyorum. Türkiye’nin havası, iklimi, insanları, yemekleri, tarihi dokusu ve kültürü de beni çok etkiliyor.

İnka diyarında samba rüzgârı

Güney Amerika kıtası, futbolun en büyük ihracatçısı. Hâl böyle olunca, Güney Amerika futbolu takip edilmelidir ve edilmektedir de. Libertadores Kupası'na dönen gözler, arada bir de Copa America'yı takip eder. Geçtiğimiz ay içerisinde sonlanan bir başka futbol turnuvasıysa, özellikle menajerlerin, yetenek avcılarının ve geleceğin yıldızlarını merak edenlerin ilgisini doruk noktasına çıkardı. 26. Güney Amerika 20 Yaş Altı Şampiyonası, İnkaların diyarı ve And Dağları ülkesi Peru'daydı.

Uygur Karaca

Güney Amerika hakkında bilinen pek çok şey var. Malûm, Arjantin tango, Brezilya samba diyarı. Kolombiya'ya karmaşık memleketler, mafya ve kahve kelimeleri eksik olmaz isminin yanından. Venezuela'nın güzellik yarışması ünlüleri, petrolü ve Chavez'i vardır. Daha sayacak çok ülke mevcut ancak tüm bunların varlığını bizlere öğreten biraz da futboldur.

Birinci Aşama

A Grubu

Takımlar	O	G	B	Y	A	Y	P
Arjantin	4	3	1	0	8	4	10
Şili	4	2	0	2	6	8	6
Uruguay	4	1	1	2	6	5	4
Peru	4	1	1	2	4	5	4
Venezuela	4	0	3	1	4	6	3

B Grubu

Takımlar	O	G	B	Y	A	Y	P
Brezilya	4	3	1	0	9	4	10
Ekvador	4	2	1	1	5	3	7
Kolombiya	4	1	2	1	7	8	5
Paraguay	4	1	1	2	6	8	4
Bolivya	4	0	1	3	3	7	1

İkinci Aşama

Takımlar	O	G	B	Y	A	Y	P
Brezilya	5	4	0	1	15	3	12
Uruguay	5	3	1	1	4	7	10
Arjantin	5	3	0	2	7	5	9
Ekvador	5	2	2	1	3	2	8
Şili	5	1	0	4	6	11	3
Kolombiya	5	0	1	4	1	8	1

Gol Krallığı

Oyuncu	Takım	Gol
Neymar	Brezilya	9
Facundo Ferreyra	Arjantin	4
Lucas	Brezilya	4
Edwin Cardona	Kolombiya	4
Edson Montaño	Ekvador	4
Juan Manuel Iturbe	Arjantin	3
Darwin River	Bolivya	3
Casemiro	Brezilya	3
William Joseph	Brezilya	3
Bryan Carrasco	Şili	3
Luis Felipe Gallegos	Şili	3
Adrian Luna	Uruguay	3

Muhtemelen Ekvador'un yerini haritadan bulamayacak bir sade vatandaş, onların son 10 yıldaki yükselişlerinden, Dünya Kupası performanslarından, yıldızlarından, stillerinden, hatta yüksekte oynayarak avantajlı duruma geldiklerinden dahi bahsedebilir. Paraguay ve Uruguay'ın isimleri neden birbirine benzemekte ve "Ne demek bunlar?" sorusunu soranların sayısı çok fazla değildir belki ama ilk Dünya Kupası'nın düzenlendiği Montevideo şehri herkes bilir. Serbest vuruştan gol atan Paraguay kalecisi Jose Chilavert'i herkes tanır. Futbol tutkunlarına göre Güney

Amerika'nın kıta olarak en önemli özelliği, bir ihracatçı konumunda yer almasıdır. Zamanında pek çok diktatörün ülkeyi yönetirken işini kolaylaştıran futbol, gelir düzeyi ve alım gücü 70'lerden itibaren düşmeye başlamış çoğu milletin ekmeğ kapısı haline gelmişti. Hâl böyle olunca, herkes tarafından iyi bilindiği üzere, Güney Amerika futbolu takip edilmelidir ve edilmektedir de.

Özellikle Arjantin ve Brezilya liglerinin anlaşılabilir yapısı, gerilimi yüksek maçları ve büyük derbileri her yılın konuşulmazsa olmaz konulardır elbette. Libertadores Kupası'na dönen gözler, arada bir de Copa America'yı takip eder. Geçtiğimiz ay içerisinde sonlanan bir başka futbol turnuvasıysa, özellikle menajerlerin, yetenek avcılarının ve geleceğin yıldızlarını merak edenlerin ilgisini doruk noktasına çıkardı. 26. Güney Amerika 20 yaşaltı şampiyonası, İnkaların diyarı ve And Dağları ülkesi Peru'daydı.

Turnuvanın sahip olduğu ehemmiyet, gözleri futboldan başka bir şey görmeyenler için eğer bu güne kadar fark edilemeyen bir yıldız adayı varsa fırsatı kaçırmamaktır. Ne var ki mücadelenin bir de "resmî" önemi mevcuttu. Hedef, önce bu yaz Kolombiya'da düzenlenecek 20 Yaş Altı Dünya Kupası'na gitmek, sonra da Londra 2014 Olimpiyat Oyunları'na katılma hakkı kazanmaktır. İkişer gruba ayrılan 10 takım, amaca ulaşabilmek için öncelikle kendi grubunda ilk üç

girmeliydi. Bunu başardıktan sonra, ortaya çıkan 6 ülke, başka bir grupta birleşecek, ilk 4 takım Dünya Kupası'na, ilk 2 takım da Olimpiyat'a gidecekti.

Turnuva tarihi de epey köklüydü. İlk kez 1954'te, Venezuela'da toplanan bu umut vaat eden gençler, 2009'da da aynı ülkede randevulaşmıştı ancak bu kez, en son 1975'te ziyaret ettikleri And Dağları eteklerinde buluşacaklardı. Ev sahibi şehirler, UNESCO tarafından tarih miraslar kategorisine sokulan Arequipa, Şili sınırındaki Tacna ve bir başka turistik merkez Moquequay'dı. 1954'teki ve sonrasındaki iki buluşmayı da kazanan Uruguay, ilk şampiyonluğunu 1974'te elde eden, fakat özellikle 80'lerden sonra kupayı domine etmeye başlayan ve 9 kez birinci gelen Brezilya'nın ardında, en başarılı ikinci takım gibi gözüküyordu ancak onların büyüklerde yaşadığı başarısızlıkları, birkaç yıl öncesinden, U20 takımlarından takip etmek mümkün değildi. Son U20 Sudamericana Kupası'nı 1981'de kaldıramışlardı. "Sambacı" Brezilya'ya, uzak

ara bu yaş grubunun en başarılı Güney Amerika ülkesiydi. İlginç olan, U20 Dünya Kupası'nın canavarı diyebileceğimiz Arjantin'in, kendi kıtasında aynı başarıyı tekrarlayamamış olmasıydı. Fakat son 8 katılımlarında 3 kez grubu lider bitirmeleri, 2 kez de en iyi ikinci takım olmaları, bu eksikliği gidermeye başladıkları konusunda olumlu bir işaret. Tüm bu yükselişin temelindeki başlıca adam, elbette ki daha sonra 2006 Dünya Kupası macerasına katılacak olan teknik direktör Jose Pekerman'dı. Turnuvanın yıldız barındırma konusunda hiç de fakir bir profile sahip olmadığı, aradan geçen yıllardan sonra daha rahat anlaşılacaktı. Örneğin 1979'da, daha sonradan gençlerde dünya şampiyonluğu yaşayacak olan Arjantin, Maradonali kadrosuyla Uruguay'ın ardında kalmıştı. 1981'deki turnuvanın gol kralı, daha sonra "Prens" lakabını alacak ve efsaneleşecek Uruguaylı yıldız Enzo Francescoli'den başkası değildi. 1987'de Kolombiya, ev sahipliğini şampiyonlukla değerlendirirken, Seul

Olimpiyatı'na giden Brezilya'nın genç golcüsü Romario konuşulmaya daha yeni yeni başlıyordu. Juan Esnaider 91'de takımın üçüncülüğe gitmesinde pay sahibi olmuş, Ronaldo'nun sözde halefi olan Adriano'ya 2001'deki şampiyonluğu görürken gol krallığı tacını takmıştı. Bu seneki turnuvayı özetlemeden önce, Edinson Cavani'nin 2007'deki performansının ya da 2009'da Douglas Costa'nın Brezilya formasıyla oynadığı futbolun anılarının tazeliğini de hatırlatalım. Şimdilerin Benficalısı Eduardo Salvio da geçen yıl epey bir uğraştı ancak Arjantin'i tek başına taşımak, o kadar da kolay bir iş değildi.

Brezilya'nın patlamaya hazır bombaları

20 yaş altının Güney Amerika'daki kralları, unvanlarını bir kez daha yüksek sesle haykırdı. Turnuva boyunca dominant, kolay gol bulan bir görüntüleri vardı ve en zevkli maçlar, hep sambacılarınkiydi. Bir tek Bolivya karşısındaki kaza ve Arjantin önündeki dramatik yenilgi hanelerine eksi olarak yazıldı, o kadar. Yeni bir Dünya Kupası macerası onları bekliyor. Bu kez Mısır'dakinden daha dikkatli olacakları gibi, Londra 2014 takımını da düşünerek hareket edecekler. Bununla beraber, Mano Menezes de artık gençleri A takıma adapte etmek için daha büyük bir efor sarfedeceklerini açık açık dile getirmişti. Ney Franco'nun takımı turnuvayı gösterişli biçimde kazanmış olabilir ancak bu yıldızların kaçta kaçta ileride Brezilya formasıyla Dünya Kupası mücadelesi verecek; o henüz belli değil. En büyük dertlerinden biriyse söz konusu sayıyı artırmak.

Yeni Yıldızlar
Elbette Neymar. Santos'un bu genç golcüsü, bilindiği gibi çoktan Brezilya A Takımı'na çağırıldı; hatta Amerika karşısında gol bile attı. Kendisinin yeteneklerinden şüphelenen yok ancak turnuva boyunca gösterdiği ve kibar ifadeyle, "kendisine fazla

güvendiğini" gösteren tavırlar, Arjantin

Teknik Direktörü

Walter Perazzo'nun dahi dikkatini o denli çekmişti ki, Perazzo bu konu üzerine demec bile verdi. Yine de hiçbir şey, oyuncunun 9 kez ağları sarsıp, turnuva gol kralı olduğu gerçeğini yok edemez. Bir başka parantez de Lucas'a açmak lâzım. Sao Paololu orta saha oyuncusu, Neymar'dan kalan zamanlarda yıldızlaşma işini

başarıyla yürüttü. İlk bakışta stil ve tip olarak, eski Galatasaraylı Felipe'yi andırırsa da ondan çok daha fazlasına ulaşma potansiyeline sahip olduğunu gördük. Bakalım arkası gelecek mi?

Uruguay'ın tarih yazışı

Futbol tarihinde çok özel bir yere sahip olan Uruguay sonunda şeytanın bacağı kırıldı ve dile kolay tam 84 yıl sonra olimpiyat oyunlarına gitme hakkı kazandı. Bu tarihi başarıya ulaşırken,

önceleri biraz dağınık olduklarını belirtmek gerekir. Arjantin'e yenilip Venezuela'ya kaybettikten sonra elde ettikleri farklı Şili

galibiyeti onları kendilerine getirdi. Peru'ya kaybederek elenme noktasına geldiler ama ikinci gruplarda, son maça kadar tek bir yenilgi dahi almadılar. Arjantin'den rövanşı alma fırsatını iyi değerlendirdi ve rakibi eli boş gönderdiler evlerine.

1981'den, yani Francescoli'den sonraki ilk şampiyonluk için Brezilya'yı yenmeleri gerekiyor. Turnuva boyunca özellikle hücum gücüyle şeytanın bacağı kırıldı ve dile kolay tam 84 yıl sonra olimpiyat oyunlarına gitme hakkı kazandı. Bu tarihi başarıya ulaşırken,

Yeni Yıldızlar
Diego Polenta, ismini ülke futbol tarihine şimdiden kazandı bile. Genoalı savunma oyuncusu, kendi bölgesindeki başarısının yanında, Şili maçında orta sahadan aldığı topu sürüşü ve filelere gönderişleriyle epey bir konuşuldu zaten. Hatta Oscar Tabarez'in aday kadrosuna bile çağırıldı. Ne yazık ki A Millî Takım için biraz daha beklemek zorunda kalacak. Ancak savunmanın ortasındaki gayreti ve

sertliğine rağmen, topu hücumda da düzgün şekilde sokabilme meyzeti, bu günleri çok fazla geciktirmeyecek gibi gözüküyor.

Ekvador'un yükselişi

Doğrusu bundan iyisi Ekvador için bir parça hayalcilik olurdu. Zor gol yiyen bir takım olarak güçlü ve hızlı forvetlerle, turnuvanın yenilmesi en zor ekiplerinden biri haline gelmişti Sixto Vuzue'tin

öğrencileri. Hele hele ikinci aşamadaki ilk maçlarında Arjantin'i, yıldızları Edson Montano'nun şanssızlığını yenerek attığı golle devirmesiyle, dikkatler And Dağları'nın bu en küçük ülkesi üzerine yoğunlaşmıştı.

Onlar da beklentileri boş çıkarmadılar ve Dixon Arroyo'nun uzaktan kaydettiği golle Şili'yi devirip Dünya Kupası vizesi aldılar. Grup aşamasını sıfır puanla tamamladıkları günler, şimdilik geride kalmış gibi gözüküyor. **Yeni Yıldızlar**
Her şeyiyle bir takım görüntüsü çizen "tricolor"dan pek çok oyuncu dikkat çekti. Bunların arasında savunmanın ortasında görev yapan John Williams Narvaez, orta sahanın sağından ataklara katılan Marcos Caceido ve tabii ki hücumdaki varlığı, taa turnuva öncelerinden farkedilen Edson Montano da vardı. Zaman zaman hücum bölgesinde yalnızları oynayan ve Belçika'nın Gent takımında forma giyen güçlü forvet, ileride Dünya Kupası golleri kovalarken izleyebileceğimiz türden bir golcü olduğunun sinyallerini verdi.

Arjantin'in istikrarlı düşüşü

2007'deki turnuvanın elbette ki en unutulmaz maçlarından biri, Arjantin'le Uruguay'ın buluşması olmuştu. Uruguay, River nehrinin diğer tarafındaki rakibini saf dışı bırakmaya yakındı ancak Lautaro Acosta'nın 92'de gelen golü hesapları bozdu ve Pekin'e giden uçak Montevideo'dan değil, Buenos Aires'ten kalktı. O uçak, dönüş yolculuğunda Olimpiyat şampiyonluğunu kutluyordu. İşte bu olaydan sonra Arjantin'deki düşüş başladı.

2009'da tarihlerinde ikinci kez, hiçbir vize alamadan eve döndüler. Bu kezse Olimpiyata gidemiyorlar. Özetle, hayal kırıklığı yaşadılar. Elbette bunu, sonuçlar itibarıyla söylüyoruz, burada sundukları yıldızlar belki kısa süre içinde A Millî Takım'a adapte olacaklar. Fakat Kolombiya pasaportuna da sahip olan Arjantinli çalıştırıcı Walter Perazzo'nun takımı, genel olarak fazla keyif veren maçlar çıkarmadı. Galibiyetleri hep kılpayı kurtardılar. Örneğin Uruguay'ı 90'da, Peru'yu ise 86'da buldukları gollerle geçtiler. Bir tek Şili'ye dış geçirebilmek ve Ekvador'a da yenilmiş olmak, onları Brezilya maçından önce elenmenin eşiğine getirdi. Pek de zevkli olmayan bu karşılaşmayı zor da olsa kazandılar. Olimpiyata gitmek Uruguay maçına bağlıydı ve tek gollü mağlubiyet bu yolculuğu engelledi. Artık unvanlarını koruyamayacaklar; tek hedef U20 Dünya Kupası.

Yeni Yıldız

Söz konusu Albiceleste takımı olunca bahsedilmesi gereken oyuncu sayısı artıyor. Bunların başında Juan Manuel Iturbe gelmekte. Paraguaylı anne ve babadan Arjantin'de dünyaya gelen kanat oyuncusu, bu turnuvadan önce, "Yeni Messi" yakıştırmalarını sindirmek zorundaydı. Daha şimdiden, Paraguay ve Arjantin Millî Takımlarını ve kulüpler düzeyinde de Guarani ekibi Cerro Porteno'yla Arjantin ve Avrupa takımlarını birbirine düşürmeyi başaran 93 doğumlu oyuncu, turnuvada ekibin parlamaya yıldızıydı. Maçlar sırasında basın onu Porto'ya gönderdi. Hakkında her gün yeni haberler çıkıyor. Onun dışında,

Amerika'da yetişen oyuncular Michael Hoyos ve Rogeli Funes Mori de mercek altındaydı. Ne yazık ki Estudiantes'le Apertura şampiyonluğu yaşayan orta saha oyuncusu Hoyos bir süre sakattı; Funes Mori ise gol atmaya başarsa da tam anlamıyla beğenilmedi. Onların yerine, savunmanın sağından Hugo Nervo'yla yedek forvet Facundo Ferreyra daha büyük övgülere mazhar oldu. Yarattıcı hücum oyuncularından River Plate'li Mauro Diaz'dan ve aynı kulüpten stoper kaptan German Pezzela'dan bahsetmeden de olmaz.

Mutsuz ev sahibi Peru

Ev sahibi Peru, yıllardan beri futbolda fazla yüzü gülmeyen ülkelerdendi ve daha da kötüsü, FIFA'yla başı dertteydi. Hatta bu yüzden bir önceki turnuvanın ev sahipleri kendilerini, "Politika futbolu iç içe" suçlamasıyla karşılaştılar ve bu önemli

organizasyonu kaybettiler. Tüm bu tatsız gelişmeleri perçinleyecek olay da açılış maçında fazla bir varlık göstermeden, Şili'ye karşı 2-0'la kaybetmeleri oldu. Biraz olsun üzüntülerini unutturabilecek bir maçta, Arjantin önüne çıktılar ve daha ne olduğunu anlamadan geriye düştüler. Ancak ilerleyen dakikalardaki gayretleri onlara eşitliği getirdi. Banfield'ın sol beki Nicolas Tagliafico'nun kırmızı kart görmesiyle iyice heveslenen İnkalar, Bruno Zuculini'nin sürpriz golünü ve 2-1'lik mağlubiyeti öngörememişlerdi. Venezuela karşısında yaklaşık 60 dakika önde

götürdükleri maçtan da beraberlikle ayrılmalara bir üst tur umudunu suya düşürdü. Uruguay'ı 2-0 yenerek sürpriz yapımları dahi başka skorlara bağlı olan gruptan çıkma şanslarını yükseğe çekmek için yeterli değildi. Genel olarak umut verici olmasa bile gayretli gençleri görmek, futbolda güzel günleri özleyen Perulular için küçük bir

teselliden öteye gidemedi.

Yeni Yıldız

Yeni Claudio Pizarro yolda mı? Allianza Lima'lı 19 yaşındaki genç golcü Andre Carrillo, çok fazla şans bulamadı ancak oyunda olduğu sürelerde dikkati çekmeyi başardı. Bu turnuvayı golsüz kapatmasına rağmen, A Millî Takım Teknik Direktörü Sergio Markarian'ın hazırlık maçı kadrosuna çağırılması da bunun göstergesi.

Venezuela'nın buruk sevinci

Beyzbolun futboldan daha popüler olduğu bir ülkeden Güney Amerika U20 şampiyonluğu beklemek pek kolay değil haliyle. Venezuela geçen sefer ülke tarihindeki en büyük başarıyı kazanıp Dünya Kupası'na gitmişti. Bu kez ayısını ummak zordu ancak Arjantin'le Uruguay'dan birer beraberlik koparmayı başararak iyi bir başarı kazandılar. Peru'yu yenmeleri mümkündür

ancak o maçta da 1 puanı ancak kurtarabildiler. Yine de ilk turda elenmiş olmalarına rağmen Venezuela'nın ilerleme gösterdiği bir gerçek.

Yeni Yıldız

Turnuvadan önce adı yıldızlar arasında geçen ilk 10 oyuncudan biriydi Yohandry Orozco. İlk iki maçta o denli ortaya çıkmadı ancak Peru maçında beraberliği getiren gol, onu "Venezuelalı Maradona" unvanına kavuşturdu. Zulialı orta saha oyuncusu, mevkiinden aldığı topa rakiplerini adeta 1986 Dünya Kupası'nda İngiliz rakiplerini bir bir geçen Maradona'yı anımsatırcasına ekarte etti ve nefis bir son vuruşla da fileleri sarstı. Orozco eğer uluslararası bir üne kavuşacaksa, bu gole çok şey borçlu olacak.

Şili'nin hayal kırıklığı

Şili için bu turnuvada köylenebilecek tek bir şey var; kendilerinden daha iddialı olan takımlara yenildiler ve iddiasız

olanları da yendiler. Uruguay'dan 4, Brezilya'dan 5 gol yiyen Şili takımı, Arjantin karşısında 2 maçta toplam 6 golü kalesinde gördü. Tüm bunlara rağmen Venezuela ve Peru galibiyetleriyle ilk gruptan çıkmışlardı ve Kolombiya'yı geriden gelerek yendikten sonra Dünya Kupası'na gitmeye çok yaklaştılar. Tek yapımları gereken Ekvador'u devirmekten ancak kupanın dışı ekibini dışı getirmek o kadar da kolay değildi.

Sonunda gülen taraf, son yıllarda, büyüklerde de rakibine göre daha başarılı günler geçiren Ekvador oldu. Tek golle gelen mağlubiyet sonrası, heyecan yerini hayal kırıklığına bıraktı.

Yeni Yıldız

Özellikle sağ ayaklı kanat oyuncusu arayan takımların radarına giren Bryan Paul Carrasco, kritik ikinci aşamada kaydettiği 3 golle, turnuva sonrasında adı Barcelona ya da Real Madrid'le anılan oyuncular arasına girmeyi başardı. Audax Italianolu yıldız adayının dışında, dikkat çeken bir diğer oyuncu da golcü Luis Felipe Gallegos'tu ancak Avrupa'ya, Rusya'nın Zenit St. Petersburg takımına kiralık giden, orta saha oyuncusu Nicolas Penailillo oldu.

Paraguay'dan galibiyetsiz veda

Paraguaylıların, Brezilyalı ve beklenmedik Ekvadorlu zor bir gruba düşüklerini kabul etmek lâzım. Ancak 1971'de bu kupayı kaldıramış bir takım olarak, geçen seferkinin aksine, U20 Dünya Kupası'na katılamama durumuyla karşılaşmamak için daha büyük bir çaba sarfedebilirlerdi. Takımın başında yine Arjantinli Adrian Coria vardı ancak kendisi, galibiyet dahi alınmadan veda edilen turnuvayı hemen başarısızlık olarak değerlendirmemek gerektiği yönündeki görüşlerini Paraguay basınıyla paylaşmıştı. Hatta 2007'yi anımsatıp, Ernesto

Mastrangelo'nun takımı nasıl bir üst tura çıkardığını, ancak o ekipten sadece Edgar Benitez'in

2010'daki Dünya Kupası kadrosuna girebildiğini, şu anki durumun ancak birkaç sene sonra başarısızlık olarak değerlendirilebileceğini ima etti.

Yıldız Adayı

Herkes Toulouse'da top koşturan golcü Federico Santander'in olmayışına üzülürdü. Onun hücumdaki

boşluğunu doldurmaya çalışan ve özellikle hava toplarında etkili gözükten Claudio Correa'ya belli ki nazar değdi. 3-1'den 3-3'e gelen Kolombiya maçında gol atmasına rağmen üç puan elde edilemeyince kontrolden çıkan ve yardımcı hakeme sözlü saldırıda bulunan genç oyuncu, 1 yıllık ceza aldı.

Bolivya bildiğiniz gibi

Brezilya'yı kötü bir günlerinde yakalamaları ve kazandıkları beraberlik, Bolivyalıların da tek

puanlarını almalarını sağladı. 2009'daki U17 Güney Amerika Şampiyonası'nda son dörde kalan ve alkış alan takım, aynı başarıyı Peru'ya taşıyamadı. Her zamanki gibi yine ilk turda elendi. **Yeni Yıldız** Her şeye rağmen takımdan birinin Avrupa'ya transfer olması da başarı sayılabilir. 3 maçta gol atmaya başaran Darwin Rios, kariyerini Rusya'da, Premier Lig'in yeni ekiplerinden Alania Vladikavkaz'da sürdürmeye çalışacak.

Kolombiya'nın kâbusu

Bu yaz 20 Yaş Altı Dünya Kupası düzenleyecek olması Kolombiya için büyük bir baskı oluşturmaktaydı belli ki, çünkü turnuvada istedikleri futbolu pek fazla oynayamadılar. Bolivya'ya karşı elde edilen galibiyeti bir kenara bırakırsak,

turnuva onlar için kâbustu. İddiaları yalnızca olimpiyata kalmak üzerineydi ama ikinci tura ünlü Paraguay beraberliğiyle ulaşabildiler. Ne için mi? Tek bir gol atamadan, komşuları ve eskiden kolayca devirdikleri Ekvador'dan alabildikleri bir puanla turnuvayı kapamak için. Bu yaz için kesinlikle umut verici değillerdi. Son üç U20 Dünya Kupası'na katılamamalarından sonra bunu beklemiyorlardı. Bu yüzden teknik direktör Eduardo

Lara, özellikle takım savunmasındaki kötü tablo da gerekçe gösterilerek ağır şekilde eleştirildi.

Yeni Yıldız

Alkıştan çok eleştiri alan genç Kolombiyalıların başında Edwin Cardona geliyordu. 2009'da U17 Sudamericana yıldızı, bu kez Paraguay maçındaki iki golü kaydetti, ilk grup aşamasında takımın hücum yükünü çekti. Fakat sonraki bölümde ortadan kayboldu.

Onun yerine övgüleri toplamaya başlayanlar arasında Andres Escobar ismi dikkat çekti. Deportivo Cali'li hücum oyuncusunun yanında Santiago Arias da savunmada gayretliydi. 2007'deki unutulmaz oyunculardan biri olan Edinson Cavani'nin son Dünya Kupası'ndaki performansını görünce, "Acaba yeni bir kahramanın doğuşuna mı tanıklık ediyorum?" hissiyatını barındırmanın gayet mümkün olduğu turnuva, bol bol kırmızı kartla, çoğu zaman gol bakımından kısır olmayan ancak tempodan yoksun havada geçti. Ne yazık ki yaklaşan Clasura sezonu nedeniyle Manuel Lanzini ve Roberto Pereyra gibi merakla beklenen futbolcular da Arjantin formasıyla izleyemedik. Ancak sonunda güzel bir Peru havası aldık ve Brezilya'nın şovunu izlemeye koyulduk. Şimdi sırada U20 Dünya Kupası var. Kolombiya'da olacaklar şimdiden merakla bekleniyor. Özellikle de aynı turnuvaya 2013'te ev sahipliği yapacak olan bizler tarafından.

Futbolun centilmenleri

Geçtiğimiz ay Konyaspor, geçirdiği trafik kazası sonrası felçli kalan Norveçli oyuncusu Branimir Poljac'a gösterdiği vefa nedeniyle Uluslararası Fair Play Komitesi tarafından ödüllendirildi. Bu, Konya kentine bugüne dek gelen üçüncü centilmenlik ödülüydü. Poljac'tan yola çıkarak futbol dünyamızdan uluslararası arenaya taşınan Fair Play hikâyelerini derledik. Ortaya çıkan tablo Türkiye'nin bu kulvarda başarılı bir karneye sahip olduğunu gösteriyor. Centilmenlik öykülerinin içinde insanlık dersleri de var, sahada kaybedip tüm dünyanın takdirini kazananlar da.

Ceyla Kütükoğlu

Bir Anglosakson terimi olan "Fair Play", dürüst oyun, dürüst davranış anlamlarını taşıyor. Bu deyim kullanımı 15. yüzyıla kadar uzandı. O dönemde şövalyelerin yarışmalarda centilmenlik dışı davranışları için "Foul Play" tabiri kullanılmış. Fair Play ise bunun karşılığı olarak doğmuş. 16. yüzyılda ünlü yazar William Shakespeare'in eserlerinde Fair Play ifadesine rastlanıyor. Bu tanımın spor terminolojisine katılması ise 18. yüzyılda İngiltere'de gerçekleşmiş. Dünyada ilk Fair Play organizasyonunun adımı 1963 yılında Almanya'da UNESCO Gençlik Enstitüsü'nün tertiplediği bir seminerde atılmış. O tarihten bu yana da kazanmanın ve hırslanmasında oyun içi veya dışında yapılan centilmenliğin değerlendirilmesi sonucu sporun aktörlerine Fair Play ödülleri veriliyor. Uluslararası Fair Play Komitesi'nin (International Comitee for Fairplay -CIFP) 1964 yılından bu yana verdiği ödüllere ek olarak Avrupa Fair Play Hareketi'nin ödülleri ve her spor dalının kendi Fair Play ödülleri mevcut. Fair Play ödülleri her sene farklı alanlardaki birden fazla sporcuya veriliyor. Ödüllerin farklı tipleri mevcut. "Davranış", "Tanıtım" ve "Kariyer" dallarında centilmenliğini kanıtlayan sporculara, her yıl Uluslararası Fair Play Komitesi'nce "Baron Pierre de Coubertin Ödülü", "Kutlama Mektubu" veya "Şeref Diploması" veriliyor. Bu alandaki en büyük ödül Baron Pierre de Coubertin ödülü. Türk sporcular arasında bu ödülü kazanmış üç isim bulunuyor. Bunlar futbolcu İsmet Karababa ile milli atletler Hilal Coşkuner ve Elvan Abeylegesse. Bunun dışında Fair Play davranışı kutlanan spor insanlarının aldığı şeref diploması ve kutlama mektubu gibi ödüller var. Türkiye'de ise 1982'den beri

Milli Olimpiyat Komitesi Fair Play Konseyi tarafından "Fair Play Ödülü" veriliyor. Uluslararası Fair Play Komitesi tarafından ödülle lâyık görülen pek çok isim var. Bazıları yaşam boyu centilmenlik anlayışları ile kitlelere örnek olurken, bazıları hırçın mizaçlarının aksine kariyerlerinin bir noktasında kazanmanın değil adil kazanmanın ne kadar önemli olduğunu tüm dünyaya göstererek öne çıktı. Kendilerinden sadece galibiyet beklenirken, onlar oyuna saygılarını göstermeyi tercih etti. Ödül alan futbol adamlarının birbirinden değişik hikâyeleri var. Öyle ki, bu öyküler içlerinde sadece centilmenlik değil, aynı zamanda insanlık derslerini de barındırıyor.

İlk ödül Karababa'ya

Türkiye Fair Play ödülleri açısından başarılı bir karneye sahip. Centilmenlik hikâyelerinin büyük bölümünün adresi de futbol sahaları. Türk spor tarihinde Fair Play ödülü kazanan ilk isim İsmet Karababa. 1983 yılında Baron Pierre de Coubertin ve UNESCO

Derbentspor

İsmet Karababa

Fair Play ödülleri alan Karababa, Türk sporunun centilmenlik alanındaki öncüsü oldu. Konya 1. Amatör Küme'de mücadele eden

Konya Derbentspor'un kalecisi İsmet Karababa, hakemlerin gol vermediği pozisyonun yanlış değerlendirildiğini söyleyerek golün geçerli olmasını sağlamıştı. 1. Amatör Küme'de oynanan karşılaşma o tartışmalı golün sayılması ile 1-0 bitmiş, bunun sonucunda Konya Derbentspor o sezon küme düşmüştü. İsmet Karababa büyük bir Fair Play örneği göstermiş, sonucu ne olursa olsun bu davranışı kulübü tarafından takdirle karşılanmıştı. Bu ödül Konya'ya gelen ilk Fair Play ödülüydü. 5 yıl sonra ise kent bir kez daha Fair Play ödülü kazanmanın onurunu yaşadı.

Konyaspor Genç Takım

Üstelik ödülün baş öktörlerinden biri yine İsmet Karababa'ydı. 1988'de Konyaspor Amatör Genç Futbol Takımı, Uluslararası Fair Play şeref diplomasına lâyık görüldü. Karababa'nın çalıştırdığı takım, o yıl dünyanın en centilmen takımı seçildi. Yeşil-beyazlı gençler bu unvanı 2.5 yıl süren ve şampiyonluklarla süslenen bir süreçte hiç sarı ve kırmızı kart görmeyerek aldı. Bu alkışlanacak performans, dünya üzerinde 167 olimpiyat komitesinden gösterilen adaylar içinde Konyaspor'u öne çıkardı.

Ercan Kol'dan örnek davranış

Uluslararası Fair Play Komitesi, 1993 yılında futbol adamlarından Nail Atlı'yı Davranış Şeref Diploması, eski TFF Yönetim Kurulu Üyesi, UEFA hakemi Dr. Tarık

Özerengin'i ise Tanıtım Şeref Diploması ile ödüllendirdi. Bir sonraki sene komite Ercan Kol'a Davranış Kutlama Mektubu, Doğan Koloğlu'na da Tanıtım Kutlama Mektubu gönderdi. Doğan Koloğlu, Fair Play'in tanıtılması yönündeki çalışmaları nedeniyle onurlandırılırken, Samsunspor'un kaptanı Ercan Kol kendini de tehlikeye atarak sergilediği bir davranışı nedeniyle ödüllendirildi. 1994 yılında Samsunspor ile Trabzonspor arasında oynanan ve

Türkiye'nin Avrupa Şampiyonası tarihindeki ilk maçını 1-0 yenik tamamlaması. Alpay'ın bu tercihi A Millî Takım'ın kalesinde golü görmesine ve sahadan puansız ayrılmasına neden olsa da Alpay Özalan gösterdiği centilmenlikle Avrupa'da ve dünyada Fair Play ödülleri sahibi olarak Türk futbolu adına farklı kulvarda bir başarıya imza attı. 1996 yılına damgasını vuran olay Alpay Özalan'ın hareketi olmasına rağmen o yıl futbol dalında

kutlanan bir Türk daha vardı. Alpay Özalan, Avrupa Fair Play Hareketi tarafından Plaket ve Şeref Diploması, Dünya Fair Play Komitesi tarafından da Davranış Kutlama Mektubu ile ödüllendirilirken, Dünya Fair Play Komitesi tarafından Davranış Kutlama Mektubu gönderilen bir başka isim de Fenerbahçeli Aykut Kocaman oldu. Trabzonspor maçı sonunda kameralara yaptığı açıklama hafızlarda uzun süre silinmedi. 1995-96 sezonunun en önemli maçında Fenerbahçe, Avni Aker Stadı'nda 1-0 geriden geldiği maçta Trabzonspor'u 2-1 mağlup ederek şampiyonluğu kazanıyordu. Trabzonsporlu seyircilerin

teпки üzerine Aykut Kocaman, "Türkiye'de başarının tek ölçüsü birinci olmak. Bu yanlış. Şu anda yenildikleri için tepki gören Trabzonlu futbolcuların yerinde biz de olabilirdik. Spor ve futbolun tek anlamı başarı değildir" diyerek herkese anlamlı bir sportmenlik dersi vermişti. Aykut Kocaman'ın bu davranışı, Dünya Fair Play Komitesi tarafından tebrik edildi.

teпки üzerine Aykut Kocaman, "Türkiye'de başarının tek ölçüsü birinci olmak. Bu yanlış. Şu anda yenildikleri için tepki gören Trabzonlu futbolcuların yerinde biz de olabilirdik. Spor ve futbolun tek anlamı başarı değildir" diyerek herkese anlamlı bir sportmenlik dersi vermişti. Aykut Kocaman'ın bu davranışı, Dünya Fair Play Komitesi tarafından tebrik edildi.

Aykut Canik sayesinde hakem yaşama döndü

Bir başka Aykut ise futbol sahasında bir hayat kurtararak tarihe geçti. 1998 yılında Göztepelî Aykut Canik, Zonguldakspor maçındaki davranışıyla Davranış Kutlama Mektubu ile onurlandırıldı. O maçta futbol sahalarında yaşanan en ilginç olaylardan biri

Aykut Canik

gerçekleşmiş, Göztepelî Aykut Canik karşılaşma esnasında fenalaşan hakem İsmet Cengiz'in rahat nefes alabilmesi için yere yatıp sedye görevi görmüştü. Maç sonrasında Aykut Canik sadece insanlık görevini yaptığını dile getiriyordu. Aykut'un büyük bir tevazu göstererek özlettiği bu davranış tüm dünyada takdirle karşılanmıştı. Bu olayı hafızalara kazıyan önemli bir unsur da futbolcunun hakemin yaşama dönmesi için harcadığı çabayı olanca güzelliğiyle gösteren fotoğraf oldu.

Fair Play ödülleriyle sadece sporcular değil, spor adamları, kurumlar ve gazeteciler de ödüllendiriliyor. Ülkemiz adına futbol alanında Fair Play ödülü alan tek kurum 1998 Fair Play alanında yaptığı tanıtım çalışmalarıyla Tanıtım Kutlama Mektubu alan Türkiye Futbol Vakfı oldu.

Özgürcan, Canaydın'ın izinden gitti

Ödül alan unutulmaz bir spor adamı ise bugün aramızda olmayan

Özgürcan Özcan

Konya'ya üçüncü ödül

Türkiye'nin kazandığı son Fair Play ödülü, centilmenliği daha önce tescillenen kentin Spor Toto Süper Lig'deki temsilcisi Konyaspor Kulübü'ne verildi. Kulüp, Nisan 2010'da geçirdiği trafik kazası sonrasında felçli kalan Norveçli oyuncusu Branimir Poljac'ı unutmamış, onun kazanılması için ter döktüğü Bank Asya 1. Lig Yükselme Grubu şampiyonluk kupası ile şampiyonluk primini Norveç'te tedavi gördüğü klinikte takdim etmiş, aynı zamanda da büyük bir vefa örneği göstererek yeşil-beyazlıların takım otobüsünü Branimir Poljac'ın resmiyle kaplamıştı. Konyaspor'un eski futbolcusuna gösterdiği bu davranış da Uluslararası Fair Play Komitesi tarafından ödüllendirildi.

Galatasaray'ın eski başkanı Özhan Canaydın. Canaydın, takımının ezeli rakibi Fenerbahçe'ye 6-0 yenildiği maçta kendi camiasının tepkisini çekmek pahasına sarı-lacivertli takımın gollerini alkışlayarak, örnek davranışta bulunduğu için 2002 yılında kutlama mektubuna değer görüldü. 2005 yılında ödül sırası bu kez genç bir Galatasaraylıydı. Sarı-kırmızılıların genç golcüsü Özgürcan Özcan, PAF maçında attığı ve hakemin saydığı

golü "elle attım" diyerek iptal ettirdi. Kural gereği bir de sarı kart gören genç oyuncu, centilmenliğinin ödülü olarak Davranış Şeref Diploması aldı.

Manisa'da insanların çoğu mütevazı. Kaptırlı insan yok denecek kadar az. Burada sizi insan yerine koyuyorlar tam anlamıyla. Değer verdiklerini bir şekilde gösteriyor ve hissettiriyorlar. Siz de böyle bir ortam bulunca oynamak istediğiniz oyunu sahaya daha rahat yansıtıyorsunuz.

Hikmet Hoca gelir gelmez Trabzonspor deplasmanında çok farklı bir on birle başladı. Ben de on birin içindeydim. Tabii gelir gelmez ilk on birde sahaya sürmesi, benim için de önemli bir motivasyon kaynağı oldu. Bu güvene karşılık ben de elimden geleni yaptım.

Hem ofansif hem de defansif özelliklerim var. Hikmet Hoca bu özelliklerimi iyi kullandı. Çünkü ön libero oynamanın yanı sıra ofansta da iyi işler yapabileceğimi biliyorum. Hocamız hangi mevkide görev verirse versin, şansımı iyi kullanmaya çalışıyorum.

Yakından takip ettiğim isimler Xavi ve Iniesta. Tabii ki onlar gibi olamam ama ben de kendim gibi olmaya, kendimi geliştirmeye çalışıyorum. Nasıl daha iyi oynayabilirim, ona bakıyorum. Özelliklerimi ve kapasitemi bilip ona göre bir şeyler üretmeye uğraşıyorum.

Geçmişimi unutmadım hiçbir zaman. İlk seçmelere kot pantolon ve kundurayla katılmışım. Allah rahmet eylesin Salih Bulgurlu Hocam okula dönmeme sağlayan kişidir. Harçlığını vermekle kalmayıp, bütün okul, kitap ve kıyafet masraflarımı da o karşılıyordu.

Büyük bir takıma geri dönme konusunda hiç hevesli değilim. Çünkü gerek şehir olsun, gerek takım olsun Manisa'da gerçekten çok mutluyum. Bu yüzden uzun yıllar Manisaspor'a hizmet etmek istiyorum. Ama eğer Avrupa olursa da yok demem hani.

Anadolu'da huzur buldum

Altyapısından yetiştiği Galatasaray'da aradığı çıkışı bu sezon Manisaspor'da yakalamasını "Çünkü huzuru buldum" sözleriyle açıklıyor. Tıpkı soyadı gibi kendisine "güven" duyulduğunu hissettiği zaman hep başarılı olacağına inanıyor. İstanbul'daki futbolculuk kariyeri önce yoksulluk, sonra da saha dışındaki sıkıntılarla geçmiş alçakgönüllü oyuncu, çok mutlu olduğu Manisaspor'a uzun yıllar hizmet etmek istiyor, geri dönmeyi ise aklından bile geçirmiyor.

Mehmet Güven

Aydın Güvenir

▼iki sezondur Manisaspor'dasın ve bu sezon gösterdiğin performansla büyük bir çıkış yakaladın. Buradan yola çıkarak, Galatasaray'da bulamadığın ortamı Manisaspor'da yakaladığını söyleyebilir miyiz?

▲Evet kesinlikle istediğim ortamı Manisaspor'da buldum diyebiliriz. Gerçi ilk sezonumda burada da biraz sıkıntı çektim açıkçası. Çünkü ilk defa İstanbul dışına çıkıyordum. Bu yüzden eşimle birlikte adaptasyon konusunda oldukça zor günler geçirdik. Ancak daha sonra şehre alışınca ben de kendimi daha çok futbola vermeye başladım. İstediyim ortamı yakalayınca da performansım arttı. Ortam çok önemli bu yüzden benim için. İstanbul'dakinden daha farklı bir ortam var burada. İnsanların çoğu mütevazı bir kere. Kaptırlı insan yok denecek kadar az. Burada sizi insan yerine koyuyorlar tam anlamıyla. Değer verdiklerini bir şekilde gösteriyor ve hissettiriyorlar. Siz de böyle bir ortam bulunca oynamak istediğiniz oyunu sahaya daha rahat yansıtıyorsunuz. Bu da benim yakaladığım performansta çok etkili oldu diyebiliriz. Galatasaray'da oynadığım dönemde saha içinin yanı sıra saha dışında da çok sıkıntılı dönemler geçirdiğim oldu. Saha içinde düzenli oynayamamamın yanı sıra saha dışında da az önce bahsettiğim gibi huzuru yakalayabileceğim bir ortam bulamamıştım. Ne kadar dışarıya yansıtılmaya çalışsam da kendi içimde hep yaşadım bu sıkıntıları. Kendi içimde yaşayınca da sorun

haline geldi ve gittikçe büyümeye başladı bu sıkıntılar. Frank Rijkaard, Galatasaray'ın başına geldiği zaman da sezon başı kampında yine aynı şeylerin tekrar edeceğini az çok tahmin edebiliyordum. Bu yüzden hocaya gidip, "Ben gitmek istiyorum artık buradan. Kendime daha farklı bir ortam oluşturup, başka bir forma için ter dökmek istiyorum" dedim. Rijkaard, benim bu sözlerimi gayet doğal karşıladı ve gitmeme izin verdi. Benim de bu olaydan sonra Manisaspor'a transferim gerçekleşti. Dediğim gibi burada istediğim ortamı buldum. Çünkü saha dışında gelişen olaylar, saha içinde de oyuncuya konsantrasyon kaybı yaşattırıyor. Manisa'da tam anlamıyla huzuru bulup, futbola odaklanabildim.

▼Hikmet Karaman'ın Manisaspor'un başına gelmesinden sonra hep yükselen bir grafiğin oldu. Bu gelişimden biraz bahseder misin? Bu başarıda onun ne gibi bir katkısı var sana göre?

▲Hikmet Hocayı Türkiye'deki en iyi teknik direktörler arasına koyabilirim. Futbol bilgisi ve futbolla sağladığı motivasyon gerçekten çok yüksek derecede. Bilindiği gibi sezona ilk dört maçta hiç puan alamayarak bir hayli kötü başlamıştık. Daha sonra Hikmet Hoca geldi takımın başına. Her şey onun gelir gelmez bize verdiği güvenle başladı diyebiliriz. O geldikten sonra, ilk maçımız Trabzonspor

deplasmanıydı. Çok farklı bir on birle başladı Hikmet Hoca maça. Ben de o farklı on birin içindeydim. Tabii gelir gelmez ilk on birde sahaya sürmesi, benim için de önemli bir motivasyon kaynağı oldu. Çünkü artık karşımda bana güvenen bir hoca vardı ve ben de bunu net bir şekilde hissetmişim. Bu güvene karşılık sahada elimden gelen mücadeleyi vermeye çalıştım. Sürekli olarak oynadıkça ve karşılıklı güveni hissettikçe ben de performansımı yükselttim. Ayrıca Hikmet Hocanın gelişile takım da bir anda yükselişe geçti. Yukarılara doğru tırmanmaya başladık. Bir anda her şeyi tersine çevirdi diyebilirim o yüzden.

▼Galatasaray'da ön libero oynuyordun. Manisaspor'da ise daha ofansif bir görev alıyorsun. Özellikle uzaktan attığın çok başarılı şutların ve gollerin var bu sezon. Bir anlamda da daha ofansif oynayarak kendini buldun diyebilir miyiz?

▲Hem ofansif hem de defansif özelliklerimin olduğunu düşünüyorum. Hikmet Hoca bu özelliklerimi iyi kullandı diyebilirim. Çünkü ben ön libero oynamanın yanı sıra ofansta da iyi işler yapabileceğimi biliyorum. Hikmet Hoca da ön liberoda görev vermenin dışında, forvete daha yakın, hatta bazen forvet arkası bile oynatıyor beni. Ben de hangi mevkide görev verirse versin, şansımı iyi kullanmaya çalışıyorum. Zaman zaman farklı yerlerde oynatarak, bir anlamda beni iyi kullanıyor diyebilirim o yüzden. Her iki mevkide de görev yapabileceğim güvenini bana veriyor. Ben de doğal olarak onu sahaya yansıtıyorum. O yüzden asıl önemli olan şey tekrar dediğim gibi, güven.

▼Özel şut idmanları yapıyor musun? Özellikle bu sezon Ankaragücü deplasmanında attığın goller hâlâ hafızalarda çünkü.

▲Evet, idmanlardan sonra özellikle bireysel olarak bol bol şut çalışıyorum. Kalecilerimiz İlker Avcıbay ve Recep Biler de sağ olsunlar, idmandan sonra sahada kalarak bu konuda bana oldukça yardımcı oluyorlar. İdmandan sonra yaptığım şut çalışmalarının meyvelerini maçlarda topladığımı söyleyebilirim.

▼Türkiye'den ve dünyadan kendi oyununa yakın gördüğün ve örnek aldığın kimler var?

▲Herkesin stili farklıdır bence. Örnek aldığım isimler tabii ki var ama öncelikle ben kendimi geliştirmeye çalışıyorum. Nasıl daha iyi oynayabilirim, ona bakıyorum. Tabii ki örnek aldığım isimler gibi olamam. O yüzden kendim gibi olmaya çalışıyorum. Kendi özelliklerimi, kendi kapasitemi bilip sahada ona göre bir şeyler üretmeye çalışıyorum. Yakından takip ettiğim isimleri sayacak olursak Xavi ve Iniesta diyebilirim. Aslında Barcelona takımını özel olarak takip ettiğimi söylemek daha doğru olur. Dünyanın en iyi takımı ve örnek alınacak birileri varsa onlar da bu takımda bana göre.

▼Barcelona demişken, Hikmet Hocanın Nou Camp'ta oynanan Barcelona-Arsenal Şampiyonlar Ligi 2. Tur maçına tüm takımı götürmek istediği ancak daha sonra çeşitli nedenlerden ötürü bunun gerçekleşmediği söylenmişti. Bu olayın aslı var mı gerçekten?

▲Evet, böyle bir seyahat gerçekleşecekti. Gerekli makamlara, hatta devlet büyüklere kadar gitmişti bu konu. Her şey planlanmıştı. Hikmet Hoca bizi o maça götürmeyi çok istiyordu. Ama hem o maçtan üç gün sonra lig maçımızın olması hem de A Millî Takım Teknik Direktörümüz Guus Hiddink'in Spor Toto Süper Lig'de görev yapan teknik adamlarla yaptığı toplantıya hocamızın da

oyunlarımız da gelişti. Çok gol atıp, çok gol pozisyonuna girdik o yüzden bu sezon. Çok da gollü maçlarımız oldu. Zaten bu sezon sadece iki beraberliğimiz var. Ligin en az berabere kalan takımıyız. Maça 1 puan için çıkan ya da oyunun gidişine göre beraberliğe yatan bir takım değiliz. Ya kazanıyoruz ya kaybediyoruz. Sahaya kazanmak için çıkınca insan da oyundan daha çok keyif alıyor. Keyif aldıkça da sahaya daha pozitif bir oyun anlayışı çıkıyor. Hikmet Hocanın bize çizdiği oyun planını oynamaya çalışıyoruz aslında. Onun anlayışı da anlattığım gibi bu yönde.

İnsan nereden geldiğini unutmamalı!

▼Ekim 2006'da yine Tam

katılması nedeniyle bu organizasyon gerçekleşemedi.

▼Hem senin Barcelona'yı yakından takip etmen hem de Hikmet Hocanın tüm takıma Barcelona'yı yerinde izletme isteği ikinizin de pozitif bir oyun anlayışını benimsediğiniz izlenimini veriyor. Zaten Manisapor da sezonun en golcü 5-6 takımından biri şu anda. Bir orta saha oyuncusu olarak hücum ağırlıklı oyun anlayışını daha çok benimsiyorsun o halde, öyle değil mi?

▲Geçen sezon kadro açısından sıkıntımız çok büyüktü. Kısıtlı bir kadroya sahiptik. Oldukça zor haftalar yaşadık. Ama bu sezon durum tam tersine döndü. Hem hücumda hem orta sahada hem de kanatlarda alternatiflerimiz arttı. Bu alternatif bolluğu da sahaya çok iyi yansıdı. Hikmet Hocanın gelişle beraber takım olarak ofansif

Saha'ya verdiğin röportajda futbola başladığın takım olan Azimspor'un seçmelerine giderken maddi sıkıntılardan dolayı malzeme alamadığını ve bu yüzden kot pantolon ve kundurayla seçmelere katıldığını söylemiştin. Şimdi ise çeşitli Milli Takım kategorilerinde oynayan başarılı bir Süper Lig oyuncususun. Bu günlerden geriye baktığında neler hissediyorsun? ▲İnsan nereden geldiğini asla unutmamalı. Geçmişimi unutmadım hiçbir zaman. Küçükken gerçekten ailemle birlikte sıkıntılı dönemler geçirdim. Aileme maddi anlamda destek olmak için çalışmak zorundaydım. O yüzden ilkokulu bitirdikten sonra okulu bırakıp bir çantacının yanında çalışmaya başlamıştım. Daha sonra arkadaşlarımın sayesinde Küçükçekmece Kanarya'da Azimspor'un seçmelerine girdim.

Ama üzerime malzeme alacak imkanım olmadığından kot pantolon ve kundurayla katılmışım seçmelere. Tüm bu dezavantajlara rağmen bir şekilde seçilmeyi başardım. Oradaki antrenörüm beni beğenince Galatasaray'ın altyapısına götürdü. İşi de bıraktım bu arada, tekrar okula döndüm. Allah rahmet eylesin o dönemde Galatasaray'ın altyapı hocalarından Salih Bulgurlu benim okula dönmemi sağlayan kişidir. Harçlığımı vermekle kalmayıp, bütün okul, kitap ve kıyafet masraflarımı da o karşılıyordu. O yüzden Salih Hocanın büyük emeği vardır üzerimde. O benim manevi babam gibiydi. Futbola sevgim de bir anlamda onun sayesinde ve onun bana verdiği bu destekle oluştu diyebilirim. Okul bahçesinde top peşinde koşmaktan sabah 8'den akşam 8'e kadar eve gitmediğimi bilirim küçükken. Oralardan buralara geldim işte.

▼Galatasaray'da oynarken birçok farklı teknik direktörle çalışmıştın. Sana göre bu teknik adamlar arasından başarıyı yakalayabileceğini hissettiğin ve sana bu güveni veren biri olmuş muydu?

▲Eric Gerets zamanında takım zaten başarılıydı ve şampiyonluğa ulaşmıştı. Feldkamp döneminde de son maçları Cevat Güler Hoca yönetiminde oynayıp şampiyon olmuştuk. Skibbe zamanında da her şeye rağmen başarıyı yakalayabiliirdik ama olmadı. Kendisi çok iyi bir teknik direktördü bana göre. Skibbe ile başarıyı yakalayabileceğimi hissetmişim. Benim değerlendirmeme göre çok iyi bir kişiliğe sahipti. Ama takım olarak onun istediklerini sahaya pek de iyi yansıtamadık. Sonuçta da görevine son verildi. Ancak onunla çalışmaktan memnuniyet duymuştum.

Büyük bir takıma gitmek istemiyorum!

▼Senin gibi büyük takımlarda oynamış çoğu oyuncunun Anadolu kulüplerine gittiği zaman hedefi tekrar İstanbul'a geri dönmektir aslında. Senin bu konudaki hedefin ne? Kalmak mı, yoksa geri dönmek mi?

▲Bence futbol oynarken huzur çok önemli. İsteddiğiniz takımda, hatta istediğiniz büyük bir takımda oynayın, huzurunuz bozulduktan sonra para da ancak bir yere kadar sizi götürüyor. Çünkü manevi huzurunuz olmuyor. Bu da maddiyata göre daha önemli. O yüzden büyük bir takıma geri dönme konusunda da açıkçası hiç hevesli değilim. Çünkü gerek şehir

olsun, gerek takım olsun Manisa'da gerçekten çok mutluyum. Buradaki ortamım gayet güzel. İstediklerimi sahaya iyi yansıtıyorum. Değer veriliyor burada bana. Ben de elimden geldiği kadar bu değer karşılığını sahada vermeye çalışıyorum. Bu yüzden uzun yıllar Manisapor'a hizmet etmek istiyorum. Ama eğer Avrupa olursa da yok demem hani (gülüyor).

▼Uzun bir aradan sonra A2 Millî Takımı'na seçilerek yeniden ay-yıldızlı formayı giymeyi başardın. Bundan sonraki hedefin de A Millî Takım olmalı. Bu hedefine ulaşabilmek için hangi yönlerini geliştirmen gerektiğini düşünüyorsun?

▲Geliştirme konusunda daha çok maç oynamam gerektiğini söyleyebilirim. Daha çok maç oynadıkça saha içinde yapacağımızı çok daha başarılı ve güvenilir bir şekilde yapıyorsunuz. Ama tabii maç oynamadığınız zaman da Millî Takımlara gelemiyorsunuz. A Millî Takım'da oynamak ve kalıcı olmak için belli bir deneyiminiz olması lâzım. Bu deneyim Avrupa'da daha da iyi kazanılır bence. Özetle, daha çok maç oynadığınız zaman eksiklerinizi daha fazla görüp kendinizi geliştirebilir, böylece daha büyük bir güven duygusuyla sahada istediklerinizi yapabilirsiniz. İnşallah ben de oynamaya devam edip, basamakları birer birer çıkarak ay-yıldızlı forma için mücadele etmeyi sürdürürüm.

▼Orta sahada daha defans ağırlıklı partnerle birlikte mi oynamak istersin, yoksa hücum yönü güçlü olanlarla mı? Hangisi senin futbolunu daha fazla öne çıkarır?

▲Saha içinde yanınızda oynayan oyuncu her şeyden önce size güven vermeli. Siz de ona bu şekilde güven duymalısınız. Siz bir hata yaparsanız dahi yanınızda oynayan arkadaşınızın, "Ben onun açığı kapatırım" demesi lâzım. Aynı durum benim için de geçerli. Yani oyuncunun bunu kendine söylemesi gerekir. Daha iyi pas yapan partnerlerle oynasam da iyi olur, daha defansif özellikli orta saha oyuncularıyla oynasam da iyi olur. Asıl önemli olan karşılıklı güveni yakalamak. Bu da başarıyı getirir. ▼Avrupa'da en çok hangi ligde oynamak istersin?

▲Öyle bir seçme hakkım olduğunu sanmıyorum (gülüyor). Ama Almanya Ligi diyebilirim. İspanya Ligi de olabilir. Bana göre bu ligler güzel futbol oynanan ligler. Benim de hem oyun hem de ortam olarak kendi stilime daha yakın bulduğum ligler. O yüzden bu iki ligden birinde oynamak isterim.

En iyi pazarlanan lig Bundesliga

Almanya Ligi Bundesliga, seyirci sayısı ile fark attığı diğer büyük liglerin sponsorluk gelirleriyle de oldukça önünde bulunuyor. 2009-10 sezonu itibarıyla 18 Bundesliga kulübünün kasasına giren sponsorluk ve naming geliri tam 573 milyon euro. Merchandising ve stat kullanım gelirleri de eklendiğinde bu rakam 700 milyon euroyu buluyor. Spor ekonomisi alanında çalışanlar bu miktarın bir rekor olduğunu ifade ediyor. Bu rakam İngiltere ve İspanya'da 500, İtalya'da 400, Fransa'da 300 milyon euro.

Dr. Cem Çetin

Günümüz futbolunda ligler bir ürün niteliği taşıyorsa, hiç kuşku yok ki en değerlilerinden bir tanesi, belki de en değerlisi Alman 1. Futbol Ligi. Kısaca Bundesliga olarak adlandırılan bu ligi değerli kılan en önemli faktör, statlarındaki seyirci sayısı. Her hafta ortalama 40 binin üzerinde Alman futbolsever, Lahm, Müller, Westermann, Podolski, Van Nistelrooy, Nuri Şahin, Arjen Robben, Ribbery, Raul, Ya Konan gibi yıldızları izlemek üzere statlara koşuyor. Bu yoğun ilgi nedeniyle hemen hemen her Bundesliga kulübü, maçlarını kapalı gişe oynuyor. Örneklenmek gerekirse, 18 kulüpten 12'sinin doluluk oranı yüzde 90'ın üzerinde. En alttaki 3 kulübün ise oranları yüzde 69, yüzde 79 ve yüzde 80. Almanların yeşil sahadaki heyecanı büyük bir tutkuyla takip etmesi, sponsorların fazlasıyla iştahını kabartıp, futbola daha çok para yatırmalarını sağlıyor. Bu süreçten en kârlı çıkan taraf ise kulüpler oluyor. Çünkü yıllık gelirlerini sürekli artırıyorlar.

Futbolu yönetenler için müthiş bir örnek teşkil eden Bundesliga'nın altın yumurtlayan tavuk görüntüsünün altında iki önemli unsur var. Bunlardan bir tanesi 2006 Dünya Kupası, diğeri ise ülkedeki lisanslı futbolcu/kulüp sayısı.

Modern statlara hücum

Schalke, Bayern Münih ve Hoffenheim'ın iç saha maçlarında biletlerin yüzde 99'u alıcı buluyor. Bu üçlüyü yüzde 98'lik oranla Mainz izliyor. Bu sezonun flaş takımı ve emin adımlarla şampiyonluğu koşan Borussia Dortmund'un stadındaki doluluk oranı ise yüzde 92. Ancak sarı-siyahlıların Bundesliga'nın en yüksek seyirci kapasiteli stadına sahip olduğunun ve bunun bir

sonucu olarak da sezon başından bu yana en yüksek ortalama ve en çok taraftarla zirvede bulunduğuun altını çizelim. Borussia Dortmund'la ilgili bu teorik yaklaşımı istatistiklere dökecek olursak, stat kapasitesi 81 bin 264 olan Westfalen'de her hafta 80 bin 720 bilet satışa sunuluyor. Bu sezon itibarıyla 6 maçta 80 bin 720 kişiyi stada çekmeyi başaran Bundesliga lideri Borussia Dortmund'un sezon ortalaması 74 bin 912 olup, 12 maçtaki seyirci toplamı 898 bin 940 kişiyi bulmuş durumda. Gerçekten göz kamaştırıcı sayısal değerler. Jürgen Klopp'un talebelerinin hemen arkasından 69 bin ortalamayla Bayern Münih ve 61 bin 362 ortalamayla Schalke geliyor. 50 bin barajının üzerindeki dördüncü ve son takım ise 53 bin

619 ortalamasıyla Hamburg. Sezon başı beklentilerinin çok uzağında kalmalarına rağmen Raul'lu Schalke ve Van Nistelrooy'lu Hamburg'un stat doluluk oranlarının yüzde 99 ve yüzde 94 olması oldukça dikkat çekici. Ortaya çıkan bu tabloya bakıp, "Almanya'da kötü sonuçlar taraftar statlardan uzaklaştırmıyor" denilebilir. Bundesliga'da statların bu kadar çok dolması, 2006 Dünya Şampiyonası'nın bir sonucu olarak ettiği (ya da yenilediği) modern statlar Bundesliga takımlarına tam anlamıyla miras olarak kaldı. Uzun yıllar Olimpiyat Stadı'nda maçlarını oynayan Bayern Münih,

son 6 yıldır dünyanın en iyi statlarından bir tanesi olarak kabul edilen 69 bin kapasiteli Allianz Arena'da (2005) taraftarlarını ağırlıyor. Alman futbolseverlerin Bundesliga maçlarına gösterdiği ilgi, sadece statların modernliğiyle açıklanmıyor. Elbette başka faktörler de var. Alman futbolu üzerine çalışan araştırmacılar, maçların Cumartesi ve Pazar öğleden sonra oynanmasına dikkat çekip, "Almanlar aile ortamını andıran statlarda buluşmaktan büyük keyif alıyor" yorumunu getiriyor. Bundesliga'da her hafta 1 gece maçı oynanıyor, o da Cuma akşamı yerel saatle 20.30'da başlıyor. Bir başka önemli unsur da maçlar için futbolseverin cebinden çıkan para. Bundesliga'da bir maçın ortalama bilet fiyatı 20.90 euro. Almanya'daki futbol taraftarından bahsederken, kesinlikle gözden kaçırılmaması gereken bir ayrıntı da Panzerlerindeki lisanslı futbolcu sayısı. UEFA verilerinde bu miktar 6 milyonun üzerinde gözüküyor. İkinci sıradaki İngiltere'de bu toplam 2.5 milyon. Türkiye'de ise 200 bini geçmiyor. Bu sayısal değerleri gördükçe, insanın aklına, "Acaba lisanslı futbolcu sayısı ile maçları izlemeye giden kişi sayısı arasında bir paralellik kurulabilir mi?" sorusu takılıyor. Almanya'da statların modernleşmesiyle başlayan bir başka süreç ise "Naming." Dikkat edilecek olursa Bayern Münih'in muhteşem stadının ismi bir şirkete ait; Allianz. Seksenli yılların sonuna doğru ABD'de ortaya çıkan, kulüplerle ek gelir getiren "Naming", Avrupa Kitası'nda en yaygın olarak Almanya'da ve futbol statlarında uygulanan. Spor ekonomisi alanında yayınlanan kaynaklara göre, Almanya'da tam 21 spor kompleksi şirketlerin ismiyle telaffuz ediliyor.

En bilindik örnekler olarak, Stuttgart-Mercedes Arena (Neckar), Hamburg-Imtech (Wolkspark), Eintracht Frankfurt-Commerzbank (Waldstadion), FC Köln-Rhein Energie (Müngersdorfer), Hannover-AWD (Niedersachsen) sıralanabilir. Naming'in Almanya'daki popülerliği diğer ülkelerle karşılaştırıldığında daha açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Almanya'da 21 olan naming toplamı, İngiltere'de 16, Hollanda'da 11, İspanya'da 2 ve Fransa'da 1. İtalya'da ise henüz yok!

Çok büyük sponsorluk geliri

Sponsorluk ve Naming konusunda oldukça bonkör olan Almanya'daki şirketler, bu özellikleriyle Bundesliga kulüplerinin kasasına para akıtıyor. 2009-10 sezonu itibarıyla 18 Bundesliga kulübünün kasasına giren sponsorluk ve naming geliri tam 573 milyon euro. Bu toplamla Alman Ligi, Avrupa'nın 5 büyük ligi arasında ilk sırada yer alıyor. Bu 573

milyon euronun içine merchandising ve stat kullanım gelirleri de eklendiğinde rakam 700 milyon euroyu buluyor. Spor ekonomisi alanında çalışanlar bu miktarın bir rekor olduğunu ifade ediyor. Avrupa'nın diğer 4 büyük ligi ile Bundesliga'yı karşılaştırdığımızda, bu toplam İngiltere'de ve İspanya'da 500, İtalya'da 400, Fransa'da 300 milyon euro şeklinde. Bu gelir kalemiyle ilgili olarak Bundesliga'daki kulüplerden bir örnek vermek gerekirse, geçen yılın Şampiyonlar Ligi finalisti Bayern Münih'in sponsor ve merchandising geliri 2009-10 sezonu itibarıyla 83 milyon euro olarak kayıtlara geçti. Bavyalıların gişe hasılatının ise 112 milyon euro olduğunu hatırlatalım. Bir başka önemli veri ise aynı sezon içinde kırmızı-beyazlıların yılı 2.9 milyon euro kârla kapatması.

Avrupa futbolunda hemen hemen her kulüp kazandığından daha fazlasını harcarken, Bayern Münih'in neredeyse 3 milyonluk kârı göz ardı edilmemesi gereken bir durum. Alman futbolunu yakından takip edenler, "Bundesliga'dakiler için Avrupa Kupası kazanmak yerine kulüp bütçesini dengede tutmak daha önemli" yorumunu getiriyor. Bunu da Almanlar son derece akıllı yöntemlerle yapıyor. Bu süreçte bir takım sayısal değerler çok önemli. Bundesliga'da futbolcu maaşları kulüp bütçelerinde ortalama yüzde 48'lik bir oranı yansıtıyor. Diğer 4 büyük ligde bu oranın yüzde 60'ların üstünde olduğunu unutmamak lüzum. Futbolculara yapılan ödemelerde ilginç bir uygulama söz konusu. Maaşların yüzde 60'ı sabit, yüzde 40'lık bölümü ise sportif performansa göre veriliyor. Eğer Bundesliga'da oynayan bir futbolcu para kazanmak istiyorsa, performansını sezon sonuna doğru artırması gerekiyor. Bundesliga'nın

değerinin her geçen gün artması, yabancı yatırımcıların da ilgisinden kaçmıyor. Ancak Premier Lig'deki gibi yabancı bir sermaye, cebinden milyonlarca euro harcayıp herhangi bir Bundesliga kulübünü eline geçiremiyor. Çünkü yasalar bir yatırımcının en çok yüzde 49 hisse almasına izin veriyor.

UEFA'ya üye ülkelerdeki futbolcu ve kulüp sayıları

Sıra	Ülke	Lisanslı Futbolcu	Kulüp Sayısı	Prof. Futbolcu	Amatör Futbolcu	U18 Futbolcu	Bayan Futbolcu
1	Almanya	6.273.701	26.010	897	3.583.685	1.183.899	635.072
2	İngiltere	2.406.678	41.000	5.500	1.506.290	763.510	31.000
3	Rusya	2.211.610	44.220	3.281	1.972.809	192.370	2.315
4	Fransa	1.181.719	19.073	1.008	680.535	1.063.275	48.502
5	İtalya	1.121.449	16.128	3.541	870.994	554.390	6.608
6	Hollanda	724.126	3.713	1.000	525.865	454.329	37.124
7	Ukrayna	651.918		2.026	103.900	608.000	1.300
8	Çek Cum.	645.851	3.955	1.576	377.244	229.457	8.128
9	İspanya	592.895	18.375	1.800	123.648	411.365	10.666
20	Türkiye	181.481	4.206	4.580	80.742	95.903	140

Hillsborough... Bir kara sevda

Kulübünüze olan sevginizi en iyi nasıl anlatırsınız? Birçok maça giderek mi, yoksa hakkını her ortamda savunarak mı? Veya lisanslı ürünlerinden olabildiğince satın alarak mı? Tam 22 yıl önce bir 15 Nisan günü, 96 Liverpool taraftarı, sevdalarının hayatına mal olacağını bilmeden Hillsborough tribünlerindedi. Olayı halen ilk günkü tazeliğinde yaşatan Liverpool ise her hatıyla kulüp sevgisinin canlı bir örneği olarak karşımızda.

Mustafa Akkaya

Gönül verdiğiniz takımın maçını, mabet saydığınız sahada izlemeye giderken yol nasıl geçer bilmezsiniz. Hele ki stadyuma yaklaşıpken tribünleri yavaştan duymaya başlar, adımlarınızı hızlandırırınız. Bir an önce içeri girmeyi, yemyeşil zemine alabildiğine bakmayı, çim kokusunu içimize çekmeyi istersiniz. Hepsi, aşığı olduğunuz takıma kavuşmak için... Taraftarlığın en saf ve güzel anlarından biri olan tatlı bir duygudur bu. Ne var ki 22 yıl önce Hillsborough Stadyumu'nda benzer hislerin peşinden koşan 96 aşığın sonu mutlu olmadı. 15 Nisan öğleninde Liverpool, Federasyon Kupası yarı final müsabakası için Brian Clough'ın Nottingham Forest'ı ile karşılaşmak üzereydi. Dalglish'in

ekibi bir önceki sezon da aynı sahada maç oynamış ve taraftarlar yine Leppings Lane adlı tribünde sorunsuzca yer almıştı. Ancak bu kez oynanan maçın ehemmiyeti nedeniyle durum farklıydı. Öyle ki, karşılaşma başladığında zaten dolmuş olan 14 bin 600 kapasiteli Leppings Lane'in dışında halen bekleyen 5 bin taraftar vardı. Tamamı, takımını bu önemli maçta yalnız yürütmek ve o heyecanı paylaşmak adına delicesine tribünde yer almak istiyordu. Turnikelere yaklaşanlar, içeri giremeyeceklerini anlamışlardı. Nitekim görevli polisler de bunu doğruluyordu. Ancak geri dönmek için çok geçti, çünkü arkalarında gittikçe büyüyen küçük bir ordu vardı. Ya içeri girip aşıklarına kavuşacaklar ya

da orada sıkışıp kalacaklardı. Nihayet o kargaşa içinde turnikeler açıldı ve yüzlerce kişi tribüne akın etti. Benzer izdiham orayı da kasıp kavurunca felâket kaçınılmaz oldu. Zira binlerce taraftar, duvarların ve tel örgülerin çevirdiği küçücük bir alanda sıkışıp kalmıştı. Hakem Ray Lewis maçı durdurduğunda henüz 6. dakika oynanıyordu. Bu süre, 94 taraftarın oracıkta boğularak can vermesine yetmişti. 2 kişi de kaldırıldığı hastanede veda ediyordu hayatına. Olay, Liverpool gibi köklü bir kulübü derinden sarstı. Ardından hazırlanan Taylor raporu ise İngiliz tribünlerini temelden değiştirecek kararlara imza atıyordu.

Dönüm noktası Taylor Raporu

İngilizler aslında Hillsborough faciasına kadar tribün olaylarına yabancı değildi. Yaşanan kavgalar veya sahaya giren taraftarlar artık normal karşılanıyordu. Öyle ki; maç izlemeye gitmek, holiganlıkla eş tutulur hale gelmişti. Kısacası enerjisini uzun süre biriktiren bu yanardağ, ilk büyük patlamasını 1985 Mayıs'ında Heysel Faciası ile yapmıştı. Ancak Heysel sonrasında yapılan stadyum reformları yeterli değildi. Nitekim ikinci dalga olan Hillsborough, artık İngiliz tribünlerinde hiçbir şeyin

eskisi gibi olmayacağını habercisiydi. Tamamı koltuklu tribünler, girmesi ve çıkması kolay stadyumlar, detaylı güvenlik önlemleri, hepsi oturur vaziyette ve düzeyli kontrol altında maçı izleyen taraftarlar... Bunların tamamı, olayın suçunu büyük oranda görevli polisler e yikan, ancak yine de reform gereksinimini göz ardı etmeyen Taylor Raporu'nun görünen sonuçları. Ne var ki buzdağının bir de su altındaki tarafı var. Raporun öngördüğü stadyum düzenlemeleri, her kulübün kolaylıkla altından kalkabileceği türden değildi. Dolaylı yargılarla halktan toplanan para sayesinde, gerekli reformları yapacak olan ilk iki ligdeki her takımın kasasına ortalama 31 milyon pound girdi. Yani halkın bire bir yansımaları olan tribünlerin güvenliği, yine onun parasıyla karşılandı. Yalnız durum bu kadarla da kalmadı. Zira birçok Avrupa ülkesinin çoktan uygulamaya koyduğu modern tribünlerde maç izlemek, eskisi kadar ucuz olmayacaktı. Aslında Lord Taylor, bunun için de bir

yol düşünmemiş değildi. O zamanın parasıyla biletlere ortalama 6 poundluk bir fiyat biçmişti, ki bu rakam günümüzde 15 pound civarına denk geliyor. Bugün İngiltere'de 40 pounddan ucuz bilet bulmanın ne kadar zor olduğunu düşünürsek, Taylor Raporu'nun bu konuda pek ileri görüşlü olamadığı sonucunu çıkarabiliriz. Kısacası Hillsborough Faciası, Kenny Dalglish'in de söylediği üzere Ada'daki dar gelirli kesimi gündemden çıkarmıştı. Dolayısıyla bir yandan "müşteri" kimliği de kazanan taraftar, kulübün çarklarının dönmesi adına artık çok daha kritik bir noktadaydı. Raporun asıl gözden kaçırıldığı nokta tam da buydu. Sonuç olarak hop oturup hop kalkan, hareketin hiç eksik olmadığı o genç ve dinamik tribünler, yerini yavaşça yaş ortalaması daha yüksek, bol gelirli ve nispeten sessiz bir topluluğa bıraktı. İşçi sınıfından veya orta direk ailelerden maç izlemeye gelenler günden güne

Dalglish gözüyle Hillsborough

Hillsborough trajedisi, hiç şüphe yok ki Kenny Dalglish'in kariyerinden de öte hayatının dönüm noktalarından biri. Liverpool'un başından geçen Heysel Faciası'nı da yakından yaşamıştı ama Hillsborough onun gözünde daima farklı kaldı. Kırmızı renkli formanın birinci dereceden sevdalısı olarak, onun uğruna hayatını kaybeden insanları en iyi o anlayabilirdi. Olay sonrasında yanına birkaç futbolcuyu da alarak yetişebildiği tüm cenazelere katıldı Dalglish. Aynı şekilde hastanede tedavi gören kulüp aşıklarını da yalnız bırakmamaya özen gösterdi. Facia ile ilgili her ortamda ve tüm yas dolu törenlerde dimdik ayakta kalan hep o oldu. Ve ölenlerin yakınları, kasırganın ortasındaki bir meşe ağacı gibi sapsağlam duran Dalglish'e tutundu. O da bu acıyı ertesi sezon şampiyonluğa çevirerek taraftarına en güzel hediyeyi verdi. Ancak koca bir kulübün matemini neredeyse tek başına eritmek, bir noktada Dalglish'e

bile fazla geldi. Ertesi sezon ayrılık vakti gelmişti. Görevi bıraktıktan sonra Hillsborough Stadı'nın ev sahibi olan Sheffield Wednesday'den teklif aldı. Ne var ki, Leppings Lane'in kötü anıları gözünün önünden hiç gitmiyordu. Ve hiç düşünmeden reddetti. 16 Nisan'dan itibaren tüm Liverpool taraftarı Anfield'a akın ediyordu. Omuz omuza tezahürat yaptıkları kişilerle bu acıyı paylaşmak, içindekileri dökmek için. Dalglish, bu kadar aşığı sokakta bırakacak değildi. Hemen kapıları açtırdı ve taraftarlar, ölenlerin anısına Anfield'ın çimlerine hatıra eşyaları bırakmaya başladı. Hüzünle dolu bir yağmur bulutunun yol açtığı sağanak misali bu ritüel günlerce devam etti. Yaşanan duygu yoğunluğunu da en iyi şekilde ifade eden, biyografisinde yazdığı üzere Dalglish oldu: "Bir sabah, daha kimsecikler sahaya çıktım ve çocuklarımın oyuncularını oyunculardan ayırdım. Kaleler, zemin ve Kop tamamıyla çiçekler, atkılar ve çeşitli hatıralarla doluydu. Bunu hayatımda tanık olduğum 'en üzücü ve en güzel' an olarak tanımlayabilirim. Tam olarak böyleydi gerçekten. O hatıraların orada varoluş sebebi üzücüydü ama onları görmek bir yandan da muhteşemdi. Kop boyunca yürümek o kadar duygusaldı ki... Birçok insan, sevdiği kişinin bir zamanlar maç izlediği yere hatıralarını bırakmıştı. Yan yana tezahürat yaptıkları takımdaşlarının adına özel anılar ve mesajlar vardı. Bariyerlerin bir kenarına bırakılan iki portakal beni gerçekten çok etkiledi. Ağlamamak için kendimi zor tuttum. Çok önemsiz gibi görünür ama birçok manası bulunan iki portakal... Kim bilir? Belki de iki taraftar, devre arasında paylaşmak üzere,

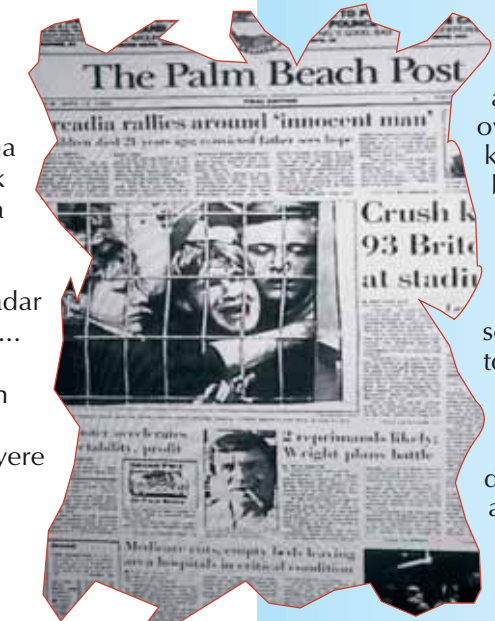
sırayla her maça iki portakal getiriyordu. Onları buraya bırakan kişinin bir daha Kop'a uğrayıp uğramadığını merak ediyorum. "

Bir sembol olarak Hillsborough

15 Nisan 1989'da olanları, bugün birçok tema ile ifade edebiliriz. Ancak yaşanan tüm bu trajediye rağmen günümüzde akla ilk gelen, Liverpool taraftarının 22 yıldır eşsiz biçimde örneklediği üzere "kulüp sevgisi" oluyor. O günden beri malûm 96 kişiyi bir şehit misali onurlandırdıkları gibi, onlara dil uzatanları hiç affetmediler. Olay hakkında yalan haber yayımlayan ve Liverpool taraftarını sarhoş olarak niteleyen The Sun gazetesi, şehirdeki satışları neredeyse sıfıra inince cevabını feci şekilde almış oldu. Sonraki yıllarda da Hillsborough trajedisi üzerinden ciddiyeysiz yazılar içeren birçok yayın organı, olay daha dün yaşanmışçasına tepki gördü. Son olarak 2009 yılındaki anma töreni sırasında yanındaki futbolcu ile şakalaşırken görüntülenen yedek kaleci Charles Itandje, tam 14 gün kulüpten men cezası aldı.

Özür dilemesine rağmen taraftarlarca hiç affedilmeyen oyuncu bir daha kulüpte barınmadı. 96 talihsiz ve sevdalı taraftar, şekli ve nedeni ne olursa olsun son nefeslerini tek bir gölgenin altında verdi. O da Liverpool'a duydukları aşktan başkası değildi. Yakınları, tribün arkadaşları ve

tüm şehir bu gölgenin uğruna gözyaşı döktü. İhtiyaç duydukları zaman sarılacakları bir efsane olarak Dalglish her seferinde yanlarındaydı. O 15 Nisan sonrasında İngiltere'de hiçbir stadyum eskisi gibi olmadı, olmadı... Ancak kulüp sevgisinin ne derece yoğun bir duygu olabileceği, hiç unutulmayacak biçimde hafızalara kazındı.

Çocuk da baktı

kariyer de yaptı

Tüple dalıştan doğa sporlarına, 'skydiving'e kadar farklı branşlarla ilgili, eski bir kaleci. Takım arkadaşları arasında Ümit Bozkurt, Tayfun Türkmen gibi ünlüler de bulunuyor. İngilizcesini ilerletmek için İngiltere'de çocuk bakıcılığı, ABD'de ise engellilere eğitimlik yaptı. Eğitim Psikolojisi bölümünde yüksek lisansını tamamladı, doktorasını sürdürüyor. Yardımcı hakemlikteki çıkışını da performansının dışında ileri derecedeki İngilizcesine, geçmişte futbol oynamasına ve eğitimine borçlu.

Mazlum Uluç

▼Hakemlikten önce bir futbolculuk geçmişinizin olduğunu ve kalecilik yaptığınızı biliyoruz. Bize biraz o dönemden söz eder misiniz? Hangi düzeyde futbol oynamıştınız?

▲1990'da Ankara Demirspor'da futbol oynamaya başladım. 9 yıl kadar kalecilik yaptım. Profesyonel takım kadrosunda da buldum ama hep amatör olarak oynadım. Amatör seviye için yeterli ancak devamı için yeterli olmayan bir seviyedeydim. Çok iyi olsaydım zaten futbol oynamaya devam ederdim. Ama o disiplin bana çok şey verdi.

▼Bu arada eğitim hayatınız da sürüyordu sanırım.

▲Evet, 1996'da Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi Bölümü'nde İngilizce hazırlık bölümünü birincilikle bitirdim ve burs aldım. İngilizce hocamın yönlendirmesiyle yurtdışına açılmaya karar verdim. Okuldaki kaydımı dondurdum ve çocuk

bakıcısı olarak İngiltere'ye gittim. Gündüzleri çalıştım, geceleri okudum. Devamında bazı programların varlığını öğrendim ve ABD'de yaz programlarına katıldım. ABD'de de önce engelli insanlara eğitimlik yaptım, sonra eğlence parklarında çalıştım. Yani kendi kendimi sübvans ederek lisan eğitimimi sürdürdüm. İngiltere'de çocuk bakıcılığı yaparken kısa bir süre için küçük yaş gruplarına gönüllü olarak futbol antrenörlüğü de yaptım. Futbol kültürünün zenginliğine burada bizzat şahit oldum.

▼Şu çocuk bakıcılığı konusunu biraz açalım. Bir eve gidip de mi çocuk bakıyordunuz?

▲Evet, bu sistemde aile yanında kalıyorsunuz, evin çocuğuna bakıyorsunuz ve bir yandan da okulunuza devam ediyorsunuz. İlk baktığım çocuk 12, ikincisi 4 yaşındaydı. 2 yaşında bir çocuk da baktım. Tüm öz bakımları ve zaman zaman ev içi işleri de içeren bir görevdi. İngiltere'deki 1 yıllık deneyimim bana çok şey kattı.

Devamında katıldığım programlar, yaşadığım deneyimler hep İngiltere ile başladı.

▼İngilizceyi hakemlik kariyerinizdeki gelişmeniz için mi öğrendiniz?

▲Hayır, hayır. Zaten İngiltere'ye giderken hakem değildim. İngilizceyi sevmem ilk etkendi. Mesleki ve akademik kariyerimde ilerlememde gerekli olduğu için öğrendim.

▼Peki, hakem olmaya nasıl karar verdiniz?

▲Bu karardaki en etkili faktörlerden biri dayım olmuştum. Zaten futbolu seviyordum, bir yandan da dayımı gözlemliyordum. Hakemlik kurslarına katıldım. Aslında ilk kursu 1995 yılında aldım ve iki maça çıktım. Ailem sürekli beni hakemliğe yönlendirmeye çalıştı. Daha sonrasında futbol ve yurtdışı planlarım ağır bastı. 2000 yılında kursu tekrar aldım. Hakemlikte ve yaşamımdaki başarılarımda anne-babamın sonsuz desteği en temel

Beden Eğitimi Bölümü'ndeki kaydımı dondurdum ve çocuk bakıcısı olarak İngiltere'ye gittim. Devamında ABD'de yaz programlarına katıldım. Engelli insanlara eğitimlik yaptım, eğlence parklarında çalıştım, yani kendi kendimi sübvans ederek lisan eğitimimi sürdürdüm.

Futbolun başrol oyuncularını futbolculardır. Eğer görev adamıysanız, ön planda olma duygunuz yoksa, iyi bir yardımcı hakem olabilirsiniz. Çünkü yardım etme güdünüz çok daha önemli. Ben içinde bulunduğum ekibe maksimum kazanç sağlamaktan mutlu olan bir insanım.

Stada girdiğimiz andan itibaren ekipteki liderin hakem olduğunu hem ona hem de çevremeye hissettirim. Çünkü problemler bu görev hiyerarşisi zedelendiğinde başlıyor. Bu ne ekip içerisinde çok katı militarist bir hiyerarşi olması gerektiği ne de yardımcı hakemin değersiz olduğu anlamına gelir.

▼Neden hakemlik değil de yardımcı hakemlik? ▲Bize hep, "Ne zaman hakem olacaksın?" diye sorulur. Ben de hep, "Bir stopere, 'Ne zaman forvet olacaksın?' diye sorulmuyorsa, benim de bu ekipteki rolüm bu" cevabını veriyordum. 24 yaşında hakemliğe başladım, eğer yardımcı hakemlikten dolayı bir mutsuzluk hissetseydim zaten bu işi yapmazdım. Ben hakemliğe de başrol değil yardımcı rol olarak bakıyorum. Zaten futbolun başrol oyuncularını futbolculardır. Hakem olarak hepimiz yardımcı roldeyiz. Eğer görev adamıysanız, ön planda olma duygunuz yoksa, iyi bir yardımcı hakem olabilirsiniz. Ben içinde bulunduğum ekibe maksimum kazanç sağlamaktan mutlu olan bir insanım.

Müsabakayı yönettim demem!

▼Peki, hakemler için de aynı durum geçerli mi? ▲Hakemlerin de görev adamı olması gerekiyor ama onların lider özelliği bir adım daha önde. Çünkü müsabakanın hâkimi hakemdir. Ben şu kavram karmaşasına hiçbir zaman girmem; "Müsabakayı yönettim" demem. Çünkü müsabakayı hakem yönetir. Benim için en iddialı söz, "Maç yönettik" olur. Bu noktada meseleyi bir varoluş kaygısına taşımam. Bu yaptığım işin önemini azaltmıyorum. Günümüz futbolunda yardımcı hakemin ne kadar önemli olduğunu zaten futbol dünyasındaki herkes bilmekte. Yeri geliyor bir yardımcıyla, doğru bir tespitinizle maçın tartışılmadan bitmesini sağlıyorsunuz. Yani basitçe esas olan şey görev paylaşımı. Ayrıca bu görev için bana oldukça iyi imkânlar sağlanıyor. Bana güvenen insanlar var, bana güvenen hakemler var. Maç öncesi, esnası ve sonrasında kurumumu, hakemimi ve kendimi temsil ediyorum. Bu süre içerisinde layıkıyla görevimi yapıp evime dönmeliyim. Yurtdışı müsabakalarda ise temsil ettiklerimin arasına ülkem de katılıyorum.

▼Bu düşünce biçimi sonradan mı kazanılıyor, yoksa insanların kişiliğiyle de mi ilgili?

▲Bence biraz da yaradılıştan gelen bir şey. Hollandalı elit hakemlerden Bjorn Kuipers'le 2006 U17 Avrupa Şampiyonası'nda 15 gün beraberdik. Turnuva

İngiltere'de çocuk bakıcılığından kazandığı parayla okuduğu dönemde, Cumartesi sabahları amatör bir uğraş olarak çocuklara antrenörlük yaptı.

ABD'de okuduğu dönemde, engelli insanlara baktığı kampda ABD'de okuduğu dönemde, engelli insanlara baktığı kampda ABD'de okuduğu dönemde, engelli insanlara baktığı kampda

Cem Satman Kimdir?

1976 Ankara doğumlu. Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi Bölümü Mezunu. 9 yıllık öğretmen ve bu görevini Etimesgut Yaprak İlköğretim Okulu'nda sürdürüyor. Yüksek lisansını eğitim psikolojisi alanında yaptı. Halen aynı alanda doktorasına devam ediyor. 9 yıl futbol oynadı, 11 yıldır futbol hakemliği yapıyor.

Cem Satman

sırasındaki bir yemekte, “Ben senin yaptığın işi yapamam” demişti. Ben de “Eğer kişiselleştirirsen yapamazsın” cevabını vermişim. Bence kişiselleştirilecek bir durum da yok. Bu bir görev. Ortada bir görev şeması var ve benim rolüm bu. Futbol oyunun içerisindeyim, yaptığım işten keyif alıyorum, yardımcı olmaktan mutlu oluyorum. Ayrıca kimse bu işi bize zorla yaptırmıyor, yerimizde olmak isteyen yüzlerce genç hakem arkadaşımız var. Görev yaptığım hakemin benden daha genç ya da daha az yaşam deneyimine sahip olmasının bir önemi yok. Geçmişte ekipler içinde belki böyle problemler yaşanmış olabilir, ama bugünkü hakem kadrosunda harikulade bir iletişimimiz var. Bizim toplumumuzdaki temel problem bence bu. Bu bir görev olarak algılanmıyor. Herkes görevini kendi kişiliğiyle özdeşleştiriyor. Ben bir yardımcı hakemim, sahaya çıkarız, görevimi yaparım. Maç bittikten sonra hakem benim ağabeyim olabilir ya da tersi olabilir. Ama stada girdiğimiz andan itibaren ekipteki liderin hakem olduğunu hem ona hem de çevremeye hissettirim. Çünkü problemler bu görev hiyerarşisi zedelendiğinde başlıyor. Bu ne ekip içerisinde çok katı militarist bir hiyerarşi olması gerektiği ne de yardımcı hakemin değersiz olduğu anlamına gelir. Herkes birbirine ve yaptığı işe saygılı olduğu sürece hiçbir sorun çıkmıyor.

▼**Hakemliğe sizinle birlikte başlayan çok sayıda arkadaşınız**

Ankara Demirspor'un Ümit Bozkurt'lu kadrosunda kaleci Cem Satman.

vardı ama bugün pek çoğu belki başka işler yapıyor, sizse FIFA kokartı takıyorsunuz. Sizi diğerlerinden ayırıp bu noktaya getiren özellikleriniz nedir?

▲En temel faktör eğitim seviyem

Ekip içindeki dinamikleri bozacak veya ekip üyelerini rahatsız edecek eylemlerden kaçınmanız gerekiyor. “Hayır, ben bildiğimi okurum” diyorsanız bu işi yapmayın. Hayatta her tercih, bir vazgeçiştir. Benim anlayışıma göre bu işi tercih ediyorsanız böyle davranmalısınız.

Çok uzun süre görev alamadığım dönemi hiç unutmam. “Yaratıcı yıkım” diye bir olay var. Çevremeye bakıyorum ve 4-5 hafta maça gidemediği için yıkım yaşayan arkadaşlarımı görüyorum. Aylarca görev alamayıp ayakta kalabiliyorsanız, diğer krizlerden çok daha kolay çıkabilirsiniz demektir.

Evinde Brann'la oynadığı UEFA Kupası maçında Club Brugge elendi. O maçta Brugge'den bir oyuncuya kırmızı kart gösterilmişti ancak soyunma odasına indiğimizde mihmandarımız şampanya patlatıyordu. Orada bize bunun bir kulüp geleneği olduğunu söylediler.

hakem olunmaz” diye çok çarpıcı bir açıklaması var.

▲Kuddusi ağabeye kesinlikle katılıyorum. Ama dil bilerek şans bulunur. İşte önemli olan şey, bu şans bulduğunuzda iyi değerlendirmeniz. Yoksa çıktığınız maçlarda iyi bir performans sergileyemiyorsanız, 10 dil bilmenizin de bir anlamı yoktur. Mesele doğru karar verebilmekte. Ancak bunu göstermek için şans yakalamanızda dil bilmeniz sizi bir adım öne çıkarıyor. Yeniden soruya dönersek, futbol oynamam çok büyük avantaj teşkil etti. 21 yıldır aktif olarak spor yapıyorum. Ayrıca yüksek lisans ve doktora eğitimimi psikoloji üzerine yapmamın hem insan ilişkilerimde hem de sahada büyük faydasını gördüm.

▼**Hakemlikte idolleriniz var mı?**

▲O kadar çok isim var ki; tek tek ayırmak doğru

ve İngilizceydi. İngilizcemin üst düzeyde olması her zaman bir avantaj teşkil etti. ▼**Burada hemen araya girip bir hatırlatmada bulunayım. Kuddusi Müftüoğlu'nun “Dil bilmekle**

hakemlerden almam. Hakemlerin de söyledikleri en az onlarınki kadar değerli. Çünkü ben hakemlere yardımcılık yapıyorum ve onlar ne istediklerini bana çok daha net ifade edebiliyor. ▼**Hakemler memorandumlarda bütün yardımcılara aynı yetkileri mi verir?**

▲Asla. Herkese aynı yetkiyi vermezler ve bu da son derece normaldir. Deneyiminiz, hakemde uyardığınız saygınlık ve güven size verilen yetkide belirleyici olur. Bütün yönetim şemalarında da bu böyledir zaten. Deneyimsiz bir gruba bakışla deneyimli bir gruba bakışın aynı olması eşyanın tabiatına aykırı.

▼**Yardımcının hakemi uyardığı pozisyonlarda hakem bazen aksi bir karar verebiliyor. Bu tip durumlarda neler hissediyorsunuz?**

▲Her şey olayı kişiselleştirmemenizle alakalı. Bir keresinde çok sevdiğim bir hakem ağabeyimle çok önemli bir Süper Lig müsabakasında, bir taç pozisyonunda ters düşmüştük. Soyunma odasına girdiğimizde, “İşte senin en sevdiğim yanın bu, o pozisyonu bıraktın ve maça devam ettin” demişti. Benim böyle bir lüksüm yok zaten. Ben hakeme yardım ederim, nihai karar hakeme aittir. Hakeme küsmek yaptığım

işe soğumak gibi bir lüksüm yok. Ben yapmam gerekeni yaparım. Bunun doğru veya yanlış olduğunu değerlendirecek kurumlar var. Doğruysa, yapmaya devam ederdim, yanlışsa da bir daha yapmam.

Her tercih, bir vazgeçiş

▼**İyi bir yardımcı hakemin ayırt edici özellikleri neler?**

▲Fizyolojik açıdan genel dayanıklılıktan ziyade patlayıcı gücü daha fazla önem taşır. Kişilik yönünden uyumlu bir yapınızın olması gerekiyor. Çünkü çok farklı insanlarla göreve gidiyorsunuz. Onlar her zaman size uymaz, siz içinde bulunduğunuz ekibe uymak durumundasınız. Ekip içindeki dinamikleri kontrol etmeniz, bu dinamikleri bozacak veya ekip

üyelerini rahatsız edecek eylemlerden kaçınmanız gerekiyor. Uçakta, otelde, statta, maçta, maçtan sonra, bunların hepsi bir bütün. Bu noktada, “Hayır, ben bildiğimi okurum” diyorsanız bu işi yapmayın. Çok net yani. Buna gönül koyarsanız, mutsuz olacaksınız yapmayın. Hayatta her tercih, bir vazgeçiştir. Benim anlayışıma göre bu işi tercih ediyorsanız bu şekilde davranmalısınız. Psikolojik süreçleri dikkate alırsak, konsantrasyon da ekleyebiliriz. Konsantrasyon açısından biz hakeme göre dezavantajlıyız. Hakem sürekli oyunun içinde. Bizimse algımızı zaman zaman daraltıp, zaman zaman genişletmemiz gerekiyor. Ne zaman ofsayta, ne zaman taca, ne zaman faule, ne zaman hakeme yardıma odaklanacağımızı ve bazen de ne zaman hiçbir şey yapmayacağımızı bilmemiz lazım. Bazen en iyi yardım hiç çomak sokmamak olabilir. Bu açıdan yardımcı hakemlik, hakemlikten daha zor. Ancak son dönemlerde ben sadece yardımcı hakemin hakeme değil, hakemin de yardımcı hakeme yardım ettiğine şahit oluyor ve bundan büyük mutluluk duyuyorum.

▼**Nasıl oluyor bu yardım?**

▲Mesela bir maçta ben ofsayta bakarken, üst düzey hakemlerimizden biri telsizden “Pozisyon bende” dedi. Çünkü bazen hem ofsaytı takip edip hem solunuzdaki faule veya taca odaklanmanız imkânsız olabilir. Bu noktada yardım almanız çok büyük avantaj sağlıyor.

▼**Hakemlik hayatımızdaki en unutulmaz maç hangisi?**

▲Unutamadığım

maçtan ziyade

unutamadığım bir dönem var. Çok uzun bir süre görev alamadığım bir dönemdi o. Yani çıktığım maçlardan çok çıkmadığım maçlar söz konusuydu. Hatamın olmadığı bir pozisyonun istenmeyen bir sonuç çıktığı ve ben çok uzun süre görev alamadım. O nedenle söz konusu dönemi hiç unutmam. Hakemlik yaşantısında bu tip durumların olabileceğini anladım. Benim için çok değerli bir hakem ağabeyim bu dönem için gelecekte farklı düşüneceğimi söylemişti, çok haklıymış. Çünkü “yaratıcı yıkım” diye bir olay var. Çevremeye bakıyorum ve 4-5 hafta maça gidemediği için yıkım yaşayan arkadaşları görüyorum. Aylarca görev alamayıp ayakta kalabiliyorsanız, diğer krizlerden çok daha kolay çıkabilirsiniz demektir. O dönemde yaşadıklarımı da bana destek olan, ilgilenen hakem ve yönetici ağabeylerimi de asla unutmam. Ayrıca ailemin ve eşimin desteği olmasaydı belki de bırakmıştım.

Elenen takım, şampanya patlattı

▼**Peki, saha içinde unutamadığınız bir olay yaşadınız mı?**

▲2007'de Belçika'da oynanan Club Brugge-Brann UEFA Kupası maçında

yaşadıklarımız çok etkileyciydi. Ev sahibi takımdan bir oyuncuya kırmızı kart gösterilmiş ve Brugge gruplara kalamamıştı. Soyunma odasına indiğimizde ise mihmandarımız şampanya patlatıyordu. Kendi

kendime, “Ne oluyor acaba, hayırdır inşallah” dediğimi hatırlıyorum. Bize bunun bir kulüp geleneği olduğunu, sonuç ne olursa olsun Brugge'e gelen her hakem triosuna şampanya patlatıldığını söylediler. Bu gelenek beni çok etkilemişti. Ülkemizde de görmeyi çok istediğimiz bir manzaraydı.

▼**Brugge'deki olay yöneticilerin hakemlere yaklaşımını gösteren bir örnek. Yurtdışındaki maçlarda taraftar davranışları açısından da ülkemize göre farklar var mı?**

▲Taraftarın her zaman tepkisi olur. Ama taraftar açısından baktığımızda da çok farklı bir yaklaşım söz konusu. Bu büyük ölçüde ülkenin kültürel yapısıyla ilgili. Türkiye'de hep tribünlerde şiddet olduğu söylenir. Ama okulda da sokakta da trafikte de şiddet var. Sanki her tarafta her şey çok güzel de bir tek tribünde şiddet varmış gibi bir yanlış görüyorum. Ancak yurtdışına çıktığımızda çok daha rahat olduğumuz bir gerçek. Çünkü sonuçlar aynı değil. Zaten Türk hakemlerin uluslararası maçlardaki başarıları yüzde 100'e yakın.

▼**O halde Türk hakemleri için var olduğu söylenen sorun...**

▲Tek cümleyle, 91. dakika endişesi. Bana bunu sevdiğim arkadaşım Ümit Bozkurt söylemişti. Ümit benim Ankara Demirspor'dan takım arkadaşım. Zaten ne çektiyse kötü kalecilerden çekti (gülüyor). Ama tüm hakemler kendi liglerinde benzer sorunları yaşıyor, yani bize özgü değil.

▼**Konu başka bir yere gitti ama birlikte oynadığınız başka ünlü oyuncular var mı?**

Tayfun Türkmen var. Tayfun'la 2000 yılında Paris'te düzenlenen Üniversitelerarası Futbol Şampiyonası'na gitmişim. Tek başına bizi kurtarmıştı (gülüyor). Erhan Namlı ile yine aynı takımda bulunmuşum. Sedat Karabük lisede beden eğitimi öğretmenimdi ve ayrıca okul takımından hocamdı. Ümit Özat ise o dönemde Gençlerbirliği altyapısında bizim rakibimizdi. Ankara altyapısından çıkmış pek çok oyuncuyla bir arada oynamışlığım var.

▼**Yüksek lisans tezinzin,**

“Kalabalık sesinin hakem kararları üzerindeki etkileri” olduğunu biliyorum. Bu konuyu seçme nedeniniz neydi?

▲Birincisi içinde bulunduğum ve ilgimi çeken bir konuydu; sonuçlarının kendi hakemliğim üzerinde de etkisi olacaktı. İkincisi, çalışılmamış bir konuydu. Çok kıymetli hocalarım Prof. Dr. Selahiddin Ögülmüş, Prof. Dr. Figen Çok ve Doç. Dr. Müge Artar, Beden Eğitimi’nden gelip Psikoloji Bölümü’ne alınmamda bana inanarak büyük katkı sağladılar. Ben de onların bu inancına ve desteğine lâyık olmak için orijinal bir çalışma yapmak istedim. Kalabalık sesinin etkisini şöyle inceledik... 18 pozisyonu 150 kişilik hakem grubunun 75’ine sesli, 75’ine ise sessiz izlettik. 6 saniye içinde önlerindeki 4 şıktan birini işaretlemelerini istedik. Pozisyonları sesli izleyenlerin verdiği kararlar, bazı pozisyonlarda sessiz izleyenlere oranla bir derece daha şiddetli oldu. Yani hareketin faul olduğu konusunda hepsi

hemfikirdi ama sessiz izleyenler sadece faulü vermekle yetinirken, sesli izleyenler kararlarına bir de ihtar ekliyordu.

▼Peki, hakem kalabalık etkisinden nasıl kurtulmalı?

▲Burada deneyim devreye giriyor. Futbol oynamış olmama rağmen aday hakemken çıktığım bir maçta 500 kişilik seyirci topluluğu beni 5-10 dakika sallamıştı. Eğer sonrasında üzerine koymaz, psikolojik hazırlığınızı yapmaz, özgüveninizi, özsaygınızı yüksek tutmazsanız, her maçta bundan etkilenirsiniz. Bir önceki maçınızdan öğrenerek aşabilirsiniz bu durumu. Başkalarının tecrübelerinden öğrenerek aşabileceğiniz bir konu değil bu. Mutlaka sizin yaşamanız ve öğrenmeniz gerekiyor.

▼Doktora teziniz ekip çalışmasıyla ilgili değil mi?

▲Prof. Dr. Veli Duyan Hocam benim doktora danışmanlığımı üstlendi. Ekipteki uyum, güdülenmişlik ve ekibin başarısı temel kavramları üzerinden giden bir çalışma yapıyoruz. Doktora

eğitimimi bu noktaya taşımamda hocamın iş yoğunluğuma ve yoğun maç trafiğime tahammül göstermesi, beni hep desteklemesi benim için çok büyük bir şans.

▼Bu ekip çalışması hakemliğinize nasıl yansıyor?

▲Kendimi hep çarkın bir dişlisi olarak kabul ederim. Bu dişlinin birinci görevi kendisinin kırılmadan dönmesi, ikincisi ise gücü yettiğinde diğer dişlilerin de sağlıklı bir şekilde dönmesine yardım etmesi. Birinci görevimi yaptıktan sonra, ikinci görevimi de yerine getirmeye çalışırım. Bazen sadece saha içinde değil, dışında ufaklık bir detay bile müsabakayı kurtarır. Bazen hakemin stres seviyesi bizden fazla olabiliyor. Bu noktada bizim devreye girmemiz gerekiyor. Ekipteki arkadaşlarımla yaşamlarını kolaylaştıracak şeyler yaparım. Sorun yaratmam, sorunların çözümüne katkı sağlamaya gayret gösteririm.

Sharp başka bir pencere açıyor

▼Hakemlerin eğitimi için UEFA’dan Uilenberg geliyor. Şimdi yardımcı hakemler için de Sharp var.

Ondan neler öğrendiğinizi düşünüyorsunuz?

▲Bugüne kadar hep kendi penceremizden olaylara bakıyorduk. Şimdi farklı bir pencere daha var. Onlardan olaylara farklı yaklaşmayı öğreniyoruz. Biz olaylara kendi futbol kültürümüz içinden bakarken, onlar bize başka bir pencere açıyor. Elbette Amerika’yı yeniden keşfetmiyoruz. Başarılı ile başarısız arasındaki çizgi çok ince. Dolayısıyla bizim de öğreneceğimiz çok küçük bir şey bile saha içinde çok daha büyük bir fayda halinde geri dönebiliyor.

▼Bildğim kadarıyla kamplarda Sharp’ın tercümanlığını da siz yapıyorsunuz.

▲Evet, bu görevi Emre ya da ben yaptım ama artık simültane çeviri yapan tercümanlar geliyor. Onların bulunmadığı ortamlarda, futbol terminolojisine hâkim kişilerin çeviri yapması gerekiyor. Orada da Emre veya ben devreye giriyoruz. Eğer arkadaşlarım çevirilerimden memnun kalıyorsa, bu beni mutlu eder.

▼Hakemlik kariyerinizin

geleceğiyle ilgili nasıl hayaller kuruyorsunuz?

▲Gelecek planlarım sadece hakemlikle ilgili değil. İngiliz spor psikoloğu Dr. Richard Cox’la 2000 yılında tanışmıştım. Halen de görüşmeye devam ediyorum. Bana kariyer planlamamı 5’er yıllık yapmam tavsiyesinde bulunmuştu. Benim yaşamımda 2010’dan 2015’e kadar bir plan var. Ancak bu noktada hakemlik çok önemli bir renk olsa da ana renk değil. Zaten hakemliği ana renk olarak alırsanız mutsuzluğa davetiye çıkartırsınız. Benim için hedef bir sonraki maçımı başarıyla tamamlamak. Yaşadığım sıkıntılı süreç bana onun ötesinde bir hedef koymamayı öğretti.

Bir sonraki maç benim için en önemli maçıdır ve uzun vadeli hedeflere ulaşmak için ilk önce bu görevin başarıyla tamamlanması gerekir. Hakemliğimde bugünümü dünüm belirledi, ancak yarınımı belirleyecek olan da bugünüm. Elbette geçmişteki başarılarınız bir miktar kredi sağlıyor ama en önemli şey bugünkü performans düzeyiniz.

▼Özel hayatınızda neler var?

▲6 yıllık evliyim. Eşim Letonyalı. Amerika’da tanıştık. 2 yaşında Deniz adında bir oğlumuz var. Boş zamanlarımda kitap okumaktan hoşlanırım. Doktora tezime bu lüksü elimden almış olsa da Aziz Nesin’in kitaplarını beğenirim. Son dönemlerde Türk yazarlardan Yankı Yazgan’ın kitaplarını da okuma fırsatım oldu. Yabancı yazarlardan da Amin Maalouf, Trevenian, Irwin Yalom ve Alain de Botton’un pek çok kitabını okudum. Ama favorilerim dünya klasikleri ve özellikle Rus edebiyatı. Tolstoy ve Dostoyevski’nin neredeyse tüm kitaplarını okumuşumdur. 150 yıl önceki olayların bugünle örtüşmesini çok çarpıcı buluyorum. En hoşlandığım şeyse eşimle zaman

geçirmek, ailele birlikte olmak, oğlumla oynamak. Pek gözü dışarıda birisi değilimdir. Dışarıya çıktığımda da sauna ve havuzda dinlenerek vakit geçirmeyi seviyorum.

▼Bir de farklı sporlar yaptığınızı söylemişsiniz.

▲Evet, birçok branşta spor yaptım. Tüple dalış, doğa sporları, skydiving gibi sporları denedim. Mümkün olduğu kadar az televizyon izliyorum. Çünkü çalışmak çok fazla zamanımı alıyor.

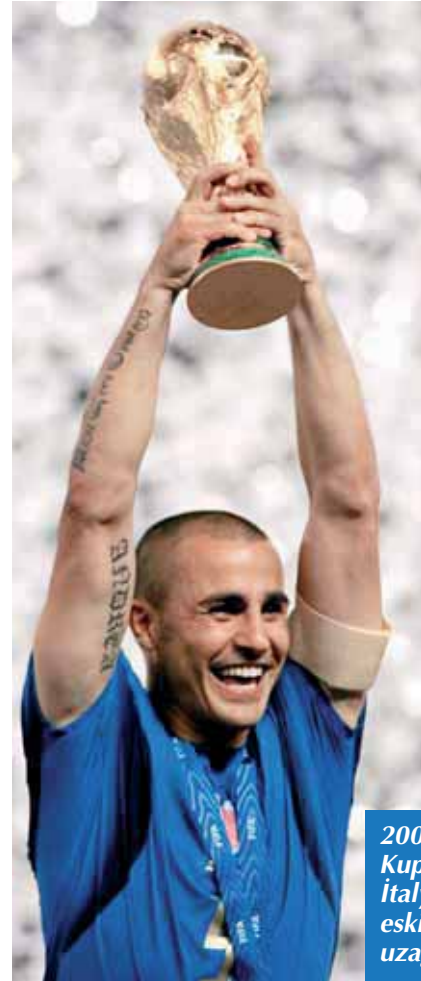
İtalyan futbolu komada

Yakın geçmişte hem millî takımı hem de kulüp takımlarıyla Avrupa'nın 1 numarası olan İtalya'da futbol adeta can çekiyor. Futbol kalitesindeki düşüşün en önemli göstergeleri boş kalan statlar, Avrupa kupalarına erkenden veda eden takımlar ve son Dünya Kupası'nda gruptan çıkmayı başaramayan Gök Mavili kadro. Bu noktadan bir çıkış arayan İtalya Futbol Federasyonu, bir süre önce ülkenin efsane teknik direktörlerinden Arrigo Sacchi'yi altyapı koordinatörlüğüne getirdi. Son 10 yıldaki eğitim süreçlerini eleştiren Sacchi, çıkış yolunu yeni oluşturulacak altyapı sistemlerinde görüyor.

Dr. Cem Çetin

Strasbourg Üniversitesi
Spor Bilimleri Fakültesi,
Misafir Öğretim Üyesi

Yakın bir zamana kadar Avrupa'nın en iyi liglerinden bir tanesi olarak gösterilirdi İtalyan Ligi. Bunun bir sonucu olarak Çizme futbolunun

2006 Dünya Kupası'nın sahibi İtalya Millî Takımı, eski günlerinin çok uzağında.

İnter'in geçen yıl elde ettiği Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu, İtalya futbolundaki çöküşü örtmeye yetmiyor.

temsilcileri gerek kulüpler gerekse millî takımlar düzeyinde başarıdan başarıya koşardı. Başarılı sonuçların alınmasında kaliteli yabancı futbolcular kadar yetenekli İtalyan futbolcuların da rolü büyüktü. Son 10 yıllık dönem göz önünde bulundurulduğunda akla gelen ilk isimler Del Piero, Totti, Inzaghi, Maldini, Pirlo, Buffon, Cannavaro, Materazzi, Gattuso, Zambrotta oluyor. Yerli yıldızların yerlerini alacak gençlerin aşağıdan gelmemesi nedeniyle İtalyan futbolu, tam bir gerileme dönemi içine girdi. Lig maçları eskisi kadar seyirci çekmezken, az gollü maçların sayıca artması, ekonomik nedenlerden dolayı kaliteli yabancı oyuncu sayısındaki azalma ciddi olumsuzluklar olarak ön plana çıkıyor. Ayrıca 2010 Dünya Şampiyonası'nda İtalya'nın son derece kolay bir grupta galibiyet alamadan vedası da Çizme futbolunun bugünkü durumunun bir röntgeni olarak kabul edilebilir. Millî takımdaki bu çöküş kulüpler için de geçerli. Her ne kadar Mourinho'lu Inter, geçen sezon

Şampiyonlar Ligi'ni kazansa da ortada geçmişi fazlasıyla aratan bir tablo var. Bu dibe vuruşu İtalyan

futbolunun önde gelenleri, kulüplerin yönetim politikasındaki yanlışlıklarına bağlayıp, "Gençlere yeterince şans verilmiyor" eleştirisini getiriyor.

Boşalan statlar

Bu sezon itibarıyla İtalya 1. Futbol Lig Serie A'da 20 kulüpten 11'inin iç saha maçlarında statların doluluk oranı yüzde 50'nin altında. Lazio, Roma, Juventus gibi Serie A'nın kalburüstü kulüpleri, taraftarlarının sadece yüzde 30'luk bölümünü tribünlere çekebiliyor. Bu yılın flaş takımı Udinese bile iç saha maçlarında stadının ancak yüzde 35'ini doldurabiliyor. Durumu en iyi olan Napoli'de dahi futbolseverlerin stada gitme oranı yüzde 70. San Siro'da Eto'lu Inter'i yüzde 64, Ibrahimovic'li AC Milan'ı ise yüzde 58 oranında futbolsever takip ediyor. Bu sayısal değerler, futbolu her şeyden daha fazla önemseyen İtalya'da bir şeylerin iyi gitmediği gözler önüne seriyor. Taraftarları statlardan uzaklaştıran aslında birden çok etken var. Bunlar arasında statların eski oluşu ve şiddet, önemli bir olumsuzluk olarak ön plana çıksa da İtalyanları futboldan aslında maçların kalitesizliği uzaklaştırıyor. Bu gerçeği gözler önüne seren en

önemli istatistik, gol kırsılığı. Ligin ilk 30 haftası itibarıyla 0-0, 1-0 ve 1-1 sonuçlanan maçların oranı yüzde 46. Bu orana 2-0'lık skorlar da eklendiğinde, en fazla 2 golün atıldığı toplam maç oranı yüzde 59'u buluyor. Bu da İtalyan futbolseverlerin neden statları boşalttığı konusunda bir fikir veriyor. Futbolun kalitesizliği İtalyan kulüplerinin Avrupa kupalarındaki macerasına da olumsuz yansıyor. UEFA Klasmanı'nda ilk üçteki yerini kaybeden Çizme'nin temsilcileri, gelecek sezondan itibaren Şampiyonlar Ligi'ne doğrudan 2 kulüp gönderebilecek. Hâlbuki bu sayı, bu sezon öncesine kadar 3'tü. Bu olumsuzluğun temelinde İtalyan kulüplerinin özellikle Avrupa Ligi'ndeki kötü performansı yatıyor. Bu sezon gruplarda mücadele eden 4 İtalyan kulübünden sadece Napoli adını bir üst tura yazdırırken, Juventus, Palermo ve Sampdoria erken havlu attı. Napoli'nin de Avrupa macerası çok uzun sürmedi ve onlar da son 16'yı göremeyerek elendi. Geride bıraktığımız sezonda da İtalyanlar Avrupa Ligi'nde tel tel dökülmüştü. Lazio ve Cenova gruplardan çıkamazken, AS Roma son 32'de, Juventus ise

son 16'da evine dönmüştü. Avrupa Ligi kadar olmasa bile İtalyanların Şampiyonlar Ligi performansı da pek tatminkâr sayılmaz. Her ne kadar geçen yıl Inter'le mutlu sona ulaşmış olsalar da, 2007-08 ve 2008-09 sezonlarında yarı finali görememeleri, bu sezon ise yoluna devam eden kulüp sayısının çeyrek finalde 1'le (Inter) sınırlı kalması olumlu sinyaller değil (1).

Gençlere güvenilmiyor

AC Milan ile 1988-89 ve 1989-90 sezonlarında iki defa Şampiyonlar Ligi'ni kazanan İtalyan teknik direktör Arrigo Sacchi, ülke futbolunun gerileme döneminde olduğunu ve yapılan yanlışları cesur bir dille söylemekten kaçınmıyor: "2006'da mucizevî bir şekilde Dünya Şampiyonu olduk. Aynı mucize 2010'da gerçekleşmedi (2). Millî takımımız iyi durumda değil. Geçmişte elde ettiğimiz başarıların galiba fazlasıyla üstüne yattık. Bunun için gerekli yatırımları yapmaktan kaçındık. Kulüplerimizin eskisi gibi zengin olmadığı da bir gerçek (3). UEFA'nın ekonomik Fair Play uygulamasıyla, kaybettığımız değerlerimizi bulabileceğimizi umut ediyorum."

Sacchi'nin getirdiği bir başka önemli eleştirisi de Serie A'da kulüplerin gençlere güvenmemesi. Nitekim bunun bir sonucu olarak, İtalya 1. Futbol Ligi'nde mücadele eden takımlar, Avrupa'daki takımlar içinde en yaşlı olanları. Aslında bunun ciddi bir olumsuzluk teşkil etmediğini söyleyenler çıkabilir! Örnek olarak da 2006'da Dünya Şampiyonu olan İtalya Millî Takımı'nı gösterebilirler. 1962'de şampiyon olan "30 yıl, 1 ay" yaş ortalamasına sahip Brezilya'dan sonra mutlu sonu yakalayan en yaşlı ikinci takım İtalya, Almanya'da "28 yıl, 8 ay" yaş ortalamasına sahip bir kadroyla mücadele etmişti. İtalyan futbolunun emeklileri Almanya'da harikalar yaratırken, aynı başarıyı hemen hemen aynı yaş ortalamasına (28 yıl/9 ay) sahip

İtalyanların efsane teknik direktörlerinden Arrigo Sacchi, ülke futboluna yeni bir altyapı kurmak üzere işbaşına getirildi.

kadroyla Güney Afrika'da tekrarlayamadılar. İtalyan kulüplerinin gençlere güvenmemesinin en somut örneğini Alessandro Matru isimli bir futbolcu oluşturuyor. Şu sıralar Matri yeni kulübü Juventus forması altında Serie A'da gol krallığında 16 golle 5. sırada yer alıyor. Aslında sezon başında Matri, Cagliari'deydi. Ara transferde elini çabuk tutan Torinoluların oldu. Son iki sezondur yükselen form grafiğiyle Serie A'nın büyüklerinin gözüne girmeyi başaran Matri, 26 yaşında tercihini Juventus lehine yaparken, AC Milan'lılara eden takımlar, Avrupa'daki takımlar içinde en yaşlı olanları. Aslında bunun ciddi bir olumsuzluk teşkil etmediğini söyleyenler çıkabilir! Örnek olarak da 2006'da Dünya Şampiyonu olan İtalya Millî Takımı'nı gösterebilirler. 1962'de şampiyon olan "30 yıl, 1 ay" yaş ortalamasına sahip Brezilya'dan sonra mutlu sonu yakalayan en yaşlı ikinci takım İtalya, Almanya'da "28 yıl, 8 ay" yaş ortalamasına sahip bir kadroyla mücadele etmişti. İtalyan futbolunun emeklileri Almanya'da harikalar yaratırken, aynı başarıyı hemen hemen aynı yaş ortalamasına (28 yıl/9 ay) sahip

Matri'yi bu defa 2. Lig takımlarından Rimini'ye kiralamış. 2007'de ise Matri, Serie A takımlarından Cagliari'de kendine yer bulmuş. İlk önce Milan'dan futbolcunun yüzde 50'lik hakkını alan Cagliari, 2008'de Matri'nin tek sahibi olmuş. Matri 114 maçta Cagliari adına fileleri tam 38 defa havalandırmış. "Yaşadığım umutsuzluğa kapılmadım, teslim bayrağını çekmedim" açıklamasında bulunuyor Matri. Juventus forması altında 7 maçta 5 gol atan oyuncu, yükselen performansının karşılığı olarak İtalya Millî Takımı'na davet edildi. Ancak Şubat ayındaki Almanya maçında oynama şansı bulamadı.

Örnek, Fransa modeli

"2010 Dünya Kupası'nda İtalya başarısız oldu ancak bu süreçte kulüplerin de sorumluluğu var" diyen 36 yaşındaki savunma oyuncusu Fabio Cannavaro, eski günlere dönüş formülü olarak, "İzlenecek tek yol var, o da gençlerin yetiştirilmesi" görüşünü dilettiriyor. Tabii bu eğitim sürecinde dikkat edilmesi gereken noktalar da var. Bu konuda yanlış adımlardan kaçınılması gerekiyor.

"Son 10 yıllık dönemde gençlerin eğitimine verilen önem azaldığı gibi ciddi yanlışlar da yapıldı" diyen Arrigo Sacchi, eğitim sürecindeki hataları, "Teknik kazandırılmadan, fiziksel gelişim ve taktik ağırlıklı çalışmalar üzerinde fazlasıyla durulmaya başlandı" şeklinde açıklıyor. İtalya Futbol Federasyonu tarafından bir süre önce altyapı koordinatörlüğüne getirilen AC Milan'ın efsanevi teknik direktörü, izlenmesi gereken eğitim politikasıyla ilgili olarak, "70'li yıllarda Fransızların uygulamaya koyduğu altyapı sistemini başlatacağız. Her kulübün futbol okulu olacak. Bu sistem sayesinde Fransız futbolu kriz ortamından çıkıp büyüdü. Fransa'daki yapıyı geçmiş yıllarda Almanlar ve İngilizler de kendilerine model olarak alıp, aşama kaydetti. İsviçre de aynı modeli benimsedi. Fransa'dan farklı olarak, İtalya'da özellikle 12 ila 15 yaşlarındaki çocuklara eğitim verecek ulusal merkezler kurmayı da planlıyoruz" bilgisini veriyor.

Sacchi'nin sözlerine bakıp, kısa sürede İtalyan futbolunun eski başarıları günlerine dönmelerini beklemek hayalperestlik olur. Zaten Sacchi de "Ben büyücü değilim" diyor. Galiba bir süre daha İtalyan futbolu, eski başarıları günlerinin özlemiyle yaşayacak.

- (1) İtalyanların Avrupa kupalarındaki ciddi kan kaybını destekleyen başka veriler de mevcut. Şampiyonlar Ligi'nin son 3 sezonunda çeyrek finale yükselen İtalyan kulübü sayısı 3'te kalırken, 2002 ila 2007 yılları arasında bu sayı 12'yd. UEFA ya da yeni adıyla Avrupa Ligi'nde de İtalyanların son yıllardaki istatistikleri iyi değil. 1988 ila 1999 yılları arasında 8 defa Kupa 3'ü müzesini götüren Makarnacılar, son 11 yılda yarı finalden ötesini göremedi.
- (2) 2010 Dünya Kupası'nda İtalya, grup maçlarında Slovakya'ya 3-2 mağlup olup, Paraguay ve yeni Zelanda ile 1-1 berabere kalıp elenmişti.
- (3) 30 Haziran 2009 tarihi itibarıyla Serie A'da mücadele eden 20 kulübün toplam borcu 2.2 milyar euro.

Şimdi yarı final zamanı

Ziraat Türkiye Kupası'nda 1 Eylül günü oynanan 1. kademe maçlarıyla başlayan mücadelede yolun büyük bölümü geride bırakıldı ve yarı finale yükselen 4 takım belli oldu. Şubat ve Mart aylarında oynanan yarı finalde rakiplerini eleyen Gaziantepspor, Beşiktaş, İstanbul Büyükşehir Belediyespor ve Gençlerbirliği yarı finale çıktı. Finali 11 Mayıs günü Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kadir Has Stadı'nda oynanacak kupanın yarı finalinde Beşiktaş-Gaziantepspor, İstanbul Büyükşehir Belediyesi-Gençlerbirliği mücadele edecek. Beşiktaş-Gaziantepspor karşılaşması 6 Nisan'da, Büyükşehir Belediyesi-Gençlerbirliği maçı ise 7 Nisan'da oynanacak. Rövanş maçlarının tarihi ise 20 Nisan. Şimdi biraz geri dönemim ve çeyrek final mücadelelerini kısaca hatırlayalım.

Gaziantepspor - Galatasaray

Çeyrek finalin en zorlu eşleşmesi şüphesiz Gaziantepspor'la Galatasaray arasındaydı. Gaziantepspor özellikle sezonun ikinci yarısından itibaren düzenli bir çıkış yaşarken, Galatasaray ligde umutlarını tüketmiş, tek hedef olarak kupayı belirlemişti. İki takımın gruptaki karşılaşmasında ise eşitlik bozulmamıştı. 3 Şubat günü Gaziantep Kamil Ocak Stadı'nda oynanan maç beklendiği gibi çok zorlu geçti ve 90 dakikada tam bir gol düellosu yaşandı. İlk gol, Gaziantepspor'un ara transferde renklerine bağladığı gurbetçi Cenk Tosun'dan geldi. Bu gole Kazım'la

cevap veren Galatasaray, ikinci yarıda da Stancu ile öne geçmeyi başardı. Maçı bırakmayan Gaziantepspor, Elyasa ile 2-2'yi bulduktan sonra Cenk Tosun'la 3-2'lik galibiyete ulaştı ve rövanş için küçük de olsa bir avantaj sağladı. 2 Mart'ta Ali Sami Yen Stadı'nda oynanan rövanşta Galatasaray'a tur için 1-0'lık galibiyet yetecekti ancak 90 dakika boyunca rakibine gol izni vermeyen Gaziantepspor 0-0'lık

beraberlikle yarı finalist olmayı başardı.

Beşiktaş - Gaziantep B.B.

Çeyrek finale Bank Asya 1. Lig'den çıkabilen tek takımı Gaziantep Büyükşehir Belediyespor. Grupta Beşiktaş'ı yenmiş, Trabzonspor'u da arkasında bırakarak yükselmişti çeyrek finale. Ancak bu defa şansları o kadar yaver gitmedi. Beşiktaş'la Gaziantep Büyükşehir Belediyespor'un çeyrek final ilk maçı 2 Şubat günü Fiyapı İnönü Stadı'nda oynandı. Bu defa işi sıkı tutan siyah-beyazlı takım, Bobo ve Fernandes'in ikişer golüne bir de Quaresma'nın golünü ekleyerek sahadan 5-0'lık galibiyetle ayrıldı ve rövanşı formalite haline dönüştürmeyi başardı. 3 Mart'ta Gaziantep'te oynanan rövanş maçında Doğukan, Onur, Muhammed ve Atınc gibi genç oyuncularına da şans veren siyah-beyazlı takım, 90 dakikayı

Nobre, Hilbert ve Almeida'nın golleriyle 3-0 galip tamamlayarak adını yarı finale yazdırdı. Beşiktaş, iki maçta attığı 8 golle çeyrek finalin en golcü takımı oldu.

İBB-Kasımpaşa

İstanbul Büyükşehir Belediyespor ile Kasımpaşa da çeyrek finalde aynı gruptan çıkmış iki takım olarak buluştu. Grupta üstünlük sağlayan takım 3-1'lik galibiyet elde eden Kasımpaşa'ydı ama yarı finali gören İstanbul Büyükşehir Belediyespor oldu. İlk maç 2 Mart günü Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynandı ve karşılıklı ataklarla geçen 90 dakikadan gol sesi çıkmadı. Rövanş maçının tarihi 3 Mart, yeri ise Recep Tayyip Erdoğan Stadı'ydı. Normal süresi 0-0 sona eren maç uzatmalara gitti. İstanbul Büyükşehir Belediyespor 110. dakikada İsveçli genç oyuncusu Holmen'le 1-0 öne geçerek büyük bir avantaj yakaladı. Kasımpaşa 119. dakikada Varela'nın penaltı golü ile eşitliği sağlasa da rakip sahadan atılan golün avantajı İstanbul Büyükşehir Belediyespor'u yarı finale taşıdı.

Gençlerbirliği - Bucaspor

İki takım gruplarda karşı karşıya gelmiş, Gençlerbirliği, Bucaspor'u deplasmanda 2-1 yenmeyi başarmıştı.

Finali Kayseri'de oynanacak Ziraat Türkiye Kupası'nda bu ay yarı final mücadelesi var. Beşiktaş ile Gaziantepspor 6 Nisan'da, İstanbul Büyükşehir Belediyespor ile Gençlerbirliği ise 7 Nisan'da karşı karşıya gelecek. Rövanşlar 20 Nisan'da oynanacak. Rakiplerine üstünlük sağlayan takımlar 11 Mayıs günü Kadir Has Stadı'ndaki finalde kozlarını paylaşacak.

Bu üstünlük çeyrek final eşleşmesine de yansdı. Gençlerbirliği ile Bucaspor arasındaki çeyrek finalin ilk maçı 3 Şubat günü Ankara 19 Mayıs Stadı'nda oynandı. İkinci yarıda giderek artan bir baskı kuran Gençlerbirliği, 73. dakikada Ermin Zec'in golüyle öne geçtikten sonra 75. dakikada Koray'ın kendi kalesine attığı golle 2-0'ı buldu ve rövanş için ciddi bir avantaj yakaladı. Rövanş maçı 2 Mart günü Yeni Buca Stadı'nda oynandı. Ev sahibi ekip 13. dakikada yeni transferlerinden Ali Kuçuk'in golüyle 1-0 öne geçerek ümitlendi. Ancak 40. dakikada Gençlerbirliği bir penaltı atışı kazanırken, Bucaspor, kaleye giden topu elle kestiği için kırmızı kart gören Onur'u kaybetti. Gençlerbirliği bu penaltı atışını Azofeifa'nın ayağından auta atsa da rakibinin 10 kişi kalışını iyi değerlendirip ilk yarının sonunda Zec'in golüyle eşitliği yakaladı. Başkent ekibi ikinci yarıda da Jedinak'la bir gol daha atarak 2-1'lik galibiyetle yarı finalin yolunu tuttu. Bucaspor ise 85. dakikada Erman Güracar'ın da kırmızı kart görmesiyle maçı 9 kişiyle tamamladı.

Bursaspor İskandinav futbolcularla ilk kez 1993-94 sezonunda tanışmıştı. Yeşil-beyazlılar o dönemde Danimarkalı Frank Pingel ve Norveçli Goran Sörloth'u renklerine bağlamıştı. İki futbolcunun da Bursaspor macerası bir sezon sürdü. Pingel sergilediği başarılı performansın ardından Fenerbahçe'ye transfer oldu. Sörloth ise sezon sonunda yeşil-beyazlı kulüpten ayrıldı. Bu iki oyuncudan tam 16 yıl sonra Bursaspor İskandinavya yarımadasından bir futbolcuyu kadrosuna dâhil etti. İsveç futbolunun parlayan yıldızlarından Gustav Svensson, yeşil-beyazlıların orta alanının ortasındaki Hüseyin, Ergic, Bekir Ozan, Kirita dörtlüsüne katıldı. Başta Manchester United olmak üzere birçok önemli kulübün takibinde olan Svensson, transfer döneminin kapanmasına çok kısa bir süre kala tercihinin Bursaspor'dan yana kullandı. İsveçli oyuncu yeşil-beyazlı formayla Şampiyonlar Ligi'nde ilk kez oynama şansını yakalarken, Spor Toto Süper Lig'de de giderek artan bir performans sergiliyor.

▼Futbola nasıl başladın? Daha önce yaptığın bir başka spor var mıydı?

▲Futbola başladığımda 6 yaşındaydım. Bu arada 16 yaşına kadar da tenis oynadım. Tenisin yanı sıra başka sporlar da yaptım. Daha sonra futbolu seçtim ve profesyonel olarak oynamaya başladım.

▼Bursaspor'a transferin nasıl gerçekleşti?

▲Son anda gelişen bir transfer oldu. Açık söylemek gerekirse Bursaspor'la ilgili fazla bilgim yoktu. Bana gelip böyle bir teklif olduğunu söylediler. Biraz araştırma yaptım ama tam anlamıyla bilgi sahibi olmadan Bursa'ya geldim. Ancak şu anda bu tercihi yaptığım için mutluyum. Benim açımdan işler yolunda gidiyor.

▼Seni ünlü İngiliz kulübü Manchester United da takip ediyordu. Geniş listesinde isminin yer aldığı biliniyordu. Bu konuda detaylı bilgin var mı?

▲Manchester United'in ilgilendiği oyuncuların biri olduğumdan haberim vardı. Ancak hayli geniş bir listeleri olduğunu ve benim dışımda başka oyuncuları da takip ettiklerini biliyorum.

▼Ön liberoda görev yapıyorsun. Futbol tarzını tam olarak nasıl

Bursa'nın üçüncü Vikingi

Bursaspor'un Pingel ve Sörloth'tan 14 sene sonra kadrosuna kattığı İskandinav oyuncu, orta sahadaki güçlü ve çalışkan kimliğiyle giderek daha vazgeçilmez bir konuma geliyor. Manchester United'm da transfer listesinde yer alan İsveçli, genç oyunculara, "Ben bugünkü konumuma antrenmanlarda işi sıkı tutarak geldim" diyerek yol gösterirken, gelecekteki hedefini Premier Lig olarak açıklıyor.

tanımlıyorsun?

▲Futbolun kolektif bir oyun olduğuna inanıyorum. Ben iyi bir takım oyuncusu olduğumu

düşünüyorum. Takımımı galibiyete taşımak için elimden gelen her şeyi veririm.

▼İlk kez İsveç'in dışında futbol

oynuyorsun. Bu nedenle yabancı bir ülkede çalıştığın teknik adam elbette ki çok önemli. Sana göre Ertuğrul Sağlam nasıl bir teknik

adam?

▲Ertuğrul Sağlam çok iyi ve teknik seviyesi yüksek bir teknik direktör. Antrenmanlara çok önem veren ve çok yoğun antrenman yaptırır bir teknik adam. Bu durum, hocamızın istekleri doğrultusunda takıma devamlı ışık veren, devamlı takımdaki dayanışma ve birleşmeyi sağlayan önemli bir etken. Ayrıca, takımdaki futbolcuların hocaya saygı duyması da önemli bir şey. Ertuğrul Sağlam'ın takım içinde büyük bir saygınlığı var. Bu da başarıya giden yolda çok önemli bir faktör.

▼Bursaspor'a gelmeden önce Türkiye'deki futbol anlayışı hakkında bilgi toplama şansın oldu mu? Geldiğinde nasıl bir futbolla karşılaştın?

▲Bursaspor'a imza atmadan önce bazı arkadaşlarımdan şehir ve takım hakkında bilgiler aldım. Ayrıca, Türkiye'deki bazı takımların maçlarını Avrupa'da izlemiştim. Arkadaşlarımdan bana aktardığı olumlu düşünceler, buraya gelmemde etken oldu. Gördüğüm kadarıyla, Türkiye'de hızlı futbol oynanıyor. Süper Lig, çok taktiksel ve genellikle ofansif düşünen takımlardan oluşuyor. Türkiye'deki futbolun zorlu olduğunu söyleyebilirim.

▼İskandinav kökenli oyuncular genellikle Almanya, İngiltere ve Hollanda gibi ligleri tercih ediyor. Türkiye'yi seçmenin özel bir nedeni var mı?

▲Benim tanıdığım çoğu oyuncu Hollanda, Almanya ve diğer Avrupa ülkelerinde oynuyor. İsveç'te oynadığımız futbola yakın olduğu için oraları seçiyorlar. Benim Türkiye'ye gelmemdeki önemli nedenlerden birisi, Bursaspor'un gelişmekte olan bir takım olması, Avrupa arenasında da kendisini göstermek istemesi. Ben de buna katkıda bulunmak ve kulübün tarihindeki önemli sayfalar içinde yer almak için Türkiye'yi seçtim.

▼Göteborg'da genellikle 90 dakika sahada kalıyordun. Bursaspor'da rotasyon nedeniyle bazı maçlarda forma giyemiyorsun. Bu durum senin sürekliliğini ve performansını nasıl etkiliyor?

▲Bursaspor'a transferim gerçekleşmeden önce İsveç'te yarım sezon oynadım. O yüzden fiziksel açıdan iyi durumda Türkiye'ye geldim. Burada hocamızın rotasyon nedeniyle bazı futbolcuları dinlendirmesi çok pozitif bir şey. Bursaspor'da her maçta oynasaydım kendimi çok daha yoğun hissedecektim. Sanırım diğer oyuncular da benimle aynı görüşte. Hocanın

Gustav Svensson kimdir?

7 Şubat 1987'de İsveç'in Annedal kentinde dünyaya geldi. 2001'de ülkesinin en köklü kulüplerinden Göteborg'un çatısı altına girdi. 2006 yılından itibaren profesyonel olarak futbol oynamaya başladı. 2007'de Göteborg ile İsveç Ligi şampiyonluğu kazandı. 24 kez İsveç U21 Millî Takımı'nda forma giydi, 2 kez de A Millî Takım'da görev yaptı.

▲Futbolu bırakana kadar Zinedine Zidane'ı çok beğeniyordum. Şimdi ise izlemekten en çok keyif aldığım futbolcu Arjantinli Lionel Messi. Gerçekten müthiş bir oyuncu. Takım olarak ise favorim Arsenal.

▼Bursaspor'un bu seneki şampiyonluk şansını nasıl görüyorsun?

▲Geçen sezon Bursaspor'un başardığı çok büyük bir olaydı. Bu sezon da iyi gidiyoruz. İyi maçlar oynadık. Ara sıra kötü maçlarımız ve istemediğimiz sonuçlarla da karşılaştığımız oldu ama bunları telafi ederek yeni bir şampiyonluk daha yaşamak istiyoruz.

▼Bursa'da beğendiğin yemekler var mı?

▲İsveç'teyken kebabi çok seviyordum. Şimdi kebabın ülkesine geldim. O yüzden arkadaşlarımla beraber dışarı çıktığımızda hep İskender kebabı yiyoruz.

rotasyonu, futbolcuların dinlenmesini ve bir sonraki maça hazır çıkmasını sağlarken iyi bir performans sergilemesinde de önemli bir etken. Tabii ben de her futbolcu gibi her maçta oynamak isterim.

Bugünkü konumumu antrenmanlara borçluyum

▼Yeni kuşağın İsveç'teki en umut vaat eden oyuncularından birisin. Bursaspor'daki genç oyuncularını nasıl buldun, onlara tavsiyelerin nelerdir?

▲Ben gençken çok antrenman yaptım. Sürekli kendimi gösterme arzusundaydım. O yüzden bu seviyeye geldim. Bursaspor'daki genç oyunculara da antrenmanlara tam konsantrasyon olup en iyi şekilde değerlendirmelerini öneririm. Gördüğüm kadarıyla takımdaki gençlerin çok olumlu özellikleri var. Bazıları çok hızlı, bazıları çok kaliteli ve teknik futbolcular. Kendilerini biraz daha geliştirip, daha iyi yerlere geleceklarine inanıyorum. Bu futbolcuların gelişimi de Bursaspor'un geleceğine çok olumlu katkı yapacaktır.

▼Bursaspor'da en çok hangi oyuncuyu beğeniyorsun?

▲Arjantinli Pablo Batalla'yı beğeniyorum ama hazırsa, Yorgun

olursa değil.

▼Avrupa futbolunu yakından tanıyorsun. Uluslararası tecrüben yaşına göre fazla. Bursaspor'da, Avrupa arenasında başarılı olabilecek oyuncular var mı?

▲Volkan Şen var. Hem hızlı hem de teknik bir oyuncu. Biraz daha çalışma ve kendine güvenle, Avrupa'da çok rahat oynayabilir. Onun dışında, Vederson çok iyi bir sol bek oyuncusu. Ayrıca tecrübeli. Avrupa'da oynamasına bir engel yok. Bunların yanında takımda kendilerini kanıtlamış, çok iyi, genç ve tecrübeli futbolcular var. Biraz daha çalışmayla Avrupa'da oynayabilirler.

▼Bursa'da zaman nasıl geçiyor. Kente alışabildin mi?

▲Genelde çok antrenman olduğu için zamanımın büyük bölümü Özlüce Tesisleri'nde geçiyor. Antrenmanların dışında, arkadaşlarla birlikte şehir merkezine giderek kahve içiyorum. **▼Gelecekle ilgili planların neler?**

▲Bunu söylemem için daha çok erken. Şu andaki düşüncem Bursaspor'a en iyi şekilde hizmet etmek. Burada kendimi geliştirip, daha sonra bana göre dünyanın en iyi ligi olan Premier Lig'de oynamak istiyorum. İnşallah günün birinde orada futbol oynamaya şansını yakalarım.

▼Dünya çapında beğendiğin ve örnek aldığın futbolcular var mı?

Zoraki emekliler

Futbolculuk, hele de üst düzeyde futbolculuk rengarenk bir dünya. Hayatını spot ışıkları altında yaşarken her sözü ve her eylemi gündem oluşturan dünya yıldızları, yaş kemale erdiğinde kenara çekilmek zorunda kalıyor.

Ama en acısı sakatlığın pençesine düşüp erken yaşta mecburen emekli olanlar. Son örnek Brezilyalı Ronaldo. Ancak futbol tarihi bu sanssızlığı yaşayan pek çok yıldız oyuncuyla dolu.

Uygur Karaca

sonraki yıllarda ulaşacaktı. Inter'de tendonlarından yaşadığı iki sakatlıkla adeta yürekleri parçalarken, kalabalık Inter hücum hattı arasında, ne zaman ayağa kalkıp geri dönse bir yer bulacaktı.

2002 Dünya Kupası'nda, Hasan Şaş'a örnek olduğu saç stiliyle Real Madrid Galaktikolarından biri olup, Zinedine Zidane ve David Beckham'la birlikte, belki de bir daha hiç kurulamayacak bir "zengin" kadronun parçası olarak La Liga şampiyonluğu gördü. Gün geldi, o da gözden düştü. Özellikle Fabio Capello'nun teknik direktörlüğe getirilişinden sonra kiloları mevzu bahis oldu ve Milan'a transferi gerçekleşti. Burada dizindeki bela yine peşindeydi. İyileşmeye çalışırken ortaya çıkan travesti skandalı gibi

olaylar kuyudan çıkmaya çalışın ama ayağından aşağı çekilen bir adam haline getirdi onu. Her zaman Flamengo'ya olan sevgisinden bahsederken Corinthians'a döndü ve atmaya başladığı gollerle, "Ben daha ölmedim" dedi bir süre ama, sonunda acı gerçekten kaçamadı. Zorunlu olarak emekliye

ayrıldığını, kullanması gereken ilaçların doping testlerini geçemeyeceğini kendi ağzıyla açıklarken, sakatlık yüzünden emekli olan pek çok yıldız hatırlattı bizlere. Tarihte pek çok oyuncunun kariyeri de böyle bitmişti; en üzücü olanlardan biri de şüphesiz ki 30 yaşında Milan ve Hollanda formalarını evinin duvarına asmak zorunda kalan Marco Van Basten'in yaşadıklarıydı. Bu efsanevi golcünün yeri her zaman ayrı, fakat biz son 10 yılda benzer kaderleri paylaşan pek çok yıldız da listemizde yer vermeye çalıştık.

Sebastian Deisler

Diz sakatlıklarının önemini, futbolla bir şekilde ilgili olan herkes çok iyi bilir. Çapraz bağlardaki sakatlıkların toparlanış süreci, sadece top peşinde koşan adamlar için değil, tüm sporcular için çok zorlu geçer ve pek çoğu da tam anlamıyla bir geri dönüş yaşayamaz. Sebastian Deisler, 1998 yılında, Borussia Mönchengladbach formasıyla Bundesliga'da oynamaya başladığında herkes için gelecek vaat eden bir oyuncuydu. 18 yaşında parlamaya başlayan orta saha yıldızı, hızı, driplingi, isabetli ortalarıyla Alman futbolu için çok büyük bir umut olmuştu. Ne yazık ki Herta

Berlin'deki Şampiyonlar Ligi macerası ona pek iyi gelmedi. Sağ dizinden sakatlandı fakat buna rağmen Bayern Münih onu transfer etmekten çekinmedi. 2002 Dünya Kupası'nı kaçırdıktan sonra, Bayer'alılardaki baskının büyüklüğü, onu depresyona

soktu. Michael Ballack'ın ayrılmasından sonra kendini bulur gibi olsa da eski sakatlıklarının sürekli nüksetmesi, kendisine olan güvenini de yok etti. 2006 Dünya Kupası'nda, kendi vatandaşlarının önünde de millî formayı giyemeyişinden sonra, fazla seçeneği kalmadığından şüphesi yoktu ve açıklaması netti. "Artık dizime inancım kalmadı, bu benim için adeta bir çileye döndü" dedi ve aktif spora veda etti. Bayern'in o zaman genel menajerliğini yapan Uli Hoeness, onun bir gün geri döneceğine inandıysa da o gün hiç gelmedi. Toplam 5 ameliyat depresyonla birleşince futbolseverlere, yetenekli bir futbolcununun 27 yaşındaki vedasını kabullenmek düştü.

Martin Laursen

Fatih Terim'le birlikte Milan'a gelen

oyunculardan biri olan Danimarkalı savunmacı da dizindeki problemlerden epey çektikten sonra futbola veda etti. Allesandro Nesta, Paolo Maldini ve Jaap Stam gibi savunmacıların arasında artık forma bulmakta zorlanan Laursen'in Aston Villa kariyeri de çok iyi başlamadı. 2004 yazında gerçekleşen

transferden sonra teknik direktörü David O'Leary, ondan uzun süre faydalanamadı. 5 yıl önce sağ dizinden geçirdiği bir ameliyat ve ardından yaşadığı menisküs probleminin izleri peşindeydi. 7 aylık yokluğunun acısını, geri dönüş maçındaki golle çıkardı ancak 2004-2005'te doğru dürüst oynayamadı. Ağustos 2005'te iyileşmek için Amerika'ya gitti ancak Aston Villa onun yerini doldurabilmek için Wilfred Bouma'yı transfer etmişti bile. Nihayet o sezonu da kapattığı anlaşıldı. 2006-2007 sezonun sonunda geri dönebildi; hatta Olof Mellberg'le oluşturduğu ikiliyle kötü günleri geride bırakmayı başardı. 2007-2008'de takımın taraftarları tarafından Villa'nın en başarılı oyuncusu, 2008'deyse Danimarka'da yılın oyuncusu seçildi. Üstelik bu süreçte takım kaptanlığına kadar da yükseldi. Ne var ki kariyerinin zirvesindeki bu günlerin üzerinden çok fazla geçmeden, emekliliğini açıklamak zorunda kalacaktı. Ocak ayındaki West Bromwich maçından sonra sakatlanan Laursen, Mayıs 2009'da futbolseverlere veda ederken, "Bu kadar iyi oynadığım bir dönemin hemen ardından emekli oluyorum demek çok garip ama ömrünüzün sonuna dek futbol oynayamazsınız" diyerek aslında "Hayat acıdır" demek istemişti.

Jens Nowotny

Ünlü ACL sakatlığından mustarip bir diğer Alman oyuncu da Jens Nowotny'di. Bayer Leverkusen tarihinde, Christoph Daum'lu günlerin unutulmazlarından olan stoper kaptan, takımıyla birlikte o dönem Fenerbahçe'nin de epeyce canını yaktıktan sonra Şampiyonlar Ligi finaline kadar yürümüş, Zinedine Zidane'ın unutulmaz golünü de barındıran bir yenilgiyi izlemek zorunda kalmıştı. Çünkü Manchester United karşısındaki yarı final maçından aldığı darbe yüzünden, 6 ay boyunca oynayamayacağı kesinleşmişti. Bu, aynı zamanda Dünya Kupası'nı da kaçırmaya anlamına gelmekteydi. Sonun başlangıcını hazırlayan bu sakatlığın ardından, Ocak 2003'te geri döndü. Fakat bir kez daha sakatlanıp, toplam 19 ay sürecek döneme iki ameliyat birden uğradı. Yine de hem Almanya Millî Takımı'na, hem de Leverkusen'e

dönmeyi başardı Nowotny. Ancak 2006'da, 32 yaşına geldiğinde artık sportif direktör Rudi Völler'in de sabrı taşmıştı. Zaten bir sonraki durağı olan Dinamo Zagreb'de de 10 maça çıkabildi ve bir savunmacı için erken bir yaş olan 33'te, futbola veda etti. Halen Joachim Löw'ün Euro 2008 planlarında vardı ancak 10 ay sürmesi öngörülen rehabilitasyon sürecini duyunca, buna hazır olmadığını fark etmişti ve "Benden bu kadar" dedi.

Bernd Schneider

Dönemin bir başka önemli Leverkusenlisi, elbette Alman Millî Takımı için de çok önemli role sahip olan Bernd Schneider'di. Kimileri, yüksek tekniği nedeniyle "Beyaz Brezilyalı" lâkabını takmıştı ona. Orta sahada ya da sağ kanatta sık sık izlediğimiz tecrübeli oyuncu için küçük küçük sakatlık problemleri, 2007'de kendisini göstermeye başlamıştı. Ancak büyük sorun, belindeki disk kaymasıydı ve bu nedenle geçirdiği ameliyattan sonra Euro 2008'i kaçırdı. Leverkusen, onun saha içindeki değerinin dışında, saha dışında üstlendiği önemli görevleri çok iyi bildiği için Ekim'de kontratını uzattı. Ne var ki, geri dönme gayretleri 2009 sezonu sonunda bitti. Geriye, 253 Bundesliga maçında kaydettiği 35 gol, iki Dünya Kupası -ki Güney Kore'de finale gitmişlerdi- ve Millî Takım Teknik Direktörü Joachim Löw'ün, "Saha içi ve dışındaki lider figürlerimizden biriydi" sözleri kaldı.

Dean Ashton

Tartışma yaratan emekliliklerden biri de Dean Ashton'inkiydi. Crew Alexandra'nın altyapısında yetiştiği Norwich City'nin rekor transferi olmuştu. Gayretleri takımı ligde tutmaya yetmedi ancak bir sonraki ara transfer döneminde bu

kez West Ham'ın kadrosunda, Premier Lig'e döndü. Buradaki güzel günleri sayesinde, 2006 Dünya Kupası kadrosu olmasa bile, Steve McLaren'ın ilk millî kadrolarından birine girmeyi başarcaktı. Fakat Yunanistan maçından önceki antrenmanda Shaun Wright Phillips'le girdiği mücadelede sol ayak bileğini kırması, kariyerinin sonunu getirecek olaydı. O sezonu kaçırdıktan sonra yeniden Hammers'ın bordo-mavili formasını giymeyi başardı ancak Gianfranco Zola'nın gelişinden sonra sakatlar listesine girmesi uzun sürmedi. Eylül 2008'de bir defa daha aynı sakatlığı yaşayınca artık elden fazla bir şey gelmeyeceği anlaşıldı. 26 yaşında emeklilik kararı aldığında, onu Crew Alexandra'dan tanıyan ve Danny Murphy ya da David Platt gibi yıldızları da yetiştiren Dario Gradi, "Çalıştığım en iyi bitiricilerden biriydi" diyecekti. Millî takıma gidip sakatlanan futbolcular konusu, zaten epeydir futbol dünyasının FIFA'yla tartıştığı bir konuydu; Ashton olayı zincirin yeni bir halkası oldu. Ashton, sonunda İngiltere Futbol Federasyonu'yla anlaşarak belki bir nebze rahatladı. Sarı saçlı eski golcünün, bir ara Shaun Wright-Phillips'i mahkemeye vermesi de gündeme gelmişti.

Luc Nilis

Kimi oyuncuların kariyerleri, ısrarlı,

zorlayan problemlerle bitiyor. Belçika Millî Takımı'nın en önemli forvetlerinden biri olan Luc Nilis'in futbol yaşamının sonlanışı da bu örneklerden biri. PSV'de, Ruud Van Nistelrooy'la oluşturdukları ortaklık, Hollanda ekibini 90'ların sonunda pek çok gole kavuşturmuştu. Kariyerinin sonlarına doğru Premier Lig tercihini yapan Nilis'in kaderi, Aston Villa'ya gitmesinden sonra dramatik şekilde değişti. Ipswich Town'ın, o dönem millî takımın değişilmezi olacağı düşünülen kalecisi Richard Wright'la çarpışmasından sonraki görüntü, tüm zamanların en üzücü sakatlanma görüntülerinden birini oluşturmuştu. Alpay Özalan'ın takım arkadaşı hem hastaneye kaldırıldı, ancak kırılan ayağından sonra bir türlü toparlanamadı ve Eylül'de yaşadığı bu şanssız olaydan 3 ay sonra, emekliliğini açıkladı.

Nicolas Frutos

Başarısız bir Las Palmas macerasından sonra yeniden ülkesine dönen Arjantinli forvet, Independiente'de formunu buldu ve bu kez Anderlecht'te elde ettiği şans çok iyi kullandı. Takımın 2006'daki şampiyonluğuna yaptığı katkıyla taraftarların da çok sevdiği bir oyuncu olan Frutos için her şey bu kadar iyi gitmeyecekti. 2008'de yine alıştığımız diz sakatlığıyla tanıştı ve çapraz bağlarındaki problemler tam 8 ay sahalardan uzak kalmasına sebep oldu. Ertesi sezon, Şampiyonlar Ligi'yle dönüş yaptı fakat bu kez başka bir problemle

karşılaştı uzun boylu golcü; tendinitis. Pek çok futbolcunun kariyerine mal olan, aşıl tendonlarındaki bu sakatlıktan sonra doktor tavsiyelerine uydu. Sadece futbol oynaması değil, herhangi bir sporda aktif olması dahi çok zordu. 28 yaşındaki bir hücum oyuncusuna elveda demek güçtü; özellikle de Anderlecht formasıyla çıktığı 94 maçta 52 gol kazandırmış bir futbolcuya.

Javi Navarro

Sevilla'nın 2 UEFA Kupası zaferine ulaştığı unutulmaz sezonlarda takımın ruhani liderlerinden olan Javi Navarro, ilk sakatlık sinyallerini 2005 Kasım'ında vermeye başlamıştı. O dönem kasığındaki bir problemle meşgul olan Navarro'nun sağ dizinde, daha önemli bir sakatlık olduğu

sonradan öğrenildi. Andaluçya takımıyla geçirdiği kupa şampiyonluklarıyla dolu sezonlardan sonra Haziran 2007'de bir kez daha sakatlandı ve bu kez geri dönmesi mümkün olmadı. Zaman zaman saha içindeki sertliğiyle de gazetelere manşet olan Navarro, tüm gayretlerine rağmen 2009 sezonu sonunda emekliliğini açıklamak zorunda kaldı. Gerçi 35 yaş futbolu veda etmek için erken sayılmaz ancak onu durduran şeyin de sakatlık olduğunu söylemekte fayda var.

Willy Sagnol

Oldukça şanssız olduğu konusunda hemfikir olunan futbolculardan bir tanesi de muhtemelen Willy Sagnol'dur. 90'ların sonunda Monaco'nun Henry ve Trezeguet'li son başarılı jenerasyonlarından birinde yer

alan, 2000'lerden itibaren Bayern Münih için oynamaya başlayan Fransız sağ bek, sık sık uzun süreli sakatlıklar yaşadığı bir sır değildi. Hatta sağ kolunu kırınca Euro 2004 macerasını bile yarıda kesmek zorunda kalmıştı. Özellikle 2007'den sonra sakatlanma frekansı

artan oyuncu, Nisan ayında Milan karşısındaki Şampiyonlar Ligi maçında ortaya çıkan kıkırdak problemi nedeniyle ameliyat olmak zorunda kaldı ve uzun süre yeşil sahalardan uzaklaştı. Boyun ya da bel gibi noktalarından sakatlıklar yaşamaya devam etti; dahası zaman zaman yaptığı açıklamalarla sahada oynadığı pozisyonu ya da dakikayı beğenmediğini ima etmekten geri durmadı. 2008 yazında, Milan gibi kulüplerden teklif aldığını açıklasa da Bayern'de kaldı. Fakat yeni sezon başında bu kez aşıl tendonlarından yaşadığı sorun, kariyerine ölümcül bir darbe vurdu. Ocak 2009'da da Şampiyonlar Ligi'ni kazanan 2001 takımından kalan tek adam, 33 yaşında emekliliğini açıkladı.

Mark Viduka

Yaşı ilerlemişti elbet ama o da kariyerinin son günlerini, neredeyse hiç futbol oynayamadan gördü. Avustralya futbol tarihinin en büyük golcülerinden biri olan Mark Viduka, önce Celtic, sonra da Leeds United'daki yıllarında kazanmıştı akıllara. Kulübün yaşadığı maddi krizlerden sonra şaşaalı günleri geride bırakışı, onun da yer değiştirip Middlesborough'ya gitmesine sebep oldu. 2006 Dünya Kupası'ndaki başarılı millî takım macerasından sonra Newcastle United'daki sakatlık günleri başladı. Özellikle yine aşıl

tendonlarındaki ağrıları ondan beklentileri tam anlamıyla karşılayamamasına sebebiyet verdi. Taraftarlar, kendisi gibi sakatlıkla kariyerini sonlandıran Alan Shearer'la beraber onu, takımı ligde tutacak adam diye gördüyse de bu hiç olmadı. Viduka için beklenen karar, yakın zamanda geldi. Josip Skoko'yla beraber teknik direktör olmak için girişimde bulan eski golcü, aktif spora veda ettiğini açıklamış oldu. Bırakırken de

ülkede sadece 4 futbolcuya verilen Alex Tobin madalyasının da sahibi olarak efsanelik unvanına bir referans noktası oluşturdu. Bilindiği gibi, artık futbolun ciddi iş olduğu bir dönemdeyiz. Muhtemelen bir yerlerde bir maç oynanıyordu ve bizim herhangi bir akşam saatinde, televizyonun düğmesine bastıktan sonra bunlardan biriyle karşılaşmamız yüksek bir ihtimal. Tüm bu yoğun trafik, tabii ki futbolcuları da etkiliyor. Pek çokları tarafından "milyon dolarlarla şımartılmış gençler" olarak değerlendiriliyorlar ancak vücutlarının da çok ciddi bir yükte karşı karşıya olduğu bir gerçek. Modern metodlar ve tıbbın

ilerlemesi, zorunlu emeklilikleri en aza indirmeye çalışıyor ancak henüz insan doğası, insanüstü yüklemeleri

kaldırabilecek düzeyi aşamadı. Bugün Ruud Van Nistelrooy, Micheal Ballack ya da Alessandro Nesta'nın futbol kariyerlerinin tehlikede olduğu konuşuluyor. Owen Hargreaves yeniden futbola dönebilmek için büyük çaba sarfetmekte. Her şeye rağmen ayakta kalabilenler de var elbet. Cam adam olarak adlandırılan Kieron Dyer ya da Darren Anderton, Micheal Owen veya Jonathan Woodgate gibi örnekler, büyük özveriyle kariyerlerini sürdürebilmiş ve şansı da yaver gitmiş nadir futbolcular. Ancak yeşil sahalarda, Christian Ziege gibi sol bekleri de, Alan Shearer gibi sakatlık olmasa 5 sene daha oynamaya niyetlenmiş veteranları da öğütebiliyor. Alf-Inge Haaland gibi kimi oyuncular da Roy Keane gibi bazen kendilerini kişisel hırsla ve intikam duygularına kaptıran meslektaşlarının yaptığı düşüncesiz faulle bitiriyorlar kariyerlerini. Kısacası oyuncuların, her fırsatta çok korktuklarını dile getirdikleri sakatlık problemleri, kâbus olmaya devam ediyor. Futbolseverlerin aklındaki çekingen düşünce de şu: "Bir sonraki Ronaldo kim olacak?"

Tarih ve politikanın izleri

Kiminin logosunda kraliyete ve monarşiye bağlılığı simgelemek için bir taç, kiminin armasında temsil ettikleri şehri simgeleyen bir resim... Bazılarında ise politik olayların bırakmış olduğu izler. Kulüp logolarıyla ilgili yazı dizimiz İspanya'yla devam ediyor. İşte La Liga ekiplerinin amblemlerinin ilginç hikâyeleri...

Aydın **Güvenir**

Bir kulüpten daha ötesi

İspanya'da etnik köken farklılıklarının tarihten günümüze kadar futbola yaptığı etki herkes tarafından bilinir. İşte bu durumun merkezinde de hiç şüphe yok ki Barcelona vardır. Katalan temsilcisinin arması da tarihi boyunca politik olaylardan nasibini almış. 1899'da kurulduğunda bordo-mavili kulübün logosunda baklava deseni içinde sarı-kırmızı renklerdeki Katalunya Bayrağı ile Barcelona şehrinin bayrağında da bulunan "St.George's Cross" olarak bilinen haç işareti yer alıyordu. Bu desenin tepesinde ise bir taç ile yarasa bulunuyordu. Barcelona şehrinin bayrağında da bulunan bu sembeler ise 1137-1716 yılları arası Güney Avrupa ve civarlarında hüküm sürmüş Aragon Krallığı'nın bayrağında yer alıyordu. Yarasa da bu krallığın önemli şehirlerini sembolize ediyordu. Yarasanın zamanında Aragon Krallığı'nın bayrağında bulunmasının asıl nedeni ise bir efsaneye dayanıyor. Rivayete göre, Aragon Kralı 1. James, Valencia'yı kuşatıp, Müslümanlara karşı verdiği mücadelenin kazanılmasının ardından şehre girdiği sırada, elinde tuttuğu bayrağa bir yarasa konmuş. O dönemde bunun iyiye bir göstere olduğunu söyleyen Kral, yarasa sembolünün bundan sonra şehrin bayrağına yerleştirilmesini emretmiş. Diğer iddialara göre, bu hayvanın yarasa değil, bir kirlangıç olduğu belirtilse de, yarasa sembolü Aragon Krallığı'nın bayrağına girmiş ve krallığın Valencia bölgesini ele geçirmesi bu simgeyle hatırlatılmak istenmiş. Bu arada yarasanın Aragon Krallığı tarafından kanatlı ejderhaya benzetildiğini ve ejderhanın bu dönemde bir güç sembolü olarak kabul edildiğini de hatırlatalım. Barcelona'nın tarihindeki ilk logoya geri dönersek, armanın altında da defne ile palmye ağaçlarına ait birer dal figürüne rastlıyoruz. Böylece Katalan ekibinin tarihteki ilk ambleminin tamamen Barcelona şehrinin politik yapısını ve tarihi geçmişini içeren bir şekilde oluşturulduğuna tanık oluyoruz. 1910 yılında, önceki yıllarda yaşadığı krizden kurtulmayı başaran kulüp, yeni bir yapılanmaya gider.

Bu yapılanmanın önemli parçalarından biri de logonun değişmesidir. Yeni bir logo tasarlanması için herkese açık olan yarışmada Katalan ekibi, hem bir tip öğrencisi

hem de o dönemde kendi oyuncusu olan Carles Comamala'nın çizdiği amblemi seçer ve kulübün logosu bu şekilde değişir. Yeni logoda, eski armada olduğu gibi Katalunya Bayrağı'nı simgeleyen sarı-kırmızı

renkler ile bir haç işareti yer alır. Armanın eskisinden farkı ise baklava deseninin yerini kase şekline bırakması ve bu desenin alt kısmında da bordo-mavi renkleri ile bir futbol topunun bulunmasıdır. Böylelikle ilk logodaki gibi kulübün Barcelona ve Katalunya'nın temsilcisi olduğu belirtilmiş, ancak armaya futboldaki temsilciyiz" mesajı verilmiştir. Yeni amblemin ortasında da İspanyolca "Barcelona Futbol Kulübü"nü baş harfleri olan "F.C.B" sarı fonda kırmızı renkle yazılmıştır. Ancak Comamala'nın tasarladığı arma, General Franco döneminde politik nedenlerle değişime uğramak zorunda kalır. İspanya İç Savaşı'ndan sonra devletin başına geçmesiyle görevde olduğu süre İspanya'yı diktatörlükle yöneten Franco'nun hışmından Barcelona Kulübü'nün de birçok kez nasibini aldığı herkes tarafından bilinir. İşte bu durumun Katalan ekibinin amblemine yansımaları da Franco'nun, Barcelona'nın F.C.B. sırasıyla olan harflerin C.F.B. şeklinde değiştirilmesi yönünde emir vermesiyle gerçekleşmiştir. Bu değişikliğin amacı, daha önce Katalancaya göre sıralanmış baş harflerin,

C.F.B şeklinde yazılarak İspanyolcaya uyarlanması ve böylelikle bordo-mavili kulübün bir Katalan takımı olduğu değil, bir İspanyol takımı olduğunun vurgulanmak istenmesidir. Bu baş harfler de daha önceki gibi sarı-kırmızı değil bordo-beyaz renklerle yazılmıştır. Amblemin sağ üst kısmında bulunan sarı-kırmızı renklerin çizgi sayısı da azaltılarak, bu sembolün tam anlamıyla Katalunya Bayrağı'nı simgelemesi engellenmeye çalışılmıştır. Daha sonra, kulübün 50. yılında logodan silinmiş sarı-kırmızı sütunlar ambleme geri dönmüş, Franco Dönemi'nden sonra ise armadaki baş harfler tekrar eski haline döndürülmüş ve böylelikle kulübün Katalunya'yı temsil ettiği tekrar vurgulanmıştır. 2002 yılında ise arma, özü değiştirilmeden modernize edilmiş, baş harflerin arasındaki noktalar da kaldırılarak bugün kullanılan haline gelmiştir. Son olarak, ünlü Katalan ressam ve heykeltıraş Joan Miro Ferrá'nın bordo-mavili takım için tasarladığı "Mes que un club" yani "Bir kulüpten daha ötesi" yazısının, kulüp tarafından amblemin hemen yanına kullanıldığını da hatırlatalım.

Kraliyetin simgesi

1902 yılında kurulan İspanya'nın en büyük takımlarından Real Madrid'in ilk logosunda "Madrid Futbol Kulübü" anlamına gelen "Madrid Club de Futbol"un baş harfleri olan M, F ve C harfleri iç içe geçmiş durumda bulunuyordu. 1920'ye kadar amblem değişse de içeriğinde çok önemli bir değişiklik olmadı. 1920'de İspanya Kralı 13. Alfonso, kulübün krallığın bir temsilcisi olduğunu ifade ederek, krallığın himayesi altına alındığını bildirdi ve böylelikle İspanyolcada "asil" ve "kraliyete

ait" anlamına gelen "Real" kelimesi kulübün adının başına konuldu. Adı "Real Madrid Club de Futbol" olarak değişen kulübün armasının üstüne de 13. Alfonso'yu ve dolayısıyla krallığı simgeleyen bir kraliyet tacı konularak, takımın kraliyetin ekibi olduğu logoda da ifade edildi.

1931 yılında monarşinin yıkılmasıyla, logoda ve takımın isminde kraliyete ait olan tüm semboller (Taç ve "Real" ismi) silindi. Logoya kraliyet tacının yerine Madrid'in bulunduğu İspanya'daki Castilla bölgesinde oldukça fazla yetişen, dut

meyvesini simgeleyen mor renkte ve bant şeklinde bir desen, çapraz şekilde konuldu. İspanya İç Savaşı'ndan 2 yıl sonra da 1941'te Franco, logoya tekrardan kraliyet tacını koydururken, dut meyvesini simgeleyen mor çizgi de armada yer almaya devam etti. Bu arada kulübün adının başına tekrardan "Real" ismi konuldu. Bundan sonra uzunca bir süre kulübün logosunda bir değişiklik yapılmazken, 1997'de ve 2001'de modernize edilen logodaki en büyük değişiklik, mor renkli ve dutu simgeleyen çizginin koyu mavi renkle değiştirilmesi oldu.

Getafe

Hz. İsa'nın Kutsal Kalbi

Getafe de logosunu tarihte kullandığı şehir bayrağından almış. Armanın ortasında yer alan kalkanın sol yarısında bulunan haç işaretinin tam ortasında bir kalp var. Bu kalp, Hz. İsa'nın Kutsal Kalbi'ni (Sacred Heart of Jesus) simgeliyor. Hıristiyanlığa göre İsa'nın Kutsal Kalbi, Hz. İsa'nın insanlık için hissettiği tanrısal sevgi anlamına geliyor ve bu yüzden bu figür Katolikler için inançlarında oldukça önemli bir yer kaplıyor. Hz. İsa'nın Kutsal Kalbi'nin hem Getafe şehri hem de takımının logosunda yer almasının nedeni ise Getafe'de bulunan Melekler Tepesi'nde (Cerro de los Angeles) Hz. İsa ve onun Kutsal Kalbi'ni simgeleyen bir anıtın varlığı. Şehrin önemli tarihi eserlerinden olan bu anıt da Getafe logosuna bu nedenden dolayı konmuş. Haç ve Hz. İsa'nın Kutsal Kalbi'nin yer aldığı bölüm, İspanya'nın bayrağında da bulunan sarı-kırmızı renklerle verilmiş. Armadaki kalkanın sağ kısmında yer alan kanatlı sembollerde ise Getafe'de bulunan İspanya'nın en önemli hava kuvvetleri üssü vurgulanmak istenmiş. Logonun üst kısmında ise yine bir futbol topu bu sefer günümüz motiflerinde verilmiş. Böylelikle Getafe takımının armasında da şehir bayrağının, dolayısıyla şehrin betimlendiği kolaylıkla anlaşılıyor.

Valencia Tarihe tanıklık etmiş yarasa

Barcelona'nın tarihindeki ilk logosunda karşılaştığımız yarasa figürüne Valencia takımının armasında da rastlıyoruz. Bu armanın kulübün logosunda bulunmasının nedeni ise şöyle: Barcelona armasının hikâyesinde de belirtildiği üzere, Aragon Kralı 1. James, Valencia'yı fethettiği sırada bayrağına bir yarasa konması üzerine, yarasa figürünü Aragon Krallığı'nın da bayrağına yerleştirmeye karar verir. Bu figür, Valencia o dönem Aragon Krallığı tarafından fethedildiği ve bu krallığa bağlı bir bölge olduğu için Valencia şehrinin

bayrağına da konur. İşte Valencia futbol takımının günümüzde kullandığı logodaki yarasa figürü de buradan gelmektedir. Siyah-beyazlı ekibin logosunda bunun dışında tıpkı Barcelona'nın armasında olduğu gibi eski dönemlere ait bir futbol topu göze çarpıyor. Valencia da Katalan bölgesinin bir takımı olduğu için bu topun arkasında sarı-kırmızı renklerde çizgiler bulunuyor. Yarasa sembolünü Valencia ekibi dışında aynı şehrin bir diğer temsilcisi olan Levante takımının armasında da görmek mümkün.

Ayı ve çilek ağacı

İspanya başkentinin futboldaki diğer temsilcisinin logosu bir hayli ilginç. Atletico Madrid'in armasına ilk baktığımızda sol üst köşede bir üçgen içinde ağaçta bulunan çileklere uzanmaya çalışan bir ayı figürü görüyoruz. İşte bu sembolün hikâyesi 13. yüzyıla kadar dayanıyor. O dönemde Manzanares nehrinin kıvrımları içine kurulmuş küçük bir kasaba olan Madrid'in etrafı koyu bir ormanla çevrilmişti. Bu ormandaki ağaçların en ilginç ve bol olanı, ormanda yaşayan

ayrıların meyve ihtiyacını gideren çilek ağacıymış. İşte o dönemde Madrid'in bulunduğu bölge ve civarında var olan çilek ve ayı bolluğundan dolayı, dönemin kralı 11. Alfonso, bu figürün Madrid'in şehir bayrağına yerleştirilmesini istemiş. 11. Alfonso ayrıca Madrid'i bolca çilek yetiştirdiği için ayılar ve domuzlar bakımından oldukça iyi bir yer olarak da tanımlamış. Bu figürün etrafında bulunan 7 adet yıldız ise "Büyük Ayı" yıldız kümesini simgeliyor. Böylece Latincedeki

karşılığı da direkt olarak "Büyük Ayı" anlamına gelen bu yıldız kümesiyle, o dönemde sayısı epeyce fazla olan ayılara bir kez daha vurgu yapılmış. Madrid'in o dönemde kullandığı şehir logosunda ve Atletico Madrid'in armasında bulunan bu yıldızlar ise Madrid şehrinin o dönemki Segovia, Avila, Guadalaajara, Cuenca ve Toledo adlı komşularını belirtmek için bu şekilde dizayn edilmiş. Başkent ekibinin logosunun geri kalan kısmını ise takımın forma renkleri olan kırmızı ve beyaz çizgiler oluşturuyor.

Atletico Madrid

Athletic Bilbao

Tarihi katedral

İspanya'nın ünlü Bask şehri Bilbao'nun takımı Athletic Bilbao'nun armasında da birçok kulüpte olduğu gibi şehri anlatan bir resim bulunmakta. Gotik tarzındaki mimarilerin oldukça yaygın olduğu şehrin en önemli tarihi eseri olan St. James ya da İspanyolların deyişiyle Santiago Katedrali'nin sembolü kulübün armasının sol üst kısmında yer almakta. Logoda ayrıca kulübün hem İngilizce hem de İspanyolca adı birlikte verilerek "Athletic Club

Bilbao" ibaresi yer almış. Bu ekiplerin dışında La Liga takımlarının çoğunda kraliyete ve monarşiye bağlılığı simgelemek amacıyla logolarının tepesinde yer alan bir taç göze çarpıyor. Örneğin Osasuna, San Sebastian şehrinin takımı Real Sociedad, Deportivo La Coruna, Barcelona şehrinin bir diğer temsilcisi Espanyol ve Mallorca ekiplerinin armalarında bu kraliyet tacına rastlamak mümkün.

Malaga

Cebelitarık Kalesi

İspanya'nın Akdeniz kıyısında ve Cebelitarık Boğazı'nın hemen doğusunda bulunan, turizmiyle ün yapmış bir Endülüs şehri Malaga. İşte şehrin futbol takımı Malaga'nın logosu da kentnin doğal güzelliklerini ifade eden bir resim içermekte. Malaga'da bulunan ve yukarıdan bakıldığında Malaga Limanı ve Akdeniz'in güzelliğini gözler önüne seren, zamanında boğazın güvenliğini sağlamak amacıyla yapılmış Cebelitarık Kalesi ile kalenin bulunduğu Cebelitarık Kayası'nın gösterildiği logoda

böylelikle takımın temsil ettiği şehrin küçük bir tasvirinin yapıldığını görüyoruz. Armanın geri kalan kısmında ise kulübün İspanyolca adı olan ve Malaga Futbol Kulübü anlamına gelen "Malaga Club de Futbol" Malaga C.F. şeklinde yazılmış. Ayrıca armada İspanya'daki çoğu kulüpte olduğu gibi eski dönemlere ait bir futbol topu bulunmakta. Amblemde de görüldüğü gibi mavi-beyaz olan kulübün renklerinin Akdeniz'in mavisinden ve şehirdeki beyaz evlerden geldiğini söyleyebiliriz.

Hercules

Gücün simgesi

Hercules takımının ismi, adından da anlaşılacağı gibi Yunan mitolojisine göre güç simgesi olan Herkül karakterinden geliyor. İspanyolcası "Hercules" olan Herkül'ün kulübün ismine adını verip, logosunda yer alma hikâyesi ise hayli ilginç. O dönem genç bir eczacı olan kulübün kurucusu Vicente Pastor de la Llosa Alfosea, kulübün adının diğer kulüplerden farklı olması, güçlü olduğunun her zaman fark edilmesini, güç ve yenilmezlik unvanlarıyla anılması için takıma "Hercules" ismini vermiş. Kulübün kurucusunun, takıma böyle bir ad vermesini, henüz 2 yaşındayken evinin merdivenlerinden düşüp, hayatının geri kalan döneminde kambur ve fiziken yetersiz kalmasına bağlayabiliriz. Dolayısıyla Herkül'ün portresinin yer aldığı bir figür kulübün logosunun tam ortasına yerleştirilmiştir.

Hukuk

Bayan Futbolu ve TFF Bayan Futbol Ligleri

Michelle Akers, Doris Fitschen, Birgit Prinz, Marta Vieira da Silva ve onları da takip edecek niceleri... Onlar ki ofsayt kuralını anlamalarına dahi şaşırılan bir dünyada, futbola olan tutkularıyla, amatör ruhlarıyla ve üzerlerindeki önyargılara rağmen futbola olan sevgilerini yeşil sahada da göstererek kendilerini kanıtladılar ve futbolun erkek tekelinde olmadığını tüm dünyaya gösterdiler. Bazılarına ise futbol yeni kapılar açtı, hayatlarını değiştirdi. Tıpkı bu sene Türkiye Amatör Sporlar Derneği Konfederasyonu tarafından yılın bayan sporcusu seçilen Kader Doğan ve Genç Bayanlar Türkiye Şampiyonası gol kraliçesi Filiz İşikirik gibi. Sahadaki mücadele yanında önyargılarla yaptıkları mücadele seneler boyu süren kadınlar, ilk defa İngiltere'de 1895'te Kuzey ve Güney takımları olarak mücadele etmeye başladı. 1920'ye kadar büyük ilgi görmesine rağmen bayan futbolu, futbolun beşiği olarak adlandırılan İngiltere'de 1921'den itibaren yaklaşık 50 sene boyunca, "futbolun kadınlar için uygun olmadığı ve kadınların bu spora teşvik edilmemesi" gerekçesiyle yasaklandı. Ne yazık ki hâlâ varlığını büyük ölçüde sürdüren 1920'lerden kalma bu düşünce yapısı ve erkek futbolunun hükümlerine rağmen özellikle ABD'de yaygınlaşan bayan futbolu, günümüzde artık birçok ülkede ligler çerçevesinde oynanıyor. Son 25 yılda düzenlenen uluslararası turnuvalar ve bu turnuvaların canlı yayınlar vasıtasıyla dünya çapında izlenebilir olması da bayan futbolunun gelişiminde en önemli faktörlerden biridir. 26 Haziran'da başlayacak 6. Bayanlar Futbol Dünya Kupası yaklaşırken, gelecek turnuvalarda Türkiye'nin başarıları adına son 6 yılda gerçekleşen çalışmalar büyük önem taşımaktadır. Türkiye'de bayan futbolunun gelişimine baktığımızda, 2005-2006 sezonunda 7 takım, 130 futbolcu ile devam eden süreç, 2006-2007'de Bayan Futbol Ligleri'nin yeniden kurulması ve her yıl yaklaşık iki katına çıkan bayan futbolcu sayısı ile 2010-2011 sezonunda toplam 72 takım ve 1.500 futbolcu olarak kendini gösterdi. Bugün TFF bünyesinde Bayanlar 1. Ligi,

Bayanlar 2. Ligi ve Bayanlar Bölgesel Ligi olarak 3 ligde, TFF Yıldızlar - TFF Genç Bayanlar Şampiyonası'nda ve Millî Takım bünyesinde 4 farklı kategoride bayanlar futbolu heyecanı yaşanmaktadır. Aynı zamanda Türkiye 2012 yılında U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası'na da ev sahipliği yapacaktır. Lisanslı bayan futbolcu sayısının artması, kulüplere ve böylece Bayan Millî Takımı'na oyuncu yetiştirilmesi, kadınların futbolda daha etkin olarak söz sahibi olması amacıyla çıkılan bu yolda birçok eğitim, araştırma ve proje yürütülmekte, alt yaş gruplarındaki liglerin sayısının artırılması için çalışmalar yapılmaktadır. Ülker - TFF Futbol Köylerinde, Millî Takım antrenörleri tarafından seçilen oyunculardan U15 Bayan Millî Takımı oluşturulmuş, bu çalışmalar Singapur'da düzenlenen Gençlik Olimpiyat Oyunları'nda Bayan U15 Millî Takımımızın bronz madalya kazanmasıyla meyvelerini vermeye başlamıştır. Böylece U15 Bayan Millî Takımımız, Türkiye Olimpiyat tarihinde takım sporlarında madalya kazandıran ilk takım olma özelliği ile de tarihe geçmiştir. 03.11.2010 tarihinde yürürlüğe giren ve daha önce üç farklı statüde düzenlenen ligleri tek çatı altında toplayan Bayan Futbol Ligleri Statüsü, öncelikle bayan futbolcuların bütünsel gelişiminin sağlanmasını amaçlamaktadır. Çift devreli lig usulüne göre oynanan bu üç lig içinden Bayanlar 1. Ligi, en üst lig olarak düzenlenmiştir. 2009-2010 sezonunda Bayanlar 1. Ligi'nde ilk 8 sırayı alan ve Bayanlar 2. Ligi'nde ilk 2 sırayı almış takımların yanında, klasman maçları sonunda oynanmış olan play-off müsabakaları sonucunda belirlenen 2 takım, 2010-2011 sezonunda Bayanlar 1. Ligi'nde mücadele etmektedir. 2010-2011 sezonu sonunda 11 ve 12. sırayı alan 2 takım Bayanlar 2. Ligi'ne düşecektir. Bayanlar 2. Ligi ise 2009-2010 sezonu sonunda Bayanlar 1. Ligi'nden Bayanlar 2. Ligi'ne düşen 2 takım, Bayanlar Bölgesel Ligi'nden Bayanlar 2. Ligi'ne yükselen 4 takım ve 2. Lig'de kalan 6 takımın oluşmaktadır. 2011-2012 sezonunda şekillenecek yeni sisteme göre Bayanlar 2. Ligi'nden 2 takımın Bayanlar 1. Ligi'ne yükselmesi usulü terk edilecektir. 2. Lig'de ilk sırayı alan

takım direkt olarak 1. Lig'e yükselirken 2. Lig'i 2, 3, 4 ve 5. sırada bitiren takımlar ile Bayanlar Bölgesel Ligi'nde gruplarında ilk sırayı alan 4 takım 1.Lig'e yükselmek için mücadele edecektir. Play-off'lar sonucunda şampiyon olan takım, 2. Lig'i birincilikle bitiren takımla birlikte 1. Lig'e yükselcektir. Bayanlar Bölgesel Ligi, coğrafi uzaklıklara göre birbirlerine yakın illerdeki takımlardan gruplar oluşturularak oynanmaktadır. Gruplar, Anadolu, Doğu, Ege ve Marmara olarak düzenlenmiştir. 2011-2012 sezonunda Bayanlar 2. Ligi ve Bayanlar Bölgesel Ligi birleştirilecektir. Bu nedenle, 2010-2011 sezonu sonunda Bayanlar 2. Ligi'nde küme düşme uygulaması yapılmayacaktır. Bayan futbolcularımız Bayanlar 2. Ligi adı altında mücadelelerine devam edecektir. Bu liglerin düzenlenmesindeki en önemli amaçlardan biri genç futbolcuların yetiştirilmesidir. Söz konusu nedenle Bayan Ligleri'nde ancak 01.01.1984 ve daha sonra doğumlu futbolcular oynayabilmektedir. 31.12.1983 ve daha önce doğumlu futbolcular "yaşı büyük futbolcu" statüsünde olup, 18 kişilik isim listesine en fazla 5 yaşı büyük bayan futbolcu yazılabilir ve oynatılabilir. Bunun yanında Bayanlar Ligleri'ne katılan her takımın kadrosunda, Bayan Futbol Ligleri Statüsü'nün ilgili lige göre belirlenen "futbolcuların ve teknik adamların uygunluğu" maddelerindeki şartlara uymak koşuluyla, Türkiye'de en az bir yıllık oturma iznine sahip en fazla iki yabancı uyruklu amatör futbolcu da yer alabilmektedir. Lisanslı sporcunun sayısının artırılması ve bayan futbolunun altyapılardan gelişimi adına getirilen diğer bir kural 2010-2011 sezonunda Bayan Ligleri'nde yer alan takımların U17 ve U15 yaş kategorilerinde takım oluşturularak aynı sezon içerisinde gerçekleştirilecek, U17 ve U15 Bayan Ligleri veya Türkiye Şampiyonaslarına katılımının zorunlu tutulmasıdır. Bu yükümlülüğünü gerçekleştirilmeyen takımlara 2011-2012 sezonu boyunca katılacakları tüm organizasyonlar ile ilgili olarak Bayan Futbol Ligleri Statüsü'nün 20. maddesi çerçevesinde düzenlenen deplasman katkı payı verilmeyecektir. Ayrıca Bayan Ligleri Statüsünde, Bayan

Ligleri'nde yer alan takımların 2010-2011 sezonundan itibaren U13 yaş grubunda takım oluşturup, düzenlenmesi halinde yerel liglere katılım zorunlu tutulmuştur. Bu nedenle kulüplere oyuncu havuzu oluşturmak, küçük yaşta kız çocuklarına futbol oynama motivasyonu kazandırabilmek adına 85 noktada kız futbol okulu çalışmaları başlamıştır. Bayan futbolcuların yetiştirilmesinin yanı sıra Bayanlar Ligleri'nde görev alacak teknik adamların da eğitimi için gelişim seminerleri düzenlenmektedir. Bayan antrenörlerin yetiştirilmesi adına UEFA B kursları düzenlenmekte ve BESYO mezunu olan ya da futbol oynamış bayanların UEFA B kurslarına katılmaları amaçlanmaktadır. Bayan Futbol Ligleri kapsamında oynanacak müsabakalarda bir bayan yönetici ile teknik sorumlu veya antrenörün sahada bulunması zorunludur. 2010-2011 sezonu için teknik adamlarda aranan TFF C lisansı ve dengi antrenörlük sertifikası şartı, 2011-2012 sezonu için en az UEFA B ve dengi antrenörlük lisansı olarak düzenlenmiştir. Buradan da anlaşılacağı üzere kademeli olarak Bayan Futbol Ligleri'nin kalitesinin artırılması, böylece bayan futbolunun hem kulüpler hem Millî Takım bağlamında beklenen yükselişinin gerçekleşmesi öngörülmüştür. Kadınların sadece sahada değil aynı zamanda kulüp yönetimi ve antrenörlük konularında da söz sahibi olabilmeleri için yapılan düzenlemeler zamanla bir bütün olarak ülkemizin bayan futbolunun hak ettiği yere gelmesini sağlayacaktır. Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Genel Direktörlüğü, Türk kadınının futbola olan sevgisini seyirden öteye taşıması adına Bayan Futbol Köyleri, Mini Minikler ve Haydi Kızlar Futbola projeleri, Millî Eğitim Bakanlığı ile düzenlenen turnuvalar, Kız Futbol Okulları, antrenör eğitim ve gelişim seminerleri düzenlenmektedir. İnanıyoruz ki, bu çalışmalar sonucunda zamanla da olsa kadın futbolcularımız, yönetici ve antrenörlerimiz, kadın hakem ve gözlemcilerimizin sayısı arttıkça futbolun bir oyun, bir spor olduğu tekrar hatırlanacaktır. Kadınlarımız tıpkı motor sporlarında, halterde ve fiziksel mücadele alanında önyargılara da mücadele ettikleri diğer spor dallarında olduğu gibi ülkemizi futbolda da gururlandıracaktır.

Av. Tuğba Kakışım

Oyuncu sabırla

kazanılır

Bucaspor'da forma giydiği uzun yıllarda attığı gollerle adı hep transfer listelerinin üst sıralarına yazıldı. Nihayet bu sezonun başında beklenen sıçramayı yaptı ve Galatasaray'a imza attı. Ancak ilk yarıda umduğunu bulamadı ve biraz daha pişmek umuduyla Konyaspor'a kiralandı. Şimdi sezon sonunda daha güçlü bir şekilde geri dönmenin çabası içinde. Genç golcü, oyuncuların büyük takımlarda karşılaştığı zorlukları TamSaha'ya anlatıyor.

İlker Uğur

▼Bucaspor'da oynadığın dönemde bir röportaj yapmıştık. Patlama yapmanı bekliyorduk ve sen geçen sezon bu çıkışı yaptın. Bir diğer beklentimiz, bir İstanbul takımına transfer olmandı. Galatasaray'a transfer olarak bunu da boş çıkarmadın. Ama tam "Galatasaray'da oynayacak" derken devre arasında Konyaspor'a giden bir Mehmet Batdal'la karşı karşıyayız. Herkesin merak ettiği soruyla başlayalım; Mehmet Batdal'ın hayatında neler oluyor?

▲Sezon başına kadar olan bölüme odaklanırsak, hedeflerime ulaştığımı düşünüyorum. Bank Asya Birinci Lig'den bir üst lige çıkan takımın önemli oyuncularından birisiydim. Ardından Türkiye'nin en büyük kulüplerinden birisine transfer oldum. Galatasaray'da da her şey iyi başladı aslında. Belgrad maçında bir gol attım. Hazırlık maçlarında da çok gol attım. Yoğun bir çalışmayla bu iş devam eder ve ben de kendimi kabul ettiririm diyordum. Ali Sami Yen Stadı'nda oynadığımız Karpaty Lviv maçında şanssız bir sakatlık yaşadım. Bu sakatlık uyum sürecimin en önemli noktasında iki ayıma mal oldu. O dönemdeki formumu sakatlığın ardından yakalayamadım elbette. Tekrar forma şans bulma sıkıntısı da yaşandı. Temel durumum budur.

▼Peki, tek sebep sakatlık mı?

İzmir'den geliyor olsan da İstanbul'a gelişinin performansın üzerinde olumsuz bir etkisi oldu mu?

▲Dediğiniz gibi ben İzmir'de yetiştim. İstanbul'a gelirken bir merakım da yoktu bir korkum da. O konuyla ilgili bir sorun yaşamadım. Sakat olarak geçirdiğim iki ay, bir futbolcu için uzun bir süre. Bunun üzerine takımın kötü gidişi ve teknik direktör değişikliğini eklediğinizde benim için daha da olumsuz bir durum oluştu. ▼Galatasaray'a gelirken Frank Rijkaard'ın varlığının etkisi olmuştur diye düşünüyorum.

Onun gönderilmesiyle sonuçlanan süreç nasıl geçti?

▲Doğru ama sakatlığım nedeniyle uzun bir süre takımdan ayrı kaldım ve Rijkaard'la çok vakit geçiremedim. Uygulamak istediği şeyler güzeldi ama zamana ihtiyacı vardı. O zamanı vermedik. Sabırsız bir milletiz maalesef. ▼Medyadan şikâyetçi misin? ▲Hayır. Zaman zaman bazı konularda daha yapıcı olunabilir diye düşünüyorum. Sonuçta medya mensupları gördükleri şeyi yorumluyor. Ama yorumladıkları şeylerin bu güne kadar nasıl geldiği, nasıl oluştuğu konusu çok

da umurlarında olmuyor. İyi ya da kötü bazen çok sert, başka zaman çok olumlu bir yaklaşımı oluyor. Bir maçla birlikte bir oyuncunun yerin dibine sokulması ya da göklere çıkartılması yanlış diye düşünüyorum. Belirli bir süre tanınması gerekiyor bence. ▼Galatasaray'a geldiğinde belirli beklentilerin baskısı üzerinde hissettin mi? ▲Takıma ilk olarak Hollanda'daki kamp sırasında katıldım. Her şey o zamanki gibi devam etseydi çok farklı olabilirdi. İstanbul'a geldiğim zaman daha önceki performanslarım nedeniyle insanların bir beklentisi vardı elbette. Ama ben alt ligden gelmiş bir oyuncuyum ve üzerimdeki sorumluluğu paylaşıcağım arkadaşlarımın sakatlanmaları bir anda üzerimde ekstra bir yük

▲Galatasaray'da fazla forma şansı bulamadım. Antrenmanda yaptığım tempo bir yere kadar ama maç temposu apayrı bir şey. Konyaspor'da oynayacağım maçlar bana çok fayda sağlayacak. En azından döndüğüm zaman maç eksikim olmadan kamp öncesinde belirli sayıda maç oynamış olacağım. "Maç oynamadı" önyargısı olmadan her şey benim elimde olacak diye düşünüyorum. Gelecek vaat eden futbolcular için karar verilmenden önce biraz şans tanınması gerekiyor. Bir takımın bir futbolcudan beklentisi varsa sabır göstermesi lazım. Sabır gösterebilirsin ki, futbolcu o ritmi yakalasin ve özgüveni yerine gelsin. ▼Sen diyorsun ki, kulüp genç futbolcuyu korusun, geliştirisin ve sonra vitrine çıkarırsın. Bizde bu pek olmuyor sanki. Kamuoyu kulüp yönetimleri

Galatasaray'ın başarısızlığındaki en büyük etken, önemli oyuncuların uzun süreli sakatlıkları. Milan Baros, Arda, Kewell... Arda takımın önemli parçası. Hem yetenek olarak hem de takımı bütünleştirici özellikleriyle çok önemli bir isim. Galatasaray takımına ruh katan oyuncuların başında geliyor.

oluşturdu. Buna sakatlık da eklenince biraz geriye düştüm. Sakatlıktan sonra iyi toparladım diye düşünüyorum ama sezon başındaki şansları bulamadım bu sefer de. ▼Yaklaşık 6 aylık Galatasaray döneminin ardından Konyaspor'a geçmekteki temel neden sürekli maç oynamak mı? ▲Galatasaray'da son güne kadar kalma taraftarıydım. Ama kalmak bana zarar verecekti. Yapılan transferler benim sezon sonuna kadar oynayacağım maç sayısını belki sifıra indirecekti. Yarım sezonluk dönemi sürekli forma şans bularak geçirebileceğimi ve bunun bana faydası olabileceğini düşünerek böyle bir karar verdim. ▼Galatasaray'dan ayrılma ve bir süre sonra geri dönen futbolcular var. Örneğin Arda Manisaspor'da çok iyi bir dönemin ardından Galatasaray'a dönüp kendini gösterdi. Böyle bir beklentin var mı, yoksa daha ilerisini mi düşünüyorsun?

üzerinde çok etkili gibi. ▲Bence öyle. Teknik direktör değişikliği, yapılan transferler, futbolcuların oynatılması gibi konularda kamuoyu ve medya yüzde 80 etkili diyebilirim. ▼Konya kenti sosyal hayat bakımından seni nasıl etkileyecek? ▲Benim temel düşüncem ve amacım futbol oynamak. İzmir'de 22 sene geçirdim. 1 seneye yakın da İstanbul'daydım. Konya sosyal bakımdan bu iki şehre nazaran daha kısıtlı bir şehir. Ama ben 3 aylık dönemde çok da bakmıyorum bu konuya. Sonuçta arkadaşlarımla oturup sohbet edebileceğim yerler mevcut. Bu süre içerisinde Konyaspor'a katkı yapmak ve bu katkının karşılığını görmek istiyorum. Umarım sezon sonunda iki taraf için de

kazançlı bir durum olur. ▼Bucaspor'u bu kadar hızlı bir şekilde menajerlik oyununda Spor Toto Süper Lig'e çıkarsan "Oyun saçmaladı" der kapatarsın. Ama zor olanı başardınız İzmir'de. ▲İnsanlar hep öyle düşünüyordu ama biz çok iyi bir kadroya sahiptik. Kemal Kılıç çok iyi bir takım oluşturdu ve bu başarı geldi. Genç ve yetenekli futbolcular tecrübeli transferlerle birleşti. Takımdan ayrılmalar olmasına rağmen sağlam temel kulübün bu başarıları kazanmasını sağladı. Yılmaz Özlem gibi bir kaptanın bu başarıları büyük katkısı var elbette. Umarım bundan sonraki spor yaşantımda bir kez daha bu kadar güçlü bir ekip ruhuna sahip bir takımda oynama şansını yakalarım. ▼Belki Galatasaray'da... ▲Galatasaray çok büyük bir camia. Oradaki gibi mütevazı bir ortamın Galatasaray'da yakalanması çok zor. Daha büyük hedefleriniz var. Çok daha büyük bir ölçekte mücadele veriyorsunuz. Yaşanan en ufak olay herkes tarafından konuşuluyor. O nedenle Bucaspor'daki aile ortamının Galatasaray gibi kulüplerde beklenmesi çok doğru değil. ▼Galatasaray bu sezon neden başarısız? ▲En büyük etken uzun süreli sakatlıklar ve önemli oyuncuların takımdan uzun süreler ayrı kalması. Milan Baros, Arda, Kewell... Orta sahada ve savunmada yaşanan sakatlık sorunları. Arda takımın önemli parçası. Hem yetenek olarak hem de takımı bütünleştirici özellikleriyle çok önemli bir isim. Galatasaray takımına ruh katan oyuncuların başında geliyor. ▼Futbola olan açlığın ne durumunda? ▲Gerçekten çok özledim futbolu. Yavaş yavaş form tutuyorum ve inşallah daha iyi olacağım. Umarım bu verdiğim karar benim için hayırlı olmuştur ve daha iyi bir Mehmet Batdal olarak geri dönerim. Bucaspor'da yaşadığımız başarıları Spor Toto Süper Lig'de de yaşamak en büyük hedefim.

Mehmet Batdal

Galatasaray'a geldiğimde daha önceki performanslarım nedeniyle insanların bir beklentisi vardı elbette. Ama ben alt ligden gelmiş bir oyuncuyum ve üzerimdeki sorumluluğu paylaşacağım arkadaşlarımın sakatlanmaları bir anda üzerimde ekstra bir yük oluşturdu. Buna sakatlık da eklenince geriye düştüm.

Galatasaray'da son güne kadar kalma taraftarıydım. Ama kalmak bana zarar verecekti. Yapılan transferler sezon sonuna kadar oynayacağım maç sayısını belki sifıra indirecekti. Yarım sezonu sürekli forma şans bularak geçirebileceğimi ve bunun bana faydası olabileceğini düşünerek böyle bir karar verdim.

Konyaspor'da oynayacağım maçlar bana çok fayda sağlayacak. Gelecek vaat eden futbolcular için karar verilmenden önce biraz şans tanınması gerekiyor. Bir takımın bir futbolcudan beklentisi varsa sabır göstermesi lazım. Sabır gösterebilirsin ki, futbolcu o ritmi yakalasin ve özgüveni yerine gelsin.

Katar'ın lokomotifini futbol!

Emre Yazıcıoğlu

1998'in Haziran ayı. Türkiye transfer piyasası hareketli günler yaşamaya başlamış bile. Şubat ayında koltuğu Ali Şen'den devralan ve iddialı vaatlerle ortalığı sallayan Fenerbahçe'nin taze başkanı Aziz Yıldırım, takıma katacağı flaş isimleri düşünürken mevcut kadronun en değerli mücevheri Jay Jay Okocha'nın Paris'in büyüüne kapılıp o dönemin Avrupa'daki en şaşıla kulüplerinden Paris Saint-Germain'e transfer olma konusundaki ısrarı ile şaşkın, biraz da öfkeli. Öyle ki, Fransızların 20 küsur milyon dolarları bulan teklifi bile, Okocha'yı muhakkak kadroda tutmak isteyen Başkan Yıldırım için fazla bir anlam ifade etmiyor. Gelgelelim Nijeryalı top cambazı, Nuh diyor da peygamber demiyor, hatta Dereazğı'ndaki antrenmana Fenerbahçe'nin değil de Nijerya Millî Takımı'nın eşofmanlarıyla çıkararak İstanbul'u kafasında bitirdiğini ilân ediyor. Sonrası malûm, Fenerbahçe teklifi kabul etmek zorunda kalıyor ve Jay Jay, kırmızı kramponlarını Paris'e götürüyor. Sarı-lacivertliler, bir oyuncu satışından kazandıkları tarihlerdeki en yüksek meblağı kasalarına koymuş durumda. Fakat taraftarın gönülünü yapmak için, tez elden bir başka sihirbaz bulmak da lâzım. Zira taraftar kısmı yastığın altındakiyle değil, çimenin üstündekiyle iştiğal ediyor daima. Boştaki illüzyonist kadrosuna atanan isim Brezilya'dan, adı ise Sergio. Yalnız bir sorun var, CV'de önemli bir defo. Genç adamın geldiği yerde futbol oynadığını, o ülkede bir futbol liginin olduğunu dahi Türkiye, bu transferle

öğrenmiş oluyor. O günlerde, o kurak, çorak, aşırı sıcak, o futbola çok uzak ülkenin 2022 yılında Dünya Kupası'na ev sahipliği yapacağı söylene hangimiz inanırdık ki? İşte Türkiye'nin Katar futboluyla tanışmasının kısa hikâyesi böyle. Gariban Sergio Nerves, belki çok üst düzey bir futbolcu değildi, doğru. Ama olsaydı bile sırtındaki "Katar" damgasıyla ve onun getirdiği önyargılarla, dönemin futbol ekosisteminde başarıyı yakalaması uzak ihtimaldi. Peki, geride kalan 12 yılda ne değişti de Ortadoğu'nun bu pek küçük yerleşkesi, futbolun Fizan'lığından Dünya Kupası ev sahipliğine terfi edebildi? Cevapları arıyorsak en baştan başlayalım.

Futbol sahalarında göçmen işçiler!

Katar'da futbolun mazisi, aslına bakarsanız hayli eskilere dayanıyor. Ülkenin zengin petrol rezervlerini işlemek üzere 1948'de ülkeye gelen Avrupalı petrol şirketleri oyunu da beraberlerinde getirdi ve çok geçmeden, 1950 yılında Katar'ın ilk futbol kulübü Al Najah (şimdiki ismiyle Al-Ahly) kuruldu. Al Najah'ı, ülkenin diğer kentleri Doha ve Dukhan'da kurulan diğerleri izledi. Futbolun kendine has büyüü çok geçmeden ülkeyi etkisi altına almıştı. 1960'ta Katar Futbol Federasyonu kuruldu ve 1963'le beraber Katar futbolu

Son on yılda ülkeye gelen kaliteli yabancı futbolcuların Katar futboluna çok şeyler kattığı şüphesiz. 2006 yılında organize ettikleri Asya Oyunları'nda futbolda şampiyonluğa ulaşmaları bunun en açık delili. Ayrıca, oyunlarda elde edilen bu sportif başarı bir yana, organizasyonun çok iyi kotarılması, Katar'ın uluslararası daha büyük bir turnuvarın altından kalkabileceği hakkında da önemli bir referans oldu. Yine de 2022 Dünya Kupası'na ev sahipliği yapma hakkının neden Katar'a verildiğini sadece bu faktörlerle açıklamak mümkün değil.

Keita

2003 oldu. O sezon öncesi kulüplerinin hepsine, dünya çapında şöhreti kucaklamış oyuncularını kadrolarına katabilsinler diye Katar hanedanı tarafından 10 milyon euroluk bir bütçe tahsis edildi. Bu cömert hamlenin iki temel hedefi vardı. İlki elbette büyük oyunculara lige getirerek genç Katarlı futbolcuların onların engin deneyimlerinden faydalanmalarını sağlamak, ikincisi ise Birleşik Arap Emirlikleri ve Dubai modelindeki gibi, dünyanın yeni turizm ve iş merkezi olmaya oynayan ülkenin küresel ebatta reklamını yapmak. O zaman, eleğini çoktan astığı düşünülen yaşlı yıldızlara milyonlarca dolar saçmanın altında yatan mantıklı nedenler bulmakta

resmi ligine kavuştu. Zaten 50'li yıllardan beri Somali'den, Sudan'dan, Mısır'dan, Lübnan'dan yapılagelen futbolcu ithalatı da böylelikle patladı. Bu dönemde, Katar'da futbolcu haklarını düzenleyen bir sistemin olmaması sebebiyle, ülke futbolunu kalkındırması umulan bu göçmen işçilerin daha iyi koşullarda çalışmaları için, "devlet kurumlarında veya özel sektörde görev yapan kalifiye elemanlar" statüsüyle hayatlarını idame ettirmeleri de bir başka ilginç ayrıntı.

Hanedandan transfere 10 milyon euro!

Yıllar ilerledikçe, Katar'a gelen yabancı oyuncuların kalitesi de istikrarlı biçimde arttı. 90'larla birlikte kulüplerdeki lejyonerlerin çoğunluğunu üçüncü sınıf Brezilyalıları oluşturmaya başlamıştı artık. Ülke futbolu için tarihi ve talihi değiştiren yıl ise

2003 oldu. O sezon öncesi kulüplerinin hepsine, dünya çapında şöhreti kucaklamış oyuncularını kadrolarına katabilsinler diye Katar hanedanı tarafından 10 milyon euroluk bir bütçe tahsis edildi. Bu cömert hamlenin iki temel hedefi vardı. İlki elbette büyük oyunculara lige getirerek genç Katarlı futbolcuların onların engin deneyimlerinden faydalanmalarını sağlamak, ikincisi ise Birleşik Arap Emirlikleri ve Dubai modelindeki gibi, dünyanın yeni turizm ve iş merkezi olmaya oynayan ülkenin küresel ebatta reklamını yapmak. O zaman, eleğini çoktan astığı düşünülen yaşlı yıldızlara milyonlarca dolar saçmanın altında yatan mantıklı nedenler bulmakta

zorlanan ve bunu, altından çeşme yaptırmakla özdeş bir Arap hovardılığı olarak değerlendiren dünya kamuoyu, meselenin hiç de böyle olmadığını sonradan anlayacaktı.

2003 yazında Katar'a adeta yıldız yağdı. Romario, Franck Leboeuf, Josep Guardiola, Stefan Effenberg, Claudio Caniggia, Fernando Hierro, Gabriel Batistuta, Mario Basler... Hatta Fenerbahçe ile İnönü Stadi'nda oynanan karşılaşmada attığı gol sonrası yaptığı sportmenlik dışı hareket sonrası Beşiktaş'la ilişkisi kesilen Pascal Nouma. Ertesi yılsa Ronald de Boer, Marcel Desailly, Sonny Anderson, Taribo West ve Galatasaray'dan ayrılan Frank de Boer. Geride kalan sekiz yılda bu isimlere Juninho Pernambucano, Roque Junior, eski Beşiktaşlı Ricardinho, Marcelo Bordon, Emile Mpenza, Eric Djemba-Djemba gibileri eklendi. Katar'ın en üst futbol ligi olan Stars League, dünya futbolunda, taze yıldızlar için bir cazibe merkezi

olmaktan hâlâ çok uzak. Ancak son birkaç yıldır, bu sezon başı Galatasaray'dan Al-Sadd'a transfer olan Abdel Kader Keita örneğinde olduğu gibi, Avrupa'nın büyük liglerinde şu veya bu sebeple tutunamamış, sığınacak güvenli (eh biraz da kazançlı) bir liman arayan kariyerli oyunculara, otuzlu yaşlarının ikinci değil de ilk yarısında imza attırma konusunda Katar kulüplerinin hayli mesafe kat ettiği de gözden kaçmamalı. 12 şampiyonluk ve toplamda 42 kupa kazanmış, başkent Doha merkezli Al-Sadd, Katar futbol kulüplerinin en başarılısı. Onları 8 şampiyonlukla Qatar SC, 7 ile Al-Rayyan, Al-Gharaffa ve Al-Arabi izliyor. 12 takımlı Stars League'in diğer takımlarıysa Nouma'nın forma giydiği Al-Khor, Uli Stielike'nin çalıştırmakta olduğu Al Saiiliya, kadrosunda Aruna Dindane ve Bakari Koné'yı barındıran Lekhwia, Al-Wakrah, Al-Kharitiyath, Al-Ahly ve geçen sene Mario Melchiot'u kadrosuna katan Umm-Salal.

Son on yılda ülkeye gelen kaliteli yabancı futbolcuların Katar futboluna çok şeyler kattıkları şüphesiz. 2006 yılında organize ettikleri Asya Oyunları'nda futbolda şampiyonluğa ulaşmaları bunun en açık delili. Ayrıca, oyunlarda elde edilen bu sportif başarı bir yana, organizasyonun çok iyi kotarılması, Katar'ın uluslararası daha büyük bir turnuvarın altından kalkabileceği hakkında da önemli bir referans oldu. Yine de sadece bu hususlarla, 2 Aralık 2010 günü, Zürih'te açıklanan 2022 FIFA Dünya Kupası'na ev sahipliği yapma hakkının neden Katar'a verildiğini açıklamak mümkün değil. Şimdi de denklemin eksik parçalarını tamamlamak için biraz politikadan, biraz tarihten, biraz da ekonomiden yardım alalım.

Ülkenin tanıtımını sporla yapmak

1995 yılının Haziran ayı. Katar Emiri Halife bin Hamad Al Thani, İsviçre'nin Cenevre kentinde. Bu sırada, 1992 yılından beri ülke yönetiminde giderek daha aktif rol oynamaya başlayan, Katar'ın en büyük zenginlik kaynakları olan petrol ve doğalgazın işleme ve idaresinden sorumlu oğlu Hamad bin Halife, hanedanın desteğini alarak, kansız bir darbeye yönetime el koyuyor. Yeni emir, babasına göre daha yenilikçi. Londra'da askeri bir okuldan mezun ve iyi bir sporcu; özellikle dalış yapmaya bayılıyor. Uzun yıllar doğal enerji kaynaklarını yönettiği için, rezervlerini sonsuz olmadığını, ülkeyi yarınlara hazırlamak için bir dönüşüm gerçekleştirmesi gerektiğini biliyor. Çalışacak modeli bulmak için çok uzaklara gitmesi gerekmiyor. Komşu Birleşik Arap Emirlikleri'nin Dubai projesi, petrol sonrası aynı ışıltılı hayatı devam ettirebilmek için ideal çözüm. Yapılacak şey, başkent Doha'yı, süper lüks oteller, rezidanslar, alışveriş merkezleri, kişiye özel malikânelerle donatmak, bu sayede dünyanın en seçkin insanların burada yaşamaya ya da en azından tatil yapmaya ikna edebilmek. İşin inşaat kısmında herhangi bir problem yok, zira rezerv olarak, dünya genelinde doğalgazda 3, petrolde ise 14. sırada, 11 bin 586 kilometrekare yüzölçümüyle İstanbul'un yalnızca iki katı büyüklüğündeki Katar, altyapı çalışmalarını finanse etmek için gereken maddi kuvvete fazlasıyla sahip. Yalnız, böylesi bir yatırımın reklamını yapmak için gazetelere ilân vermekten çok daha fazlasını yapmanın elzem olduğu da açık. İşte burada devreye spor giriyor. 1993 yılından

beri oynanan erkekler tenis turnuvasına, 2001 yılında kadınlar turnuvası ekleniyor. 2008 yılında, kadınlar tenisinin üst federasyonu WTA'nın en büyük turnuvası "Sezon Sonu Şampiyonası" üç yıllığına Katar'ın oluyor. 2000'lerden beri her yıl, açıktan kendilerine ödenen milyonlarca dolarla birlikte Federer, Hingis, Sharapova gibi dünyanın en önemli tenisçileri Doha'ya gelip turnuva oynuyor. Katar futbolundaki 2003 çılgınlığının arkasında yatan da buydu işte. Her şey bir yana, Emir Hamad bin Halife, ancak sporun en büyük iki organizasyonunu ülkeye getirerek projenin tam anlamıyla başarıya ulaşabileceğini düşünüyordu ve Katar, hem 2022 FIFA Dünya Kupası'nı, hem de 2016 Yaz Olimpiyatları'nı düzenlemeye talip oldu. Doha, Olimpiyat için ilk turda Rio de Janeiro'dan daha yüksek puan almasına rağmen, Katarlıların organizasyonu Ekim ayında yapmak istemeleri sebebiyle IOC teklifi reddetti. 2020 için Doha yeniden aday oldu ve kazanmaya en yakın adaylar arasında gösteriliyor. Dünya Kupası serüveni ise çok daha ilginç ve karmaşık. Katar, reklam kampanyası için iki yıllık süreçte tam 26.5 milyon dolar harcadı. Ayrıca kampanya boyunca, daha önce Katar'da forma giyen ünlü isimlerden Guardiola ve Ronald de Boer gibilerle, Zidane yine milyonlar ödenerek Katar 2022 elçisi ilân edildi. Kararın açıklanmasından iki hafta önce, Doha'da Brezilya ve Arjantin Millî Takımlarının karşılaşması için Emir, iki ülke federasyonuna birer milyon dolarlık ödeme yaptı. Delegelelere rüşvet verildiği, Katar'ın oyları satın aldığı iddiaları da halen konuşulmakta. Öyle ki, son ana kadar kararını açıklamayan Arjantin Futbol Federasyonu Başkanı Julio Grondona'nın oyunu alabilmek için krizdeki federasyona Katar'ın tam 78 milyon dolarlık bir yardım yaptığı söyleniyor. Öyle veya böyle, 2022 Dünya Kupası artık Katar'ın. Katar bu şölen için tam 9 tane muhteşem stadyum

(Lusail, Halife International, Sports City, Education City, Al-Khor, Al-Shamal, Al-Wakrah, Umm-Salal, Doha Port) inşa edecek ve mevcut 3 stadını da (Al-Gharafa, Ahmed bin Ali, Qatar University) yenileyecek. Şu ana kadar basına sızan stadyum planları göz kamaştırıcı. Ancak, Dünya Kupası oynanırken, yani Haziran-Temmuz aylarında 40 dereceye varan sıcaklıklar en büyük tartışma konusu. Katar, ileri teknoloji kullanarak stat içi sıcaklığı 20 dereceye kadar düşürebileceğini taahhüt etti. Ayrıca kupa boyunca, ülkede alkol satışı ve kullanımıyla ilgili herhangi bir kısıtlama da söz konusu olmayacak. Maçlar 6 şehirde oynanacak ve 2022'ye kadar, metro sistemiyle bu 6 şehir birbirine bağlanacak. Böylelikle turnuvaya ev sahipliği yapan iki şehir arasında yolculuk etmek azami 1 saat sürecek. Katar'ın 2022 için yatırımının 5 milyar doları bulması bekleniyor. Bundan sonra Katar için geriye tek bir hedef kalıyor. 2022'ye kadar Millî Takım seviyesinde ciddi bir atılım yapmak. Bu sene organize ettikleri Asya Kupası, her anlamda onlar için bir kostümlü provaydı ve çeyrek final görerek iyi iş çıkardılar. Hatta çeyrek finalde, turnuvayı daha sonra şampiyon tamamlayacak Japonya'ya karşı iki kez öne geçmelerine rağmen 3-2 yenilerek çok daha fazlasının kapısından döndüler. Sonuç olarak, Dünya Kupası organize edecek ilk Arap ülkesi olan Katar'ın önünde uzun bir zaman, elinde geniş imkânlar ve koltuğunun altında da büyük hayaller var. Katar'ın futbola ne katacağını ise zaman gösterecek. Unutmadan, kaderin (ya da Katar'ın) bir cilvesi, 98'deki tüm o tantanadan 8 yıl sonra, bizim Sergio'nun selefi Jay Jay Okocha da Bolton Wanderers tarafından serbest bırakılmasının ardından Katar Ligi'nin yolunu tutmuştu.

En küçük Kartal

Muhammed Demirci

A takıma gitmek, her zaman televizyondan izlediğim oyuncularla kamp yapmak inanılmaz bir duyguydu. Zaten çoğu zaman etrafımı izleyerek geçirdim kampı, yeni şeyler öğrenmeye çalıştım. Örnek aldığım oyuncularla aynı ortamdaydım, benim için büyük bir şanstı.

Kendime Guti'yi örnek alıyorum. Aynı mevkide oynadığımız için antrenmanlarda hep onu izliyordum. O da kaptana bana yardımcı oldu zaten, benimle ilgilendi. Dil sorunumuz olmasaydı daha da çok ilgilenirdi.

Türkiye onu henüz 11 yaşında televizyon ekranlarında Maradonavarî hareketleriyle tanıdı. Hemen ardından da Barcelona'ya transferi gündeme geldi. Küçük omuzlarına yüklenen ağır şöhret yüküyle sendelesen de yıkılmadı. Ege Kupası'nda ilk yarısı 2-0 geride biten Danimarka maçının ikinci yarısında yaptığı hat-trick, onun oyunu çevirme gücü hakkında fikir veriyor. 16 yaşında Beşiktaş A takımının da formasını giymeyi başardı ve sahada kaldığı 50 dakikayı unutulmazları arasına yazdı. Genç oyuncu yaşadıklarını ve hayallerini TamSaha'yla paylaştı.

— Selim Şakarcan

▼Futbola nasıl başladın?

▲Amatör kulüplerden İstanbul Gençlerbirliği'nin futbol okulunda başladım. Daha sonra 2006 yılının Mart ayında Beşiktaş'a transfer oldum ve lisansım çıktı.

▼2006 yılında futboleverler seni televizyonlardaki görüntülerden tanıdı ve sonrasında Barcelona'ya transferin gündeme geldi. O günleri anlatır mısın?

▲Beşiktaş'ta oynarken, bilmiyorum yanlış mı oldu doğru mu oldu ama televizyonlara çıktım. Bence daha çok olumsuz etkisini gördüm. Nasıl çıktığımı da anlatayım; o zaman BJK TV ile Star TV aynı binadaydı. Star TV'nin spor sorumlusu beni görmüş BJK TV'de görmüş. Topla oynarken dikkatini çekmişim. Aynı akşam Telegol programına çıktım. Kulüpten veya

çevremden kimsenin bilgisi dâhilinde değildi. Küçük olduğum için olumsuz etkisini daha çok gördüm. Üzerimde bir baskı oluştu.

▼Baskı hissettiğini söyledin. Peki, 2006 sonrasındaki süreç nasıl gelişti?

▲Evet baskı hissettim. Çevremde bana destek olan insanlarla bu baskıyı üzerimden atmaya çalıştım. İlk sezonumda yani 2006 yılında, 1993 doğumlularla minik takımda oynadım. Diğer oyuncular benden iki yaş büyüktü ama buna rağmen sezon benim için çok iyi geçti. 2007 yılında da minik takımda oynadım. Aynı yıl Barcelona'ya denene gittim. Barcelona yetkilileri daha öncesinde beni takip etmiş ama canlı da izlemek istemişler. Orada kaldığım 10 gün bana çok şey kattı. 10 günün sonunda tek başıma gelmem

şartıyla beni almak istediler. Ama ailem tek başıma gitmemin uygun olmadığını düşündü. Ben de tabii ki bu karara saygı duydum ve Beşiktaş'ta devam ettim. Bu yıl da Beşiktaş'la 2013 yılına kadar profesyonel sözleşme imzaladım.

▼Barcelona'ya gittiğinde çok küçüktün ama hatırladığın, seni etkileyen bir hatıran var mı?

▲Bizi Barcelona ile Liverpool arasında oynanan Şampiyonlar

Muhammed Demirci kimdir?

3 Ocak 1995 Amasya, Gönücek doğumlu. Üç kardeşin en küçüğü. Ailesinde hatta sülalesinde kendisinden başka sporla ilgili birisi yok. Gaziosmanpaşa Plevne Lisesi 10. sınıf öğrencisi.

Ligi maçına götürmüşlerdi. Barcelona dört senedir yenilmiyormuş ama o maçta Liverpool'a 2-1 yenilmişlerdi (gülüyor).

▼Millî formayı ilk olarak ne zaman giymiş ve neler hissetmiştin?

▲Millî formayı ilk defa Lüleburgaz'da oynanan Rusya maçında giymiştim. Çok heyecanlıydım, duygulanmıştım. Futbola başladıktan sonraki hayallerimden biri gerçekleştiği için çok mutlu olmuştum. Bir de golle başlamam mutluluğumu daha da arttırmıştı. Bu güzel duyguyu tüm futbolcu arkadaşlarımla yaşamamı isterim.

▼Manisa'da düzenlenen Ege Kupası sizin için nasıl geçti?

▲Bizim için ilk önemli turnuveydi. İyi başladık, iyi maçlar çıkardık ve finale kaldık.

Şampiyon olmak isterdik ama rakibimiz Fransa bizden daha iyi oynadı. Bize üstünlük sağladılar ve ikinci olduk. İlk turnuva tecrübemize rağmen bizim için iyi geçtiğini düşünüyorum.

▼Ege Kupası'ndaki Danimarka maçının ikinci yarısında çok iyi bir geri dönüş oldu. U16 Millî Takımımız 2-0 geriden gelip 4-2'lik üstünlüğü yakaladı. Hat-trick yaptığın bu maçın hikayesini anlatır mısın?

▲Danimarka maçı turnuvadaki ilk maçımızdı. Maçın ilk yarısında biraz uyum sorunu yaşadık. İkinci yarıda hocamızın bize söylediklerini tamına yerine getirdik. Takım olarak çok hızlı başladık ikinci yarıya, kazanacağımıza çok inandık. Kimin gol atacağı önemli değildi. Çok pozisyona giriyorduk. Benim attığım gol şansımızı döndürdü. İkinci golü

penaltıdan attım ama penaltıyı arkadaşımız yaptırdı. Tek başıma gol atmadım. 3-2 öne geçtiğimiz golü de ben attım ama takımca sevindik. Pozisyonu kalecimiz başlattı ve pası bir arkadaşım verdi. Maçın son dakikasında da Hasan Karakaş arkadaşımız dördüncü golü attı ve son noktayı koydu. Sonuçta maçı hep birlikte kazandık, tüm takım ve teknik ekip. Bu maçtan sonra takım olarak özgüvenimizi kazandık ve daha iyi maçlar çıkardık.

▼Kariyerinde daha önce hat-trick var mıydı?

▲Bu kadar önemlisi yoktu. Geriden geldiğimiz bir maç ve millî maç olması çok önemli.

▼Gelecek sene U17 Millî Takımında oynayacaksın ve UEFA'nın resmi maçları başlayacak. Ön eleme turundaki rakipleriniz de İskoçya, San

Marino ve Makedonya. Gelecek sene için neler söylemek istersin?

▲Takım olarak her gün üstüne koyarak gidiyoruz. Millî Takım'da hocalarımız bize çok yardımcı oluyor. Her gün yeni şeyler öğreniyoruz. Gelecek sene daha iyi olacağımızı düşünüyorum. Fizikimiz daha da gelişecek. Bizim için rakip önemli değil, her maçımıza aynı ciddiyetle hazırlanıyoruz. Abdullah Hocamız bize her zaman, "Tavla oynarken bile kazanmak için oynayacaksınız" diyor. Biz de her maçımıza kazanmak için çıkıyoruz. Seneye bence çok daha iyi olacağız. Avrupa Şampiyonası bizler için çok önemli bir tecrübe, inşallah elemeleri geçip finallere katılırız.

▼Yaşın ilerledikçe basın ilgi yeniden artıyor. Bu sene devre arasında Beşiktaş A takımı ile kampa gittin. Takımdaki büyüklerinle ve dünyaca ünlü yıldızlarla kamp yaptın. Burada neler hissettin?

▲A takıma gitmek, her zaman televizyondan izlediğim oyuncularla kamp yapmak inanılmaz bir duyguydu, anlatmak çok zor. İnşallah hayal eden her genç futbolcu

Türkiye Kupası maçında A takım formasını giydim ve tabii ki çok heyecanlandım, bir o kadar da mutlu oldum. Unutulmaz bir gündü, unutulmaz bir 50 dakikaydı. Hayatımda geçirdiğim en güzel 50 dakikaydı. İnşallah A Millî Takım formasını da giyerim en kısa zamanda.

Beşiktaş'ta kaptan olmak ve bugüne kadar kaldırılmamış kupalar kaldırmak istiyorum. Millî Takım'la da Avrupa Şampiyonaları ve Dünya Kupaları oynamak istiyorum. Bir de her genç futbolcunun Avrupa hayalı vardır. Benim de hayalim Barcelona'da oynamak.

En çok arkadaşlarımla otururken bana özel ilgi gösterilmesinden rahatsızım. İlgi görmek tabii ki beni mutlu ediyor ama arkadaşlarımla otururken olmasından rahatsızlık duyuyorum. Arkadaşlarım beni tanıyor, yanlış anlamazlar ama çevredeki insanlar benim hakkımda olumsuz düşünebilir.

yaşar bu duyguyu. Zaten çoğu zaman etrafımı izleyerek geçirdim kampı, yeni şeyler öğrenmeye çalıştım. Örnek aldığım oyuncularla aynı ortamdaydım, benim için büyük bir şans. Kamp çok güzeldi ama bir gün hasta olduğum için iki antrenman kaçırdım. O gün çok üzülmuştüm. **▼“Örnek aldığım oyuncular” dedin. Kimleri örnek alıyorsun?**

▲Guti’yi örnek alıyorum. Aynı mevkide oynadığımız için antrenmanlarda hep onu izliyordum. O da bana yardımcı oldu zaten, benimle ilgilendi. Dil sorunumuz olmasaydı daha da çok ilgilenirdi.

▼**Gaziantep Büyükşehir Belediyespor’la oynanan Ziraat Türkiye Kupası çeyrek final ikinci maçında A takım kadrosuna alındın ve 16 yaşında Beşiktaş formasını giydin. O günü anlatır mısın?**

▲Tabii ki çok heyecanlandım, bir o kadar da mutlu oldum. Unutulmaz bir gündü, unutulmaz bir 50 dakikaydı. Hayatımda geçirdiğim en güzel 50 dakikaydı. İnşallah A Millî Takım formasını da giyerim en kısa zamanda.

▼**Genç oyuncuların her zaman A takımında oynamaya hayali vardır. Bu sene dünyaca ünlü yıldızların Beşiktaş’ta oynamaları sizi daha çok motive ediyor mu?**

▲Tabii ki, A takım kadromuzun bu kadar iyi olması ve bu yıldızlarla aynı takımında oynamaya düşüncesi motivasyonumuzu artırıyor.

▼**Günümüzde, Türk futbolunun en önemli yıldız adaylarından birisin. Beşiktaş taraftarlarına neler söylemek istersin? Hedeflerin neler?**

▲İlk hedefim Beşiktaş A takımında ve A Millî Takım’da uzun yıllar forma giymek. Beşiktaş’ta kaptan olmak ve bugüne kadar kaldırılmamış kupalar kaldırmak istiyorum. Millî Takım’la da Avrupa Şampiyonaları ve Dünya Kupaları oynamak istiyorum. Bir de her genç futbolcunun Avrupa hayali vardır. Benim de hayalim Barcelona’da oynamak.

▼**Ben de Barcelona’ya soracaktım. Barcelona’nın oyunuyla ilgili ne düşünüyorsun?**

▲Söylenecek pek bir şey yok bence, oynuyorlar. Futbol oynuyorlar. Futbolun tanımı o bence.

▼**Baskıdan bahsetmiştik, bugünlerde yine üzerinde bir baskı hissediyor musun?**

▲Bugünlerde baskı yavaş yavaş azalıyor. Ben en çok arkadaşlarımla otururken bana

özel ilgi gösterilmesinden rahatsızım. Bana ilgi gösterilmesi ve fotoğraf çekilmek istenmesi tabii ki beni mutlu ediyor ama arkadaşlarımla otururken olmasından rahatsızlık duyuyorum. Arkadaşlarımla olsa daha çok mutlu olurum. Arkadaşlarım beni tanıyor, yanlış anlamazlar ama çevredeki insanlar benim hakkımda olumsuz düşünebilir.

▼**Yaşın itibarıyla gelişim sürecinde olan bir oyuncusun. Sence eksik yönlerin var mı? Hangi yönlerinin üzerinde daha çok çalışman gerektiğini düşünüyorsun?**

▲Bence yüzde yüz iyi olduğum bir yönüm yok. Her gün üstüne koymalıyım ve en iyi yönümü bile geliştirmeliyim. Ben de bunun için çalışıyorum. Eksik yönüm saymakla bitmez, çünkü daha yolun başındayım. Hocalarımdan ve arkadaşlarımdan her geçen gün bir şeyler öğreniyorum. Herkesin iyi olduğu bir yönü vardır ve el elden üstündür. Her şeyin günden güne daha iyi olacağını düşünüyorum.

▼**Antrenörlerinin sana geliştirmen gereken yönlerinle ilgili söyledikleri var mı? Mesela iki ayağını da iyi kullanıyor musun?**

▲İki ayağımı da kullanıyorum

ama tabii ki sağ ayağım sol kadar iyi değil. Sağ ayağımı geliştirmem gerekiyor. Geliştirmeye de çalışıyorum. Bunun yanında bir de dayanıklılığımı arttırmak için çalışmalar yapıyorum. Sonuçta beklentiler büyük olduğu için çok çalışmam gerektiğini biliyorum. **▼Unutamadığım maç veya golün var mı?**

▲Unutamadığım maçım bu sene Ege Kupası’nda oynadığımız Danimarka maçı. İlk yarıyı 2-0 mağlup bitirmiştik, ikinci yarıda 4 gol attık ve 4-2 kazandık. İlk 3 golü ben atmıştım. Takım olarak ikinci yarıda çok iyi oynamıştık. Unutamadığım golüm

ise Galatasaray maçında Millî Takım’dan arkadaşım Yunus Emre’ye orta sahadan attığım gol (gülüyor). **▼Futbol dışında neler yapıyorsun?**

▲Futbol dışında, idmanlardan sonra okula gidiyorum. Diğer zamanlarımı genellikle tesislerde geçiriyorum.

▼**Kendini geliştirdiğin yabancı dil gibi konular var mı? Mesela Millî Takım kamplarında İngilizce dersleri veriliyor. Ege Kupası kampında dersinize girmiştim ve İngilizcenin iyi olduğunu gördüm.**

▲Evet, okuldaki derslerin dışında da İngilizce dersi alıyorum. Bu yüzden Millî Takım’daki İngilizce dersleri daha rahat geçiyor benim için. Orada öğrendiklerimin de çok faydasını görüyorum. Millî Takım kamplarında öğretilen her şey kendimizi geliştirmemize adına çok önemli. Sadece İngilizce dersleri değil. Her kampımızda mentör de bulunuyor. Futbol eğitimimizin dışında, kişisel gelişimimiz adına bu da çok önemli. Düşüncelerimizi ve konuşmamızı daha da olgunlaştırmamızı sağlıyor. Millî Takım’da her anımızı değerlendirmemiz gerektiğini düşünüyorum. Kamplarımız dolu dolu geçiyor.

Futsal Millî Takımımız tarihinde ilk kez Avrupa Şampiyonası finallerinde

Salonda tarih yazıldı

Ülkemizde yeni yeni filizlenen futsalda Millî Takım’ın öncü rolü sürüyor. Futsal Millî Takımımız, Ukrayna’daki ikinci ön eleme turunda, Avrupa sıralamasında kendisinden önde yer alan Ukrayna, Belçika ve Macaristan’ın arasında grup ikincisi olarak Euro 2012 finallerine katılmaya hak kazandı. Türkiye, ön eleme turundan gelerek finallere katılma hakkını elde eden ilk takım unvanını da elde etti.

2006 yılında Futsal Millî Takımı ilk kurulduğunda bir hayaldi Avrupa Şampiyonası finallerine katılabilmek. Ama o hayal 2012’de Zagreb’de gerçek olacak. Futsal Millî Takımı ilk resmi maçını 2007 yılında yine bir Avrupa Şampiyonası elemelerinde oynamış, o maçta Arnavutluk’u 6-3 mağlup etmişti. Daha sonraki maçlarda da yenilgi görmeyen Futsal Millî Takımı, katıldığı ilk elemelerde bir üst tura çıkmayı başardı. O yıl finallere gitme hakkını elde edemese de ilerisi için olumlu bir adım atıldı. Sonraki yıllarda Türkiye’de futsal gelişmeye başladı, Millî Takım da tecrübe kazanmaya... Hem resmi hem özel pek çok turnuvada mücadele eden Millî Takım en büyük başarılarından birini 2010 yılında İngiltere’de katıldığı özel turnuvada şampiyon olarak aldı. Futsal Millî Takımı tarihindeki en büyük başarısını bu yıl elde etti. Oynadığı iki ön eleme turunu da başarıyla geçerek tarihinde ilk kez Futsal Euro 2012’ye katılmaya hak kazandı.

Ömer Kaner’in Teknik Direktörlüğünü yaptığı Futsal Millî Takımı, Avrupa Şampiyonası elemelerine Serhat Çiçek, Murat Duman, Mustafa Şen, Hüseyin Yıldız, Cuma Aziz Sağlam, Gökhan Yılmaz, Şakir Bozlar, Altan

Aksoy, Cihan Özcan, Kenan Köseoğlu, Yasin Erdal, Mahmut Akbaş, Mustafa Kurtay, Cem Keskin, Hakkı İsmet Şimşek, Evren NuriTurhan, Ersin Uğur Canoğlu, Nedim Burak Yıldırım’dan oluşan kadrosuyla katıldı. İzmir’de oynanan ön eleme turunda rakiplerimiz Karadağ, Moldova ve İsviçre’ydi. Türkiye ilk maçta Karadağ’ı 5-1 yenerek elemelere galibiyetle başladı. İkinci maç Millî Takımımız için büyük bir şok oldu. Turnuvanın tecrübesiz ekiplerinden İsviçre’ye sürpriz bir şekilde 3-2 yenilen Millî Takım, umutlarını son maça bıraktı. Tüm takımların aynı puana sahip olduğu C Grubu’nda her şey son maçla belli oldu. Son maçta seyircilerin desteğini arkasına alan Millî Takım, çekişmeli geçen karşılaşmayı son dakikalarda gelen iki golle 4-2 kazandı. Gruptaki son maçı Karadağ’ın kazanmasıyla takımımız grubu birinci sırada bitirerek bir üst tura çıktı. Ukrayna’da oynanan ikinci ön elemelerde ise Millî Takımımız, Avrupa sıralamasında kendisinden üst sıralarda bulunan Ukrayna, Belçika ve Macaristan’la karşılaştı. Yine ön

eleme turundakine benzer bir senaryo yaşanıyor. İlk maçında Avrupa sıralamasında 9. basamakta bulunan rakibi Macaristan’ı 3-2 yenmeyi başardı futsalcılar. Ancak ikinci maçta ev sahibi Ukrayna karşısında farklı bir mağlubiyet alınıyordu. 12-2 biten Ukrayna maçının ardından oyuncuların toparlanması ve tur için son karşılaşmaya asılması gerekiyordu. Başarı için kenetlenen oyuncular, Belçika maçında inanılmazı gerçekleştirdi. Son dakikaya 2-1 önde giren Futsal Millî Takımı’nı, Belçika’nın attığı sürpriz gol sarıya da yıkamadı. Takımın en golcü ismi kaptan Cihan Yılmaz son saniyelerde bir kez daha sahneye çıktı ve onun attığı golle maç 3-2 tamamlandı. Bu sonuçla Millî Takım grubunu tamamladı ve en iyi 5 ikinci arasına ismini yazdırarak final biletini aldı. Böylelikle ilk kez ön eleme turundan gelen bir takım finallere gitmeye hak kazanmış oldu. Futsal Millî Takım Teknik Direktörü Ömer Kaner, “Hem İzmir’de hem Ukrayna’da çok iyi bir mücadele ortaya koyduk. İkinci eleme turunda Avrupa sıralamasında bizden üstte olan takımlarla mücadele ettik. Grubumuzda ilk maçımızı Avrupa sıralamasında ilk 10’da olan Macaristan’la oynadık ve kazandık. İkinci maçımızda Ukrayna’ya 12-2 gibi farklı bir skorla yenildik. Bu mağlubiyet sonrasında bugünkü maça motive olmamız daha da zorlu ve son maçlar öncesinde gruptaki tüm takımların şansı devam ediyordu. Ancak oyuncularımız aslanlar gibi mücadele etti ve Belçika’yı da yenmeyi başardı. Avrupa sıralamasında ilk 15’te olan takımlar karşısında grubu ikinci sırada tamamlayarak Avrupa Şampiyonası finallerine katılmaya hak kazanan oyuncularımı, bu büyük başarılarından dolayı tebrik ediyorum” diye konuştu. Futsal Euro 2012 finalleri Şubat ayında Hırvatistan’ın Zagreb şehrinde yapılacak. Finallere ev sahibi Hırvatistan’ın yanı sıra, eleme turu maçları sonunda gruplarını birinci sırada tamamlayan İspanya, Rusya, Portekiz, Çek Cumhuriyeti, Ukrayna, İtalya ile tüm grupların en iyi 5 ikincisi Azerbaycan, Sırbistan, Romanya, Türkiye ve Slovenya katılacak. Futsal Euro 2012 grupları 9 Eylül’de çekilecek kurayla belirlenecek. Katılan takımlar 4 takımdan oluşan 3 ayrı torbada kuraya girecek. İlk torbada ev sahibi Hırvatistan ve son şampiyon İspanya’nın yanı sıra İtalya ve Portekiz yer alıyor. İkinci torbada Rusya, Çek Cumhuriyeti, Ukrayna ve Sırbistan bulunuyor. Türkiye ise Romanya, Slovenya ve Azerbaycan ile birlikte son torbadan kura çekimine katılacak.

Yıldız kâşifi

Futbol kulüplerindeki sportif direktörler ne iş yapar? Hangi konulara müdahale yetkisi vardır? Özellikle bu durum, sportif direktörün varlığıyla birlikte oldukça fazla sorgulanır oldu ülkemizde. İşte Frank Arnesen de dünyadaki mevcut sportif direktörlerden biri. Ama o hiç kuşku yok ki muadillerinden oldukça farklı. Bugüne kadar birçok yıldız genç yaşta keşfedip dünya futboluna kazandıran Danimarkalı eski futbolcu, PSV ve Chelsea'deki başarılarla dolu kariyerini Hamburg'da sürdürecektir.

Aydın Güvenir

Dilerseniz Frank Arnesen'in sportif direktörlük kariyerine bakmadan önce futbolcuyken neler yaptıklarına bir göz atalım. 30 Eylül 1956'da Kopenhag'ta doğan Arnesen, 19 yaşındayken futbola başladığı takım olan Fremad Amager'den Ajax'a transfer oldu. Çocukluk arkadaşı ve daha sonraları beraber önemli başarılar imza atacakları Soren Lerby ile birlikte Hollanda macerasına başlayan Danimarkalı, kısa süre sonra genç yaşına rağmen forma şansı yakaladı. Henüz 21 yaşındayken de ilk kez Danimarka A Millî Takımı'na yükselmeyi başardı. Hücumaya yönelik orta saha olarak görev yapan Arnesen, Ajax'ta tam 6 sezon geçirdi ve bu dönemde

3 Hollanda Şampiyonluğu, 1 Hollanda Kupası kaldırıırken 75 gole imza attı. 1981-82 sezonundan itibaren kariyerini İspanya'da sürdürmeye karar veren Danimarkalı, Valencia'da pek de başarılı geçmeyen iki sezondan sonra, Belçika'nın Anderlecht takımına transfer

Hiddink. Bu parlak üç sezondan sonra 32 yaşına gelen Danimarkalı, kariyerine zirvede son verdi. Arnesen'in 1977-1987 yılları arasında taşıdığı Danimarka Millî Takımı formasıyla 52 maçta 14 gol kaydettiğini de hatırlatalım.

Av mevsimi başlıyor

Gelelim bu yazıyı yazmamızın asıl nedenine. Kuşkusuz çok başarılı bir futbolcu olsa da Arnesen'i asıl değerli kılan oyunculuk kariyerinden sonra yaptıkları. Jübilesinden 3 sene sonra 1991'de efsane teknik adam Bobby Robson'ın yanında PSV'de antrenör olarak göreve başlayan

oldu. Burada da 2 sezon forma giydikten sonra kariyerinin en güzel günlerini geçirdiği Hollanda'ya döndü. Valencia ve Anderlecht'teki 4 sezonda 28 gol kaydedebilen Arnesen, kendisini var eden Ajax'ın ezeli rakibi PSV'ye transfer olduğunda eski taraftarlarından oldukça tepki görmüştü. Ancak bu tepkiler onun PSV ile geçirdiği 3 altın sezonun gölgesinde kalacaktı. Bu 3 sezonda 3 lig, 1 de kupa şampiyonluğu kazanan PSV, 1988'de elde ettiği Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası ile de tarihi bir zafere imza attı. Bu dönemde Arnesen'in yanı sıra vatandaşları Jan Heintze, Soren Lerby, Ivan Nielsen ile Hollandalı

Ronald Koeman ve Belçikalı Eric Gerets gibi oyuncuların yükünü çektiği PSV'nin başında çok tanınmış bir isim vardı; Guus

Arnesen, 1994'te bu görevinden ayrılıp Eindhoven ekibinin genel menajerliğini devraldı. İşte bu değişiklik, onun dünya futboluna sunduğu yıldızlar serisinin de başlangıcıydı. Takımı için yurtiçi ve yurtdışında oyuncu arayışına giren Danimarkalının ağına takılan oyuncular, ileriki yıllarda dünya futboluna damga vurdu. Peki bu isimler kimlerdi? Mesela Cruzeiro'dan alındığında henüz 17 yaşında olan Brezilyalı Ronaldo'dan başlayalım. Arnesen, PSV'de genel menajerliğe geldiği ilk sezon Cruzeiro'nun bu ele avuca sığmaz forvetini hemen keşfedip, Hollanda ekibine kazandırdı. Bu tarihten sonra da Avrupa futbolu Ronaldo'nun sürati ve gol yeteneğini büyük bir hayranlıkla izlemişti. 2 sezon oynadığı PSV formasıyla 42 gol atan Ronaldo da 1996-97 sezonunun başında 17 milyon dolar gibi o döneme göre rekor bir ücretle Barcelona'nın yolunu tutmuş ve kulübünün kasasını doldurmuştu. Danimarkalının bu dönemde Eidur Gudjohnsen'i de keşfettiğini ancak sakatlıklardan dolayı kulübün izlencilerden yararlanamayarak bir süre sonra serbest bıraktığını, daha sonra da yıldız oyuncunun Bolton, Chelsea ve Barcelona formlarını başarıyla terlettiğini ekleyelim. Arnesen'in dürbününe takılan bir diğer isim de Jaap Stam'dı o dönemde. Yaşı 24 olmasına karşın Cambuur ve Willem II takımlarında oynarken umut ışığı görmüştü onda. Nitekim 1996-97 sezonu başından itibaren PSV formasını giymeye başlayan Hollandalı stoper de aynı sezon takımının şampiyonluğunda büyük rol oynayıp Hollanda'da yılın oyuncusu seçilerek onun haksız çıkarmadı. Bir sezon daha PSV'de kalan Stam, ertesi sezon İngiliz devri Manchester United'a 10.6

milyon pound karşılığında transfer olduğunda, "futbol tarihinin en pahalı defans oyuncusu" ve "Hollanda tarihinin en pahalı oyuncusu" unvanlarını ele geçiriyordu. Ronaldo'nun gidişinden sonra hücumda bir hayli sıkıntı yaşayan PSV'nin, yeni bir golcüyü ihtiyacı vardı. Arnesen, bu ismi de bulmakta gecikmedi. Heerenveen'den Eindhoven ekibine katılan 22 yaşındaki Van Nistelrooy, inanılmaz son vuruş yeteneğiyle geldiği sezon 34, akabinde de 29 golle Hollanda Ligi Gol Krallığı'nı elde etti. O yıllarda Heerenveen takımı tarafından denenen oğlunun, Hollandalı golcünün Kırmızı Şeytanlara alınması için kendisine yalvardığını söyleyen Alex Ferguson da 19 milyon pound karşılığında Nistelrooy'u ManU'ya transfer etti. 2000'li yılların başında futbolun değişen oyun yapısından artık kanat oyuncuları çok önemli bir rol oynuyordu. Hızlı, teknik, güçlü ve golcü kanat oyuncularına sahip takımlar, diğer takımlara göre bir gömlek üstün hale geliyordu. Arnesen de takımına bu yetenekleri bulmaktan geri durmadı. Groningen'den 22 yaşındayken alınan Arjen Robben, ilk sezonunda 12 gol atarak Mateja Kezman'la birlikte PSV'yi şampiyonluğa taşıyor ve en umut vaat eden oyuncu unvanına da sahip oluyordu. Türk seyircilerin de bir devre arası kampında PSV'nin Fenerbahçe ile Antalya'da oynadığı maçta izleme şansı bulduğu ve hayran kaldığı uçan Hollandalı, 2004-05 sezonundan itibaren 12 milyon pound karşılığında Chelsea'de forma giymeye başladı. Daha sonra yine Manchester'in yolunu tutacak, Japon Ligi'nden transfer Güney Koreli Ji Sung Park ise bir diğer kanat oyuncusu olarak PSV'de

parlıyordu. Böylece Arnesen, PSV'de genel menajer olarak görev yaptığı 10 yıl içerisinde dünya futboluna eşsiz yıldızlar sunmakla kalmıyor, aynı zamanda takımına da sadece 4 oyuncu için yaklaşık 55 milyon pound gibi önemli miktarda para kazandırıyor.

8 milyon poundluk tazminatla Chelsea'de!

Danimarkalı yetenek avcısının zamanında keşfettiği yıldızlar İngiliz devletleri tarafından kapışılıyordu adeta. İngilizler de bu durumun farkındaydı. Artık Arnesen'in bu yıldızları kendileri için bulmasını istiyorlardı. Tottenham, Mayıs 2004'te bir teklif yaptı, Arnesen de kabul edip Fransız Jacques Santini'nin çalıştırdığı takımın transferlerinden ve oyuncu izleme komitesinden sorumlu isim olarak görevine başladı. Ancak Santini'nin birkaç ay sonra görevinden ayrılması üzerine, o koltuğa oturan Martin Jol'un yardımcılığına getirildi Danimarkalı. 2004-2005 sezonu bitmişti ve Roman Abramovich'in kulübü satın almasından sonra Chelsea yeni bir oluşum içindeydi. Robben transferinde önemli rol oynamış ve PSV'de kendisiyle aynı dönemde görev yapmış Piet de Visser kulübe yeni yetenekler bulması için transfer edilmişti. Aynı zamanda Abramovich'in oldukça yakın arkadaşı olan De Visser de Rus iş adamına PSV'deki keşiflerine şahit olduğu Arnesen'i önerdi. Tottenham'la olaylı bir anlaşma sonunda yaklaşık 8 milyon pound tazminat karşılığında Arnesen de Chelsea'nin yolunu tuttu. Birçok futbolcunun maliyetinden daha fazla olan transferi sonunda Chelsea'ye katılan Arnesen, hemen kulübün oyuncu izleme komitesinin başına getirildi. O da çok geçmeden John Obi Mikel ve Salomon Kalou gibi isimleri mavi-beyazlı ekibe kazandırmayı başardı. Ancak Arnesen'in karşısında bu defa ciddi bir engel vardı; Jose Mourinho. Her zaman tek adam olmayı isteyen Portekizli, onun oyuncu seçimlerini eleştiriyordu. Öyle ki, Arnesen'in PSV'den

alınmasını sağladığı Alex'in takım için yetersiz olduğunu savunup, Hollandalı Khalid Boulahrouz'a savunmada görev veriyordu. Aslında asıl problem Arnesen'in hücumaya dayalı, Mourinho'nun ise daha çok savunma ağırlıklı oyunu tercih etmesinden kaynaklanıyordu. Bu karışıklık İngiliz spor yazarları tarafından "Bir Arnesen'in, bir Mourinho'nun istediği oyuncu alınıyor, böylece ikisinin de gönüllü oluyor" şeklinde yorumlanıyordu. Danimarkalının tek görevi kulübe oyuncu bulmak değildi. Aynı zamanda Londra ekibinin altyapısından da o sorumluydu. Altyapıdaki gençlik akademisinin tüm yapılanmasını o sağlıyor, A takıma oyuncu hazırlayan bu akademinin yelpazesini genişletmeye çalışıyordu. Ancak durum Hollanda'da yaşadıklarından biraz daha farklıydı bu sefer. Çünkü herkesin bildiği üzere özellikle Ajax ve PSV takımlarının başını çektiği Hollanda kulüplerinde ucuzca oyuncu bulup, yetiştirip, pahalıya satma stratejisi Chelsea'de doğal olarak hiç yoktu. Bu yüzden gençlik akademisi onun sayesinde ne kadar yapılsa da kulüp yıldızları yüksek ücretler karşılığında transfer etmeyi tercih ettiği için Danimarkalının döneminde bu akademiden A takımında düzenli oynayan hiçbir futbolcu çıkamadı.

Yeni ülke, yeni heyecan

Son 2 sezondur Ancelotti'nin teknik direktörlüğe gelişiyle yavaş yavaş bu durum değişmeye başlasa da Kasım 2010'da Arnesen, yeni bir heyecan aradığını, o yüzden sezon sonunda bitecek olan sözleşmesini uzatmayacağını açıkladı. Geçtiğimiz Şubat ayında da Deloitte Para Ligi'nde 146.2 milyon euro bütçesi ile geliri en yüksek 13. takım olan, ancak son yıllarda bunu sportif başarıya dönemeyen Almanya'nın Hamburg ekibiyle 3 seneliğine anlaşacağını açıkladı. Chelsea'de devam etmeyeceğini açıkladıktan sonra kendisiyle Manchester City ve

Aston Villa da ilgilendi ancak o belki de PSV'deki oyuncu alma ve yetiştirme stratejisini İngiltere'de bulamayacağını düşündüğü için

Alman ekibini tercih etti. Hamburg Başkanı Ernst-Otto Rieckhoff'un sene başına 2 milyon euro ödeyeceği ve yeni sezonda görevine başlayacak olan Danimarkalı yıldız kâşifi, Chelsea'nin oyuncu izleme ekibinin şefi Lee Congerton'u da yanına getirerek ekibini oluşturmaya başladı. Sezon sonunda aralarında millî oyuncumuz Tunay Torun'un da bulunduğu birçok futbolcunun sözleşmesinin sona ereceği takımında yeni bir yapılmaya gitmek için şimdiden çalışmalara başladı bile. Öncelikle sözleşmesi biten bu oyuncuların genç ve umut vaat edenleri takımında kalmaya ikna etmeye çalışacak olan Danimarkalı, Chelsea'ye aldıracağı Salomon Kalou, Gladbachlı Marco Reus ve Nürnberg'in Türk oyuncusu İlkay Gündoğan'a da şimdiden kancayı taktı. Geçtiğimiz günlerde aldığı başarısız sonuçlardan dolayı Armin Veh'i gönderen Hamburg'da Arnesen'in yeni sezonda hangi teknik adamla çalışacağı merakla bekleniyor. Ancak o, son 3 yılda 3 farklı sportif direktörle çalışan ve bu konuda büyük bir istikrarsızlık yaşayan Hamburg'a öncelikle tıpkı PSV'de olduğu gibi yeni yıldızlar kazandırmayı hedefliyor. Sonra da takımın en son 1982-83 sezonunda kazandığı Bundesliga

şampiyonluğunu almasına ve Avrupa'da söz sahibi olmasına katkı yapmak istiyor. Burada Chelsea'de bulamadığı PSV ortamını bulması da mümkün gibi gözüküyor. O yüzden önümüzdeki yıllarda Hamburg'a ve kulübün oynattığı genç oyunculara ayrı bir dikkatle bakmak gerekiyor. Sözü bitirmeden Danimarkalı'nın Chelsea'de

yaptıkları için son bir paragraf açmakta fayda var. Çalıştığı 6 yıl boyunca A takıma genç oyuncu kazandıramadığı için çok eleştirilse de futbol kamuoyu bu durumun biraz da Chelsea'nin transfer politikasından kaynaklandığını biliyordu. O da bu eleştirilere karşılık Londra ekibinden ayrılmadan önce kendisini ve yaptıklarını şöyle savunmuştu: "Bu kulübe 6 yıl önce geldiğimde kulübün altyapısında bulunan yaklaşık 20 oyuncudan kendi ülkelerinin millî takımlarında oynayan sadece 6 kişi vardı. Şimdi ise millî takımda oynamayan sadece 6 altyapı oyuncumuz var. Onlar şimdi yavaş yavaş büyüyor. İleride A takıma yükseldikleri zaman neler yaptıklarını hep birlikte göreceğiz." Nitekim geçen sene Chelsea'nin 1961'den bu yana ilk defa FA Gençlik Kupası'nı müzesine götürmesi de onun bu söylediklerini bir anlamda haklı çıkarır nitelikte. Bu kupada ön plana çıkan ve bu sene A takım kadrosuna da zaman zaman girmeyi başaran 18 yaşındaki orta saha oyuncusu Josh McEachran'ın yeni Lampard olacağı söyleniyor. Ayrıca Türk oyuncu Gökhan Töre'nin yanı sıra Gael Kakuta, Patrick van Aanholt, Jack Cork, Michael Mancienne, Nemanja Matic, Jeffrey Bruma gibi isimlerin de oldukça başarılı olacağını düşünüyor Arnesen. Yani, eğer Chelsea önümüzdeki yıllarda astronomik ücretlere transfer yapmayı bir kenara bırakıp altyapısındaki oyunculara daha çok şans vermeyi başarsa, Hamburg'da olsa bile Danimarkalı yıldız kâşifinin adından Stamford Bridge'de başarıyla bahsedilmesi çok büyük bir ihtimal.

Roberto Carlos'un veliahdı

Carlos bana salata hazırladı!

Roberto Carlos'la güzel bir anım var. Almanya'da hazırlık kampındaydık. Bir gün maç yemeğinde salata alıyordum. O da yanımdaydı ve benim salataya maç günü koymamam gereken şeyler koyduğumu gördü. Beni uyardı ve salatayı kendi elleriyle yaptı. Daha 16 yaşında olduğum için, maç günü ne yememem gerektiğini çok iyi biliyordum. Bir de Carlos Fenerbahçe'den ayrılırken verdiği bir röportajda benim hakkımda müthiş bir açıklama yapmıştı. Ben de gazetelerden okumuş ve çok mutlu olmuştum. Fenerbahçe'de sol bek mevkiinde Andre Santos ve Vederson varken, "Genç Onur'a daha çok güveniyorum" demesi beni çok onurlandırmıştı.

Onur Karakabak

Onur Karakabak kimdir?

8 Nisan 1992 Zonguldak doğumlu. Babası Zonguldak'ta kağıt fabrikasındaki Selülöz-İş Sendikası'nın başkanı. Annesi ev hanımı. 15 yaşında lise öğrencisi kız kardeşi basketbol oynuyor. Sakaryaspor altyapısında yetişti, 16 yaşında Fenerbahçe'ye transfer oldu. Bu sezon Manisaspor'da top koşturuyor.

16 yaşında Sakaryaspor'dan direkt Fenerbahçe'nin A takımına transfer oldu. Fenerbahçe'nin efsane sol beki Roberto Carlos sarı-lâcivertli takımdan ayrılırken, vâris olarak onu gösterdi. U17 Millî Takımıyla Avrupa Şampiyonası ve Dünya Kupası finallerinde oynadı. Yaşadığı sakatlıklar nedeniyle kariyeri biraz sekteye uğrasa da Mersin İdman Yurdu'nun ardından Manisaspor'daki kiralık döneminde kendisini geliştirerek çok daha güçlü bir biçimde geri dönmeye çalışıyor.

Selim Şakarcan

▼Futbola nasıl ve ne zaman tanıştın?

▲Babam Zonguldak Kilimlişpor'da futbol oynamış ama hayallerine tam ulaşamamış. Beni küçük yaşlarda futbola yöneltmiş. 6 yaşında futbol okullarında başladım. İlkokulda takım kaptanıydım, il ikincisi olmuştuk. O günler belki de hayatımın en keyifli günleriydi. Maçlardan sonra takım arkadaşlarımla simit yerdik. Çok samimi ve neşeli bir ortamımız vardı. 10 yaşına geldiğimde amatör bir kulüp olan Çaycumaspor'da oynadım. 14 yaşında Sakaryaspor'a transfer oldum. Gençlerbirliği ve Bursaspor da beni istemişti ama hem daha yakın olduğu hem de o dönem altyapısı daha iyi olduğu için Sakaryaspor'u tercih ettim. Sakaryaspor'da ilk senem çok zor geçmişti. Tesislerde yer vermemişlerdi ve babam özel bir yurttan bana yer bulmuştu. Kaldığım yurt üniversite öğrencileriyle doluydu. Ailem de yanımda olmadığı için çok zorlanmıştım.

O sezon başarılı olunca tesislerde kalmaya başladım. 15 yaşında A takımla idmanlara çıkıyordum. Hatta hocam ertesi sezon ilk maçta beni oynatacağını söylemişti. Ancak A takım maç öncesindeki genç takım maçında köprücük kemiğim kırıldı ve A takım maçında oynayamadım. ▼Tuncay Şanlı da Sakaryaspor'dan gelmişti Fenerbahçe'ye.

▲Evet, Tuncay Şanlı ve Mahmut Haneşi, Sakaryaspor'dan gelmişti Fenerbahçe'ye. Biz de onların arkasından Furkan Aydın'la Fenerbahçe'ye transfer olduk. ▼Kaç yaşında transfer olmuştun Fenerbahçe'ye?

▲16 yaşında transfer oldum. Direkt A takıma transfer olduğum için Samandıra'da kalıyordum. Tesislerde kalmam benim için çok iyi oldu, çünkü idmanlardan önce de sonra da çalışabiliyordum ve düzenli bir hayatım vardı. Genellikle gittiğim kulüplerde tesislerde kalmayı tercih ediyordum.

▼Nasıl bir duyguydu 16 yaşında Fenerbahçe A takımına transfer olmak?

▲Türkiye'deki birçok gencin hedefidir Fenerbahçe'de oynamak. Ben bu hedefe 16 yaşında kavuştum ve bu da bana çok büyük bir güven getirdi. Hocalarım ve takımdaki ağabeylerim gelişimde bana çok destek oldu.

▼Fenerbahçe'de devam ederken Genç Millî Takımlarda da oynuyordun. İlk olarak ne zaman çağırılmıştın Millî Takım'a?

▲İlk defa Sakaryaspor'da oynarken U15 Millî Takım'ına çağırılmıştım. Ailece müthiş sevinmiştik. İlk duyduğum gece heyecandan uyuyamadım. Hatta kulübüme gelen yazıyı hâlâ evde saklıyorum. Çok mutlu olmuştum. O dönemde U15 Takım yeni kuruluyordu ve

Hollanda ile Fethiye'de iki hazırlık maçı yapmıştık. Maçların ikisini de kazanmıştık. Yanılmıyorsam iki maçta da 90 dakika sadece ben oynamıştım. Bu maçlardaki iyi oyunum Millî Takımlardaki geleceğimin temellerini attı. İngiltere'den gelen scoutların bu maçlarda beni beğenmelerinden de büyük mutluluk duymuştum.

▼Rekabetin de başladığı yaş kategorisi olan U17 Millî Takım'ında hem Avrupa Şampiyonası'na hem de Dünya Kupası'na katıldın. Bu büyük turnuvalarda yer almak nasıl bir tecrübeydi?

▲Avrupa Şampiyonası'nda öncelikli hedefimiz ilk dört, sonra da şampiyonluktu. Çok iyi bir takımımız ve mükemmel bir arkadaşlık ortamımız vardı. Ancak ilk dörde giremedik. Gruptaki son maçımızda İngiltere'yi yenersek üçüncü olup Dünya Kupası'na katılma hakkı elde edecektik. Furkan Şeker'in golüyle 1-0 kazandık ve 2009 yılında Nijerya'da düzenlenen Dünya Kupası'na katıldık.

▼Bir çok futbolcu kariyeri boyunca Dünya Kupası'nda oynama şansına ulaşamıyor. Siz 17 yaş altı da olsa bu büyük organizasyonda oynama şansını yakaladınız. Dünya Kupası deneyimini anlatır mısın?

▲Öncelikle Nijerya'ya büyük uğraşlar sonucunda ulaştık. Uzun bir yolculuk olmuştu. Hem Dünya Kupası'nda oynamamız hem de Nijerya gibi farklı bir ülkede yaklaşık 20 gün gibi uzun bir zaman geçirmemiz bizim için inanılmaz bir deneyimdi. Çok iyi bir takım olmuştuk. Çeyrek finalde Kolombiya karşısında son dakikada golü yedik, maç uzadı ve sonrasında penaltılarla elendik. Turu geçseydik finale kalacağımızdan, hatta şampiyon olacağımızdan emindik ama olmadı.

Aslında Dünya Kupası'na kötü başlamıştım. İlk maçımızda Burkina Faso karşısında ilk devre inanılmaz kötü oynamıştım. Hocalarım da ben de çok şaşırılmıştık. Soyunma odasına girdiğimizde herkes bana bakıyordu, kendime çok kızmıştım, "Ben nasıl bir futbolcuyum?" diye. Takım olarak zaten iyi mücadele ediyorduk, ikinci yarı ben de daha iyi oynadım. Fizik olarak çok kuvvetli ve Nijerya iklimine alışık rakibimiz karşısında 1-0 da olsa galip gelip Dünya Kupası'na iyi başlamıştık. Kosta Rika ile oynadığımız ikinci maçımız yoğun yağış nedeniyle ertesi güne ertelenmişti. Maçı 4-1 kazanıp ikinci tura çıkmayı garantilemiştik ama ben çift sarı karttan kırmızı kart görenek oyundan atılmıştım.

İkinci sarı kartı ilk

İdman Yurdu'na kiralık olarak gittim. Millî Takım kampları nedeniyle oynayamadığım birkaç maç olmuştu. Onların dışında ikinci devrenin tüm maçlarında oynamıştım. Hem maç tecrübesi hem de Bank Asya 1. Lig tecrübesi açısından çok önemliydi. Mersin'de güzel günler geçirdim ve özgüvenimi kazandım. ▼Mersin'de geçirdiğin güzel günlerin ardından 2010 yazında Estonya

ile oynanan millî maçta dizinden ciddi bir şekilde sakatlandın ve Mersin İdman Yurdu ile olan sözleşmeni feshettin. Bu sezonun devre arasında ise Manisaspor'a yine kiralık olarak transfer oldun.

▲Evet, Manisaspor da benim için çok doğru bir kulüp. Çok iyi bir teknik direktörümüz ve takımımız var. Takımdaki arkadaşlık harika, hiç yabancılık çekmedim burada. Takımdaki ağabeylerim bana çok iyi davranıyor, yardımcı oluyor. Kulübümüzde imkanlar da çok iyi. Tesis personeli de bize çok destek oluyor. İnşallah Manisaspor'da başarılı olur ve takımımıza katkı sağlarız.

▼Futbolu özledin mi?

▲Evet, hem de çok özledim. Kayserispor maçında 7 dakika oynadım. Eski formuma kavuşmak için çok çalışıyorum. Yine tesislerde kaldığım için idmanlar dışında da çalışma fırsatım oluyor. Daha önce de söylediğim gibi, tesislerde kaldığım için çok düzenli ve programlı bir hayatım var.

▼Futbol dışında neler yapıyorsun?

▲Futbol dışında kalan vaktimi özellikle kişisel gelişim kitapları okuyarak ve internette geçiriyorum. Aslında çok fazla kitap okumazdım ama sakatlandıktan sonra U19 Millî Takım Teknik Direktörümüz Kemal Özdeş bana bol bol vaktimin olacağını ve bu zamanı kitap okuyarak en iyi şekilde değerlendirmem gerektiğini söylemişti. Ben de o dönemde çok kitap okudum. Fotoğrafa da çok meraklıyım. Geçenlerde yeni bir

14 yaşında Çaycumaspor'dan Sakaryaspor'a gittim. İlk sezonumda üniversite öğrencileriyle aynı yurttan kaldım ve çok zorluk çektim. Başarılı olunca kulübün tesislerine geçtim. 16 yaşında A takımda oynayacaktım ama köprücük kemiğim kırıldı ve oynayamadım.

16 yaşında direkt Fenerbahçe A takımına transfer oldum. Tesislerde kalmam benim için çok iyi oldu, çünkü idmanlardan önce de sonra da çalışabiliyordum ve düzenli bir hayatım vardı. Genellikle gittiğim kulüplerde tesislerde kalmayı tercih ediyordum.

Yarının sonunda taç atışını geç attığım için gördüm ve grubun son maçında Yeni Zelanda'ya karşı oynayamadım. Bence en iyi maçımızı ikinci turda Birleşik Arap Emirlikleri'ne karşı oynadık. Yine ilk devrenin sonlarında 1-0 öndeyken 10 kişi kalmamıza rağmen inanılmaz bir mücadele örneği göstererek maçın sonunda attığımız golle 2-0 kazandık ve çeyrek finale kaldık. Sonra da daha önce de konuştuğumuz gibi Kolombiya'ya elenip Dünya Kupası'na veda etmiştik.

Mersin'de özgüven kazandım

▼Dünya Kupası sonrasında, ligin devre arasında Mersin İdman Yurdu'na kiralandın. Nasıl geçti Mersin günlerin?

▲2009-2010 sezonunun devre arasında Mersin

2009-2010 sezonunun devre arasında Mersin İdman Yurdu'na kiralık olarak gittim. Hem maç tecrübesi hem de Bank Asya 1. Lig tecrübesi açısından çok önemliydi. Mersin'de güzel günler geçirdim ve özgüvenimi kazandım.

Kiralık olarak oynadığım Manisaspor da benim için çok doğru bir kulüp. Çok iyi bir teknik direktörümüz ve takımımız var. Takımdaki arkadaşlık harika, hiç yabancılık çekmedim burada. Takımdaki ağabeylerim bana çok iyi davranıyor, yardımcı oluyor.

Sakatlıktan sonra millî formayı tekrar giydiğim için çok mutluyum. Millî formayı, hocalarımı, arkadaşlarımı, hatta eşofmanları bile çok özlemişim. U19 Takımımızla Elit Tur'da grubumuzu birinci bitirmek, Romanya'daki finalde Avrupa şampiyonu olmak istiyoruz.

Manisaspor'daki 1.5 yılımı en iyi şekilde geçirip Fenerbahçe'ye geri dönmek ve uzun yıllar oynayıp kaptanlık yapmak istiyorum. Avrupa hedefim ise Premier Lig'de Manchester United forması giymek, dünya futbolunda Roberto Carlos gibi bir idol olmak.

fotoğraf makinesi aldım, bu konuda kendimi geliştirmek istiyorum.
▼**Sakatlığını atlattın ve U19 Millî Takımının Muğla'da Karadağ ile oynadığı hazırlık maçında yeniden formana kavuştun. Bundan sonraki hedeflerin neler?**

▲Muğla'daki hazırlık maçıyla millî formayı tekrar giydiğim için çok mutluyum. Millî formayı, hocalarımı, arkadaşlarımı, hatta eşofmanları bile çok özlemişim (gülüyor). U19 Takımımızla ilk hedefimiz 31 Mayıs-5 Haziran tarihleri arasında ülkemizde oynanacak

Elit Tur'da grubumuzu birinci bitirerek Romanya'da düzenlenecek Avrupa Şampiyonası finallerine katılma hakkı elde etmek. Sonrasında da Avrupa şampiyonu olmak istiyoruz.

▼**Elit Tur'daki rakiplerimizi değerlendirir misin?**

▲Almanya, Macaristan ve Makedonya ile aynı gruptayız. Bütün maçlarımıza aynı önemi veriyoruz ama Almanya maçımız hem grubun son maçı olması hem de grup liderliğini etkilemesi açısından çok önemli. Elit Tur'un ülkemizde düzenleniyor olması büyük bir avantaj. Tüm futbolseverleri bizi desteklemeye davet ediyorum. Eminim onların desteğiyle grubu lider tamamlayıp finallere katılacağız.

▼**Çaycuma'da oynarken hayran olduğun futbolcular var mıydı?**

▲Futbola forvet arkası başladığım için David Beckham'ı çok beğendim. Bir de

yılıımı en iyi şekilde geçirmek ve Manisaspor'a katkı sağlamak. Daha sonra ise Fenerbahçe'ye geri dönüp uzun yıllar oynamak ve Zonguldak'ın plaka numarası 67 ile Fenerbahçe'de kaptanlık yapmak istiyorum. Avrupa hedefim ise Premier Lig'de Manchester United forması giymek. Küçüklüğümde beri üç hedefim vardı, Sakaryaspor, Fenerbahçe ve Manchester United. Hedeflerimin yarısını gerçekleştirdim. Fenerbahçe'de düzenli oynar ve ileride Manchester United'a transfer olursam hedeflerimin hepsini gerçekleştirmiş olurum. Bir de en uzun vadeli hedefim dünya futbolunda Roberto Carlos gibi bir idol olmak. Hem futboluyla hem de karakterim ve davranışlarıyla bizden sonra gelecek nesillere örnek bir futbolcu, örnek bir insan olmak istiyorum.

▼**Ülkemizde uygulanan yabancı kontenjanı siz genç oyuncuların kendilerini göstermesi, şans bulmaları açısından sıkıntı oluyor mu?**

▲Kaliteli yabancı oyuncuların tabii ki ülkemize faydaları oluyor ama sadece yabancı oyuncu diye oynatılan kalitesiz yabancılar genç oyuncuları olumsuz etkiliyor. Daha fazla şans verilirse genç oyuncular olarak daha başarılı olacağımıza inanıyorum.

▼**Eğitimine devam ediyor musun?**

▲Evet, lise son sınıftayım. Bu sene üniversite sınavına girdim. Eğitimin çok önemli olduğunu düşünüyorum ve eğitimime üniversitede devam etmek istiyorum.

▼**Futbol kariyerinde emeği olan kimler var?**

▲Futbola ilk başladığımda Zonguldak'ın Çaycuma ilçesinde Ahmet Karayılmaz ve Hüseyin Tur hocalarımın çok desteğini gördüm. Futbolun temellerini okul takımında ve kulübüm Çaycuma'da öğrendim. Daha sonra Sakaryaspor'daki hocam Ercan Zorlu'nun üzerimde çok emeği var. Fenerbahçe'de de

özellikle sol bek oynamaya başladığımdan sonra hayran olduğum tek isim Roberto Carlos'tu. Carlos'la aynı takımda oynamış olmak hâlâ hayal gibi geliyor.

▼**Şu anda Türkiye'de ve Avrupa'da beğendiğin oyuncular kimler?**

▲Türkiye'de Emre Belözoğlu'nu çok beğeniyorum. Avrupa'da ise David Villa'yı... Bir de tip olarak beni Villa'ya benzetiyorlar.

▼**Kariyer planlamanda neler var, hedeflerin neler?**

▲İlk hedefim Manisaspor'daki 1.5

geçen sezon Daum'la çalıştım. Daum'un yardımcısı Koch'la sık sık bireysel çalışmalar yapıyorduk. Sakatlık sürecimde de Aykut Hocam ve yardımcıları bana çok destek oldu. Tabii kulübüm Fenerbahçe'nin ve personelin emeği de çok büyük. Hepsine çok teşekkür ediyorum. Bir de tüm Genç Millî Takım hocalarımın emeğini unutamam. Millî Takım'a ilk seçildiğim günden beri kamplarda hocalarımdan öğrendiklerimin gelişme sürecimde bana çok önemli katkıları oldu.

UEFA Kongresi İstanbul'da yapılacak

TFF, ülkemize kazandırdığı önemli futbol organizasyonlarına bir yenisini daha ekledi. Avrupa Futbol Federasyonları Birliği UEFA'nın her yıl düzenlediği olağan kongresi 2012'de ülkemizde, İstanbul'un ev sahipliğinde yapılacak. UEFA İcra Kurulu, 36. Kongre'nin 2012 yılının Mart ayında İstanbul'da yapılmasına karar verdi. UEFA'ya bağlı 53 ülkenin federasyon başkan ve yöneticilerinin katılacağı ve İstanbul

Kongre Merkezi'nde yapılması planlanan organizasyonun Türkiye'de düzenlenecek olmasının ülke itibarı açısından çok önemli bir gelişme olduğunu belirten TFF Başkanı Mahmut Özgener, "Avrupa ve dünya futbolunda söz sahibi tüm futbol adamlarını ve 150'yi aşkın basın mensubunu İstanbul'da ağırlayacak olmaktan gururluyuz. Kongre, İstanbul'un futbol organizasyonlarının başkenti olma hedefini perçinledi. UEFA Kongresi'nin

ülkemize kazandırılmasında UEFA 1. Asbaşkanı ve TFF Onursal Başkanı Sayın Şenes Erzik'e özel teşekkürlerimizi iletiyoruz" dedi. Avrupa futbolunun zirvesi olarak kabul edilen UEFA Kongresi'nde UEFA'nın yıllık bütçesi ve faaliyet raporu üye ülkelerin onayına sunulurken, futbolun geleceğini şekillendiren kararlar da alınıyor. Türkiye şimdiye kadar sadece bir kez, 1978 yılında UEFA Kongresi'ni düzenlemişti.

TFF Onursal Başkanı Şenes Erzik tarihi bir başarıya imza atarak üst üste 6. kez UEFA İcra Kurulu'nda olmaya hak kazandı. Paris'te yapılan UEFA Kongresi'nde önce

başkanlık oylaması yapıldı. Seçimlere tek aday giren UEFA Başkanı Michel Platini, UEFA'ya bağlı 53 üye federasyonun tamamının oyunu alarak 4 yıllığına yeniden UEFA Başkanı

seçildi. Daha sonra İcra Kurulu oylamasına geçildi. UEFA 1. Asbaşkanı Şenes Erzik, toplam 13 adayın yarıştığı İcra Kurulu üyeliğinde 42 ülkenin desteğini alıp en fazla oy toplayan ikinci üye olarak bir kez daha seçildi ve Mart 2015'e kadar UEFA İcra Kurulu üyeliğine devam etmeye hak kazandı. Aynı zamanda FIFA İcra Kurulu üyesi de

UEFA İcra Kurulu üyeleri

Angel Maria Villar Llona (İspanya)	47 oy
Şenes Erzik (Türkiye)	42 oy
Peter Gilliéron (İsviçre)	40 oy
Grigory Surkis (Ukrayna)	38 oy
Borislav Mihaylov (Bulgaristan)	28 oy
Sergey Fursenko (Rusya)	27 oy
Mircea Sandu (Romanya)	15 oy

Şenes Erzik'in yeniden İcra Kurulu üyesi seçilmesinden Türk futbolu adına çok gururlu olduklarını belirten TFF Başkanı Mahmut Özgener, "Onursal başkanımız, 6. kez üst üste seçilerek bu alanda bir rekor kırdı. UEFA Kongresi'nin İstanbul'a kazandırıldığı bu günler futbolumuzun altın sayfalarında yer alacak" dedi. TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan da "Yılbaşından beri tam bir takım çalışması içinde olarak ve 53 federasyonun hemen hemen tamamını ziyaret ederek, çok yoğun bir çalışma yaptık. UEFA İcra Kurulu'nun en tecrübeli üyesinin bir Türk olması mutluluk verici" diye konuştu. 35.'si yapılan UEFA Kongresi'nde, Türkiye Futbol Federasyonu'nu Başkan Mahmut Özgener, Başkanvekilleri Lutfi Arıboğan ve Servet Yardımcı ile Millî Takımlardan Sorumlu Yönetim Kurulu üyesi Levent Kızıl temsil etti.

TFF'den sağduyu çağrısı

Türkiye Futbol Federasyonu, kamuoyunda yer alan futbol gündemine ilişkin tartışmalarla ilgili bir açıklama yaptı. Tüm kulüplerle yöneticilerini sağduyuya, sporun evrensel değerlerine bağlı hareket etmeye ve davranmaya davet eden açıklamanın tam metni şöyle: "Spor Toto Süper Lig'de 2010-2011 sezonunda son haftalar yaklaşıkça oluşan ortam, maalesef Türk futbolundaki tüm kötü alışkanlıkların toplu gösterisi haline geldi. Yöneticilerimiz kameraların karşısına, mikrofonların başına geçerek ya da yazılı açıklamalar yayınlamaya, hep bir ağızdan konuşuyor ve akıllarına gelen her konu hakkında düşünmeden tepki gösteriyor. Bu açıklamalar içinde, Türkiye Futbol Federasyonu'na, kurullarına, yöneticilerine ve hakemlerimize yönelik de birçok suçlama bulunuyor. Türk futbolunun en üst yönetim kurumu olarak, objektiflikten uzak bu iddialara teker teker yanıt vermemizin kurumumuzu da bu kısır tartışmaların ve bitmek bilmeyen bir döngünün içine çekeceğinin farkındayız. Futbolumuzda kaos ortamı yaratmak ve gündem değiştirmek isteyen saygın yöneticilerimize bir kez daha ve özenle hatırlatmak isteriz ki; FUTBOL BİR OYUNDUR..."

Yapılan açıklamalar, futbolumuza hiçbir katkıda bulunmadığı gibi, onarılması çok zor olan büyük zararlara yol açıyor. Daha önce birçok örnekte görüldüğü gibi, bu açıklamaların yöneticilerin kendi kulüplerine de hiçbir olumlu katkısı bulunmamaktadır. Futbol ortamındaki gerilimi yükseltmek, oyuncularımızın, teknik adamlarımızın, futbolseverlerin sağlıklı karar verebilme ve uygulama olanaklarını da azaltmaktadır. Geride kalan 10 haftada kaos ortamı oluşturmak, bahsi geçen açıklamaları yapan veya yapmayan herkese zarar verecektir.

Yapılan yorumlarda, hakemlerimiz ağır bir şekilde eleştirilmekte, kişilik hakları zedelenmekte, talimat almakla ve birçok komplo teorisiyle suçlanmaktadır. Eleştirilerin ölçüsü tamamen kaçmıştır. Önemli hakem yorumcularının üstünde farklı yorumlar yaptığı, çoğunlukla hakemlerimizi haklı bulduğu pozisyonlar üzerinden bile suçlamalar yapıldığı şaşkınlıkla gözlemlenmektedir. Uluslararası alanda birçok önemli maçta görev verilen, kendilerini

başarılı yönetimlerle kanıtlayan hakemlerimiz, haksız eleştirilerin hedefi olmaktadır. Kaldı ki, hakemlerimizin hata yaptığı durumlar ve maçlarda da Türkiye Futbol Federasyonu olarak gerekli açıklamalar yapılmakta ve önlem alınması için gerekli her türlü çaba gösterilmektedir. Hakemlerimizi objektiflikten uzak bir şekilde, sadece kendi kulüplerinin çıkarlarına göre eleştiren yöneticilerimiz, futbolumuzda barış ve güven ortamını tehdit etmektedir. Yapılan bu açıklamalarla kendilerine avantaj sağlamayı düşünen yöneticilerimiz, futbol atmosferini olumsuz etkiledikleri için en büyük zararları yine kendileri görmektedir. Bu ortam içinde Türkiye Futbol Federasyonu olarak daha önce yaptığımız açıklamaların da ışığında bir kez daha sağduyu çağrısı yapmak istiyoruz. Maç sonuçlarının, tartışmalı bazı

pozisyonların, hakemlerimizin performanslarının üzerinden komplo teorileri üreterek aslı olmayan suçlamalar yapmak futbolumuzu bir girdabın içine sürüklemektedir. Bu girdabın içinde, istenmeyen olaylar, kavgalar ve şiddet bulunmaktadır. Yöneticilerimizin, kendilerine verilen sorumlulukların ve değerinin farkında olarak daha dikkatli davranmaları gerekmektedir. Büyük kitlelere seslenen yöneticilerimizin, toplumsal dinamiklerin de farkında olmaları ve şiddet ortamından uzaklaşmaya çalıştığımız futbolumuzun genel durumunu da düşünmeleri zorunludur. Türkiye Futbol Federasyonu olarak, tarafsız yönetim ve adil oyun için gösterdiğimiz çabayı, sağduyulu uyarıları da dikkate alarak devam ettirmeye kararlıyız. Üstümüze yapılandırılmak istenen "tarafı" etiketi, geçtiğimiz sezonlarda başka takımlar, kulüp başkanları ve yöneticiler

tarafından da kullanıldı. Yapılan açıklamalara göre, Türkiye Futbol Federasyonu'nun aynı anda her takımı kolladığı ve her takımın da karşısında olduğu gibi mantıktan uzak bir tablo ortaya çıkmaktadır. Ulaşılan her şampiyonluk ve her başarı "şaiibli" ilân edilmekte, sahada futbolcularımızın verdiği emeğe, teknik adamlarımızın özverili yaklaşımlarına ve işini üstün bir dikkatle yapan yöneticilerin başarılarına çok ama çok büyük haksızlık edilmektedir. Kurumumuz, geride kalan haftalarda futbolu kaos içine sürüklemek isteyen tüm girişimleri engellemek için gerekli önlemleri alacaktır. Ancak futbol ailesinin tüm mensuplarından sağduyulu ve özverili davranmalarını bekliyoruz. Tüm kulüplerimiz ile değerli yöneticilerimizi sağduyuya, sporun evrensel değerlerine bağlı hareket etmeye ve davranmaya davet ediyoruz. Saygılarımızla."

Geleceğin hakemlerine 4. gelişim kampı

UEFA'nın geleceğin hakemlerini şimdiden kapsamlı bir şekilde eğitmeyi hedeflediği projesinin benzeri olan TFF Hakem Gelişim Kampı'nın dördüncüsü sona erdi. 5-12 Mart tarihleri arasında Riva Legend Otel'de gerçekleşen kampa katılan 8 hakem, 16 yardımcı hakemden oluşan toplam 8 trio, fiziksel, psikolojik, teknik sunumlar ve uygulamalı eğitimi bir arada aldı. Ayrıca KKTC'den de hakemler ilk defa bu kampa katıldı. Hakem gelişim kampının ilk iki gününde

fiziksel testlerini tamamlayan hakemlere, sahada teknik uygulamalar eğitimi verildi. UEFA Eğitimsi ve UEFA Hakem Konvansiyonu Türkiye sorumlusu Jorn West Larsen de kampı ziyaret ederek hakemliğin idari yapılanması ve geleceğe yönelik projelerdeki önemli gelişmeyi gözlemekten dolayı memnuniyetini dile getirdi. 24 hakem, eğitimlerin tatbiki amacıyla İstanbul Amatör Ligi maçlarında görev aldı. Bu maçlar kamera sistemiyle kaydedilerek, hakemlerin performans takibi gerçekleştirildi. Bu maçlarda hakem koçları tarafından seçilerek klip haline getirilen görüntüler, MHK Başkanı Oğuz Sarvan ve MHK üyeleri tarafından yorumlandı. Aralık'ta başlayan kampların geçmiş yıllardaki projelerden farkının, fiziksel, psikolojik, teknik sunumlar ve uygulamalı eğitimin 1 hafta süresince bir arada verilmesi olduğunu belirten MHK Başkanı

Oğuz Sarvan, kamp sonrasında da bu trioların hakem koçları ile eğitime devam edeceğini belirtti. Hakem Gelişim Kampı, katılımcı hakemlerin kamp süresince Mental Gelişim Sorumlusu ve hakem koçları ile beraber çalışarak belirledikleri iki adet kişisel gelişim hedefi açıklamalarıyla son buldu. Kampın son gününde TFF'nin İstinye'deki merkezinde Hakem İşleri Müdürlüğü'nü geçen hakemler, kamp anısı olarak pasta kesip kutlama yaptı.

İstanbul'da Kulüp Lisans Sistemi toplantısı

TFF tarafından düzenlenen "Ulusal Kulüp Lisans Sistemi" toplantısı İstanbul Movenpick Otel'de yapıldı. 3-4 Mart tarihleri arasında gerçekleştirilen seminere Spor Toto Süper Lig, Bank Asya 1. Lig ve Spor Toto 2. Lig kulüplerinde görev alan en üst düzey profesyonel yöneticileri ile UEFA Kulüp Lisans ve Finansal Fair Play Direktörü Andrea Traverso, İngiltere, İskoçya ve Avusturya futbol federasyonlarının Kulüp Lisans sorumluları katıldı. Toplantının açılış konuşmasını yapan TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Ocak ayında yürürlüğe giren Kulüp Lisans Talimatı'nın Türk futbolu için bir dönüm noktası olduğunu belirtti. İki günlük seminerde talimatın içerdiği kriterleri uygulayacak 71 kulübün temsilcileri ile bir araya gelme şansının bulunduğunu vurgulayan Arıboğan, toplantıya katılan alanında uzman yabancı konukların da gözlem ve deneyimlerinin çok önemli olduğunu söyleyerek, "14 Aralık'ta yine kulüplerin profesyonel yöneticileriyle yaptığımız toplantıda Ulusal Kulüp Lisans Sistemi'nin ilk halini sizlere sunmuş ve görüşlerinizle son halini alacağını belirtmiştik. Talimatın hayata geçmesi, TFF olarak bizlerin sorumluluğunu tamamlaması bir yana işimizin yeni başladığını gösteriyor. Hukuktan sorumlu Yönetim Kurulu üyemiz Yunus Egemenoğlu liderliğindeki Kulüp Lisans birimi 1 aydır, kriterlere tâbi olan 71 kulübü tek tek yerinde ziyaret ederek, talimatı en ince detayına kadar paylaşmayı sürdürüyor. Bu konuda hem sizlerden hem de kendilerinden aldığımız geri dönüşler, ziyaretlerin amacına ulaştığını kanıtıyor" diye konuştu. 3 yıllık bir geçiş dönemini içeren Ulusal Kulüp Lisans Sistemi'nin kusursuz bir şekilde hayata geçmesinde kulüp yöneticilerinin önemli yardımlarına ihtiyacı olduğunu vurgulayan Arıboğan, "Futbolu bir meslek olarak gören ve profesyonel yönetici olarak bu alanda kariyer yapan siz değerli iş insanlarının, bu sisteme sahip çıkması ve kulüplerinin en kısa zamanda adapte etmeleri kamuoyunu da doğru yönlendirecektir. Futbolumuzu ileriye taşıyacak olan lisanslama

sistemi sayesinde, hem rekabet yeniden düzenlenecek hem de kulüplerimiz sahip olacakları mali yapı ile geleceklerini garanti altına alabilecek" dedi. Arıboğan'ın ardından İngiltere Futbol Federasyonu Kulüp Lisans Mali Müdürü Neil Prescott, İskoçya Futbol Federasyonu Kulüp Lisans Müdürü Derek Hunter, Avusturya Bundesliga Kulüp Lisans Müdürü Reinhard Herovits ile UEFA Kulüp Lisans ve Finansal Fair Play Müdürü Andrea Traverso ayrı ayrı sunumlar gerçekleştirdi. Toplantının ikinci gününde, Ulusal Kulüp Lisans Sistemi'nin tanıtımını gerçekleştiren Yönetim Kurulu üyesi Yunus Egemenoğlu, "UEFA ile toplantılar gerçekleştirdik.

Bu çalışmaların sonunda artık bizim de bir Kulüp Lisans Talimatımız var. Bu talimatın bugün bizim ülkemizde de ulusal anlamda yürürlükte olmasının mutluluğunu yaşıyoruz. Önceden lisans sistemimiz yoktu. İlk çalışmalara 2003-2004 yıllarında başlandı ve bugünlere ulaşıldı. Yürürlüğe giren talimata tamamen geçiş sürecini üç yıla yaydık. Şimdi, anlattığımız süreç başladı. Talimatımızla birlikte 72 kulübümüzün başvurusunu bekliyoruz. Bugüne kadar tarihteki en fazla başvuruyu alacağız. İlk yıl ceza vermeyeceğiz. Çünkü bu süre, öğrenme zamanı. Ancak, hiç başvurmaya veya geç başvuranlara ceza verilecek. Nisan

ayında da değerlendirme yapılacak. Mayıs ayında lisans verilmesi veya verilmemesi kararları alınacak. Üç yıl sonra kendileriyle tekrar buluşacağız. Spor Toto

Süper Lig kulüplerimizin tecrübelerine inanıyor ve güveniyoruz. Bank Asya 1. Lig'le ilgili de kriterler var. Spor Toto İkinci Lig'e bakış açımız da önemli. Biz bu sistemde 36 takımla sınırlı kalmadık ve Spor Toto İkinci Lig'le birlikte 71 kulübe ulaştık" dedi. Geç başvuru için para cezasının verileceğini, geçiş süreci bittiğinde başvurmamayan kulüplerin de lige alınmama cezasıyla karşı karşıya kalabileceğini belirten Yunus Egemenoğlu, "Böyle tatsızlıkların olmayacağına inanıyoruz. Zaten amacımız da ceza değil. Birlikte yapabilmeyi başarmalıyız. Önceliğimiz, kulüplere süre vermek. Cezaı son seçenek olarak düşünüyoruz. Önce süre vermek, sonra para cezası, en son olarak da puan silme sistemi oluşturuldu. Biz en üst 3 ligdeki tüm kulüplerimizi ziyaret edeceğiz. Bu ilk buluşmamız. Çağrıldığımızda da sizlerle geleceğiz. Dosyaları incelerken gördüklerimizi sizlerle paylaşacağız ve değerlendirmeler yapacağız. Sonra lig lig bir araya gelip önümüzdeki sezonki planlarımızı konuşacağız" diyerek sözlerini tamamladı.

Nurettin Karakoç taburcu oldu

Çanakkale'ye il eğitimleri vermek üzere giderken seyahat ettiği aracın devrilmesi sonucu kaza geçiren ve yoğun bakıma alınan Nurettin Karakoç, ciddi bir düzleme göstererek taburcu oldu. MHK Başkanı Oğuz Sarvan, üyeleriyle birlikte Karakoç'u evinde ziyaret ederek geçmiş olsun dileğinde bulundu.

TFF Heyeti Antalya'yı ziyaret etti

TFF Başkanı Mahmut Özgener, 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan ve TFF Yönetim Kurulu Üyeleri, yönetim kurulu toplantısı için gittikleri Antalya'da bazı ziyaretlerde bulundu. Heyet ilk olarak Antalya Valisi Dr. Ahmet Altıparmak'ı ziyaret etti. Antalya'nın artık futbolun da başkenti haline geldiğini belirten Vali Altıparmak, "Bir mevsim yaz, üç mevsim bahar olan bir kent, herhalde futbol için de en uygun kentlerden biridir. Dolayısıyla stadyumumuz ve benzeri altyapımız tamamlandıktan sonra inanıyorum ki Antalya dünyanın sayılı merkezlerinden biri olacak. Altyapının tamamlanması için de Futbol Federasyonu'ndan da destek bekliyoruz" dedi. Antalya'nın önemli bir merkez haline geldiğini belirten TFF Başkanı Mahmut Özgener ise önemli organizasyonlarda akla ilk Antalya'nın geldiğini belirterek, "Başta 2008'de U17 Avrupa Şampiyonası olmak üzere burada çok önemli organizasyonlar yaptık, yapmaya devam edeceğiz. Devre arasında yaptığımız antrenör, hakem eğitimi, alt yaş gruplarındaki millî maçlar ve hazırlık maçları için Antalya çok sık kullandığımız bir şehir. Futbolun geleceği açısından bakınca farklı beklentilerimizin de olduğu bir şehir. Mardan Stadı'nın koşullarının iyileştirilmesinde katkılarımız oldu, ama tabii ki daha yapmamız gereken işler olduğuna inanıyoruz. Bunların başında da Antalyaspor'un stat ihtiyacı var. Bu kadar önemli bir futbol merkezinin, bu kadar iyi bir kulübe sahip, ligde iyi konumlarında, iddialı bir takıma sahip şehrin, daha iyi bir stada ihtiyacı olduğunu düşünüyoruz"

şeklinde konuştu. 2013 U20 Dünya Şampiyonası'nın yapılacağı şehirlerden birinin de Antalya olduğunu vurgulayan TFF Başkanı, 2020 Avrupa Şampiyonası'nda aday gösterilecek şehirlerden en önemlilerinden birinin Antalya olacağını belirterek, bu projeyi devletin ve Antalya halkının desteğiyle hayata geçirmek istediklerini söyledi. Ziyarette Antalya Milletvekili Abdurrahman Arıcı ile Sadık Badak da eşlik etti. TFF Heyeti daha sonra Antalya Büyükşehir Belediye Başkanı Prof. Dr. Mustafa Akaydın'ı ziyaret ederek üzerinde isminin yazılı

olduğu bir Millî Takım forması hediye etti ve plaket verdi. TFF Heyeti daha sonra Antalya Emniyet Müdürü Dr. Ali Yılmaz'ı ve son olarak da Medical Park Antalyaspor Kulübü'nü ziyaret etti. Kulüp ziyaretinde konuşan Başkan Mahmut Özgener, Medical Park Antalyaspor'un kurumsallık ve istikrar konularında Spor Toto Süper Lig'in örnek kulüplerinden biri olduğunu belirterek, Antalya'nın ihtiyacı olan stadın inşası sürecinde Futbol Federasyonu'nun üzerine düşen görevi eksiksiz yerine getireceğinin altını çizdi. Medical Park Antalyaspor Başkanı Hasan Akıncıoğlu da Türkiye Futbol Federasyonu yönetiminin adil, güvenilir ve işbirlikçi tavrının kendilerine büyük motivasyon sağladığını söyledi.

50 HiF hakemi, il hakemi kokartı taktı

İzmir'de 50 HiF Hakemi törenle il hakemi kokartını aldı. Çeşme İlica Otel'deki törene, Antalya milletvekili ve üst klasman gözlemcisi Abdurrahman Arıcı, MHK üyeleri, TFF Hakem İşleri Müdürü ile İzmir bölgesindeki hakem ve gözlemciler katıldı. TFF tarafından 2008 yılında başlatılan "Herkes İçin Futbol" projesi kapsamında hayata geçirilen HiF Hakemliği projesi, futbolu daha çok insana öğretmeyi, daha sağlıklı nesiller yetiştirmeyi ve bu sayede çok geniş bir gönüllü hakem havuzu oluşturmayı amaçlıyor. İlk günden itibaren yoğun ilgi gören proje kapsamında, iki yıl içerisinde açılan 246 kursla toplam 6 bine yakın HiF Hakemi kazandırıldı.

3. Lig'e ilk çıkan takım Erganispor

TFF tarafından bu yıl başlatılan Bölgesel Amatör Lig'in ilk şampiyonu Erganispor oldu. 78 ilden 143 takımın 12 grupta mücadele ettiği Bölgesel Amatör Lig'in 2. Grubu'nda şampiyon, 6 Mart günü oynanan karşılaşmalarla belli oldu. Son hafta müsabakasında Cilo Yüksekovaspor'u deplasmanda 3-2 yenen Erganispor grubunu lider bitirerek, Spor Toto 3. Lig'e yükselen ilk takım oldu. 2. Grubu son iki sırada bitiren Kızıltepe Gençlerbirliği ve Birecik Belediyespor ise Amatör Yerel Lig'e düştü. Profesyonel takımı olmayan 26 ilde de futbol heyecanını yaşatan BAL'da gruplarını lider olarak bitirecek toplam 12 kulüp, 2011-2012 sezonunda Spor Toto 3. Lig'de mücadele edecek.

Efes Futsal Ligi üst lig maçları başladı

Efes Futsal Ligi üst lig maçları 29 Mart'ta başladı. Doğu ve Batı olarak iki gruba ayrılan üst ligde 7 Mayıs'a kadar devam edecek maçlarda tek devreli lig usulü uygulanacak. Gruplarını ilk iki sırada tamamlayan takımlar dörtü finalde yer almaya hak kazanacak. Efes Futsal Ligi'nde belirlenen üst lig maçları Sportstv'den canlı yayınlanacak.

Nike Halı Saha Ligi start aldı

Nike Halı Saha Ligi'nde heyecan 19 Mart'ta başladı. 66 merkezde 93 halı sahada, binlerce takım Türkiye'nin halı saha şampiyonu olmak için mücadele ediyor. Nike Halı Saha Ligi'nde grup maçları 19 Mart-8 Mayıs tarihleri arasında oynanacak. 15-18 ve 19-35 yaş kategorilerinde, 6 as, 2 yedek olmak üzere toplam 8 kişiden oluşan takımların katılımıyla gerçekleşen Nike Halı Saha Ligi'nde maçlar, grup turunda puan, eleme turlarında ise eliminasyon sistemiyle oynanacak. Elemelerde 15'er dakikalık 2 devre halinde oynanacak maçlarda beraberlik halinde seri penaltı atışlarına geçilecek. Gruplarını ilk iki sırada bitiren takımlar bir üst tura çıkacak.

Hiddink'ten millî zirve

Millî Takım Teknik Direktörü Guus Hiddink, Spor Toto Süper Lig'de yer alan takımların teknik direktörleriyle bir araya geldi. Çırağan Palace Kempinski Hotel'in saray bölümünde yapılan toplantı öncesi Hiddink ve A Milli Takım teknik heyeti, teknik adamlarla öğlen yemeği yedi. Toplantı öncesi basın mensuplarına bilgi veren Hiddink, teknik direktörlerin büyük çoğunluğunun davete olumlu yanıt verdiğini belirterek, "Büyük kısmı burada. Bundan dolayı çok mutluyuz. Gündemdeki maddelerin birincisi, gelecek sezonun planlaması. Ayrıca genç futbolcuların şu anki durumu ve A2 Millî Takımı ile ilgili gündem maddeleri var. Genç oyuncuların eğitimi konusunda da konuşacağız. 2013'teki 20 Yaş Altı Dünya Kupası Türkiye'de düzenlenecek. Tabii bu organizasyonda başarılı olmak bize sorumluluk düşüyor gibi, ligde mücadele eden takımların hocalarına da sorumluluk düşüyor. Bu yüzden burada bir düşünce platformu oluşturdu" diye konuştu.

Kuşadası Kupası Batı Karması'nın

TFF tarafından, Kuşadası'nda düzenlenen Uluslararası Kuşadası Kupası'nda Özer Türk Stadı'nda oynanan final maçında Gürcistan'ı 3-0 yenen Batı Karması şampiyon oldu. Gürcistan karşısında Batı Karması'nın gollerini 32. dakikada Onur Yılmaz, 66. dakikada Mustafa Sevim ve 70. dakikada Mustafa Acun attı. U16 yaş kategorisinden oyuncuların katılımıyla gerçekleştirilen turnuvarın ikincisi Gürcistan olurken, Azerbaycan'ı 40. dakikada Muhammet Şehmuz Yalçın'ın golüyle 1-0 yenen Doğu Karması üçüncülüğü, Azerbaycan ise dördüncülüğü elde etti. U16 Millî Takımı ile kulüpler için seçme havuzu yaratmak ve oyuncuların uluslararası tecrübe kazanmalarını sağlamak amacıyla gerçekleştirilen Uluslararası Kuşadası Kupası'na Azerbaycan, Gürcistan, İrlanda Cumhuriyeti, Makedonya olmak üzere 4 millî takım ve Türkiye gençlerinden seçilen karma katıldı.

Uluslararası Kuşadası Kupası ödülleri

Gol kralı: Hüsamettin Yener, Süleyman Alagöz (Batı Karması)

En iyi kaleci: Emre Özkaya (Batı Karması)

En iyi defans: Ozan Can Şenol (Batı Karması)

En iyi orta saha: Akmladiani Nikoloz (Gürcistan)

En iyi forvet: Atabey Çiçek (Doğu Karması)

En centilmen takım: Avrupa Karması

Bayanların rakipleri belirlendi

A Bayan Millî Takımımızın da mücadele edeceği, 2013 Bayanlar Avrupa Şampiyonası eleme turu kuraları çekildi. A Bayan Millî Takımımız, Almanya, İspanya, İsviçre, Romanya ve Kazakistan ile birlikte 2. Grup'ta yer aldı. Ön Eleme Turu'ndan gelen 2 takımla birlikte toplam 38 takımın mücadele edeceği eleme grupları, 5 takımlı 4 grup ve 6 takımlı 3 grup olmak üzere 7 gruptan oluşuyor. 17 Eylül 2011-19 Eylül 2012 tarihleri arasında oynanacak maçlar sonunda, gruplarını birinci sırada tamamlayan takımlar ile tüm grupların en iyi ikincisi doğrudan finallere katılacak. Bu 8 takımın yanı sıra, eleme gruplarını ikinci tamamlayan diğer 6 takım da play-off turunda mücadele edecek. 20-21 ile 24-25 Ekim 2012 tarihlerinde oynanacak play-off karşılaşmaları sonunda 3 takım daha finallere katılmaya hak kazanacak. 10-28 Temmuz 2013 tarihleri arasında gerçekleştirilecek turnuvaya ev sahipliği yapacak İsviç, finallere direkt katılacak.

Teknik Direktör Nur Mustafa Gülen yönetimindeki U19 Bayan Millî Takımımız, Rusya'da düzenlenen Kuban Spring Turnuvası'nın son maçında Rusya'ya 3-0 yenilerek, 12 takımın katıldığı turnuvayı 8. sırada tamamladı. U19 Bayan Millî Takımımız, Kuban Spring Turnuvası grup maçlarında Ukrayna'yı 4-1, Belarus'u 2-1 yenmiş, Çin'e ise 4-0 yenilerek grup ikincisi olarak çeyrek finale çıkmıştı. Çeyrek finalde Krasnodar Bölge Karması'na 2-0 mağlup olan kızlarımız, Estonya ile oynanan ve normal süresi 2-2 biten klasman maçını penaltı atışlarıyla 4-2 kaybetmişti.

U19 Bayanlar Rusya'da 8. oldu

U19'lar Karadağ'la oynadı

Teknik Direktör Kemal Özdeş yönetimindeki U19 Millî Takımımız, Karadağ'la oynadığı iki özel maçta bir galibiyet, bir beraberlik aldı. İlk maç 16. dakikada Ali Dere, 22. dakikada Engin Bekdemir ve 41. dakikada Furkan Şeker'in gollerıyla 3-0 kazanan gençlerin 3-3 biten ikinci maçtaki gollerini ise 8. dakikada Nadir Çiftçi, 90+3. dakikada Gökay İravul ve 90+4. dakikada Muhammet Demir kaydetti.

Dünya Kadınlar Günü futbolla kutlandı

8 Mart Dünya Kadınlar Günü için özel olarak düzenlenen futbol maçında, Bayanlar 1. Lig ve Millî Takım futbolcularından oluşan bayanlar karması ile ünlülerden oluşan AYAZMA (Anadolu Yazarlar ve Müzisyenler Ayaktopu) takımı karşılaştı. TFF Futbol Genel Direktörlüğü tarafından futbolu geliştirme ve her kesime yayma çalışmaları kapsamında düzenlenen gösteri maçı hava şartları nedeniyle Marmara Üniversitesi Anadolu Hisarı Kampüsü Salonu'nda futsal maçı olarak yapıldı. Dostluk havası geçen maç 5-5 berabere sona erdi. Müsabaka sonunda düzenlenen törenle her iki

takıma da madalyaları ve karanfiller verildi. Bayan Millî Takımları ve lig karmasında Duygu Yılmaz, Yeliz Demir, Rojda Doğan, Müge İnan, Hülya Ünlü, Sibel Duman, Sevinç Çorlu, Handan Kasapoğlu, Serenay Aktaş, Başak Gündoğdu, Bürke Köksala ve Esra Özkan yer aldı. AYAZMA takımında ise Cansel Elçin (Oyuncu), Birol Namoğlu (Müzisyen), Ender Özkahraman (Karikatürist), Alpay Erdem (Karikatürist), M. Kemal Öztürk (Müzisyen), Can Öz (Can Yayınları Genel Müdürü), Çağlar Sarıhan (Tenis Hocası) ve Özcan Cezan (Yönetici) gibi isimler oynadı.

UEFA Bayan Futbolu Gelişim Çalıştayı Nyon'da yapıldı

UEFA Bayan Futbolu Gelişim Çalıştayı UEFA'ya bağlı 51 ülke federasyonunun katılımı ile Nyon'da gerçekleştirildi. Türkiye Futbol Federasyonu adına, A Bayan Millî Takım Antrenörü ve U19 Bayan Millî Takım Teknik Direktörü Nur Mustafa Gülen'in katıldığı çalıştayda UEFA'da bayan futbolu gelişimi, futbolda bayanlar ve yönetim, UEFA'da bayan futbolundaki marka konumlandırması ve bayan antrenör seçimleri görüşüldü.

Futbolun herkese ulaştırılması ve yaygınlaştırması amacıyla çok sayıda çalışmaya imza atan Türkiye Futbol Federasyonu, engelli futbolunun en önemli projelerinden "Kardeşlik Engel Tanımaz"ın ikincisini gerçekleştiriyor. "TFF HERKESİÇİN FUTBOL Engelli Futbolu" biriminin, Millî Eğitim Bakanlığı - Okulîçi Beden Eğitimi İzcilik ve Spor Dairesi Başkanlığı (OBESİD) işbirliği ile hayata geçirdiği "Kardeşlik Engel Tanımaz" projesi kapsamında, işitme engelli ilköğretim öğrencileri ile kardeş ilköğretim okulu öğrencileri 12 hafta boyunca bir arada futbol eğitimi alıyor.

21 Mart'ta başlayan futbol eğitimleri 14 ilde (Afyon, Amasya, Elazığ, Erzurum, Eskişehir, İstanbul, İzmir, Kırıkkale, Kocaeli, Konya, Mersin, Niğde, Rize, Van) yaklaşık 800 çocuğun katılımı ile gerçekleşiyor. Eğitimler 3 Mayıs'ta sona erecek. Katılımcıların sosyal etkileşimi anlamında büyük bir artı değer yaratan proje, sporun ve kardeşliğin engel tanımadığını, futbolun herkes için olduğunu bir kez daha kanıtıyor. Katılan öğrenciler bir yandan futbol eğitimi alırken, öte yandan aralarındaki

Kardeşlik Engel Tanımaz Projesi ile engeller kaldırılıyor

engelleri de tek tek kaldırıyor. Eğitim sonunda katılan tüm öğrencilere TFF tarafından sertifika ve HiF lisansı veriliyor.

Kızlar anneleriyle futbol oynadı

Türkiye Futbol Federasyonu Genel Direktörlüğü tarafından 2010-2011 Eğitim-Öğretim Yılında 85 merkezde açılan kız futbol okullarından Denizli Kız futbol okulu öğrencileri 8 Mart Kadınlar günü dolayısıyla anlamlı bir etkinlik düzenlendi. Türkiye Futbol Federasyonu, Denizli İl Millî Eğitim Müdürlüğü ve Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği Denizli Şubesi tarafından düzenlenen organizasyonda 8 Mart Dünya Kadınlar günü vesilesiyle kız futbolu okulu öğrencilerinin annelerine de futbolu sevdirmek amaçlandı. Etkinlikte Atatürk İlköğretim Okulu ve Denizli Kız Futbol Okulu öğrencilerinin anneleri ve kızları bir gösteri maçı yaptı. Özel maçın ardından "Annem Futbol Oynuyor" konu başlığı ile yapılan resim yarışmasında dereceye giren öğrencilere ödül verildi.

Gençler Futsal Türkiye Birinciliği başladı

Sezon başında Türkiye genelinden toplam 1300 lise takımının katılımıyla başlayan MEB-GSGM-TFF Gençler Kategorisi Futsal Türkiye Birinciliği'nin grup birincilikleri maçları başladı. 18-25 Mart tarihleri arasında Kuşadası ve Alanya'da düzenlenen turnuvaya elemelerden gelen 96 takım katılıyor. İlk geçen yıl gerçekleştirilen Gençler Kategorisi Futsal Türkiye Birinciliği'nde katılımcı takım sayısındaki yaklaşık 500 takımdan 1300 takıma yükseldi. Takım sayısındaki artış futsala olan ilginin okullarda ulaştığı noktayı gösteriyor.

Duran top sendromunda konsantrasyon problemi

Futbolda son yıllarda en sık duyduğumuz sorunlardan birisi, duran toplardaki zafiyet.

TamSaha dergisinin 75. sayısında yer alan araştırmada 2010-2011 sezonunun ilk yarısında atılan 394 gol mercek altına alınmıştı. En dikkat çeken unsur ise duran toplarda atılan gollerde yaşanan müthiş artışı. Geçen sezonun ikinci yarısında duran toplarda 83 gol atılırken, bu sezonun ilk yarısında sayı 127'ye yükseldi. Yenilen gollerde savunma hatalarında en büyük payı adam paylaşım hatası alıyor. Daha sonra bunu pozisyon hataları ve teknik hatalar takip ediyor. Özellikle birçok maçtan sonra teknik direktörler ve oyuncular, son antrenmanlarda duran toplar üzerinde çalıştıklarını, fakat yine de müsabakada inanılmaz hatalar yaptıklarını söylüyor.

Duran toplardaki sorunu sadece Türk futbolunun değil, dünya futbolunun da sorunu olarak göze çarpıyor. Bazı takımlar duran top zafiyetini büyük ölçüde aşabiliyor. Bu takımların bu sorunu aşmayı başarmasının altında yatan en önemli unsur, taktik çalışmanın yanına zihinsel çalışmalarını da eklemeleri. Dünya futbolu adam adama savunmada yaşanan problemler yüzünden bu sorunun çözümü için alan savunmasına yönelmiş durumda. Bazı teknik direktörler alan savunması ve adama adama savunmayı aynı anda uyguluyor. Bu stratejiler tamamen taktik uygulamalar. Taktik uygulama aşağıda açıklanan zihinsel özellikler dikkate alınıp birlikte uygulanırsa başarı oranının artması mümkün. Gerek alan savunması gerekse adam paylaşımı teknik direktörlerin tercih meselesi ve buna saygı duymak lâzım. Duran toplardaki sorunun çözümü, konsantrasyon (zihinsel) ve taktik çalışmayla birlikte giderilebilir. Konsantrasyon başarıda en önemli faktörlerin başında gelmektedir. Birçok sporcu bir anlık konsantrasyon eksikliği yüzünden beklenmedik hatalar yapmaktadır. Konsantrasyon dört çeşit dikkat

türünden oluşmaktadır. Ünlü spor psikologlarından Nideffer'e göre (1976, 1981; Nideffer&Segal, 2001), dikkatin iki aşaması vardır. Birincisi dikkatin boyutudur (genişletilmesi ve daraltılmasıdır). İkincisi ise dikkatin yönüdür (iç ve dış). Şimdi dikkatin bu çeşitlerini açıklayalım.

Dikkatin boyutları

Geniş dikkat: Sporcunun ikiden fazla kişiye veya olaya odaklanmasıdır. Buna örnek olarak, topu süren oyuncunun rakip ceza sahası civarında ve içinde bulunan takım arkadaşlarına odaklanmasını gösterebiliriz.

Dar dikkat: Sporcunun bir veya iki kişiye veya olguya odaklanmasıdır. Buna örnek olarak da penaltı atışı yapan oyuncunun topu atacağı noktaya odaklanmasını veya topu süren bir oyuncunun topu uygun gördüğü arkadaşına ortalamasını gösterebiliriz.

Dikkatin yönü

İç dikkat: Müsabaka sırasında sporcunun yaşadığı olumlu veya olumsuz duygu ve düşüncelerdir. Oyuncunun maç içinde belirlediği bir stratejiyi de uygulaması bu dikkat çeşidine örnektir.

Dış dikkat: Sporcunun kendi dışında gelişen olaylara odaklanmasıdır. Top, rakip, seyirci, hava koşulları ve hakem gibi. Bir çok sporcu müsabaka içinde zaman zaman konsantrasyon kayıpları yaşamaktadır. Yukarıda bahsedilen bu dört dikkat çeşidi arasında belirli geçişler olmaktadır ve sporcular aynı anda iki dikkat çeşidini kullanmak zorunda kalabilir. Bunları örneklerle açıklamak istiyorum. **Geniş-Dış dikkat:** Topu süren oyuncunun rakip defansın konumunu ve arkadaşlarının pozisyonunu kavraması. Ani değişen durumların çok çabuk fark edilmesi.

Geniş-iç dikkat: Sporcunun analiz ve plan yapması. Penaltı veya serbest atışlarda oyuncunun rakibin durumuna karşı zihninde planladığı stratejiler buna örnek olarak gösterilebilir.

Dar-Dış dikkat: Serbest atış sırasında savunma oyuncusunun rakibine ve topa odaklanması. **Dar-İç dikkat:** Sporcunun zihninde sadece bir şeye odaklanması. Penaltı atışını yapacak oyuncunun zihinde canlandırma yaparak bu penaltıyı nasıl atacağını planlaması. Sporcular müsabaka içinde yukarıda açıklanan bu dikkat türlerinde geçişler yaşayabilir. Mesela topu süren oyuncunun rakip defansın aldığı pozisyona göre uygun olan iki arkadaşından birine pasını vermesi, geniş-dış dikkatten, dar-dış dikkate geçiş için bir örnektir. Burada sporcu rakibin aldığı pozisyonu ve iki takım arkadaşının durumlarını dikkate almıştır (geniş-dış

İyi konsantrasyon şampiyonları olası şampiyonlardan ayırır.

Stan Smith

dikkat) ve bunlardan birinin (dar-dış dikkat) en uygun seçim olduğunu düşünerek pası arkadaşına vermesi geniş-dış dikkatten dar-dış dikkate geçiş için bir örnektir. Sporcular müsabaka içinde bu dikkat çeşitlerinin hepsini 4-5 saniye içinde yaşayabilir. Yaklaşık iki yıldır ligimizde atılan golleri defalarca izliyorum ve bunların birçoğunu keserek arşivime ekliyorum. Duran toplarda yaşanan problem ise **dar-dış dikkatte** yaşanan problem. Bunu şöyle açıklamak istiyorum; duran toplarda oyuncular eğer adam adama oynuyorlarsa topa ve adamına, alan savunması yapıyorlarsa alana ve topa odaklanıyor. **Burada önemli olan bu iki seçenektен hangisine daha çok odaklanılması gerektiği. Müsabakalarda duran toplardan ve kanatlardan gelişen ataklarda yenilen goller, büyük ölçüde oyuncuların daha çok topa odaklanmasından kaynaklanmakta.** Topa vurulmadan önce oyuncular daha çok adamlarına veya alanlarına odaklanıyor ama topa

vurulduğu anda ve sonrasında ise dikkatin yoğunluğunun çok büyük bir kısmı topa oluyor. İşte yapılan en büyük hata budur. Doğal olarak topun hızına ulaşmak her zaman mümkün olmadığından, adamını veya alanını boş bırakan oyuncular konsantrasyona bağlı hatalar yaparak rakiplerine gol şansını veriyor. **Teknik direktörler defalarca uyarı yapmasına rağmen oyuncular bu hatayı devamlı tekrarlıyor. Bunun en büyük sebebi ise yanlış öğrenmedir. Bilinçaltına yerleşmiş ve kalıplaşmış bu güdü, oyuncuların topa bakması konusunda tetikliyor.**

Yurtdışında çalıştığım futbol takımında teknik direktörle birlikte taktik ve zihinsel çalışmayı birleştirerek bu problemi yaklaşık 1-2 ay gibi kısa bir zamanda çözmeye başarısına ulaştık. Oyuncularla yaptığım bire bir ve grup görüşmelerinde göz temasının çok büyük bir kısmını adamına veya sorumlu olduğu alanına vermesi gerektiğini oyunculara söyledim. Bunun için etkili bir yöntem olan **zihinde canlandırma tekniğini** kullanmalarını istedim. Şöyle ki; futbolcular sakın bir ortamda bile duran top veya kanatlardan gelişen atakları hayal edip kendilerine öğretilen teknik ve zihinsel yöntemleri uygulamaya başladı. Futbolcular zihinde canlandırma yönteminin yanına hızlı göz kaydırma çalışmasını da ekledikleri zaman sonuç beklediğimiz gibi olumlu oldu. Zihinde canlandırma çalışması oyuncuların bilinçaltına yerleşmiş olan yanlış olguyu, yani "aşırı derecede topa odaklanmayı" ortadan kaldırdı. Müsabakalar oynanmadan önce zihinsel antrenman yöntemi ile oyuncular günde 4-5 pozisyonu zihinlerinde yaşayarak ve bunu müsabakalar ve antrenmanlarda uygulayarak, doğru alışkanlığı zihinlerine yerleştirdi. Saha içi taktiksel çalışmanın yanında saha dışı zihinsel antrenman tekniklerinin uygulanması, duran toplardaki konsantrasyonu üst düzeye çıkardı. Unutmayalım, öğrenmede en önemli unsurlar tekrar ve sabırdır.